

id est duobus modis. huiusmodi autem consideratio extat
 fantastica non in re natura inuenta verum potius ficta:
 et ideo modi vtriusque inuentionem vult non esse sensi-
 bilis. Ex opposito vero supplendum quod complexio ad ius-
 ticiam est per diuisionem cum consideratione relata ad rem ali-
 quam existentem. Non igitur quod a iusticia poterit inequalis aut
 quocumque reliqua ad pondus fore. Sed aduersarius
 insurget quod ait: Sed publico medicus credere debet quod equa-
 le secundum hanc intentionem remouens denique. A. a me-
 dici consideratione equale ponderis reliquit inequa-
 le ipsius considerandum medico. Dicendum quod complexio
 equalis et inequalis ponderis est qualis equalitatem
 comparata iusticie. Insurget et non minus denuo cum di-
 cat equale de quo medici tractant non esse denomina-
 tum ab equalitate in qua cum pondere equaliter existit:
 aut ut prius dicendum esse vel quod interpretatio modi ine-
 qualis ponderis id tollit cum ponat equalitatem mensu-
 re apparentis virtutum elementorum: et tamen complexionem
 resultantem ab his declinat vtriusque a medio ad aliquam
 complexionem simplicium aut compositorum. Ad id autem quod in-
 ducunt dicendum quod aliter accipiunt inequale ad pondus
 quod. A. ipse namque accipit per modico distare ut appa-
 ruit ab equali. huius vero per quocumque. Neque etiam quod
 extat inequali ponderis secundum. A. potest esse genus et
 superius complexionis iusticialis: tunc enim non ens est
 genus et superioris entis cum illa non inueniatur hoc vero ma-
 xime: cuius falsitas tertio apparet metau. Mosce quo-
 que quod equale et inequale proprie sumitur cum quantitate
 seu relatione in parte complexio vero qualitate. unde
 prius temperamentum dicitur et disleperatum. Substan-
 tia vero dicitur dupliciter ut tandem si dicere: vnde quidem
 subiectum vltimum quod non predicatur de alio ut indiui-
 duum. a principali. n. substantia nulla sit predicatio: ali-
 ter quocumque hoc aliquid et separabile. tale vero vniuersi-
 cuiusque forma et species. s. meta. et in predicamentis sub-
 stantia alia est prima: que proprie et principalissime ac
 maxime dicitur: et que neque est in subiecto: neque dicitur de
 subiecto ut aliquis homo et Sortes. Altera secunda
 ut species et genus seu homo et animal quibus principalis
 est dicta substantia. Sed quoque Boetium in ibidem
 triplex existit. vna dicta hypostasis. i. materia: alia vna
 forma: et tertia vna ex ambabus composita que sola
 directe in predicamento locatur. alie vero a latere ac redu-
 ctive. hic autem substantia suscipitur per quod quod est rei siue for-
 ma. Accidens est putat adesse et abesse propter suscipiens cor-
 ruptionem: et quod nullum est quatuor aliorum predicabilium. Por-
 phyrus: et non secundum quod est genimem siue synthoma mor-
 bi cum huius: ut umbra corporis tertio de accidenti capitu-
 lo primo et de ingenio vndecimo ca. 6. Propter
 sed vero sciendum quod sermones Ba. preacti apparen-
 ter sonare videntur quod complexio sit substantia: et tanquam cor-
 poris forma substantialis est huius ut animam humana. ut
 hic de typo libro: Natura et anima non est aliud preter
 calorem: quare comentator tertio de anima. Ba. estimauit
 quod virtus cogitativa esset rationalis. Adultum nam-
 que fecit eum in hoc errare locus sequentis: quod n. vir-
 tus rationalis appropriatur homini et cogitativa appropia-
 tur estimauit per conversionem affirmatiue vna quod co-
 gitativa esset rationalis: et vnus illoz qui errauerunt in
 hoc est Abelfanus babilonensis. Quidam est moder-
 norum iposuerunt Ba. velle ipsum animam fore cra-
 sim. Aliqui etiam id senserunt. A. primo de anima. qui-
 dam n. dixerunt quod anima est complexio: quia quod diu co-

plexio fuerit stabilis non mutabitur sanitas vite. Quid
 autem senserit de ipsa in pluribus ab eo locorum pergras
 nondum determinate reperi. hesitare namque visus est de
 hac in quibus multis. unde. s. d. accidenti ca. 5. quid sit anima
 inconueniens hoc dicere. Si vero ipsa occurrerit oppor-
 tunum fortasse disputabitur inde: quod. q. temeritati at-
 que audacie pertinet. Quidam vero simplicium ca. 5. distin-
 ctionis labe auctoritates obumbrationis crediderunt
 quod spiritus esset substantia anime: nos autem non sumus
 ausi iudicare de substantia anime per aliquod. O crano ta-
 men de iuuamentis ca. vltimo. Non debemus referre
 quod intellectus sit a sensu: sed a tempantia spiritus anima
 lis instrialiter tamen. De moribus vero liquidis ca. 3. plu-
 res recitat de anima operi. post quas ait inquirere de anima an
 eius substantia sit corporea neque cessat quando corpore
 accidit alicui rei animalis descendere in eam aut est aliqd
 corpori continuu quod cum corpore decidit aut sper-
 matis est virtus et potentia aliqua: et cur conueniant
 cum creatione corporis accidentia anime relinquo hoc il-
 lis qui de se estimant quod id sciunt veraciter Similiter quo-
 que scdo et tertio interior ca. 8. et 7. visus est dubita-
 re quod Hipp. voluerit nomine anime denotare. In cuius
 dam quoque ipsius seriei expositione eorundem tertio ca.
 7. inquit: Aut crasis est anima effectuarum qualitatuum:
 aut crasi earum alteratur tertio tamen prefato ca. 7. videtur ex-
 presse velle complexionem aliud ab anima fore dicens quod
 hu. et naturaliter crasis corporis alterant actus anime.
 Concessum est ab optimis medicis et philosophis et a me per-
 vnium monimentum monstratum est quod per crases corporis se-
 quentes demonstrari anime virtutes. unde quia in his
 locorum non errat Ba. sermonem de anima diffinire sub
 dubitatione relinquit eius negocium in loco deter-
 minato: ut modus est scribentium vbi eam aliud a co-
 mplexione profert fore. ut autem propositi intentio habeatur
 Ba. in quesito directe adducatur series illius de vtili-
 tate particularum primo quam ex greco traduxi: quod n.
 de illo libro comiter habetur: est quiddam abbreviatum in
 noue tractatibus aggregans quod illius usque ad. 12. li-
 brum. Pertinet. n. 17. libros ut et etiam tractatus ostendit
 que transtuli de optima compositione. Est autem ipsa
 talis: Existunt quidem prime ac maxime complexiones.
 Neque namque substantiam particularum complet propriam: quam
 hinc qualiter habent caliditatem frigiditatem sic. et hu. cor-
 pora. propter hoc et naturam. Est enim tale esse carni et ner-
 uo et aliorum vnicuique hic: quod est propter tale ex quatuor
 dictis complexionum factum est: sunt sunt corpora natura-
 lia complexionata dico et non substantie simpliciter aut cor-
 pora. et subdit: Nec igitur ipsis secundum substantie rationem exi-
 stunt. sequuntur vero ex necessitate saporibus hu. colores
 duricies. et mollicies. et alia ex necessitate accidentia: si-
 tus magnitudo numerus et plasmatio. huius autem sermo non
 intum propter complexionem fore substantiam: ut priores in ar-
 gumentis preacti: quos quidem nonnulli volentes sup-
 portare dixerunt complexionem posse ad membrum dupli-
 citer cooperari aut putat ipsum esse substantiam seu subiectum
 cui inest: et eam qualificat: et ita est accidens qualitas:
 cum accidentis sit inesse et qualificare huiusmodi Aut
 secundum quod membrum extat instrumentum operationis: et sic di-
 cunt complexionem formam substantialem fore: per
 ea namque operatur membrum et in esse traducitur instrumenti:
 ipsum namque ita ordinatur ad actum quod autem id reali-
 ter impossibile differentia ostensum. 13. sic enim idem
 foret accidens et substantia. Neque potest aliquis

gubernans dicitur
 plurimum in forma
 alioz huius

61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

dicere q̄ sbale sumat̄ p̄ eo q̄ iberet substantiāliū subie-
cto: vt risibile hoi distinguēs i substantiāli: vt appa-
ruit dīa p̄tracta: q̄ vt oīdet̄: dīa. 22. cōplexio pōt ina-
ta pmutari. Similiter tali ēt dato substantiāli n̄ valet
cū sit quedā nālis p̄petas. p̄pa vō fm̄ Boetiū emā-
nauit ex accidētū genere. P̄opter tertiū vō sciē-
dū q̄ cōplexio pōt duplici cōsiderari. vno qdē quā-
tū ad rē. aliter vō quātū ad modū. Siquidē p̄mū di-
cēdū ip̄ossibile omnino cōplexionē fore substantiam
p̄pter incōuenientia p̄tracta dīa. i3. sed simplici eaz
dicendū accidens qd̄ ē qualitas existere: non quidē
ex substantijs elementorū cōsurgit complexio: quia
id quod educitur ex eis p̄ compositionē elicitur: et ta-
lis fm̄. A. est forma mixti. Igitur ex qualitātib⁹ edu-
citur qd̄ alteratione perficitur: qualitātib⁹ eni tertiū
generis p̄prie alteratio inexistit. Adhuc substantia
non fit ex non substantijs in prioribus. Si ergo com-
plexio foret substantia: nō fieret ex qualitātibus cuz
non sint substantie: sed fit ex qualitātibus vt dicitur.
Amp. p̄prium cōplexionis ē inesse s̄riū ei: et magis
suscipere ac minns: quod substantie inesse negatur.
in p̄dicamentis. Itaq; ip̄ossibile cōplexionem sub-
stantiaz fore. Si vō cōplo nō rē s̄be ip̄ortet: vey mo-
dū: sic vtrūq; pōt tolerari. Improprie tñ cōplonē sb̄-
stantiam fore. Scdm̄ eni q̄ p̄ substantiā siue formaz
substantiatē aliqd̄ suscitatur inesse p̄fecto: ita suo mō-
membri p̄ cōplonē inesse ip̄sū sustentat̄ et p̄manet
opatio: vnde q̄ illud a quo immediat⁹ vt actio puenit
re: manifestius ē nobis sicut instim vt cōplo: q̄ illd̄
a quo mediate puta agente p̄ncipali vt substantia cū
per opationem in cognitionē alicuius pueniamus.
p̄ductio aut actionis et sustentatio manifestius vt ab
instro: q̄ a p̄ncipali agente prodire p̄pter s̄rietatez
que in qualitātibus p̄prie reperit̄: ab ipsa enim pro-
uenit immediate. consequenter vō s̄ba super quā hoc
fūdāt: dīa. 60. Similit̄ Ba. i pleriq; locis et Az.
scdo de partibus: vt tactū dīa. ii. nominant elemen-
ta calidū. fri. s. et hu. nō entia s̄ba: sed qualitates et eo-
rum instia. Scdm̄ quē ēt modum Apostolus ad he-
breos: s̄ fides est s̄ba sperandaz rerum et argumentū
non apparentiū: nō eni fides realiter est s̄ba: sed ac-
cidens. rōne tñ modi dici potest s̄ba: q̄ per ipsa tāq;
p̄ basim sustētificatē quis meret̄ salutē: nā sine fide
ip̄ossibile deo placere: Neq; ēt series Ba: greca te-
statur cōplonē substantiā fore omnifariam: sed com-
plexiones esse primas alijs enunciāns: q̄ sequuntur
ipsas: Addit ēt eas p̄ticulariū p̄prieā complē sbam
nō quidē sicut agens p̄ncipale et p̄mū: vey vt instru-
mentale et secūdariū: quod apparct ex eo quod sub-
ditur. Nec ergo s̄ s̄be rationē existunt: vel quia cū
diffiniretur corpus complexionatū in eius cadit ra-
tione vt naturales expetūt diffinitiones. Aut dulci⁹
succinte dicendū q̄ per substantiam intellexit essenti-
am. Ipsa enim vteunq; etiam in accidentibus inue-
nitur. 7. metha. Dīa nanq; substantiam importat
et essentiam. huiusmōi autēz q̄ multe locutiones re-
periuntur. in tegni enim terminos diffinitionis me-
dicine: qui sunt accidentia substantiam vocat: et dif-
finitionem ipsius dicit fore substantialem et signa q̄
dam ab inherētibus fm̄ substantie rationē eē. Ad-
huc aphorismorū prima: Signa critica fm̄ primā eo-
rum substantiam sunt sythomata. dicit. etiam egri-
tudinem substantiam fore ibidem: et secundo interio

rum ca. vltimo et .7. et de ingenio: Vbi trāslatio mo-
nachi fm̄ essentiam nature morbi. et secunda quoq;
aphorismorū virtus vna et substantia dicitur: et p̄mo
februum. s. theorice tertio Alexandri q̄ febus sit sub-
stantia: et q̄ calor est substantia: ac cōmentator. 4. me-
thauorum digestionis substantia est temperata: et
collz p̄mo: Nec diuisio ē huiusmōi libri substantia cū
tū omnia huiusmōi: vt egritudo: virtus: febris. di-
gestio et diuisio sint accidētia vere. P̄opt̄ quod ad
vnu dicendū q̄ in talibus locis substantia p̄ essentiaz
sumit̄ abusiue q̄ fortassis in p̄prietatem transferen-
tes cōmittunt aut non determinat grecus. P̄pro-
pter quartū vero ad p̄mum quid dicendū iā visum.
Ad aliud dicēdū q̄ s̄ali. lingua loquitur Ba. qd̄
apparct quia mor subdit: sed fm̄ Az. sententiam est
complexio instrumentalis. s. p̄prie q̄ virtus opat̄
Ad aliud dicendū q̄. A. vel allusit Ba. aut sb̄stā-
tialis et p̄prie. i. naturalis a p̄ncipijs videlicet emā-
nans intrinsecus vel forte illam inseparabiliter au-
diuit consequi. Ad aliam scdo dicendū q̄ fortassis
Hip. voluit animā fore crasim vt tetigit Ba. aut q̄
cōplexio eā omnium existit non agens ceu p̄mitiū
p̄ncipale verum vt secundarium instrumentale. At
q̄ medic⁹ ē artifer euidētie q̄ magis extat in agente
secundario q̄ p̄ncipali non immerito que aie. Hip.
crasi voluit ascribere. vnde collz. 2. Calor cōiunct⁹
ex calore influenti misso a corde et calor complexionis
mēbri ē forma cū q̄ agit et patitur. Et s̄dit: S̄z vtrū
sufficiat iste calor ad faciendum hoc an sit hic alia
Vtus stans isti calori loco forme ista non est res quā me-
dicus habeat necesse iquirere. Ad aliud dicēdū q̄
cōplexio non dat eē quidditatiū sed disponit et pre-
parat ad illud sicut actio qualitātū p̄marum ad for-
mam preparat materiam suscipiendam. Ad aliud di-
cendū per interemptionem qm̄ differentia. i3. cuz rī-
sibilitas auferit. auferetur hō: sed non p̄mo sed abla-
tione rōnalis ita et complexio auferitur secundo for-
ma substantiāli sublata vt aia. Dicendū ēt q̄ Az. hic
loquitur fm̄ opi. platonicozū ponentiū numeros fo-
re substantias rerum punctum materialit̄ linee: et li-
neā sup̄ficiē: et hanc corporis. Ad aliud dicēdū q̄ cō-
plexio nō ē pars substantialis p̄prie corporis s̄z con-
plexionati eiusdē vt tactū est suo modo sic enim in te-
gni dicta sunt substantia esse signa neq; est qd̄ non
possit complexio ēt innata separari differētia. 22. vbi
Damasceni exponetur aphorismus.

Differentia .is.

Mod fit complexionem equalē seu tēperatā
reperit̄ oīdit q̄. 5. p̄bl. P̄opt̄ qd̄ mēsu-
rata corpora laborāt multotiēns et pmutant̄
facile aut p̄p̄ idem ambo. eq̄le eni et cōmensuratum.
P̄salin: cōiter eni testat̄ ipsam cū medicis Ba. Qd̄
et rōnes monstrant. motus eni fit oīs de extremo per
mediū in extremū: p̄p̄si. 5. et iuuamētoz. 4. cap. 3.
Adutā aut q̄ de cōplone calida et sicca in frigidaz
et humidā ac eō similiter de cali. et hu. i frigidā et sic.
dīa. 22. Interueniet itaq; motu complexio iter istas
media sic extremas sed non alia q̄ temperata siue e-
qualis. quare hanc continget reperire etiam et non
iustitia tantum. Rursus arte amplius potest natura
et ideo ipsum imitatur scdo p̄p̄si. eam tamen non
sequitur: s̄z multuz laborez. A. 4. methau. Ars aut
pōt corpus cōficere temperatū complexionū et theo

Handwritten notes in a cursive script, likely a commentary or gloss on the main text. The text is dense and difficult to decipher fully due to the cursive style and some fading. It appears to discuss the relationship between complexions and substances, and the nature of accidents.

rice p̄mis ca. 7. cū enī accipitur quāritas mensurata
 p̄portionalis ex corporibus calidiorib⁹ ⁊ frigidiorib⁹
 bus: ceu aq̄ seruentissima ⁊ niue seu glacie ⁊ ex ficcio
 rib⁹ ⁊ humidiorib⁹: vt pulcre ⁊ aq̄: corpus ⁊ surgit
 i vn̄uersa temperatū s̄ba: qđ qđē docetur cognitiōe
 siue collectione ⁊ sensu cōfici ibidez: nā igitur multo
 amplius huiusmōi poterit corp⁹ tēperatū ⁊struere ac
 egle. **D**alin: sensus ē quedā p̄portio media ⁊rieta-
 tis eius qđ ē in ipso: d̄ria. 6. hoc aut nō erit nisi sit cō
 plerio temperata: ⁊ marie in hoie cuz sit p̄fectoris ce
 teris sensibilitatis: ⁊ iō cunctis prudentior scđo de
 aia: ⁊ p̄lonuz p̄mo ca. 10. sapientissimū aialinz iudī
 cas. Adhuc si vnū ⁊rioz est in nā: ⁊ reliquū scđo ce.
 ⁊ mun. ⁊ria enī debent cē paria. **L**ōmentator p̄mo
 celi ⁊ mundi: si p̄plo distēperata est in nā: quare ⁊ tē
 perata quecūq; cū opponatur illi. **E**t p̄firmat: qđ si ē
 dare ip̄fectū: erit ⁊ p̄fectū ratione cū sint ⁊ria ei/
 dem. sed reperitur ip̄fectuz vt p̄plexio distēperata
Amp. neq; nā supior vt temperamētuz p̄hibere: ne
 q; gnationis nā p̄ticularis inferior neq; ē ⁊tinens ⁊
 cetera nāe suffragantia: cū hic contingat tēperata re
 perire: non enī senescunt ⁊ corūpuntur oino ⁊ s̄l.
Iudē intellectus ⁊ scia est semp̄ veroz: tertio de aia.
 sed cōplexio ē quo ad pondus ē in intellectu p̄mo p̄/
 ma: ⁊ **A**lgazel tradit ē. **A.** scia de ea notificando ip
 sam ⁊ diuidendo. qđ aut tale coexistit: qđ qđ non est
 non ē scire primo poste. si ergo ē aut in intellectu vel i
 scia: cū huiusmodi sint entū: conuertit ē ens ⁊ ve-
 rū. **E**t: si mensuratū est ⁊ mēsurā cū sint correlatiua
 sed mēsuratū ē vt cōplexio iusticialis tēperata qđ cer/
 te equalitati hoc ē p̄plexioni ponderis p̄mi. **A.** est p̄
 pinqua valde itaq; cōplexio temperata ē ponderis re
 perit. **H**uiusmodi quoq; oppositū ⁊ marie de ea qđ
 ponderis sentire vt. **B**a. auditus cōplexionū ca. 7.
 ⁊ re. sa. primis cum **H**ali. **A**ui. **A**lgazele. ⁊ **A**uer.
Quod rōe firmatur: qm̄ si foret huiusmōi p̄plexio n̄
 inesset habēti vitā: cuz ponat stare p̄ ca. ⁊ hu. differē
 tia. 21. vbi antē calidū ⁊ humidū non extat tēperamē
 tum. **A**mplius quo heret mixtio: nisi vnūz elemēto
 rum aut causaz aliud supercederet: vt ratio saluaret
 actionis ⁊ passionis. **R**ursus i mixtis oibus d̄riatur
 terra ⁊ aqua methau. 4. ⁊ primo p̄ma. qđ aut tale tē
 peramentū non patitur. **A**dhuc quarto eorūdem cō
 mentator ait **A**x. sentire qđ potentie sint iequales in
 quolibet elementoz quattuor. si enī essent equales
 non operaret vna in alteram sibi comparem: ⁊ tunc
 non eēt actio virtutum actiuaz super passiuas: ⁊ sic
 inde non p̄diret effectus: cuius oppositum significat
 sensus. **I**gitur cōplexio temperata ⁊ marie ponderis
 reperiretur minime. **P**ropter primuz qđē scienduz
 qđ quid sit cōplexio: ⁊ quo distinguat ⁊ maxime
 rōe miscibiliū: d̄ria inotuit prior. **V**t tñ hec ampli⁹
 elucescat notandū qđ ponderis p̄plexio virtuti morali
 ⁊ felicitati vt coaptari. hec enī medium obtinet: qđ
 difficillimū ⁊ p̄fecte ip̄sibile adipisci: ⁊ iō scđo ethi
 co. d̄i virtus non simpliciter: sed quo ad nos mediū
 existere: qđ latitudine p̄cipat non pauca: ita qđ pō/
 deris prima eglitas felicitati p̄paratur qđ nullus po
 test in hac vita adipisci permanentē: qm̄ nihil simpli
 ci in genere oibus ex partibus p̄fectū natura exposuit
 rhetorice veteris scđo. **P**onderis autē modus ieq̄
 lis virtuti coaptatur magis qđ p̄cipat latitudine. s̄
 cōplexio iusticialis dicta iusticie merito coequatur

p̄prie naturali quedā enī nālis: altera positua. ⁊ hu
 iusmodi quidē distributiua: vt honores ⁊ substātie:
 alia vero cōmutatiua: ceu qđ in p̄ticipatione adinuicē
 5. ethi. **E**st aut iustitia virtus quedā p̄fecta non sim
 pliciter sed ad alterū ⁊ p̄ hoc p̄clarissima virtutū
 ⁊ neq; vesp̄er neq; lucifer ita admirabilis ⁊ talis ve
 re vt apparebit ē p̄plexio equalis quo ad iustitiā. **E**st
 nanq; equalis ⁊ mediū vteūq; ita acceptuz ⁊ ipsa eq̄/
 lis complexio non simpliciter sed ad alterū puta iusti
 cia opationibus iustis relata. **I**n iustū autē vt ait ieq̄
 le qđ euenit qđ a medio ⁊ equali magi secedit aut mi
 nus quales sunt complexiones distēperate in magis
 quidē quattuor cōpositis in minus vero simplices qđ
 tuor alie. sed quia questuz circa complexionē existit.
 que elementoz est qualitatū cōbinatio qualitas qđē
 bic actualis per se queritur ac essentialis non tñ in sū
 mo qđ illa elementoz extat nā non aque quidē calefa
 cre aut taliū qđ accidentalis non potentialis qm̄ me
 dicinaz ⁊ terre nascentiū ⁊ huiusmodi differētia. 15.

Propter scđm quidē scienduz ex cōplexionū p̄
 mo: ca. 2. ⁊ 3. qđ antiquoz quidā complexionē indi
 stincte ēt omiserunt equalē duas tñ cōplexiones po
 nentes calidā ⁊ ficcam ⁊ frigidā ⁊ hu. **D**isum nanq;
 fuit eis calidum non posse cū humido copulatu; per
 manere cū calidū humidū ericet ipsū ⁊tinuo in siccū
 producendo neq; frigiduz cū sicco sociari p̄uatiōe
 digestionis inde consecuta superfluitatu; crudarum
 ⁊ aquosaz generatiua. **Q**uibus ⁊ dixerunt cōple
 xiones quattuor affirmātes diffusus. nō enī o; fieri
 quod dicunt qm̄ calidum proportionatū ponitur hu
 mido imo nullum sine calido de ge. aialinum. 5. **A**d
 huc humidū illud est condensatū ⁊ alijs qualitatib⁹
 affectum non tale simpliciter sed a p̄driō. **N**eq;
 frigiduz ēt est puruz sine calido ⁊ siccum sine humi
 do in altera cōplexione ita qđ non possit talis copula
 diu durare. **P**rocul tñ dubio vite huiusmodi cōple
 xio extat abbreviatiua: tuz p̄p̄ humidū pauperiē: tum
 etiā p̄pter hui⁹ extraneos aquosos indigestione au
 ctos celerius eoz mala frigida calidū innatū extin
 guendo qualitate si obtegendero ⁊ suffocando quanti
 tate. quare **H**aliab. non imerito ceteris iudicat ip
 sam breuioris vite constare d̄ria. 21. **A**lij quoq; quat
 tuor ponētes cōpositas solū vident equalē indifferē
 ter omisisse ceu cōius sicut ante **B**a. sentituz **P**os
 autē nititur exterminare qđ plurime. dicit enim eos
 dereliquisse cōplexionē equalē que ceteras p̄cedit
 potētia ⁊ bonitate necessariissimā maxime. sine hac
 enī nihil pōt rōcinari in theorica cuz sit aliaz regula
 ⁊ mensura directiua ⁊ ceu **P**olireti statua. neq; ēt
 in practica cum ois complexio distemperata conser
 uetur aut reducatur seu curetur relatione ad ipsam
 habita. **E**t ideo alijs p̄fertur in regimine conserua
 tino in tegni. ⁊ de reg. sa. **L**alesteri enī aut infrigida
 ri ⁊ cetera corpus p̄cipiant huic relatione habita.
Intantū nāq; o; ipsos deuenire absurdū qđ negan
 tes eam affirmarent eandē fore. **N**onnulli vero ipo
 rū dixerunt hanc sub ca. locari: ⁊ humida. **Q**uos itī
 dē sequitur qm̄ aut hec temperata erit et tunc omit
 titur ca. et humida: aut ip̄amet calida erit ⁊ humida
 et tunc complexio non erit alia tēperata neq; ēt sub
 caliditate potest locari et humida quia sic contraria
 erunt in eodem subiecto: vt calidum distempera
 tam et temperatam. **A**dhuc temperato frigiduz op

ponet et siccu: qd ridiculu grade. Qui qd cotetis
concludit. itaqz hos oportere temperataz explicare co
plexione ab aliis quattuor seorsu. Et lz huiusmoi co
plexio plus pueniat cu ca. r hu. qz cu aliis qz tempa
ta iustitialis a medico qfira tendit ad calidu: vt dicut
r hu. essentialiter tm differt: r non tm per magis r mi
nus: sicut per calidu r humidu pncipij primi gradus
r pncipij secundi: propter qd concludit ea dari ex ne
cessitate qua dicitur: ia cocestit: que tertio affirmabitur
dicendo: u. Mosce quoqz q Ba. cu Dalia. in his q
d pplone temperata loquitur confusus Aui. ita vt dubi
tare faciat et doctiores inquiens pplonem primo: q
duplex est pplo temperata. vna qd simpliciter r i vni
uersa lba: vt que hois eucrationis substantie arboru
aialium r hominu media de q ait: Temperata quide
hec q ex contrarijs certissime eqliter puenientib9 no
minamus: r deinceps est mediu in oi genere. r mari
me fm vniuersas substantias extremitatum genera
tur. Et earu scdo regula fuerat eis r iudiciu elemen
toz isomeria. i. eq portio: pp qua r vltioru omniu
mediu expletu eucratio r comensuratu nominatur:
r similis est sermo eius de cute manus. Dalia. vero
Ba. fidelior iterpres. Et pplo qd tepata de ve te
perata pdicatur: cuius longinquitas ab oibus extre
mis eqlis e: atqz hec est in qua elementoz sut omniu
eqlis partes. Que qm huiusmoi e temperata iter oia
dr extrema: sed r temperata in substatie totalitate dici
tur quoqz r de temperata fm vtilitate r necessitatez
q in quoqz corporu necessaria expetit: Porro tempe
rata veraciter vir est oino inuenire in oibus fere cor
poribus ad vltimu vsqz: nisi q ho temperatam hns
coplonem illi proximus est maximeqz cutis palmaruz
pplo. Ba. pmo pplonem ca. 7. Altera pplo est fz
genus temperata quocunqz: vt arboru r animaliu:
cu eoz fuerit optima r media non simpliciter quan
do eqliras certissime fuerit riorum extremoz: lz qm
fm virtutem dicente existit eis comensuratio. tale at
aliquid r iustitia ee dicimus non pondere et men
sura eqlis: sed oportune r fm decentiaz. In scdo vo
ca. i. alia q fm vnumqzqz genus eucrata pprijs cor
poru actibus et vtilitatib9 iudicat. Dicitur quoqz et
de temperata fm Dalia. penes necessitate r vtilita
te que i quocunqz corporu necessaria expetit: iurta
qua ficus r canis dicuntur temperati. Hi quide sut
sermones Ba. cu Dalia. de coplone tepata: q supsi
cietenus in pmo eoz mebro vident coplonem pon
deris portendere ac mesure: qz tame hanc negat. A
eius exposito: dico Ba. per huiusmoi coplonem itel
lexisse quenda modu iustitialis eqlitatis: r deinceps
mstrandu ppinquum coplexioni quo ad pondus i
eqli qz maxime: dicitur. 10. Et ideo hanc pparat mixtu
ris elementoz equalibus non q earu mensura r qua
ritates simpliciter sint eius equales oisariam: veruz
pl comparisonem ad teperatam fm genus i vnoquoqz
neqz illa porem actibus coparat vt hanc r vtilita
tibus eo q ipsa mor corrumpitur non pmanens tpe:
qd at tale caret actu cu tpe pficiatur ois vel q e ap
parenti mensura: r non pondere eqlis inter extr emas
certe. Aut Ba. cu Dalia. non sentit pplonem fore
ita extremis eqlis existent: sed ea imaginada: sicut ex
pmo vt de re. sa. vt hanc clarius expssit. A. gra faci
lioris intellectus realis coplexionis: qua docuit co
gnoscere precognitoe seu estimatione vel sensu: vt ia

tactu: de qua Aui. Ba. ipugnat no raro. Mosce q
A taliter exponendo pplone quo ad iustitiam angu
stius suscipiens: r tanqz regula certam totius vnuer
si ea solum in boie statuit. Ba. vero quod ipsius ad
amplians ad vnuquodqz substantie genus adapta
uit. vnaqueqz aut ita teperata sua ei bz corresponden
tem discrasiatam in simplicem diuisam r copositam: ceu
r vtraqz temperataru i octo pot et diuiditur modos
Propter tertiu quide primitus sciendum q pplo
ponderis non reperitur realiter natura: r demum q
coplonem iustitiale o3 ponere r qua. Propter
huiusmoi qd primitus sciendu q pplonem ponderis
equalis dare: figmentu est vir fictu: Quonia pondus
ignis cum sit leuissimu in vltimo: quanto maius tan
to leuius existit: vnde ponderari no poterit: et alijs
eqliter associari. Amplius per impossibile cocesto eu
ponderis habere: si poneretur in tanta mensura r p
portione in mixto: sicut de alijs: cu sit actius marie
mor aut citissime alia corrumpet miscibilia. vnde mi
rtu vel non fieret vel factu paucissime perduras cor
rumperetur. Meqz et sic mesura qlitatis pure ignee
fortassis posset admixtionem descende cu sit leuis sume
pp qd non solu sit hanc pplone non ponere in na: sz
neqz et imaginari facile: cu seipsam corrumpat. Al
gazel vo pplonem in intellectu diuidit in equalis r i
inequalem: que fortassis est distinctio pplonis ad po
dus: vt equalis r inequalis ptacta. Equalis autem p
bat impossibile fore: qm corpus tam hns: nec quiesce
ret nec moueret: qz si quiesceret in terra: tunc terra
viceret i eo: sicut si aere aut aqua. Si aut moueret lab
aere ad igne: tunc ignis vinceret. si vo ad terra tuc
terra Si aut quiesceret in aere. sic ipse vinceret con
uenit igitur vt nec gescat i loco: nec moueat ad locu
quod e impossibile. vnde comentator pmo ce. r mun.
Si coponeretur corpus equaliter aliquod: contige
ret non moueri omnino: sed stare in quocunqz loco
poneret: Adhuc ia no eet temperatu si locum habe
ret cu sequeret id motum elementu pndantis i ipo
sicut mixtoz reliquum. Sed forte quis ponet huius
corpus locu habere in medio elementoz: vt in coca
uo spere aeris: hic eni forma grauitatis et leuitatis
vt adequari. Si eni poneretur in concauo orbis lu
ne: aut i aeris conexo deorsu tenderet ad locu predi
ctum: cu in ipso vigeret forma grauitatis. Si aut in
terra dnante sibi forma leuitatis ad mediu ante dcm
moueretur. Aut dicendu hoc mediu magis circa ter
ram inexistere neqz illud in assignato inueniri loco
propter terram duobus elementis ad finem anima
lium terrestriu coniunctam. Actiones adhuc no pos
set illic habere humanas saltez politicas. vnde vita
eius nulla foret aut breuissima. Rursus coplexio p
uenit ex actione ac passione riarum qualitatuz r re
liqua. vbi cuqz vero est assignare actione ac passione
o3 agens supra passum dnium obtinere primo d ge
r cor. proportionem ent equales impossibiles sunt ad
inuitem. non eni actio iterueniret neqz passio: ppter
qd o3 vnam qualitatuz alij dnari. vbi aut illud po
deris coplexio esse no poterit quocunqz modo. Amp.
4. metha. Coposita sut media habetia: huiusmoi q
de magis illius vo minus. Qd aut magis bz r mi
nus si est eqlis poderis seruas mesura. vñ cometat o3
ibide hoc demostat impossibile inueniri pplone media
in extremis: vt dicit Ba. ee possibile. qm si eet pos

Gabri... motus... dicitur... quod... motus... dicitur... motus... dicitur...

fibile foret possibile inueniri cōpositū ex ipsis extre-
 mis absq; eo q; accidēt trāsmutatio: aut diminutio.
 Quare scdo idē de ge. 7. cor. si eāles fuerint potētie
 tunc nō fiet aliq; forma: vt declaratū. 4. methau. Et
 cū potētia alterius non fuerit dñans simpliciter: sed
 dñans dñata gnābit ex eis aliqd mediū: sed tū decli-
 nabit ad ptē dñantis: 7 ideo h mediū cū eo qd ē de-
 clinans ad alterz duoz extremoz hz aliquā latitudi-
 nē recipientē magis 7 minus. Ad mediū. n. est multa:
 7 nō idiuisibile: ad qd mediū elemētis trāsmutatis
 7 redactis sūt carnes 7 q; taliū hz Az. ibidē. Et ex
 hoc appet tibi ipossibile eē aliquā p̄plonē tempatā:
 quā posuit Ba. s. tēperantiā: q; est fm extrema con-
 plexionis speciei: in q; p̄siderat medicia. Scdo tamē
 collz ca. scdo dī q; error quē dixit d tēperata p̄plone
 Ba. ē paruus: deniq; is cū ga. ingens: Res misce-
 biles non inueniunt in mixto: nisi duob; modis. vn;
 ē vt mensure sint eāles: 7 ista mixtio vocat eālis eaz
 extremitatibus p̄parando: eo q; i medio eaz est non
 declinans. secundus vt sit in iequalibus mensuris 7
 hec qdē ineq̄litas multis ē modis: fm quā quidem
 diuersitatē ac ineq̄les facte sunt p̄plones specieruz.
 P̄alin: qū cūq; sit vnus per essentiā: o; alterū com-
 ponentiū per modū potētie se habere: ac reliquum
 per modū actus: q; ex pluribus existentibus actu nō
 cōstituitur vnū per essentiā: dñia. 16. verum aggre-
 gatione solū. vt ex granis aceruus plurimis: sed ex
 miscibilibus vnū efficitur per essentiā pp qd o; alte-
 rū illorum se per modū habere potentialitatis: vnus
 vero p modū actus. Quod aut locuz obtinet actus
 rōnez hz dñantis alterius respectu. Vbi aut hoc vā
 reperitur eālitas seu intemperamentū. Itaq; ipossi-
 bile ponderis cōplexionē reperire. Propter hu-
 iusmodi scō; sciendū q; hz cōmuniter concedat cōm-
 plexionē quo ad iustitiā in rerū nā fore tū vt veritas
 oñdatur: 7 sapientū sermones verificentur non sim-
 pliciter: sed cū determinatione asserendū quid autē
 si apparuit iam vt cūq;. Ipsa quoq; in cōi triplex v̄
 existere. vna quidē in qua tēperamentuz existit. ac si
 punctule idiuisibile in p̄portionibus mensure quali-
 tatū miscibilis ad operationes aie meliori mō exer-
 cendas. Alia quidē euz i latitudine quadā pluralita-
 tis 7 paucitatis terminata: a qua si egressus p̄tingat
 erit p̄plexio iustitialis distēperata. s. alia tertia quo-
 q; inter has media. Primā siquidē adhuc. q. ipossi-
 bile sit p̄manentē tēpore inuenire quā suspicari sūt q
 das ponderis ineq̄lem: cū ipsa non sit nisi tanq; in in-
 stanti. huiusmōi aut cū sit vt sere idiuisibile nō est tē-
 pus. neq; in tēpore. q. 6. physi. Quod ē tale nō erit
 tēperata cōplexio p̄manens vt humana cū ea ordine-
 tur ad actus. hī autē oēs tpe mensurant. s. forme nā
 q; nāles non requirunt quantitātē 7 p̄plexionē pun-
 ctualē idiuisibile cū sit minimā carnē reperire scdo
 physi. quia oīuz natura constantiū terminus est 7 ra-
 tio magnitudinis 7 augmenti. Itaq; neq; actus pū-
 ctuales hnt 7 idiuisibiles: euz in omni actione 7 pas-
 sione oporteat potētiā agentis aptitudinē patiētis:
 7 tempus interuenire: de cā primo secundis. Et hāc
 estimandū est Ba. tetigisse primo de re. sa. hz abbre-
 uationem trāsserentis ita: Simplex sanitas 7 per-
 fecta q; certissima; hz eucrasia; vel nunq; fuit in aīa-
 lis corpore: vel si vnq; fuit neq; in instanti tempore
 permansit in ictu oculi in vnoquoq; momento alre-

rata: 7 non eodē se hīs modo. Scō; vero trāslatio-
 nē meaz ēt verbotinam eucrasia duplici existente hac
 quidē apud intellectuz aut substantiā percennē: vt i
 aialis corpore hac vō existente simul 7 apparēte in
 oibus sanis. Et subdit demū non o; querere in tan-
 ta trāsmutatōne diligenter optimā cōplexionē. si enī
 7 contingat aliqū fm quā aliquā optimā; nām: sed
 non p̄manet neq; in instanti certa. Quare admirari
 supuenit opiniōne viroz quicunq; sanitatē 7 eucra-
 sia; absq; latitudine: 7 vnā esse estimant: si adhuc ēt
 hanc ē nō sanitatē esse amplius. passionis. n. semper
 illationez non sentiunt de re. vel nequaq; genita in
 aialis corpore facientes sermonē: aut neq; minimū
 permanente si aliqū generata. his igitur hāc somniā-
 tibus sanitatē defecimus cōseruare. Nos autē in ap-
 parentes deuenimus. vnde P̄ali. vltimus finis eq̄-
 litatis est res q; forsitan non inuenitur: 7 si inuenitur
 occultuz est sensui. Et hoc tolerat ipsius sermo: 7 si
 nō itellerit per eū huiusmōi equalitatē: sed prae-
 potius corpus semper sanuz: quod per oēs decurrit
 etates de qua Ba. quoq; 7 P̄ali. propositoz sermo
 nē quā vtiq; inuebant illi qui corpus posuerūt dog-
 ma sempiternae passionis incurrere tanq; nullas ha-
 bente optimas opationes euz calor naturalis pabu-
 lē continue humidū radicale resolutionēq; solutio-
 nez inducat continui fm eodē. Similiter aer semp
 reioiuit quatuorq; humidus pp radios celestes i eo
 ipressos: scda p̄mo. Est 7 alia iustitialis p̄plexio lati-
 tudine p̄cipans aliquantula: dicenda quidē angu-
 stior valde rarissima inuenta. neq; enī duo ipsas ha-
 bentes nedū plures p̄it in vno tpe existere. Euz ad
 id videat maxie cōiunctio: puta Saturni 7 Iouis in
 principio arietis: cū aliis 7 aspectus oīs supcelestiuz
 operari nā iubente diuina: cū cum quis insurgit ea-
 dē cōsignate propheta leges iponens nouas sapien-
 tes dogmatizans 7 homines. Est enī h mediū iter
 angelos 7 sapiētes nedū hoies fm Isaac Amaraan
 Aui. 7 Alqazelē: 7 tale fuisse dixerunt quidā Adoy-
 len 7 Adaradei mendaces christū Adarie filiū. De
 hoc quoq; temperantia scribit in de optima corporeis
 cōpositione ca. 3. q. vtile p̄fectuz in omnibus vt ne-
 q; in consimilibus neq; in organicis particulis nihil
 incōmensurate habere sic positum nō valde quid cō-
 tinue sed in longis tempoz periodis consuevit fieri.
 Quod autē breue deficiat ab hoc saltē vidisti cōtinue
 sanuz dico corpus semper 7 est secundus hic modus
 equalitatis quo ad iustitiā de quo primo p̄ma est tem-
 peramentū mediale late cōplexionis inuentū ēt in in-
 diuiduo qd est in vltimo equalitatis ex specie que in
 vltio etiā equalitatis existit 7 in etate in qua augmē-
 tuz ad suuz peruenit sine; in quo equalitatis modus
 quartus sextus coincidunt 7. s. existentes ad intra re-
 lati vt 7 indicat. A. de qua. 12. aialium idem Ista est
 tēperantia in virtute quod dicit propter ponderis cō-
 plexionē 7 ideo sit tēperantia tamen reperitur raro.
 quare in de optima cōpositione ca. 3. prompte quidē
 cognoscere optimā corporeis cōpositionē 7 si rara ex-
 tet ipsius generatio. Et fortassis eius per maxime tē-
 pus duozuz aut triuz est annozū vel minus siquis eā
 voluerit amplius coartare vt circa. 33. annos aut ta-
 liter. Quo tpe quidē scribunt christum temperatissi-
 mus passū fuisse gerarce. Tertio vero est latitudine
 multitudinis 7 paucitatis participant pluria que cor-

pus est simpliciter sanū duplex existens. vna quidem corpus semper sanū dicta: et altera sanū multū in tegni et re. sa. pmo. Sanitas est quedā contemperantia. Contemperantia vero ois fm duplicē perficitur et dī modū. Aliquā quidem in sūmum veniens et vere temperata existens: quāq; vero bene deficiens a temperata. Erit itaq; et sana contemperantia duplex: quedā quoq; diligens vel certa et optima pfecta et sūma et hāc dico corpus sanum semper existere: Hec autē deficiens ab hac quidem non utiq; iam aliquāliter tm: vt cōtristari sit aial. et hec sanitas est corporis multū sanū vt et apparet integri. Et q; huiusmodi temperamētū a medico consideratum latitudinem contineat n̄ parvam oñditur ex consequenter adiunctis. Est et h̄ logica quedā magis vel fm oportunitatem artis que/ stio non concedentibus quibusdā alterū altero magis sanū fore: neq; esse latitudinem sufficientē in dispositione corporis: q̄ sanitatem nominamus. sed vnum qd .i. perfectam existentē ipsum indiuisum in magis et minus existere. nobis autē quēadmodū albū corpus hoc quidem minus apparet album: id vero magis: ita et sanū magis et minus videtur hoc. Ideo quoq; de optima eucrasia. Sanitas non est angusta neq; ipartibilis sed in sufficientem latitudinē extēdi potius vt bene se habere si debeat utilis sermo esse futurus exercitibus arte: non solum raro i ipsa corpus et velut exemplar. Polliceri exercere in ea: sed et i deficientib; quidem fm aliquid ab ipsa. Galen: tertio complexionum ca. 6. qui corpus dicūt in dogma sempiternae passionis incidere: ratione: quidem sola inueniuntur fortē habere demonstrationē: non tm vtilitas eius aliqua est ad scōdam partes opationis: spernunt nanq; circa nos tā parue passiones: ac. q. isēbiles existētes. Et his itaq; apparet q; Ba. illorum respuit sniam: qui corpora ponebāt i passione sempiterna: sicut somniauerunt aliq non intelligentes ip̄s in tegni: et ista quidem complexionis equalitas ē q̄ pmo pma et aializ. i. 2. A. in. 8. equalitatis diuiditur modos fm operationes diuersificatos eius quod ē i tra et extra: dīa. 17. modo scōdo ide fortassis ppulsa to. Scōm ē huiusmodi complexionis temperamētum distinguuntur etates decurrentes in ipsa p tps omne vt apparet ex tegni in eius contemperantie descriptione. semper enī tale in oī permanet tpre tale. huic ē octo cōplexiōes opponunt ex equo distemperate. Quod autē predictas vltimas duas sit dare distemperantias oñditur argumentis. Quia. Hip. 8. humana. nā. Necessē est p̄mū gnationē nō ab vno fieri elemēto. non enī pōt ab vno neq; ex vno generari: nisi alteri cōmiscetur. Adhuc o; q; sint eiusdē generis que miscentur: et eandē habere potentiam: aliogn conferunt nihil. Necessē ē est q; calidū frigidū et siccum humidū contemperata se habeant adinuicem et equaliter. si enim alterum emineat multum vt fortissimū debilissimū: generatio non utiq; fiet: s; transitus in dīans. vnde geneseos Ax. p̄mō veteris sermones affirmans: Non ē vnā guttam aque mille milibus vini amphoris miscere. Vbiq; igitur et quātūcūq; elementa hoc modo adiuicē: cum suis occurrant dispositionibus ante dictas causabunt secundā temperantiā et tertiā: cuz insluxus fuerit vehemens astralis. agentia nāq; et patientia in adiuicē: approximata impossibile non agere ibidē. hoc autem

erit cū fuerit fm amplius aut minus adequata. Rur sus cū homo sit vltim⁹ finis: et completū vniuersi si a natura intēti: dīa. 5. oportuit ex talibus esse et qbus possit certa cognoscere: et eis per ingenū et sapiētiam dīari. hoc autē erit si i aliquo eius optimum ponatur miscibiliū temperamētū. Ex his enim complexio consurget temperatissima eq̄ et sensus perspicar elicietur. Vbi autē id et aptitudo aderit mentis iuxta illud secundi de aia: Molles carne apti mēti: duri autē inepti. ex hoc. n. redduntur ingeniosi: vel non ingeniosi: et ideo dictum hominē fore prudentissimū ac sapientissimū animalium. quia consiliatiū ē solū aialium memoria et doctrina participās: Distoziaz pmo. Et confirmatur: qm cū homo multis sit opationibus deditus: vt plurimos vira defectus abijciat qbus subijctur cum nā humana multipliciter sit serua methau. pmo. vnde politicorum. 7. multis organis indiget id quod ē viuere opus affuit ipsum totum aut quiddam eius maxime temperatum existere: temperamētum aut obtinet extremū medium. qd at huiusmodi ad valde plura potest extendi et coaptari q̄ extremū quodcūq; propter qd temperatam habuit preceteris entibus: cōplexionē theorice prior fuit vnus ad alios temperatissimus vt hic p̄nceps et dur et mensura foret aliorū potissime iuxta h̄ temperamētū ante dictū. Quod et in aliis ē conspicimus suo modo speciebus puta vnā apēz aliis maiorem dīantiorē in prudentia quadam cui fauent cetera et ducantur ea similitet et fornicarum et in aliis sic visilibus nedum in p̄ciosioribus cōtingit repire. Vniūsmōdi quoq; complexio iustitialis in homie p̄ceteri ē temperantior aliis et dignior sola fere simpliciter tēpata cū sit regula oīum et mensura. In aliis autē speciebus vt equo et asino et silcinea et ceteris h̄ qd ē i tēpata cōplexionū et theorice primis ca. 7. Et ideo inquit. A. hominē certe equalitati ponderis. i. appropinquare q̄maxie cū modū temperamenti complexionis fm ad iustitias verius fuerit adeptus. Eti: cum nature p̄cessus sit ordinatus paulatinus de extremo p̄ medium a fine in extremū h̄sto. 7. nullo quidem mō repiatur complexio q̄ mensura que aut iustitie vt apparens opus tunc sit iter duas adeo distātes nō. vnā sed duas tēpantias itercidere dictas. sic igitur iustitialis simpliciter tēpata cōplexio erit tria. Propter quartū quidem ad p̄mū dicendū q; Ax. et medici per cōplexionē tpatam eam que iustitie audiunt p̄cipue fm eius duos modos vltios et non que p̄deris qz illā vt ostensū: impossibile sit repiri: i vniuerso igitur multo minus fm Aui. vt sit hois cōplexio. Ad aliū qd dicendū apparuit. Ad aliud dicendū q; vt pbat cōplexionem iustitie inueniri sicut oñsum concedendū: sed non quo ad eam que ponderis Immo dicendū q; ois motus et reliqua verificat magis in his q̄ alterant et non i aliis. i. in motibus. l. 3. n. non acgratur p alterationē mediū reale introductū acqritur tm mediū motus sine spaciū. Aut dicendum illā rōnem p̄cedere imaginatione falsa. At si cum fiat transitus de vna extrema cōplexione in aliam qd sit per cōplexionē mediā interuenientē inter illas qd non o; qz fm Ax. transmutabile tādū manet sub forma abijcienda quousq; introducatur in instanti nona in ipsū forma quam consequitur complexio reliqua prior corrupta. Neq; oportet q; id per formas fiat iterne

dias. aer enim quicquidque transmutatur ab igne tam diu ma-
 net sub forma aeris: donec forma introducatur ignis
 in instanti. sic autem eveniet in proposito: quod tam diu re-
 manebit mixtum sub una compositione: ut ca. sic quousque
 introducatur in instanti altera ceu fri. et hu. neque igitur ut in
 ipsis introducatur que media. Vel posset accedi quod sicut
 transitus fit de una compositione extrema: ut de calida
 hu. in aliam extremam videlicet frigidam et siccam per aliquam
 compositionem mediam sic est illam compositionem mediam ponere. nunquam
 vero fit transitus per istam compositionem mediam: ita. s. ut sistat in ali-
 quo tempore: ut ista compositio media mane possit sub quadam
 latitudine. unde igitur transmutabile alteretur in transitu:
 non tamen pervenit ad illam subsistentem. Ad aliud dicendum quod
 multa potest facere ars que non natura: ut domum effigere: et esse
 ceu hominem aut plantam. Quaedam namque sunt initialiter
 a natura: complentur vero per arte: velut sanitas sublata me-
 dicina. quaedam initialiter sunt ab arte: nam vero perficiuntur:
 ut proleptio seminis in terram. unde Commentator secun-
 do physice. voce Alexandri: Natura complet multa que
 sunt per arte: et ars multa que sunt per naturam: dicitur. 164. Et
 quod inducit de corpore illo arte constructo non arguit com-
 plexionem ponderis: sed iusticie potius temperamentum
 quod apparet quod sibi cutis comparatur que compositionis est iusti-
 tia temperate. Id est nequit usquequaque temperatum existere:
 cum ipsius continue aer imutetur et resolvetur. Aut quod posset
 id ponderis mixtum expiri: cum sensu distent inde nostri.
 Vel si vis id esse compositiois ponderis consuetudine: dicendum
 quod igitur sit valde familiare pagdima sibi propinquum: non
 in oino ipsius consuetudine: neque tamen falsum. In exemplis enim
 non expetit verificatio: sed expositio: Commentator ter-
 tio de anima. unde primo per 107. Exempla ponimus ut sen-
 tiant quod dicit. Ad aliud dicendum quod medium et temperamentum
 compositiois iusticialis sufficit compositioi humane: ut
 excellenter alitatum tactibilibus discernat. Si enim homo
 esset oino sensibilis: tunc propter ledentia extrinsecus aut in-
 trinsecus occurrerentia: non posset diutius permanere in vi-
 ta: cum ab omnibus fere nocentibus deciperet sensibilibus.
 Et ideo scio quosdam sensibilissimos: quod ad morsum pul-
 cis ledunt maxime continue fore languerosos. Non enim
 oino hominem solum esse sensibilissimum: sed occurrerentibus ex-
 trinsecis et intrinsecis et posse resistere. Ad aliud dicendum
 quod equale puta ad pondus et inequale est: et equale ad iusti-
 tiam et inequale non sunt tria: eo quod non existunt sub eodem
 genere: sicut ratio expetit tria. Non ens enim non contra-
 riat entia: cum non habeant eandem materiam seu genus. Ad con-
 firmationem autem dicendum sicut. Ad aliud vero dicendum
 quod natura universalis et particularis complexionem prohibent
 ponderis: ut apparuit. una enim in alteram ordinatur: pro-
 hibet et utrumque compositionem iusticie dictam primo modo
 cum non permaneat: sed fluat in instanti. Natura enim nunquam
 producit aliquid in esse: quoniam in eius conservatione labo-
 ret de genere. aialius secundo. Et quod compositioes iusticiales
 due permanent tempore operationes nobiles exercentes: ideo
 natura illas producit et servat: et non parum in hoc laborat.
 Ad aliud dicendum quod intellectus duplex existit ad pre-
 scns. intellectus quidem principiorum quod per se venit ad huius-
 tem: dicitur. 3. quod quidem sicut lumen quoddam nobis inatus:
 vix semper testatur qualis de quolibet est aut non est:
 omne totum manus sua parte. est et alius intellectus quod est
 anime potentia intellectiva: et hic verus est aliquis ceu cum
 vix intelligit: vel falsus quam falsus: tertio de anima. Vel
 compositio ponderis est in intellectu. puta dicitur virtus pas-
 siva. ipsa enim corruptibilis est: puta imaginatio aut

fantasia vel virtus imaginativa: tertio de anima. non enim
 quod est in intellectu oino in re fore quocumque modo: cum non
 fit. credere intelligere tertio physice. quod intellectus est po-
 tentie maioris quam natura dicitur. 4. potest enim coniuncta separa-
 re et disiuncta coniungere. Itidem de compositioe ponde-
 ris non est scientia vera perfecta per principia vel causas
 aut effectus tradita. sed scientia improprie equiva: vel est
 scientia negativa. et talis potest esse de non ente vocans ipsis
 non esse et quomodo sicut de infinito et vacuo est scientia. Dicendum
 est quod sicut hoc esse ita et notificari et genus hoc et dicitur com-
 similiter. neque est definitio vel descriptio affirmat re-
 esse aut negat cum eius sit simplex circa quem verum non
 existit aut falsum tertio de anima. sed quidditate rei simpli-
 citer denotat. non differt. n. a definito nisi quod illud no-
 men est implicitum: hoc autem explicitum: dicitur. 4. Ad aliud
 dicendum quod mensura est in re aliquo modo saltem secundum quod
 res dicitur a reo: reus: igitur non putatur dicitur a raturidine. et sicut
 hoc esse ita et mensurare. Intellectus enim passivus ut
 virtus imaginativa hanc potest ex simplicibus copu-
 lare ceu hominem componit volantem in montem sicut
 ragdinum primo prima de virtutibus capitulo quinto.

Differentia. 19.

Hoc non fit ponere complexionem simplices
 ex semisse vel calidam vel frigidam sic. vel hu.
 ostenditur: quoniam nullus philosophorum aut medicorum
 posuit ante Ba. cum non sit tantos ac tales insuffi-
 cientes dare. Adhuc eam negans A. colligit secundo ca. i.
 inquit fore probatum ex quarto methaphisice. quoniam tamen esse com-
 plexiones unam equalem et alteram inequalem quam consequenter
 in quatuor compositas sequestrat. Amp. hominumque
 quisque participat compositione humana cum oibus sint eius-
 dem rationis: sed ipsa composita. est enim calida et humi-
 da composita. igitur erit quecumque cum inferiori se-
 per suscipiat predicationem superioris. non enim ab eo
 potest absolvi. Rursus causa et effectus sunt propor-
 tionabiles secundo physice. unde in tegni. nata quidem a
 principio principij virtutis et vitio attestantur: et prin-
 cipium his que ab eo. Sed cause complexionis effi-
 cientes: ut elementa per suas qualitates sunt composita
 et conservantes: ut cum alijs rebus. 5. non neces-
 sarijs. Ignis enim calidus et siccus: aer calidus et hu-
 midus et cetera. ca. et sicca et cibus quis calidus et hu-
 midus et reliqua. Similiter hu. qui sunt effectus com-
 plexionis compositi extert: ceu cholera ca. et sic. et ce-
 tera. Eodem quoque modo et calor in ista compositione
 et nature compositus est. calidus enim et humidus pronun-
 ciat colligit secundo ca. secundo. Itidem et corpus compositum. Pa-
 lin: compositio est qualitas pueniens ex actione et passio-
 ne et reliqua: dicitur. 17. quod nomen denotat compositio.
 Idem autem est coniunctio seu copulatio qualitatum. Et in
 in oino natura est aliquid materie. et aliquid forme ter-
 tio de anima. quorum primum proportionatur qualita-
 ti passive: reliquum active. humidum enim et sic. sunt
 ut materia: calidum et frigidum velut forma quarto
 apparens methaphisice. unde ibidem: facit quidem faciens
 duabus virtutibus: et patitur passionibus duabus: fa-
 ciens quidem est calidus et fri. patiens quoque sic. et hu.
 Operabitur igitur in compositioe duo huiusmodi co-
 existere. Itaque nulla compositio simpliciter existet com-
 positam media. In op. Ba. complexionum primo cum
 aliorum plurimis sequacibus. Aut enim plures me-
 dicos si philosophos quatuor compositas distemperatas co-
 gnoscere: sed alias quatuor ex semisse hanc generatas

ignoro quō dreliquerunt: **Salin:** ubi ē dare magis
 ⁊ minus: datur ⁊ mediū. **Lum** igit inueniat multuz
 distempata ad caliditatē ⁊ siccitatē: ⁊ distempata ml
 tū ad frigiditatē ⁊ humiditatem: ⁊ ita in aliis inueniet
 ⁊ media vtcūq; inter hec si extrēa: huiusmōi at erit
 aliqua quatuor simpliciu; s; mediū distēperatorū so
 lū dria. 7. **Lū. n.** elementa diuersimode pportiona
 ra veniant ad mixtionē: quorū effectus ē pplexio: qd
 phibebit qn ignis clitas supet frigiditatē aq; aut econ
 tra. nō aut humidū aeris siccū terre: vt vnū qd p sur
 gat equale mediū iter siccū ⁊ humidū: aut humiduz
 supetur a sicco vl' e; ⁊ frigidum aque cōtēpet ignis
 calido. ppter qd ad h; quis aduertens quatuor sim
 plices ponet pplexiones. **Propter** p̄mū qdē sciē
 dū q; qd sit pplexio: q; ipsiū smodi oñsū ē dria. 17.
Entiū autē quoddā est simplex oino: aliud cōpositū
 omnifariā: nōnullum vō itermediū. **Primū** qdē
 duplex existit: quoddā enī ē potētia tale puta ceu ille
 cuius existit eē in posse. substantiat enī p posse. **A. s.**
sba orbis lz p̄mo p̄physi. videat sentire p̄rium: tūc enī
 sba eius ablatione potentie corrumperet ap̄d gene
 rationē: ⁊ eēt in p̄dicamento ad aliqd: ⁊ nō in p̄di
 camto sbe. Quod forsitan euenit eo q; potētia ipsi
 cōsiderauit illi: put respectū quēdā iporat. Aliud
 vō actu tm̄ velut causans p̄mus. Est enī actus p̄m
 pur⁹ ⁊ imunis ab oi potētia. i. z. metha. Que at hoz
 duorū media forme sunt cōposite ⁊ m̄ae compositē.
Lōmentator p̄mo p̄physi. In oibns enī s; Boetium
 citra p̄mū ē compositio ex qd est ⁊ quo ē. Et in de
 causis cōmento intelligentia p̄ponitur exquidditate
 ⁊ eē. Est enī h̄ns illati ⁊ formam: s; r ⁊ aia. **Lōpo**
situm quoq; oisarie corpus est maxie humanū. **p̄m**
nāq; ceteris cōpositiū existit corporibus: cū i eo gra
 dus oium reperiantur aiantium. a materia enim inci
 piens sicut cetera: hec prima per simplicia corpa trā
 fiens ⁊ cōmixta. vsq; ad ens porzigitur intellectua
 le quod ⁊ p̄iori dria. Quapropter concedetur p̄physi
 corū. s. microcosmū existere. vnde ad vltimū deue
 niens compositionis graduū in nullū ordinatur vl
 terius aliū. Est nāq; finis ⁊ vltimū quid h; a natura
 intentū. **Medium** vō istorum simplex ē ⁊ compositū:
 s; m q; fuerit ad diuersa comparatū. nā per com
 parationem ad primuz simplex omne compositum
 relatione quoq; ad vltimuz omne simplex quod erit
 magi quanto plus m̄ae appropinquabit p̄me: aut p̄
 mo p̄dēti. vnde elementa cōposita s; respectu m̄ae p̄
 me ⁊ forme: sunt tm̄ simplicia corpora relatōe mixto
 rum. Et his enī p̄ponuntur methorologica: ex qui
 bus constituuntur mininere: ex hisq; terre nascentia
 ⁊ q; deinceps. dria. 16. q; diuersa p̄paratiōe simplicia
 dici p̄nt ⁊ composita. **Vra** huiusmōi qd d; ex semis
 se seu mediū sciendū medietates in vniuerso. i. o. fore
 q̄rū due sufficiant in presenti: videlicet arithmetica
 medietas: ⁊ geometrica: Est aut arithmetica dispo
 sitio q; e; tm̄ per drias diuidit quantitates. puta. i.
 2. 3. aut. 2. 3. 4. In hac enī mediū situatur i diuisibi
 le ⁊ verū: ⁊ ideo reip. que a paucis gubernat p̄parat
Geometrica vō terminos eqli. pportione cūiungit
 que qdē i cubita reperit figura ceu in tarillo. In eo
 nāq; supficies. 6. existūt: s. anguli. ⁊. i. 2. latera. cui
 paradigma ē. 68. i. 2. similiter. i. 2. 4. In ipsa nāq; nū
 mediū sumitur equalis et indiuisibilis dria omnimo
 da: verum pportionis tm̄. nō enim. s. recte medi

um iter sex extat et. i. z. neq; duo vnus ⁊. 4. Et ideo
 mocratie simulat magis: in qua ciuiuz omniuz ⁊ po
 pulariuz est medietas valde lata: ⁊ quedā equalitas
Boetius scdo arithmetice. Dupliciter equidē huiōi
 equalitas. vna est qualiū in quantitate vt arithme
 tica: ⁊ altera similiū in qualitate: vt q; s; m medietatē
 geometricā dicta. qua quod instū ⁊ qd virtutis vni
 uersaliter d; equale. 5. etbi. Hos quoq; smones at
 tuli. quia in sapientum orōnibus reperiuntur in ex
 positi non raro. Sed vt sit familiarius dicere mediū
 extat duplex. vnum qdē reale indiuisibile ⁊ p equi di
 stantiā. uelut duo iter. i. 2. 3. 2. 4. iter. 3. 2. 5. ē medi
 um aliud quo ad nos h̄ns latitudinem ⁊ distantiam
 inequalē: vt. 8. iter. 6. 2. i. 2. Equale ē est mediū asse
 gnatū in virtute morali ethicozū: apparēs scdo. Vir
 tus enī describit per esse quo ad nos. ⁊ huiōi quidē
 mediū multitudinis ⁊ paucitatis cōplexio obriet hu
 mana ad alia relata p̄mo p̄ma. **Propter** secundū
 quidē sciendum q; **Ba.** p̄mo cōplexionum ca. 9. pre
 ter quatuor cōpositas cōplexiones simplices dicit se
 quatuor alias adinuenisse: vt oēs cū temperata nu
 mero p̄tineantur nouenario: qd nō simpliciter testa
 tur. sed ad id talē conatur demonstrationem asserre.
 Supponit enī ceu probatū ab altera ibidem heresum
 quatuor eē cōplexiones distemperatas. quaruz vna
 exprehendit ⁊ conuincit alteram: eo q; vna duas tm̄
 cōplexiones ponebat calidā: sic ⁊ fri. humidā. **Ca.**
vō hu. ⁊ fri. sic. nequaq; dria. is. **Doc** itaq; sibi ex
 accōmodato assumpto p̄cedit calidū stat cum sicco.
 vt in calida et sic. pplexiōe: et stat s; r cū humido. vt
 in ca. humi. de quo minus videtur s; m sectā comple
 xionez ca. hu. destruentem. igitur stabit cum medio
 inter humidū et siccū: cum medium hoc p̄p̄inquis
 ē sit calido q; humidū. quod positū est stare. Simi
 literq; frigidum stat cum sicco et humido et reliqua.
Itaq; erit complexio calida tantuz ⁊ frigida ē. **Co**
dem quoq; modo siccū stat cū calido. vt in ca. et sic.
 ceu p̄sentiūt hereses ambe. et cū frigido vt secūda re
 pulsa p̄ma. ergo et cū medio stabit inter calidū et fri
 gidū cōtēpatio. p̄pus enī id sicco q; frigidū: qre si sic
 cū secū frigidū p̄patitur: multo plus et medium. et si
 s; r ē de humido. stat. n. cū calido et frigido. Sic igit
 due alie crunt pplexiōes simplices vt sic. et hu. **Ita**
q; cū p̄mis duab; redentur quatuor. **Q**l faciunt ē
 smones eius huiusmōi rōcinationē. **Adot** ois sit d
 extremo in extremū p̄ mediū. **Lū** igit fiat transit⁹ de
 ca. sic. pplexione ad fri. hu. et de ca. hu. ad fri. siccaz
 p̄ mediū fiet qd erit. aut ca. solum. aut fri. uel sic seu
 humida. **Volenti** quoq; fortassis amp. v̄itatē q; ap
 parentē p̄habilitatē p̄seq medicinalē **Ba.** ac ei⁹ nō
 p̄sentiet p̄suasioni. **Nō** enī o; si calidū ⁊ c. stet cū sic.
 et hu. p̄pterea stare cū hoz medio: eo q; in oi mixto
 et medio habet hoc qdē magis: id aut min⁹ p̄ modū
 potentie et actus dria. is. **Adhuc** vbi cōcurrat actio
 et passio tollit mediū. cū vnū habeat victoriā sup ali
 ud. **Amp.** i extremis puta in sicco et humido cū pōi
 tur stare calidū et frigidū ē latitudo. et pp hoc p̄ma
 nentia et forme acq; s; tio. non aut i medio cū ipsuz im
 portet rationem indiuisibilitatis magis. **Ad** aliud etiā
 dicendū q; non est necesse dare medium permanens
 reale nunc iductū: vt nouā formā iter extrema: dria
 is. **Aut** si def mediū illud transiens nō p̄durat etiam
 fere momento ipotens omnifariā excedenti resistere

tale vere mediū complexionē non constituit: cuius sanitatē neque angustā neque impartibile queramus: dicitur eadē *Philosophia* vero secundo. c. primo non solū cuius antiquioribus *Ba.* quatuor ponuntur tamen esse complexionēs ut compositas: sed negādo simplices quatuor quās fatetur. *Ba.* se inuenisse argumentatōe in illū ex *Smith* inebit *Az.* metaph. 4. p̄cipue ita: Scias in summa quod mēsurā duarū qualitatum activarū sequitur a mēsuris duarū qualitatum passivarū: ideo quod forme proprie proprias habent materias sub eis: ac si dicat quod qualitas actiua exis velut forma requirit passivā tanquā materiā in oī enī ut dictum nā expetitur aliqd loco materie et aliqd forme prima materia exceptis et vltima forma: neque etiā sine materia extat forma: ipsa. n. nō se perat a morpheā primo de ge. et cor. c. vltio. *Amp.* eodē secundo vnaqueque reū quod appropriat complexionī de necessitate appropriatur dñationi qualitatis actiue quod stat loco forme: et dñationi qualitatis passivae: que stat loco materie. Si enī non sic esset ita complexionatum non esset vnū in forma: imo duo p̄ quod cum nō sit dare materiā sine forma aut eō. Itaque oīs erit complexio composita: nullaque simplex. Quod fulcitur: quod quod methau. simplex et nālis generatio est pmutatio a virtutibus actiuis caliditate v̄ et frigiditate: cū proportionē habuerint ex subiecta materia vnicuique nature. huiusmodi aut virtutes sunt passivae: ceu siccitas et humiditas. Volēs aut ga. dē dē dicit quod cū complexio est ca. simplex aut frigida non est forma sine materia quā mediū ex sicca et hu. est materia calidi aut frigidi vnde. 4. methau. patiens quidē humidū aut siccum: aut ex his. Sed quod difficilīus est assignare quō humidum et siccum habeant rationē agentis et forme: calidū aut et frigidum patientis et materie. ut igitur saluē simplices passivae sic. f. et hu. sciēdū quod qualitates omnes iter dū dicunt actiue. vnde has oēs quatuor vocat operatiuas. Et *Philosophia* ibidē *Ba.* sequēdo *Smith* dialethicō oēs nominavit qualitates actiuas: quod qualitates actiue et passivae in vno caplo dialectice continentur. vnde p̄mo virtutū nāliū. c. p̄mo *Az.* nōnunquā in libris de ge. et cor. his quatuor virtutibus tanquā actiuis oibus sigillatim separatis: in libris aut methau. p̄blematum et plurimū aliorū locis duabus solum actiuis et duabus passivis. Et firmatur: quod et si quantitates sibi seipsas sint imperfecte ad eā quod in opis directionē theorice secundo et re. fa. tñ rōne qualitatis quod proprius actionis extat instrū: multiplicata quantitate multiplicat et virtus et inde actus cū forma debet tam quantitatē regat in materia: quod fulcita egreditur actus qualitate media. vnde quāto fuerit magis extensa: tanto plus fortificatur opatio: cū omne agens multe quantitatis eē expediat de cā secundo ca. secundo ignis enī acutissimus in tam modica pot sumi quantitate ut minime operetur complexionū secundo. c. 5. *Id* potest itaque intrinsece augeri quantitas in quod fulcitur qualitas passiva: minuique tamen illa in qua actiua: quod id quod pueniet a passivis habebit rationē forme et agentis: quod aut ab actiuis patientis et materie: ita quod medium calidi et frigidi existet: ut materia sicci et humidī formalis et actiue. Sic est materia complexionis temperate sicca p̄nes et frigida. p̄pter enī nām speciet totū ea tēdit ad calidū et humidum cū suo temperamento. l. 3. n. caliditas et frigiditas per se sunt qualitates actiue: et siccitas et humiditas passivae. p̄ accidens tamen secundo hoc

modo potest contingere: Dubitat quod dictus est p̄ *Ba.* *Az.* uti quatuor: qualitatibus ut effectiuis secundo de ge. et cor. cū ibidē dicat calidum et frigidū fore actiua: siccitas autē et humiditas passiva: et declarans p̄ corū actus. forte dicendū quod id dicit *Ba.* aduertens quod *Az.* ait de gnatione simplicium elementorum: que vigore perficitur qualitatū in substantiis fundatarū tanquā instrumentorum ipsarum: ita ut non solum ex aere fiat ignis aut ex terra aqua: sed eō. Quod fieri oīs humiditate et siccitate tanquā actiuis. Declarat et illic *Az.* effectus nō solū puenire a calido et frigido: sed a sicco et humido: ut in libro est apparet pharmacorum lib. p̄mo ca. 5. distinctōis secunde et secunda primi. Vnaqueque nāque qualitas respectu effectus p̄redientis ex ea potest dici actiua. humiditas enī h̄sectat: remollit: applanat: et huiusmodi. siccitas vero ericcat: idurat: exasperat. et cetera. Quidā vero dixerunt passivas et vere dici actiuas p̄ resistentiā qua passionē causant in agens iuxta illud phisic. tertio. Omne simul actiū et passivū phisice. Sed nō tā vilis *Ba.* extitit intentio: siccitas cōis. Alii vero dixerunt eas agere p̄ accidēs: ut actiuarū vigore. sicut humidū humefacit nō p̄ se: sed frigidū cōstringēs et igrossans subtile: ceu i conuersione aeris in aquā. Sed hic extraneus actionis modus et impertinens. Ex his igitur indicat et concludit: passivas et qualitates habē nonnunquā rationē agentis et forme: sed. *A.* respondebit talē formā materie improporionalē fore. Propter tertium vero sciēdū quod huiusmodi complexionēs quatuor simplices et maxie passivas non est ponere medias sibi medietatē arithmeticā consistentē in esse diuisibilis mediū et veri. Quod ostēditur: quod si ponatur calidū frigidū excedere mediū contēperatum ex humido et sicco nō poterit permanere dupliciter vere. prima quidē quod cuius calidum et frigidū sint actiua: et siccū et humidū passiva: et cōtraria si debent adinuicē agere ut tactū: oīs vnū alterū superare. Alioquin non eēt actio et passio. In momento enī remanebunt. q. coequata: postea sit alter dñari alteri: ut calidū frigidū et siccum humidū aut eō et ita cōsurget complexio cōposita ceu ca. sicca: vel frigida. hu. Rursus calidū datum super excedēs cōsumet humidū quod dabatur cum sicco facere cōtemperamentū quoddā mediū: et complexio calida reddetur cōsequenter et sicca: sicut humidū contemperatū sicco in frigida complexionē p̄durare non potest: ut complexio sit simplex frigida p̄pter dñitatem sicci ad humidū prius dictā. *Id* frigidū est quod mediū datum iter siccum et humidū: aut humidū reddet in crudando illud: vel sicco congelando. Multo est minus hac via erit ponere simplicē permanē ē aliquādiū: aut fortassis impossibile i passivis: eo quod calidū et frigidum efficacissime qualitatum nō permanēt sicut iuncte nisi excessu vnus super alterū. Similiter siccum si ponatur excedere: cum sit lima eracuens caliditatem suscitabit calidum de medio positum in extremū alterum: aut si fuerit valde siccum: reducet illud medium ad frigiditatem pabulum subtrahendo: cum humidū sit nutrimenti materia: sic et humidum supereminere tribus aliis positum ex medio assignato suscitabit frigidū. Multum enim humidū in corporibus mixtis magis sibi frigidū associat proble. apparens tertia. Volēt et hoc forte quis eo ipugnare modo: quo et tēperata complexio ipugnabat certe. Sed non medicataz

dicta geometrica et quo ad nos ac apparentem potest concedi. *Ba.* pbabilem magis quam mathematica considerationem perscrutari: sicut eius exposulat scientie modus aliquo tempore predictas complexionones et semisse positas: inter distemperatas omnino oppositas permanere. unde. 6. de re. sa. ca. 2. id sentiens inquit. in libris de crasibus: dictum est impossibile permanere ad multum discrasiam aliquam unam. Ipsa namque sibi ipsi ex necessitate acquirere aliam: et ideo plurimus medicorum quattuor vise sunt esse sole discrasie compositae. Et in. 7. curative ca. 7. Siccitas inculpabili existente oppositione: quod si calidum et frigidum existente semel seipsas permanere non potest. Quod et. A. primo prima interpretis *Ba.* suscepit inquit: Iste tamen quattuor simplices non diu permanet. Caliditas namque maior quam debet reddit corpus siccum quam oportet et frigiditas maior quam debet: cito reddit ipsum humidius quam oportet humiditate extranea. et sic / citas maior quam debet: reddit ipsum cito frigidius quam oportet humiditas vero facit velocius frigidius quam oportet: im / mo quod plus tandem non perdurant complexionones et compositae: iuxta illud tegni: Decidente calida et sic ca crasi. Sed hoc videtur quod scribitur in tegni de corpore semper tali ut egro per omnes crases permanere tali. Dicendum quod duplex est dispositio inheretia. una quidem habitualis: et haec semper permanet suo modo: et inclinationem habet ad sua principia: ut apparet de permutatione faciei: in de aere et aqua. Alia vero actualis et haec permutat continue: semel quod calor aliter afficit humidum nunc quam prius de qua verificat sermones promissis: et de hoc apertius apparebit: dria. 22. Propter quartum quidem sciendum quod utriusque rationes pro parte syllogizant: et ideo bis et illis oportet breviter dicere. Ad primum igitur dicendum eos intellexisse has non permanere in medio arithmetico versus quatuor. Ad aliud quid dicendum apparuit. Ad aliud dicendum quod non humana est causa. et haec in communi alijs entibus comparata univiersis: sub qua sunt multi gradus et lati unius extremorum in aliud. sub tali namque communi non solum simplex complexio seu intemperata continetur: sed et temperata omnia. Ad aliud dicendum quod causa et effectus sunt proportionabiles conuersim: quantum ad quasdam proprietates marie communes: ut si causa univiersalis et effectus: et si uniuersa causa uniuersa et effectus. non tamen quantum ad omnes proprietates singulares. non enim si causa est una et effectus unus: neque si simplex et effectus: cum in effectu non omnino saluet ratio cause. verificat et in causis pro se et immediatis magis. Elementa namque sunt qualitates effecta duobus accidentibus admixta: cum tamen in tertius transeant: alterant ipse et permutant. Similiter et cause conseruantes et permutant: haec et habent unam qualitatem excellentiorem: quam necessario sibi alteram associant. De humoribus calore ac corpore dicendum quod secus est log de complexionibus in qua sunt qualitates elementorum in tertium reddactae: una ex coalteratione complexionis uniuscuiusque. Et de corporibus est prima complexio cum qualitatibus virtutes etiam substantiarum magis saluantur elementorum. pro. n. quatuor titate fulciuntur qualitates. ut omnium est et intenduntur: ita ut non simplices permanent: verum sibi associant alias: et reddunt ita compositae pro eorum eleuationes qualitates: et in hoc saluat *Ba.* utrumque. Aut dicendum quod ratio realiter sic esse conuincit. apparet tamen sumpto medio aliud latiori. Ad aliud dicendum quod *Ba.* fatetur se has quattuor simplices complexionones subiunxisse. un

de estimandum est quod ante tempus eius nomen et ratio et existeret complexionis. cum igitur solas quattuor compositas ponerent nomen et rationem indicantes compositas sibi attribuerunt. Vel dicendum quod in complexionibus simplicibus quattuor est et copulatio qualitatum: sed illarum una fit excedens solum: Ad aliud dicendum iam apparuisse quod hoc non conuincit fouere volentes *Ba.* eo quod assignatum est in complexionibus simplicibus: dudum quod materie et quid forme: aut semel veritate has non est dare complexionibus. ut declaratum extat. Ad alterius partis inducta iam satis innotuit quid dicendum. Ad sermonem vero *Ba.* dicendum quod si sit dare medium: non tamen permanet. proloquo vero quod dicitur permanens non successiuum. Ad huiusmodi probationem nec dicendum quod prohibet ratio proprietatis requirens: si deberet actio et passio fieri unius super alterum dominum ut ostensum antea. non est autem inconueniens quod aliquid semel veritatem et realiter sit unum: semel tamen apparentiam et semel fantasticum aliud fore iudicatur: ceu differentis declarabitur. 47.

Differentia. 20.

Quod melancholicus sit propinquior equali rati ponderis vel mensure temperamento iustitialis certi ut secundi modorum. 8. ostenditur: Quantum medium plus distat a medio quam aliquid extremorum interia distat ab ipsis cum sint diuersae coordinationis. Sed complexio ponderis est unum medium iustitialisque certi natura aliud. utrumque enim notificatur per esse mediale suis extremis melancholicus vero unum extremorum inter ipsa cadens: cum frigiditate remittatur et siccitate calidum et humidum vite et nature humane. quod in terminis communibus posset more geometrico declarari. Adhuc complexio ponderis precise ponitur temperata. sed que iustitialis certe declinat ab ea ad caliditatem et humiditatem: quod non minus declinat illi propinquior erit. haec autem est melancholica cum frigida sit et sicca. Etiam complexio cuius calidum et humidum est eleuatum: magis recedit a temperamento: quam illa cuius est remissa: cum in ea summum sit temperamentum sed huiusmodi est iustitialis certa relatione ad mlicam. Rursus que magis est alterabilis et permutablem amplius recedit ab extremo temperamenti quam eius opposita. huiusmodi vero certi existit iustitialis. unde dria. 13. Propter quid mensurata corpora laborant multotiens et permutantur facile quod offit ipsorum tenuis copago. Ad melancholicam vero terrestria dura resistunt in amplius. Iride: cuti propinquior ait. A. equalitati certe: et *Ba.* cum *Ba.* esse temperata in uniuersa nam: dummodo eucratissimi fuerit hois: et non callosa: sed cutis frigida est et sicca: generat enim sanguinem frigidum tertio alimentorum: et complexionem secundo ca. 2. cutis est siccissima. melancholicus igitur propinquior est ponderi quam certus iustitialis. Cuius opinio sapiunt medici. *Ba.* ille propinquior est summo temperamento in quo conditiones mixtionis praeter differentiam. 16. perfectius obseruatur. sed id in iustitiali certo et non melancholico: ut perfectio actuum tandem communitur. Amp. temperamentum propinquius est temperamento: et maxime cum unum reliquo comparatur: quam distemperamentum temperamento: temperamentum vero iustitialis obtinet certus: non aut melancholicus. Adhuc illa temperatio est complexio que perfectius de quolibet iudicat excessu cum iudicet rectum oporteat medium omnifariam tenere et non ad aliquam conditionis partem inclinari:

Et ideo recto et ipsum et obliquum cognoscimus primo de aia. sed huic est iustitia certa et non melancholica cum sensus in quodam extet mediocritate quantitate excellenti: de iustitia prior. Itaque iustitia certa propinqua est ponderi melancholico. Propter hanc sciendum quod sit complexio: quid ponderis et iustitie: ac ois eius distinctio ostenditur de iustitia. 17. et 18. Propter scilicet vero sciendum quod quodam dixerunt quod prolo inata iustitia certa propinqua est ponderi: non autem influens videbatur enim ipsi quod inata temperatio influenti existat: eo quod remissior in calore illa que penditur in syncope et porisimi principis cum influens abscedat. Sed hoc non valet: cum illa ut apparebit relatione ponderis sufficienter sit distincta. Et dicentes iustitia certa ponderi viciniore propinqua audiuntur ex inata et influenti. Est namque in quo augmentum ad suum pervenit sine. A. Alii vero dixerunt quod composita ex equali iustitia et pondere: ubi ois equalitas iustitia certe: quod una saltem equalitate habet: ut que iusticie certe: et aliarum quolibet neutra: sed ponderi quantitate vel virtuti alique inequales magis propinque: Quod stare minus potest cum ratione absoluta in applicabili proponatur quid ex illo quod est: et eo quod non existit sibi in divisione opposito: ut proponitur unam ex iustitia et pondere. Adhuc. A. Est propinqua certe equalitati quam prius nominamus. tale autem nunc nominavit aggregata: verum simpliciter solum. unde ridiculum non parum. Dixerunt et tali quod propinqua equali ad pondus quantitate non est propinqua equali ad pondus virtutis et e converso. sed id est stare non cupit: cum absolute iustitia certa preferatur ponderi appropinquare. Adhuc quod alicui appropinquat utriusque simpliciter appropinquat. sic autem esse ostendit de iustitia certa. Et ideo alius stetit super hoc quod prolo iustitia certa ois est ponderi propinqua ratione virtutis: non autem quantitate. Et similiter in cute volens quod ratione quantitate ponderi propinqua extat calida. sic. et ca. hu. quod in his minus excedunt elementa gravia quam in iustitia certa. Secundum vero nihil ostendere ex plurimis in efficacibus. sed quod id non staret denotat dictum in immediatos. Itidem quod appropinquat quo ad virtutes ponderi non appropinquat equalitati certe: verum magis certe iustitia: cum pondus in se iuxta probatos mensusuratur et virtutes. Et quod aliquid sit aliarum ratione mensusuratur propinqua ponderi saltem manifeste. Alii vero ratiocinantur dicunt certum iustitia equalitati certe propinqua. Quod est non valet. non enim actus quoniam: sed potentia prima: neque est ponderis equalitas actibus participat. Dices vero fortassis quod imaginatis: sed tandem inde dicendum quod actus arguunt proponere et compositionem ceu effectus suam causam. Propter tertium vero sciendum: ut huiusmodi veritas hactenus latens amplius reddat cognita: primus prolo ponderis quod sit. et qualiter: et ex quibus consistat ostendat et sic erit expositum quod occulte tactus: de iustitia prioribus de ipsa. Secundo monstrat quod iustitia certa preteritis sit ponderi propinqua oisaria. Propter huiusmodi primus sciendum quod in omni actione phisica ois agens motus a sine scurrere: ac manum ex qua suscitatur forma quod in toto conspiciere sit univoco. Nam eius quodam se habet per modum mae: ut elementa quatuor prima: et alia per modum agentis sicut corpora celestia cum eorum motoribus. Eorum tamen que vim tenent mae istorum respectu in se tamen illius locum aliquid servat amplius. ut terra et aqua: quodam vero agentis: ceu aer et ignis sunt enim illorum relatione formalia: ita quod sicut

vis superioris superat quantitate regulat ac informat elementa virtute: sic et elementa duo formalia reliqua malia bina. Et quod superiora in elementa effective saltem per motus et lucem: at et plura per virtutes specificas caliditate causant cum humiditate quodam. nam namque ipsorum oisum fracture in calidum coalternatione surgunt et humidum: de iustitia. 10. Sicque in elementis ignis mole et caliditate superat quantitate aque et frigiditate: ita ut calidum obtineat super frigidum: graueque lenificet. Et aer quod terre molem excedit et siccitatem remittit. In enim humiditas sit ei vehementer passiva: iuuat tamen quanto et calido mensusurato eliquat tunc ei associato: ac et ab aque humore talis: ut humidum aeris cum quantitate ipsius obtineat super terre siccitatem et molem. nam ex pugillo terre quatuor consurgunt aqua: et ex uno ipsius. 10. aeris: et de hoc similiter ignis. 10. et ex. 10. ignis unus aeris. et deiceps scilicet de ge. sic itaque namque totius univocum in calidum tendit et in humidum inclinatur. Quod firmatur: quoniam superiora ceu ostendit de iustitia. 101. utrumque ad hec et homines precipue per generationem ordinantur maxime ac vitam. Et vero proficiunt et stant calido velut agere humido tanquam materia. Expediit namque ut univocum idigniores inclinet naturas ad esse amplius et permanentia operantes. Imaginentur igitur cum virtutibus superiorum elementa in adinuenire ut denotata sunt mole ac virtute cum eadem sit ratio totius et partium historia rursus primo: ut actuum vigorem tamen habeat super passivum quod ide actio contingat et passio et per omnes mixtus possit generari. Dico igitur huic unum corpus surgere oisaria cum univocum extet paradigma ipsorum certum erit iustitia teperamentum. si autem iam amplius mensusuratur quantitate elementorum et qualitate in adinuenire adequentur tunc temperamentum surgit maius et tanquam momentaneum. quod si elementa in tantum imaginentur adequari ut qualitates seu ipsorum virtutes participent equalitate oisino: non autem ita quantitate mensusuratur vere: sed potius appareris ponderis inequalis constituetur namque. aut tandem oisariam satisfiant ut possibile mensusuratur quantitate et qualitate sibi certissime in adinuenire equaliter proponi sicque ponderis consurgit equalitatis: modus ceu hec utrumque differantia innotuerunt. is. Quod quidem modum cum eo antecedenti immediatus oisum ibidem entem minime repiri possibile: verum tamen fantasiari et adhuc non leuiter ut practum cum neque generatione aut vita posset potiri. nam opus ad has sit qualitates efficietes et seruantes puta caliditate et humiditate quodam potissime sunt cause super reliquas obtinere scilicet: frigiditate. s. et humiditate. mensusuras similiter quantitate non penitus equalis sed in eo terreo et aqueo dñari cum habeat nos stinens habitare actusque hic priores exercere. Quare cum hec iustitia certo taliter succurrant modoque perfectiori fieri poterit et tpe permanere quodam. Temperamentum autem tanquam instantaneum iter hec extrema locatum utrumque aliquo modo participat naturis puta quod poterit fortasse et entem generari sed breuissime permanere permutatam in momento. Post certum vero iustitia iuxta talem mensusuratur quantitate elementorum et qualitate corporis sanum potest tunc simpliciter. Et deinceps lapsus ita ut post multum sanum: sanum sanguineum locet deinde cholericum deinceps phlegmaticum et tandem melancholicum quod multum secedit a pondere et mensura ceterorum respectu cum minus eo participet caliditate et humiditate latitate in eius tempore absolute imaginato declinans in frigiditate et siccitate. Distat etiam plurimum ab eo ratione

mensura q̄lratū: ita vt corpus iustitiale certum elon-
 get a pondere p̄ciso calido et humido illo: pp̄ magis
 p̄cipare: melancholicū v̄o pp̄ minus illa cōtinere
 respectu eq̄lratū ponderis: q̄ certū iustitiale supe-
 rer in plus illis participādo equalitatē mensure tali-
 ter q̄ melancholicū rōne calidi et humidi ampli⁹ di-
 stat a iustitiali certo q̄ a pondere v̄o tanq̄ in opposi-
 ta linea eidē locato: cū mensure quantitātū fuerunt i-
 equales valde: ita vt cū his et calido et humido vite
 ac speciei poterit fieri et p̄manē aliquādiu. Post hoc
 aut iustitiale nā in alijs cōsiderata cōmuniter specie-
 bus a pondere fin plus in adiuicem vel min⁹ sece-
 dit. vnde porcus temperatissimus in eius specie boi p̄
 pingor: vel pullus nā: tū rōne vite tanq̄ speciei p̄e-
 alijs post hominē magis appropinquabit mēsure vt
 ponderi certo. Deinde v̄o leo pp̄ caliditate et siccitate
 sue speciei multū distabit ab eodē. remittit tū pp̄
 vite p̄cipia. q̄ s̄: a caliditate mulcebrū et p̄cipue hu-
 miditate cōtempat caliditate et siccitatem immensa
 speciei: p̄discis aut lz ex pte vite ponderi appropin-
 quet: rōne tū talis sp̄i elongatur q̄ multū i frigidū
 decidēs et humidū. Lep⁹ v̄o vel formica pl⁹ adhuc
 cū frigidū sint et sicci. Adherēs quoq̄ terre ac vegeta-
 bile: multū amplius secedūt ab eodē: ac marie q̄d vi-
 ta caret: vt methologica a pondere remota sūt val-
 de ac oisariam simplicia cū sint velut linee a centro i
 circūferentiā terminate. In his et oz diligēter elem̄
 toz mēsuras quantitātū a aduertere: hoc aut nō so-
 lū euenit relatione vni⁹ speciei ad aliā: sed et itra se
 grandis eēt et infinita distantia fere: p̄mo et theorice
 p̄mis: cū in vnaq̄q̄ sit amplius temperatum et minus
 repi: e: ita q̄ i specie humana v̄ificēt et ordinēt fmo
 ne peritor. Lūz at v̄nusq̄q̄ q̄tuor graduū i tres di-
 uida: māsioes d̄ia. i. 9. tēpamētuz sūmūz et mediū
 et ipsoz māsioes erit eq̄litas imaginata pōderis p̄
 mi modi. p̄ria v̄o gradus p̄mi portōe sit iequalitas
 fantasia eiusdē. In medio autē ipsius eq̄litas istāta
 nea et. q̄. actu oculi imanet p̄mutata: In p̄ma v̄o mā-
 sione gradus secūdi sit iustitialis eq̄litas certa deide
 sāguine⁹ deinceps choleric⁹: postea p̄blegmatic⁹: et
 tāde: m̄lācholic⁹ extremūz deteri⁹ sp̄i humane: cū
 certū iustitiale meli⁹ cū aliquo p̄maneat t̄p̄e. q̄d n̄
 velut momētā eū. et fm id pōt dcm̄ dietaz vninersa-
 liūz audiri q̄ nā humana ē ca. et hu. tēpate i sc̄do gra-
 du. Ab hinc at itensius in tertiu⁹ et quartūz tēdentia
 reddunt corpa egrotātia et moriētia. S̄z gradūz du-
 plex distinctio fm duo media d̄ia monstrabitur. i. 9.
 Et ad id declarādūz p̄igraphya notabit cōsequēter.
 Mosce q̄ hic causans difficultatū ē: q̄ ignota his et
 titit qd pondere ip̄ortere. Et qm̄ ipsūz nō ē in nā lo-
 care: ceu sit dicere: sus ē rōne mixticis. p̄p̄gor hoi ali-
 mentoz tertio. et. s. de ige. Def itaq̄z q̄s iustitiale cer-
 tus iste qdē tēpatissimus cunctoz suūz existet. Si at
 supra hunc eēt tēpatior: iā non i nā stabit suū sed con-
 cidet i humanā. p̄p̄t sc̄dm̄ huiusmōi sciēdū q̄
 iustitialis certus p̄pingor ē pōderi q̄ melancholicus
 sic sētunt medici: imo ei vicinat i t̄m̄: vt fmo Bal.
 toleret et Mali. sup̄ficialis hunc fore illūz q̄nq̄: vt vi-
 sū i antea. Qui. v̄o sicut certior i hac re distixit: vt vi-
 sū d̄ia. 17. p̄plonē pōderis ab illa q̄ iustitie i duos mo-
 dos ipsaz icidens lz coz p̄ponētia expresse nō oino.
 leo: suz retigerit. Voluit et q̄ tota sp̄s humana sit p̄-
 pinquior ceteris ponderi dicēs: Lūz hō hāc diuisio

nē habuerit. i. diuisus. i. p̄plonē quo ad iustitiā certā
 Supra enī diuisionē inuerat cōplonē i ponderis eq̄-
 litatē et iustitie aut diuisionē. i. eq̄lratōne elemētōz
 ex locis suis ac tantā portionē et talē q̄ sit actiōib⁹ et
 passionib⁹ cui occurit et dispōib⁹ cōueniens. Et s̄d
 dit q̄ v̄e quā p̄mo dixim⁹ eq̄lratū puta pōderis p̄pi-
 qu⁹ erit valde. Et demū inqt q̄ iustitialis certa et me-
 dialis: q̄ repit inter duas extremitates late distantes
 cōplonē sp̄i humane et idiuiduo qd ē i vltimo equa-
 litatis ex specie i sine equalitatis exiti et i eta e in qua
 augmentū ad sanz p̄uē finē d̄ia p̄ori. qd. raro iue-
 nit et non nisi i lōgio: ib⁹ tēpōz p̄iodis. et s̄d d̄it: Et
 h̄ quidē equalitas et lz nō sit equalitas certa quā in
 huiusmōi ca. noiam⁹. i. ponderis eo q̄ hāc iueniri n̄
 ē possibile ē tū ei p̄pinqua. Ista tū p̄pinquitas nō est
 quocūq̄z mō qz nō cuiuslibet mēbri in se considerati
 nisi vnus solius vt cū iustitialis certū. Illa nanq̄z
 p̄pingor ceteris mēbris et cutib⁹ ē pōderis. Adodi-
 ca tū coalternatōe suscepta ex cōfractōe calitatis car-
 nis et sanguinis et friditatis neruoz et ossiū sed rela-
 toz puta qz totū adiuicē mēbroz vt ca. fri. sic. et hu.
 Dec. n. i se ab h̄mōi eq̄litate sūt remota. Verū ex cō-
 fractōe ac coalternatōe vicissitudinali vni⁹ p̄plonē
 coz cum alia resultat talis certa iustitia declinans tū
 a pondē in ca. et hu. p̄ generationē et vitā vt tactuz
 p̄ Mali. et Auer. collz sc̄do ca. i. Sicut nāq̄z triplex
 ē icorpoze compositio d̄ia. i. ita et cōplo vna qdēz
 cōsimiliū p̄ma vt ossiūz neruoz et cetera. q̄ ex mi-
 scibiliū cōsurgit q̄lratibus alia officialiūz resultans
 et cōsilib⁹. tertia v̄o totius corporis ex hoz pon-
 deratione ac cōfractōe. Mosce et q̄ huiusmōi iu-
 stitialis cōplo certa repit simplr i viro: n̄ at i muliere
 nisi ad alias vel ad sp̄s alioz neq̄z nisi iclinare tem-
 pato et i regimie s̄l̄r cōmēsurato. Deinceps quoq̄z
 rationib⁹ astruat q̄ iustitialis certa sit ponderi p̄pi-
 qu⁹ quocūq̄z mō. Si nāq̄z respiciū⁹ duo existentia in
 hoie: corpus. i. cū eius dispōib⁹: et aiā iueniem⁹
 fm vtraq̄z imaginata i corpoze ponderis hoiez et to-
 tū et iustitiale certū p̄cipue ceteris aialibus et natu-
 ris ei p̄pingorē. Ea v̄o erant elemēta sicut mālia et
 vires sup̄ioz ceu formalia. hō nāq̄z et iustitialis cer-
 tus rōne sue molis vel mēsure plus ceteris appropi-
 quat illis q̄ cōponētūz corpus imaginatū. nam ve-
 lut vn⁹ extat mundiculus qd̄ ondit p̄positio et sit⁹ p̄-
 tiuz et p̄p̄e iustitialis certi. sursuz enī i eo sursū ē sim-
 pliciter et i vniuerso. In alijs at aialibus minime lz
 fm qd̄ vt ad caput eozū quo suscipiunt alimētā. Vi-
 det enī nomē ab eo qd̄ ē capē et p̄phēdere suscipiēd⁹
 p̄gressu aialium. Quare quarto de p̄trib⁹: Rectuz
 ē soluz aialium hō pp̄ nām ipsius et s̄dam eē diuinaz
 d̄ia id app̄f. 5. vñ ondef: 29. et. 79: hoiez s̄f p̄rudē-
 tissimum aialium qz pui extat capitis sui corporis re-
 latione. Et p̄pterea pueri cū sit p̄mit⁹ vanosi circa
 capita itelligē non valent sufficienter ac qz q̄drupe-
 dia sunt vanodea cōtinue demissorū capitum pōdere
 ipsoz caruerunt intellectu rōne ita q̄ deinceps cali-
 tate minorata et terrestri s̄ba reddita maiori sunt aia-
 lia multipedia capita terre p̄pinqua. et tāde ipsas ca-
 rentia sup̄ terrā repentia vel ipsi cōiuncta. sic deni-
 qz vt plante qd̄ capitis vt radices in deorsuz directe
 habeant terre infirū. Quod capitis denotat figura
 celi ac totius vniuersi imaginē referens: tūci sc̄do.
 Et fm q̄ est hominis in cōmuni ad alia quia magia

accedit ad sitū vnuerſi: qđ dispositio partium ostēdit
 i p̄ius: ita et iustitialis certe ad hoīez se h̄z totū respe-
 ctu corp̄is imaginati. Ad signo fulcitur et mēdax. Bē-
 til: eo qđ Meliā adeo dicat tempatum extitisse: vt in
 quolibet elemētoz possit locari: sicqz i ip̄o elemēta p̄-
 portionata et p̄rietates coz sopite: vt fere i quolibet
 posset p̄manē: ita qđ receptus ē i turbine igneo: et cur-
 su equoz igneoꝝ eccl̄iastici. 48. Silt̄ talē dicit xpm
 simplicibus enī pedibz vndas maris calcant. Ad a-
 thei. i. 4. vnd e talia corpa vehemēter ponderi fuerūt
 p̄pinqua: vt qđ i oi possent elemēto seruari. Hoc at
 fictū: vtz oē attribuendū diuine imēdiate p̄tari chri-
 stū tñ testant gerarce tempatissimū extitisse: qđ act⁹
 diuini edocuerūt eiusdē iquantū et nā p̄ticipauit hu-
 mana. Ex pte qđē alterius p̄ponētis: vt aie p̄portō-
 nate virtutibz imaginati corp̄is ponderis apparet p̄-
 pinquitas ex iā dictis: cū hō p̄cipet ope diuinissi-
 mo: vt sapere et intelligere aialū solum. Est enī corū
 prudētissimū et sapientissimū. Et filiariū. n. solū est
 aialūz memoria et doctria multa p̄ticipans d̄ria. is.
 pp̄ diuina ip̄h⁹ eē sbaz et nāz. Quāobzē tāqz instim ad
 iuscipiendū nobilissimā formā: vt aiam humanā: et d̄-
 mū ad actōes et passiones exercēdas tēpatissima ei p̄-
 stabat p̄plo. Quare. A. donant hōi deus tēpatiorē
 p̄plonē: quā in hoc mūdo eē est possibile. Vñ Alga-
 zel i naturis: Lū elemētoz cōmixtio fuerit pulchri-
 ris et fortioris eq̄litaris qz nihil possit iuēiri subtili⁹ et
 pulchri⁹: sic sp̄ma hoīs sūt aptū recipe a datore for-
 maz formā pulchriorē formis: q̄ aia extat humana.
 P̄teracta vō iustitiali ad sunt certo p̄fectiori nō pa-
 rum mō qz melancholico. Rursus d̄ria. is. fm hūc
 si esset p̄plo equalis in intellectu seu ponderis maxie
 primi modi iam non hēret locū. Ea enī rōne q̄ esset
 in vno loco moueret ad aliūz Sed iustitialis certus
 magis ē aptus ad motū: et locorū acgrere plures qz
 melancholicus in quo p̄ceteris d̄nat graue. Et i: qz
 to aliqd p̄fectū seu tēperatū rari⁹ repit: ē magis ta-
 le: cū plura i eius regant p̄stitutionē. Vñ cor̄p⁹ di-
 stēpatū ad iustitiā: alijs tñ tēpatū crebri⁹ iuenitur
 qz sanū multū: et sanūz semp. Istō minus et iustitia-
 le certus: vt tactū adhuc rari⁹ rarissime aut qđ i in-
 stanti sere non p̄manet imutatū. Si ḡ supra id adhuc
 posset tēpamentū adesse i recū nā: illud tempatius b̄-
 eristeret: cū pueniat a tēpamēto latissimo ad tēpera-
 mētū a ngustū et breue: ita qđ vltra ipsum nō patit nā
 tēperamētus: nec vlt̄ esse sicut vltra p̄mū nihil p̄fe-
 ctius ē reptum. nunc aut sicut se h̄z semp sanū ad iu-
 stitiale certū: et hoc ad sanitatē. q. momētaneā: ita id
 mediante sanitate sere pōderi imaginato. sed semp
 sanū p̄pinqui⁹ ē iustitiali certo qz multū sanū et mul-
 to amplius distēpatū distat ab eo et melancholic⁹ p̄-
 cipue. Itidē: nobilitas actūz et p̄fectio arguit tēpera-
 mētū et eius p̄pinquatē: cuz actio faciat scire formā
 et ois tēpata p̄plo ex suo dignoscit officio. Sed p̄fe-
 ctiores nobilioresqz sunt longe iustitialis certū qz me-
 lancholici d̄ria por̄. ē. n. dator legis et mundi repa-
 tor. Sic itaqz certū sit sane itelligēti qđ iustitialis cer-
 tus quocūqz mō p̄pinqoz ē pōderi qz melancholic⁹
 aut alijs seu alia mūdi res quēcūqz. Sed circa p̄-
 dicta p̄tingit dubitare: qm̄ dictus ē illud eē magis tē-
 peratū: qđ minus ē affixū et determinatum loco plu-
 ra potens elemēta tentare. sed tale qdem ē anas pōt
 nāqz in oi elemēto locari et viuere diu extra ignem.

In igne aut d̄r de salamandra. Iustitialis aut certus
 ē nequaqz valet tā diuersis locis adaptari. itaqz tē-
 peratioz huiōi existēt illo. Dicēduz qđ ista posse aut
 similia locari i pluribz elemētis: non ē pp̄ tēpata ip̄a
 eē: sed potius qz sūt distēpata et etherogēna: salmā-
 dra nāqz qz fri. et sic. cū humiditate extranea: viscosa
 cōpacta: ipassibilis reddit et isensibilis sere. Aut qz
 dicit forte falsū eē: qz nos non iuenim⁹ aliqd aialūz
 habitare i igne oīno de p̄rietatibz elemētoz: cui⁹
 vitas exp̄mit p̄plonū tertio. c. 5. salamandra vsqz ad
 aliqd ip̄s nihil ab igne patit: sed p̄burit si tpe appo-
 pinquat apliori. Neqz ē ptes anatis et aliaz auim
 sunt homogenee i suo tēpamento: neqz p̄plexio co-
 alternata oio. Nā ptes p̄me p̄ quas hnt se ratōe mo-
 lis diligēter apparētis sūt grauiorē: qz ille ponde-
 ris imaginati ac iustitialis: silt̄ et distēpate recedētes
 diuersimode: vt tactū ab eo. P̄artes vō earū scōe
 ac debēt eē fictiores ac leuiorē extant fortassis pon-
 dere: vt serant p̄ ethera. iustitiali aut certo est tēpera-
 mētū homogeneū: p̄ oē ampli⁹ coalternatiū: quo
 tñ magis rōe actūz et elemētoz in eo d̄nantiū firmat
 in terra et aq. P̄propter qrtum qđē sciendū qđ idu-
 cta pus sere cessant oia. p̄cedebāt enī vt oīsum ē ex
 falsa radice. Vnde ad p̄imū dicēduz qđ p̄plo quo
 ad pondus nō est vnū extremūz: et quo ad iustitiam
 aliud: s; qđ pōderis ē mediūz tñ: et iustitialis ē cer-
 ta est. q. vnū extremoz: s; min⁹ alijs distet: vt decla-
 ratū a pōdere. Et s; vtrūqz sit mediale: nō tñ eq̄ sūt
 media: s; seorsū: imo vnū i alteroz ordinat: et extremū
 est ad ipsū. Ad aliud silt̄ dicēduz cū ex eodē p̄cedat
 sūdāmēto. Ad aliud dicēduz qđ s; p̄plo certa calido
 attineat et humido: nō tñ magis recedit a tēpamēto
 melācholica: imo āplius appropinquat: cū pōdus n̄
 subfit p̄plexioni melācholicē: vtz supra illam: ita qđ
 melācholica non ē mediū iter pondus et iustitiale cer-
 tū sed poti⁹ vnū extremoz certe subiacens iustitiali.
 Ad melācholicus enī min⁹ p̄cipat calido et humido
 qz ē cōplexio pōderis qzuis mesuris āplius gnatiū
 et p̄seruatiuis nec ē is talis nisi relatōe vite aut aliaz
 speciēz. Respectu vō iustitialis certi est āplius fri-
 gidus et ficcus vt oīsum pus. Ad aliud dicēduz qđ
 iustitialis certa non ē magis alterabilis melācholi-
 ca. vñ de optia p̄positione: Qm̄ optia corp̄is compo-
 sitio cunctis actibz disponit optie et difficile passibi-
 lis ē oium aliaz qđ euenit pp̄ robur et p̄tius in adin-
 uicē homogeneitatē. Si aut mēsurata corpa p̄mutēt
 et laborant de facili redeunt tñ et sanant celeriter qm̄
 modica ē illa passio extensua n̄ autem itensua. pp̄ p̄-
 tium. n. vniformitatē moꝝ vna p̄patitur alteri ita qđ
 vna patiente p̄patiat p̄fcti et reliqz et ita i plura distri-
 buta passio reddit minor. A. v. ibidem silt̄ et vna sa-
 nata ea coadiuuata sanat reliqz vt nullā sortem neqz
 diu icurrat passionem et sic i Ar p̄cedit Ba. pp̄ qđ
 querens Alexander i p̄ble. huic p̄portionabile puia:
 qre i brutis febres et occulte passiones difficile sana-
 biliores et piculosiores qz in hoibz soluens: Altero
 qdem mō ingt qz velut difficile passibilissima erētia
 maioribz cās patiunt magis qz a p̄tingentibz p̄ vi-
 gozem aphorismi. illi⁹: In morbis minus et reliqua
 Ad aliud dicēduz qđ hic queritur nā cutis actualis
 vt vine: non aut potentialis vt mortue put et ali-
 mentum venit corp̄oris: Silt̄ Ba. ibidem non loq-
 tur de cute humana sed p̄stracoꝝ subdens postinēn-

etum ostracū tale quid ostractis quale nobis cutis,
 Quinismōi quidē euidens id paradigma.

Differentia. 21.

Hoc complexio calida et humida fit longio-
 ris vite monstratur: qz. 6. de re. sa. ca. 2. dicitur
 qz humidissimum et calidissimum sunt longevissimi
 Amplius Gal. p. calida et humida ceteri sunt
 longioris vite: qd et snia nititur Ar. affirmare tā in cō-
 plexione: qz regione: sile nāqz est de regione et pplexio-
 ne. Sed qz habitant regionem calidam et humidam
 vite sunt longioris: de causis longitudinis et breui-
 tatis vite. Rursus vita stat per calidum et humidum
 ibidem. et Damascenus in aphor. dicit: Est autem
 huiusmodi pplexio talis. Adhuc digestio et nutritio
 que sunt vie in vitam et eius longitudinem calido p-
 ficiuntur. et humido. 6. de ac. ca. 3. ea vero comple-
 xio talis. Galen: illa complexio in qz humidum ppor-
 tionatur calido longioris existet vite: ex hoc nanqz vi-
 detur vite. cāri longitudo. huiusmodi vero ca. et hu. qd si
 gnaf eo qz pmo pma pueri ab infantia vsqz adiuuetu-
 te in calore sere extant tēperato: et humiditate super-
 flua qd qdez temperamētū aduenit p mediocri exi-
 cationē inuentute accidere pmo tertia ca. 1. illa igitur
 pplexio existet longioris vite: cuius humidum tardi-
 reddet pportionatū calido. Cum enī pbabile sit qz
 etas correspondeat etati: si etas pueritie ca. et hu. p-
 ceteris extendet: et sic inuentutis et senectutis et senij
 Qd picularius notat ita: si enī pplexio tēpata cū tem-
 perato humido ab humiditate supflua pueritie seque-
 stre in fine. 22. annorū aut. 23. ita vt reddat oino tē-
 pata id calide et humide accidet cōplexiōi in fine. 35.
 aut. 36. annorū: et sic magis extēdet pueritia: et p p-
 alie sibi correspondentes etates. cōplexio igitur calida
 et hu. ē vite ceteris longioris. Cuius oppositū: qz il-
 la pplexio breuior: ē vita: qz oium ē maxie putrefactiōi ex-
 posita: cū ea vna causarū mortis extet et qz p-
 oi egrotare de cā: talis qdē hec. 8. de ige. san. ca. 6.
 qd et indicat fetor sudoris vrine ac egestionis eoz: qz
 lis. n. hircoz cōplexio huiusmodi: et qz talium nārum ibi-
 de et qzto pma. ca. de pperatis ad febres. Qd autez
 ca. et sic. ondit: qz illa cōplexio que ampli-
 resistit cau-
 sis mortificantibz ē longioris vite. Talis autē hec: eo
 qz potissima cā pen-
 ptionis vite humor est supfluus
 phlaticus: pmo pma ca. de cōplexionibus etatum et
 tertia ca. i. dupliciter enī nos mortificat. vne qdē sui
 mala qlitate frigida calido inato obuiando. Alii sus-
 focando regimine quātitatatis eius supflue. Nec autē
 minime aggregat i corporibus calidis et siccis in te-
 gni et pplexionū libris. In tali et pplexiōe humidū ē

minus frigesibile: minusqz pp sui cōpactionē effica-
 bile: qd ē potissima longioris vite fz Ar. cā qre cō-
 plerio ca. sic. ceteri. ē longior. Et qz fr. et sic. fit lo-
 genior vita vr: qm plm nobis mors aduenit putrefa-
 ctōe que calido efficit et hūido: methau. 4. et. ii. ca.
 secūdo de ige. hoc autē bis opposita oisaria. Rursus
 ea resistē vr magis causis corruptiuis tā itrescis qz ex-
 trescis occurētibus: cū ei humidū sit passibile mi-
 nime. Adhuc si pncipiū vite ē frigide et sicce pplexio-
 nis vita ex ipso deriuata toti ad cōplexionē frigidā
 tendet et sicca: sed pncipiū vite vt cor et frigidū et sic-
 cū qd ondit ipius durities p-
 pactio et iputrescibilitas
 vnde tertio alimentorū cap. ij. Indigestibilis et tar-
 de p-
 trāsitiōis indicat: genitura et frigida p-
 nūciat p-
 ble. 4. pp qd cū magis sequat nām suoz pncipiorū
 ceteris erit longevior. Qd autē fri. et hu. ondit: quia
 mors vr accelerari ex psumptōe humidū scā a calido
 Si tali cōplexione humidū resistēs ē multū colap-
 sioni calidūqz cōsumēs sopitū. Amp. fm Ar. humi-
 dū pingue cā longevitatis existit: sed piguedo in cor-
 pore abundat frigidū et hu. p-
 plonū scōo cap. 5. et. 6
 erit igitur vite longevioris. Qd autē tēpata sit talis p-
 bat: qz illa cōplexio que pmo oiuū existit vrute: p-
 te ac ordine itelligētie ceteris ē longevior: cā ad vitā
 qd ē eē ordinē p-
 cipue. sed tēpata extat hūidi cōple-
 xionū scōo ca. i. Rursus cui oia mēsurata inexistunt
 nullo ē indigēte metiēte forinscco longioris erit vite
 Quinismōi autē cōplexionū existit tēpata tñ enī appe-
 tit quātū et digerere bene pōt: nullo ē eger dispēsā-
 te sic extriseco i tegni itio. Eti: supfluitates oēs faci-
 liter exbit p sensibiles poros et isensibiles minime
 qz lesa reliquaz ab extrisecus fm Gal. alterātibz
 p-
 ppea tēpata longioris ē ceteris vite. Propi p-
 mū qd
 de sciēdū qz qd sit cōplexio dīa visū ē. 17. Videndū
 itaqz qd vita: et que ipsi cāe pmit: et deinceps qd
 mors cū vite opponat: et que illi cāe. Propi p-
 mū
 qdē sciēdū huius qz vita tripliciter dici accipit. vne.
 qdē p essentis vite: et id tripliciter: aut qdē vniuersa-
 liori magis iuxta illud Cōmētatoris d causis. Vita
 ē p-
 cessio pcedēs ab ente sempiterno geto: et p-
 mus
 motus qlisqz itelligētiarū et celoz. et p-
 nis qbusdā
 itervenientibz istaz inferiorū generabiliū et corrupti-
 biliū a pmo causate cāta. hoc quoqz mō notificat se-
 cūdo de aia. Diuē viuētibz ē eē. i. vita ē forma et vi-
 uentis sba. p vitā enī vniūqzqz vinentiū in ec-
 sistit
 Aut minus vniuersali et amplius mali: cū dī scōo d
 aia: Vita ē consistētia p alimētū. Vel p-
 ticulari put-
 aialibus suppetit pfectioribus. vñ Aluredus de cor-
 dis motu: Vita ē motus cōtinū a corde i certa mē-
 e 3

bra delapsus: iuxta illud Hipp. Vita brevis: ars longa Altero vero modo per modo et mensura videtur secundum illud principij methaph. Quorum generum arte et ratione vivit. Sunt autem vite triplices: universales. scilicet prime: particulares secundae ac mediae: quae omnes considerare volentem perfecte causas vite et longitudinem et brevitatis eiusdem indagare. non enim sufficit considerare universalia: nisi particularia quae scire faciunt considerent: neque et particularia nisi universalia a quibus esse et veritatem sumunt attendant. Causa vero universalis et prima est celum motu et luce. Medie vero secundum generalicos sunt due. quarum una proportionatur mae seu mri vel vro: id est hylec. id est vita psice appellat. scilicet ad alcohodem: que forma seu patre aut nuptus importat. hylec autem sumitur a sole primitus si fuerit possibile natiuitate ente diurna. Quod si non sit puenit a d luna: et ab ea experitur primo si natiuitas fuerit nocturna. quod si non possit ab ipsa suspici: reddat ad soles. tertio et si ab his non possit sumi itez aspicitur ascendens. deinde per fortune si non potest ab eo suspici. quod si non ab hac consideret gradus ipletois: si natiuitas fuerit diurnalialis. si vero oppositionalis primitatur pars fortune ascendenti interque gradus sequat pventionis. Quod si ab aliquo istorum non valet sumi non vivet: nisi lumiaris fortassis se beniuolo videat aspectu cum visu est fortunax laudabili. Est autem alcohodem planeta respiciens amicali locu hylec aspectu in quo et aliqua quatuor essentialium quorundam dignitatum planetarum insignis obtineat seu plures: ut domum aut exaltationem triplicitate seu terminu. si acies enim coter respicitur eius vilitate hec quoque planeta alcohodem fz qz fortificatus aut debilitatus fuerit i quorundam locis potentie ut gradibus lumiarium ascendentis medij celi et pris fortune gradu. ac et almucac cum alijs eius dignitatibus essentialibus et accidentalibus: annos suos tribuit maiores medios aut minores menses septimanas aut dies. Qui est alcohodem i additione anox suffragat fortune: secundum esse iporum fortunax: et aduersant ifortune: secundum esse depravatam anox alcohodem: et sibi accommodatam a fortunis minuendo. Scilicet vero Ar. e aer continens: et piodus solis et lune: vni quarto de ge. aialium ca. vltio: Ea eius quod est longe vite aial quocumque: est prempatum fore ad continentem aerem et ad piodos solis et lune marie. Rocabiliter enim tpa oiu gestationum et gnationum et vitax: mesurari volunt secundum nam periodum que. A. is. aialium: In spe non sunt positi termini cae mae solius: sed ca receptionis logeuitatis est impressio a stellis. donec sic vita p cordas cum reuolutione alicuius stelle aut multax stellax. Ex his enim de ca vite ac eius longitudine et breuitate pnosticant generalici: ut dria. iij. apparebit. Cae vero pticulares et secunde sunt duplices. quedam namque prime et mediate: nonnullae vero scilicet et immediate. Prime siquidem calidum et humidum: et eorum adinuitate proportio. vni Ar. Due namque cae vite: quae quantum et quae quale. Oportet. n. si solum fore multitudinem humidum. sed proportione oportet est qualificatum fore: puta quae calidum: neque facile sit cogelabile i humidum: neque humidum ericabile de facili: ita ut proportio hu. ad ca. magis videat esse attendenda i longitudine vite quam humidum multitudo. vni Ar. ait quod fore longioris vite deficientes multitudinem humidum: si plurimum rone excedat secundum quae. i. proportionem eius cum calido quam deficiat secundum quantum. Oportet et huiusmodi humidum cum eo quod est calidum fore pingue: ut non sit facile in

frigidabile pro eius pinguedine. quae calidi extat sumentu. que Auer. i. ei de hoc tractatu abundantia humidum et calidi et diuinitu virtutu actiuax super passiuas est ca longe vite. cuius quod dicitur ca breuitatis erit vite. et p rone mortis. Audit ut p abundantiam calidi et humidum: vite cam primariam. quae male per diuinitu vero actiuax super passiuas cam qm formale: quod Ar. per que notificauit et ause quoque scilicet ac immediate est proportio quantitate actiuax iter se: et passiuax in adinuitate: et actiuarum ad passiuas. Sicut et hax oiu tandem ad tertium puta cor. longitudo enim vite consequit vlt cordis proportionem complexionalis. Propter quod videmus multos boies: quorum membra sunt fortia: sana et virtutes valide: quibus egritudines occurrunt mortales: pro quas ante senectute moriunt. Conspicimus et alios his oppositos ad senectute puenire regimie equali vtriqz et cofimili superposito. vni collz. 6. c. i. Non est impossibile credere duos boies vnus et eiusdem tempore complexionis equaliter vno est regimine vtetes vnu ad meliores puenire sine: in altero vero malos generari hu. morte iducentes. quod euenit: quia in complexione mala pparatio est fixa. que ca extitit ut i ipso hec generet malitia quouis hanc ignoremus pparationem. Cuius quod pparationis ignorantia ca ifinitas pparationum existit. Id autem dico cari ab hylec et alcohodem secundum quae rebus his consociant variabilibus. Deinde quoque sciendum quae quidam posuerunt cae vite ipsiusque longitudinis regione calidam et siccam alij vero multitudinem sanguinis: nonnulli magnitudinem corporis: alij quidem spiritum. Mortis quidem causa et vite breuitas ex oppositis causatur. Qui oes a virtute aris. et Lomentatore secedunt preposita. Locum namque calidum et siccum per se ca non existit cum vita calido mensuretur et humido sitque calidum et siccum aduistiui pemptiu nisi per accidens in quantum siccum phibituum putrefactionis existit. Neque est multitudo sanco quae ad ipsam multitudinem non sequit virtutis augmentum neque ad eius diminutionem debilitas prio pria. per alio tamen extat ca in quantum i san. calidum continet et humidum quod ca per se dictum est fore vite. Sicut neque magnitudo corporis per se id causat vix per accens in quantum i magno corpore multum caliditatis et humiditatis continetur. si. n. ita est tuc equus iam boie foret longioris vite Neque sicut spūs ceu voluerunt quidam dicentes spūs grossum tenebrosu paucū qualis qui in sicco vitā breuiare priuatoe nutrimenti: multum vero et ventosum idem propter grandem exsufflationem operari subtilē quidem et modicum propter euentationem velut lucerna extinctioni patata vitā abbreviare. humectatum autem et turbidum et isrigidatum pro ipsi aquositate ipurā: huiusmodi aut spūs et propter fluxus non existit vix humidum proportionatum calido nisi per accidens cum spūs ex hūido generet et calido. vnde prio prima ca. de virtute vitali spūs ex humor vaporibus et eorum subtilitate secundum aliquam generatur complone in quibus calidum cōseruat et humidum. Et de vtilitate pticularū sexto. ca. 6. Spūs est vapor san. tempatus. Propter huiusmodi secundum sciendum aliquam iaz quod mors ex opposito cum eius causis apparere. Est namque ipsa calidi natiuitate exiccatoe humidum aut putrefactoe crictio. In ista equidem descriptoe mors tangitur duplex. vna quidem naturalis per consuptio nem humidum radicalis de quod dicitur de morte et vita quae eo contingit in vltima senectute sine tristitia. Est enim anime ablatio insensibilis omnino. que nil aliud est nisi

causa autem huius longitudinis et breuitatis videtur in modum et in parte in tali breuitate caliditas in humido et in contrariis videtur actiuax qualiam habere aliquod dampnum. Sicut et passiuax cum humidum et ab his proportio actiuax in passiuax in p. ut proportio vlt. in p. qui amidiu g. morantur qui propano actiuax ad darna formam causam

frigiditatis et siccitatis ultimatū supra calidum natu-
 re dñium. Est et alia mors inaturalis seu violēta cui
 principium est ab extra ex marcore precipue siue alio
 fortuitu qua gradis lesionis sensus percipitur et tri-
 stitia que nihil aliud vī eē q̄ corruptio et marcor hu-
 midū et per dñs calidū. vnde. A. corruptio duplr ad-
 uenit indiuiduo aut nālī: qñ calor naturalis humidū
 tatē cōsumit nālēm: ita vt frigiditātē et siccitatē faci-
 at dñari: aut accidētālī: ceu cū indigestōe in corpore
 supfluitates acq̄scūt per quas natura purū ab impu-
 ro non valet secernere: vnde infirmitates ei accidēt:
 et dñium virtutum passuarum super actiuas: et tādē
 improportio primorū iter se principiorū et eorum ad
 cor. deinde vī ēt q̄ ad mortem nālēm fm Ar. acci-
 dentalē: quādoq; consequitur in potentia motus enē-
 ratōis cordis a pulmone: ppter quā calidi nālīs sub-
 sequitur extinctio. Propter scdm No sciendum q̄
 oēs cōueniūt q̄ cōplo ca. et hu. ac tēpata longeuio-
 ris vite existūt: cū in eis cāe vite mō repiantur perfe-
 ctiori antedictē. Sed diuersificati sūt que duarū lon-
 gioris existat vite. Haly nāq; cū pluribus ipsius se-
 quacib; audiētes sermones fortassis Ar. supficiēte-
 nus in vite cāis ponēs ca. et hu. longeuiorē p̄ ceteris
 hūc ordinē ceu gradus denotat longeuitatis ita: cō-
 plexio breuioris vite reliq; facta ē frigida et sicca de-
 de frigida tm̄: deinceps sicca tm̄: postea frigida et hu.
 deinde calida et sicca: deinceps humida tm̄: postea cō-
 plexio equalis: et tandē ca. et hu. dūmodo calidū do-
 minetur humido: et a mo: bis euadat putrescentib; et
 ideo laudauit p̄hs in longitudine vite terrā calidā
 vicinā mari: ppter humiditātē aeris et caliditātē. Et
 cōplexionē laudauit ca. et hu. que duplex existit. vna
 q̄dem nālīs ab initio creationis laudabilis. alterave-
 ro accidētālīs vitupabilis ad putrefactōes velox: cui
 q̄dem positōis infirmitas in sequētibus appebit. si u-
 erūt aut q̄dam tenētes tempata; longeuiorē ad Haly
 rudentes q̄ is cōparat cōplexionē calidā et humi-
 dā ad distempatas q̄ falsum iaz apparuit ex ordine
 duratōis vite assignato p̄ ipm. Propter tertium
 No sciēdū: q̄ complexio tempata ceteris longeuior
 existit: cuius tempamentū sūt secūdi aut quarti mo-
 di prenotati: dñā. is. quā quidā dico longeuiorē:
 mortiq; magis oppositā nō solū distempatis alijs:
 vcrū et ca. et hu. pueniētī ab exiccātōe seu putrefacti-
 one. Et anteq; id astruatur rōne primitus exponat
 sermo Ar. dñtis vitā calido cōstare et hu. Proptē
 q̄d nosce: q̄ cū calidū et humidū respectū. q̄ quēdā
 videant importare vt appet p̄ primū cōplonū Ba.
 ca. 3. nitentē astruere cōplonem equalē: mordendo
 antiquos ipsaz omittētes. non. n. vt ostensuz ē dñā
 is. p̄t dici aut cognosci distempatum: nisi per tem-
 pamentū: cū rectū sit iudex sui ipsius et obliqui p̄mo-
 de aia. Et iō cōplo quecūq; simplex aut cōposita: nō
 precipitur nisi relatōe ad tempata; quē q̄dem Ar. vī
 sub ca. et hu. collocasse: ceu expressius ex sermone.
 A. elicitur tractatu huiusmōi. Hic aut respectus ca-
 liditatis et humiditatis ad cōplonem refert ponderē
 tempata; hoc aut est cōcidere in cōem expositionem
 dicentiū vitā stare calido et hu. eo q̄ oē viues calidū
 extat et hu. nō viuētī relatus. Premissū at firmat
 p̄mo q̄d ex elemētōz mixtōe qm̄ quicūq; miscibilia
 p̄fectiori et equaliori mō miscēt id mixtū diuioris est
 vite: q̄ actiuus et passiuus. Ne contra poteratis. eque

diutius pseuerat pugna: et p̄ dñs vita. Tale autē p̄ ce-
 teris in cōplone cōcurrit tēpata. nō sic autē i ca. et hu.
 ppter. n. fortitudinē calidi actiuū: et passibilitatē hu-
 midū uehemētior intercidet pugna et velocior victoria
 Adhuc rōne colligantie armonice aie cū corpore ex
 qua vita consequitur. Juxta. n. Platonē et Damasce-
 nū in aphor. Cōplexio corporis aiatī ē ad figurā nu-
 meri. i. p̄portōez seu similitudinē armonici numeri vñ
 musici et Pythagoras Thimotheus vocauerūt ar-
 monicā cōiunctōem aie cū corpore musicā humanā
 huiusmōi at p̄portio et cōsonātia musica magis repit
 i cōplone tēpata q̄ in alijs: cū principia cōiunctōis
 sint i ipsa magis ab excellētia dñietatū diuictōz sepa-
 ta. Haly: ex cāis vite denotatis qm̄ vita non stat q̄
 q̄d cūq; hu. et ca. sed p̄ hu. p̄portionatū calido. q̄litē
 tes nāq; actiue dñari habēt sup passiuas cū calidi et
 humidū abūdātia et cōmesurati magis s; q̄le q̄sto ita
 q̄ actiue p̄portōez hnt sup passiuas et iter se: et passi-
 ue vna: et he demū abe ad scipias: et tādē vt dictū est
 ad tertiu cor v3. id at p̄fectiori repit mō in tēpato q̄
 ēt in ca. et hu. Qd firmat: q̄ file adiuctum fili velut
 ignis i igne icirat ad furia pble. i. et aphorū et nālīū
 scōis ca. s. qd in cōplone ca. euenit et hu. nō aut in
 tēpata. in ca. nāq; et hu. multiplex sup accrescit hu.
 et ca. Primitus q̄dem qd vite: scō qd cōplonis
 humane cū fm Isaac ca. et hu. in secūdo locet gra-
 du. tertio ca. et hu. cōplonis talis vt sanguine: in q̄
 et humidū supercedit calidū: cū aeri p̄portioneē for-
 tiētī p̄ prius humiditātē et deinde caliditātē dñā. iz.
 Sūt. n. hi elemētōz filij iuxta Haly. et Isaac. sic
 itaq; cū calidū supaditur triplr calido: et humidum
 humido et maxime q̄ humidū in hac cōplone super-
 cedit calidū in furia decideret: et putrefactōi exponē-
 tē p̄cipue cum ipsa causetur a ca. et hu. id aut nō ita in
 cōplone repitur tempata: cū humidū sit calido suffi-
 ciētē p̄portionatū. Adhuc ex p̄portōe q̄ pble. 5. i
 cōplexione tempata vniuersē corporis p̄tes sibi cor-
 respondēt inuicē equalitate: ita q̄ vna sanata sanat
 et reliqua vna ēt lesa cōparitur et alia ppter quod et
 nocumētū grande nō sic velut alijs valz occurrere:
 sibi lesione No vitā p̄rigit abbreviari. Itidē ex habi-
 tu qm̄ optimū ē bñ carnosuz eē. i. cōmoderatū: vt ne
 q̄ crassū sit neq; macrū: ita. n. in longā poterit deue-
 nire senectutē aphorū scōa. huiusmodi vero ē cōplo
 tēpata in tegni et Haly. cū. A. Rursus ex opatōni-
 bus. Quorū. n. sūt perfectiores vt fortiores et diu-
 tius imozantes cōplexio extat huiusmōi. Formā. n.
 fecit scire actio. S; tales i cōplone repiunt ampli-
 tempata q̄ in alijs: ceu i eius appet ascriptis. Que
 at huiusmōi logiorē denotāt vitā ppter diligentiores
 ēt aduicē miscibiliū et p̄cipiorū vite in cōplone tem-
 pata q̄ i alij. Itidē ex depditi restauratōe longeuior
 ē illa q̄ magis obedit restauratōi: cū oc hic viues ege-
 at illa: ppter calozē sumentē inatū humidū p̄tinē
 hec vero ē tēpata ca. ampli et hu. eo q̄ in ipsa vel p̄
 simile itendit restauratōis regimē vel p̄ prius nō
 q̄dem p̄ simile vt tempata qm̄ in euclatione que ē s;
 calidū et rigidū: eo q̄ efficacissime sūt qualitatū: nō
 mor ē p̄ filia gubernas de re. la. 6. ca. 2. tiei nāq; ne-
 calidū super excedens eo multiplicatione addito sibi
 associet siccum et frigidū silt extraneuz humidum et
 maxime cū medicus non possit p̄uenire ad id qd ē cer-
 tū. sic. n. scia esset eius velut Asclepij seu Esculapij

quod probat primo quod illo
 rquatur modo vltimū
 que vltimū totū mixta
 us dicitur et qd bñ qd no in cōplone
 Differentia 21. aphorū mixtorū ad hunc p̄p̄ta p̄ hū
 no p̄p̄ta q̄ qd dicitur q̄
 dñ. n. humidū p̄
 et calidū et humidū
 hnt p̄p̄tionatū
 quātū in hūcō
 p̄p̄ta p̄p̄ta i cōpl
 p̄p̄ta calidū et hu
 nūda vt p̄m nō n
 q̄d opt p̄p̄tionatū
 et humidū sūt
 hūc calidū et hu
 bid in ip̄ laud
 i p̄p̄ta illa iux
 p̄p̄tionatū
 qd d calidū et hu
 nūda i magis dñ
 o i itaq; cū n
 hūcō p̄p̄tionatū
 p̄p̄tionatū vltimū
 ars qui nobilitat
 mixtorū vltimū
 et alū mixtorū que
 plurimū ponit
 quōd in bid

tertio de ige. c. 7. Propter qd fm Ba. in coplexio
 nibus in qbus calidū supercedit frigidū simpliciter
 seu comitte: qd angustinus scribat i regni tutius fit
 ad latus pferuationis p subcontraria qd ad latus simi
 litudinis p similia declinare: qd r ceteri custodes sa
 n. tatis lapse vident suare dria. iis. Neq3 pot p pna
 huiusmodi regi ppo cu exte hoi vita puerate repaf
 fio uehemetior iducetur: cu alimētum oē in pncipio
 fit pū alito: pmo de ge. scdo de aia: r coplexionum
 tertio ca. 6. pp quā qdē repassione humidū citi⁹ red
 det aquaticū r sic mortis cātium qd non ita in tēpara
 euenit nā eo q p similia h3 gubernari r q3 minor est
 distantia r pūctas medij ad extrema: q3 extremorū
 ad eadē. r figdē medij ad extrema sint plura pna: ca
 tū minus sunt excedētia. Ad edū ē in raro fortioris
 extat vtutis. Amplius ex reductione: qm oēs com
 plexiones ab ea iudicant occasione: qre i tegni r d
 re. la. docent ad tēpara reduci id aut nō sit nisi vt vi
 ta pncipent logiou. Scia nāq3 medicine in pductio
 ne vi e vt pncipalit ordinata lore ab Halv. appens
 p dālin: ex regione: q3 regio tēperata opatur ad vite
 Logitudine ceu tactū: hec aut aphōz tertia cōtinetur
 duabus lineis circūentis: vtrinq3 ab oriente in occi
 dens directe: quax vna transit versus meridiē super
 choū hippocra. isulā: nūc lango appellataz. reliqua
 vero sup kindiam versus septentrionē: quoz distan
 tia looz circa. 400. extat miliarioz: aut regio que
 sub die equatore fm. A. pncipue: vt ondet dria. 76.
 simile aut de coplexione r regione. Eti: ex mortis p
 te que magis exposita est p sūptioni r extinctioni: bre
 uioris est vite. talis aut ē oio p tēpara sanguinea: etiā
 pp humidū passibilitatē r calidi actiuitatē: cum eo q
 plus hu. extinctionē r suffocationē iducit: pata ē cō
 sumptioni cholericā No caloris excessu: phlatica ve
 ro extinctioni friditate mortifera. mlica quoq3 has cō
 segē. sed h duo vite breuitatis sūt cā. nil aut tale i tē
 perata vt appuit ē reptū. Rursus tēperate pploni r
 nālio: inora dulcis r nālio: debet pueniēti supposi
 to regie. huiōi No vt onfū q p cōsumptionē: ipa nati
 q3 āplius reliqs retardat ea q putrefactiua violēta.
 Quod vltio testimonio pbat sensibili: nā videmus
 ca. r hu. siue sanguinos cito canescē r circa cerebrū
 putrescere: adeo q modica illis distēperātia occurrē
 te: catarris pmpius cōsumūt r corzsis vt ex tegni
 euidēs. Ad in pplone nō sic euenit tēpara. predicti
 nāq3 sunt āplius expositi putrefactioni pp hu. super
 fluū: r ita morti violēte ac exficcatōi: r sic morti nāli
 pp p hābilitatē cōsumptionis hūdi: h eni p plo expo
 sita ē resolutioni maxie dria. iij. Ex qbus tandē cō
 cludit pplone tēperatā nō solū alijs distēperatis: ve
 rū ē ca. r hu. longeuiorē existere. Propt quartū
 No ad pīmū dicendū id ē vex cōparatione hāz cō
 plexionū ad reliqs distēperatas: non at vt onsum re
 lationē ad tēperatas. Ad aut h sit snia Ba. apparet
 ex continuatione scā in. 6. re. sa. c. 3. Ex quo suscipit
 h sermo. cū. n. determinauit regimē pplonis tēpera
 te: dicit se deinceps determinaturū regimē lapse. qd
 ē appet ex diuisione coplexionis quā stati subiungit
 Ad scōz per iteremtionē dicendū: r si Ar. alicubi
 complexionem dixit ca. r hu. fore longeuioris vite:
 aut relatione inlit ad distēperatas scā. vel tēpatam
 more antiquoz sub ca. r hu. dria visū. is. Et
 similit dicēduz de regione. ca. r hu. q verum est per

ca. r hu. contēpatū debita vt visū pportōe. Et No
 addebat q i pplexione ca. r hu. magis viget calidū
 r hu. itermediū eo q hūidū i ea onfū ē fore excessiuū
 calido iproporōnatū: vt aut cito exficabile vel velo
 citi putrefactibile. Ad aliud dicēdu scōz quosdā for
 te q digestio n sit a ca: r hu. s3 p ca. r sic. vñ tertio.
 15. c. de stōachi debilitate: Digestio pseruat p ficcita
 tē cū ca. vex q3 id dictis sapiētū repugnat vt: n pax
 credit lraz fore corruptā p tinentē p humiditate ficci
 tatez. Aut fortassis voluit alludē sermoni de accūte
 hūti. 6. c. vlti. Digestio si tēpatā habuerit ficcitatez
 ē talis q3 si nutrimentū fuerit humidū vñ sit digō
 p ficcitate. l. tēpatā. Supfluū. n. ca. hebetat hūidūz
 opponit ēt hōgeneitai ciboz n paucoz q potissima ē
 cā digestiois: r ppterea pueri n pnt res duras pfecte
 digerē inuenes at valēt. ibidē digestio ēt fit per ca. r
 hu. contēpatū r i coi vt ossis ondit digō. Ad aliō di
 cendū: q id n euenit i ca. r hu. eo q l3 i ea humidum
 tardū videat contēperari calido: i ipe tñ succedenti
 calidū cū vtute repatit ab humido magis q3 i p plo
 ne tēperata. Itidē vt onfū ē post cratē cōsistētie r ma
 xie i senio: plures superfluitates ab hūdi superabū
 dātie super accrescet i hac pplone q3 i tēperata Ad
 aliud dicēdu q h n sufficit. nō. n. vt visūz o3 calidū r
 puationē superfluitatū solū adesse imo necessariū est
 humidū r contēperatū. Adhuc l3 hūdi humidū sibi
 adfit: non tñ a pncipio natiuitatis sufficientis quātitā
 tis potentis calido consumptione resistere qd ficcitate
 exacuit r fortificat. Ad aliud dicēdu: q q3uis fri.
 r sic. per se resistat putrefactōi: per accidēs tñ vt idi
 gestione humidū cādo superfluū putrefactōis puta
 mortis cā existit. Adhuc huiōi coplexio minime mor
 ti psumptiue resistit. r iō breuior: posita ē ab Halv.
 vite. Ad aliud dicēdu id ē vex i coplexione n vñ
 tis. i ea No que vite de q onfūs fmo vitatē n p tinct
 Ad aliud dicēdu vt videbit dria. 24. q3 cor: pot dupli
 citer cōsiderari. vne qdē māliter put ē mixtū ex ele
 mētis dure ppositionis factū r solide: vt moribus r
 percussioib⁹ pulsationū continue possit resistē ille
 lu r spūs pluriōs r subtilē r calidissimos i eo erūt
 a resolutione delender. r ita complexionis fride ex
 stit r ficce: qd idicat difficilis ei⁹ digestio. genitura ēt
 māliter ē frida. 24. Aliter No scdo eē illi⁹ formale
 magis: qd ē ratiōne inati ca. hu. radicalis sanguinis
 i eo contenti: ac spūs in illo gnati cum motu r agita
 tione: r sic cor calidūz est multū: ficcūq3 parum per
 vt ondetur dria. 25. Ad aliud dicendū q humidum
 resistens directe consumptioni per qd permanet vi
 ta: est actum magis: non aut aqueum qle qd pingue
 dinis aut adipis dnt eni equoq3 cum vnūz sit vi
 uificum: alterum vero oppositum amplius infrigida
 tium ac suffocatiuum. Et hic quid dicendum ad re
 liquum.

Differentia. 22.

Quod coplexio inata seu radicalis permulari
 non possit ondit: q3 corp⁹ semper tale aut si
 gnū vel cā ē qd in oib⁹ eratibus permanet ta
 le in tegni pmo. Adhuc ibidē: ipsas No solidas par
 tes corporis vere solidas r pmas fm nullum modū
 possibile est humidiores facere. p dālin: Dama
 scen⁹ i aphorismis coplexio nālis fm vicinatē qdē
 separabilis acute tñ iseparabilis. Et primo prima.
 Vnūquodq3 ar indiuiduū ppriā h3 complexionem
 in qua aliud sibi associari sit ipossibile. Amplius idē

oban nprimz
 vroz bnt ad da
 in regimē p dū
 vñ omz cōphā
 m ad hāz

In minerali traditione non est possibile ut una complexio
 et ratio mutetur in aliam. *Rursus a rationibus: quoniam quod naturale et per
 se igitur alicui suum inesse non poterit sicut calidus
 per se igitur igni naturali. unde frigidus inesse non poterit: in
 predicamentis: et etiam. nullum naturale in contrarium assuescit.
 Lap. s. n. si decies milies sursum ferat consuetudine in
 acquiescit sicut ruit inque deorsum. huiusmodi vero complexio in-
 nata quod et nomen testat. Adhuc si complexio secundum Ba. est
 suba dia. i. suba vero non mutatur cum in ea non sit mo-
 tus: physici. probatur. s. neque contrarium et magis et minus
 Adhuc si complexio est habitus vel dispositio: in hoc et non est
 motus sed solus in passione et passibili qualitate. 7. pro-
 batum physici. quod aut caret motu permutari non potest. *Tri-
 de: primis re. a. et alimentorum. Si faba tribus decoctis
 diebus: non est tibi possibile ut eius inflationem remo-
 ueas ab ea: quia inest sibi suba eripitur propria et non ex di-
 minutio decoctionis: Si ventositas itaque non potest sepa-
 ri ab ipsa multo minus complexio naturalis ab alijs perfectiori-
 bus et elatioribus poterit separari. Amplius Isaac se-
 brianus primo: actio naturalis nunquam destruitur nisi cum sit se-
 patio anime et corporis: itaque neque eius in se in se complexio in-
 nata. *Rursus mores a complexione carni permutatio non vi-
 detur suscipere: cum appet per Daly. s. tegni de sene-
 calidi cordis portate vestes iustorum sermonesque pre-
 ferre cum extraneis virtuosos: quia cum in domum reuertebat
 ad mores rediens naturalis seuus ut lupus inter domesti-
 cos et familiares existebat. unde pbl. 30. Natura sicut
 facit quousque alijs fuerit: hi quidem audaces: alii autem
 taciturni etc. *Complexio igitur permutari potest mitem. In
 oppositum. s. de ige. ca. 6. et in tegni s. de decidere ca.
 et sicca crassi tpe pangmasticie etatis in frigidam con-
 uertitur et sicca. Adhuc Damascenus in aphorismis
 ex mutatio stellarum in longitudine et latitudine vitia
 et nature et consuetudines mutatur. *Tri de: dia. 15.
 Complexio est qualitas in ea vero motus locat alteratio-
 nis: cum ex eadem confurgat. *Qui autem per se igitur motus il-
 lud mouetur et permutatur de vno in aliud. *Rursus si
 possibile sit etiam fore tertie spei possibile est complexio-
 ne in se permutari cum ea sit in membris solidis latitas
 sed possibile ipsum et necessariam quousque fieri: itaque complexio
 inata poterit permutari. *Propter primum vero sciendum
 quod quid sit complexio et quid inata vel radicalis: dia. visum
 est. 17. *Permutatio vero ipsius audio cum priori de
 perdit reliqua suscitatur ide: qua corpus disponitur
 et instruitur gubernatur aiatu. *Propter secundum vero sciendum
 quod triplici iuenitur enunciatu de hoc quesito. *Plu-
 res. n. dicunt complexione inata nullo posse permutari mo-
 do vita manente. *Alii vero aduersantes ex directo per-
 dit: volunt eam mutari oio: *Nonnulli autem fere mediam
 elegerunt via ponentes illam secundum actum permutari secundum quod est
 operatio. permanere vero secundum centiam seu actum primum
 qui est forma sicut potentiam secundum quod quod est in habitu ip-
 sam latitare quodam non potentem in actu quod est actio deue-
 nire: quod primi contra auctoritatem et rationibus astrue-
 re Boetii est de consolatio appes s. impossibile fore
 re naturale separari a corpore nisi in sepatio anime: ta-
 lis autem est complexio. *Adducunt et Isaac sermonem prescriptum
*Rursus affirmat quod complexio causat ex certa et deter-
 minata proportio elementorum. *hec autem manente vita
 permutari non potest: cum ipsi instruitur extet vnicum princi-
 pale. *Itex complexio preparat ad receptioem forme suba-
 lis et virtutis specificie primo. *ha est. n. instruitur quo for-
 ma seu aia operatur. vñ. *A. naturalium. 6. particula. 5. in*******************

*bet. dicitur complexio in se permutari quod
 est actus in se permutari quod
 est actus in se permutari quod*

strumeta fatigant ex vigilia et motu et destruitur eorum
 complexio que est in eis naturalis et subalis propter que et alia
 breuitatis causa non recitata concludunt nullatenus complexio-
 ne permutari possit: quousque quod defectus tertio am-
 plius dicendum apperbit: neque eorum stare possunt motiva
 unde ad illud Boetii dicendum quod res naturalis est duplex
 quedam. n. est que dispositio extat suba vel proprietate in-
 herenti ac inseparabiliter principia cocomitas spei illius
 rei naturalis: sicut aia et risibilitas homini: et calidi-
 tas igni et tale rem naturalis impossibile sit separari nisi in cor-
 ruptione compositi. *Est et alia res naturalis que amplius se-
 gatur principia materialia quibus complexio est enim forma
 mixta colligitur s. de declaratione actionis et passiois
 in quolibet membro et que post complexione sequitur quod
 est. 6. apparet eiusdem. et huiusmodi res naturalis non pos-
 sit permutari extra terminos dicendos permanente vita quod
 lis est humana complexio permutat tamen intra. *Ad aliud
 dicendum quod illa proportio mixtionis elementorum grandes
 recipit diuersitates in magis et minus: ceu decursus
 denotat etiam. *Adhuc latior existit complexio qualifi-
 catio proportione huiusmodi certa data mixtionis ele-
 mentorum inter quod et gradus extremitatis in ipsa ois po-
 terit iuenire. *minore namque videmus distantiam sangui-
 nei ad melicium in pueritia si sensus volumus et opera-
 tiones negare quod alicuius eiusdem ad seipsum in sine decre-
 pite etatis ad pueritiam aut a marasmate ad eandem.
*Qui autem dicunt complexione permutari secundum actum non autem
 secundum potentiam seu centiam nituntur id astruere per Da-
 mascenum perductum quod complexio naturalis secundum viciniam
 est separabilis: actu tamen inseparabilis nolentes per actum
 primum seu potentiam secundam. i. potentie naturalis in secun-
 do modo qualitatibus. *Persuadet itidem similitudine ad aquam
 dicentes actuali frigiditate ab ea posse separari: pote-
 tionalis autem non cum ei naturaliter insit: quibus est dicen-
 dum quod Damascenus aliter exponendus vix quod per non
 posse actu separari latitudine denotat complexionis
 humane vite manente: quod secundum viciniam separabilis est
 tamen prope extremos deuenit terminos latitudinis hu-
 mane assignatos ut separet eos tamen actualiter non egre-
 dit. *Aut quod ipsa est secundum viciniam in actu. non. n. ipsi
 est actus perfectus et excellens: quod hic elementorum solum sed
 remissus non tamen separatur ois ab illo excellenti actu sicut
 eo existit relatio terre nascentium quousque natura extat po-
 tentialis. *Vel dicendum quod sicut opinio sicut superficialiter
 sonat quod non tenet ad presens. *Ad et dicunt s. non
 valet ut iam apparuit in primis. non. n. ita certus com-
 plexionis sequitur gradus proportione mixtionis elemen-
 torum inseparabiliter ut calidum ignem cum ex pri-
 cipijs ei insit formalibus: non autem materialibus
 ut euenit in complexione que forma existit mixta colligitur
 s. Similiter cum dicunt complexionem inatam per-
 manere in potentia aut potentiam intelligunt secundam
 quod est actus primum sive forma et ita centiam due complexio-
 nes instruitur vni forme subalis vltime quod est absurdum
 cum vni forme subalis totum vnicam sit complexio instruitur
 tamen et perficiens operationes: vel per potentiam audiunt
 primam separatam oio ab actu ceu potentiam infantis ad mi-
 litandum. *Et tunc inata complexio sic permutata in ta-
 lem potentiam non erit. neque per ipsam nunquam fieri pote-
 rit operatio. quod. n. est potentia non est. vñ complexionem
 tertio ca. primo. *Potentia nondum ens quod dicitur. *Adhuc
 eadem ratio qua concedunt hanc complexione permutari
 si ab actu s. de deuenire in actum primum: eadem via pro-************

*aliquid aliter sicut
 nota sicut dicitur*

pter talē mutationē seu alterationē continue factā paulatim a cōplexione supacq̄sita ab illo actu pmutabit vltio i tñ q̄ corrupet oio fm̄ subiectū sicut videmus albedinē corrupi in nigredinē ipsi⁹ oppositā tadē p̄mo alterationib⁹ multis trāsmutatā. P̄p̄t̄ ter- tiū aut sciēdū lz plurib⁹ videat̄ ex̄nens q̄ cōplexio in- nata pmutet oio. P̄p̄t̄ q̄d nosce q̄ humana cō- plexio pmanēs ēt singularis latitudinē hz grandem terminis extremis diffinitā vltra quos vita tadē hu- mana nō p̄t pmanere: iuxta quos hz Ba. s. grad⁹ existit extremi: quoz̄ q̄tuor s̄t simplices vt ca. fri. sic. z hu. q̄ uoz̄ v̄o p̄positi ca. z sic. z c. oēs distēpari entes simplr vel fm̄ qd: i quoz̄ medio extat tēpatū. Ex q̄bus p̄t q̄s paulatine vno i aliuz pmutari p̄ debita media homogenea: vt q̄n i vtrifq̄z symbola q̄litas re- pit: sicut sanguine⁹ i cholericū z hic melicū ac meli- cus i phlaticū. De extremo v̄o i extremū sibi p̄ius p̄pter impropotionē homogeneitatis n̄ sic fortassis p̄t trāsmutatio nisi p̄ media plurima fieri. que nāq̄z symbolū h̄nt facili⁹ trāsmutat̄: que aut minime tarde de ge. fo. vñ melicū p̄pter p̄p̄tionē z distantiam gradē ad sāguineū z depastū humidi a calido continue oio diffictillimoz̄ ē acgrere cōplexionē sanguineam e maxie pueritia expirāte. In simplicē aut p̄pter eq̄li- tatē d̄ietatis alterius vnaqueq̄z facili⁹ trāsmutatio euenit q̄ insit extreme p̄posita. Deiceps quoq̄z huius mōi positio sn̄a Ba. signis z rōnib⁹ sulciat. P̄ri- mo qdē q̄ dictū ē i tegm̄: Lū ca. z sicca decidit cra- sis in fridā pueri z sicca. Adhuc ibidē z. 6. d̄ re. sa. capitulis. i. z. docet̄ discrasias lapsas ad tēpatum reduci. vñ dicit̄ hoc qdā gen⁹ inatas corrigat discra- sias cuius qdē doctrina foret octosa si cōplexio inna- ta nullaten⁹ posset pmutari. Et Galen. fo. q̄drifar- titi mores hominū z cōplexiones z alie virtutes oēs mutant̄ fm̄ quālibet haz reruz vt aeris z regionis. Rursus exptus est puellā nutritā fore napello: anū v̄o veneno serpentū q̄rto sexta ca. z d̄ regimie do- minoz̄. Et p̄mo de plātis: bolenū p̄nciosuz natū in p̄ersia. trāsplātātū quoq̄z i egyptū z israel factuz est c̄mestibile. vñ. 6. de accidētī z morbo ca. i. Arbor trāsplātata de p̄ersia i egyptū q̄ cu3 solo p̄sarū so- ret mortifera: i egypto absq̄z nocumēto reddita ē de q̄litate nāq̄z mala mutata sunt i bonā. Idē elemēto- rum fo. c. 34. de p̄ficis: id enī illud. Galen. d̄ ae- re z aqua: cōsuetudo ē altera nā. z dat̄ exemplū mu- lierū exacuentiū z elongantiū isantiuz capita vt aiosi oreg viderent̄ ad bellū: deinde nām p̄suetudinē eē se- cutā vt nā iaz taliū p̄ se infantiū p̄ducant capita. Et. Rōnib⁹ oñd̄it eo q̄ cōplexio variat̄: sic aut aliter ex- caloze humidū depascēte radicale. cū. n. oēs p̄ducti fuerimus in vltia limositate humiditātū p̄mo de re. sa. z tertia v̄mo ca. i. continue calōz inatus cōsumit̄ pabulādo se ac exsiccat humidū. vñ necesse h̄t cōple- xionē ēt radicalē in frigidā z sicca pmutari ei⁹ p̄nci- piis pmutatis: z maxie fm̄ ponētes id humidum ir- restantabile. vñ plures taliū ex hoc negant pmutari innatā saltē vicissiz. qd aut de hoc d̄ria oñdetur. iiz. Adhuc cōtinue pmutationē ex calidi actione in hu- midū cōspicimus fm̄ etates. nō. n. etas cā ē pmuta- tionis ceu qdam sup̄ficiales estimant̄: verū potius effectus ex p̄p̄tionē calidi in humido creatus in q̄ sic innata pmutatur altera p̄plexio. pmutatio. n. effe- ctus arguit p̄mutationē in ca. Et ideo partes soli-

das vere solidas z p̄mas ipossibile dictū ē humidio- res reddere. Ampli⁹ si cōplexio nō pmutet cū vtus z aia nō lenescat: de aia p̄mo: supposita debita admi- nistratōe vita possit p̄petuari. Rursus nuq̄z ex quo alteratione z p̄pondratione cōplexionū mēbroz̄ p̄n- cipaliū in aduicē resultaret cōplexio ab illis i totū al- tera: qd est d̄ omū p̄ma z Galen. Meq̄z ēt i tertia spe- cie et̄ice mala posset cōplexio p̄tingere cōlis que ac- cidit. vñ p̄mo scda cōplexio māsiua cōplexionē corrupit p̄ncipalē z collz scdo de cāis doloris: Tota com- plexio bona pmutat̄ a mala extra nām. neq̄z ēt praua nō posset cōplexio rep̄iri diuersa: que oia medicis ri- diculosa. Galen. Absurdū est gradē ponere id ē ma- xime alterabile vel pmutabile non alterari tadē aut pmutari oio cōtinue z paulatine i aliud q̄le est com- plexio cū ea sit passio z passibilis q̄litas in qua p̄p̄ie- phz. 7. p̄bat̄ alterationē iesse. magis ēt suscipit z mi- nus d̄iū h̄ns ac passionē cōtinue alterantē z abijciē- tem ex ipa. Itidē: id testat̄ actus z dispositiones. p̄ci- pim⁹. n. quoz̄dā hominū dispositiones deficiētes: non raro tñ a seipsis p̄mū ac postea q̄stum que chole- rici a sāguineo vel melico: silr cōspicim⁹ fo. mas seu q̄litates corpis pmutari in aduicē: vt carnositates i pinguedinē synthefim i maciē extenuatiū z c. Eo- dēq̄z modo colores z alia corpis vniuersa intm̄ q̄ z mores de q̄bus min⁹ v̄ cum plus sequant̄ p̄ncipia formalia vili sunt trāsmutati plerūq̄z vñ Galen. sup- p̄mo quadripartiti: In etate maiori q̄n mores q̄les sunt apparebūt cōpleti graue multū ē ipsos pmuta- re: in pueritia v̄o facere possum⁹ leuius aliogn. n. scientia foret vana moralis ad hoc ordiata. Nec igit̄ oia cōplexionē innatā a q̄ decidunt̄ p̄dicta demōstrat̄ pmutari necessariis. Meq̄z ē fluēs tñ vel quecunq̄z acq̄sita que pmutet̄ solū sed tadē que innata vere cū oīuz taliū causet aut recipiat imutationē z sibi redda- tur. P̄p̄t̄ q̄rtū v̄o ad p̄mū dicēdū q̄ p̄p̄tio- nabili maxie ei facta ser rerū administratione sp̄ tale nālem quādā cōtinue iclinationē seruat vt pmaneat hui⁹: ceu d̄xit a p̄ncipiis: d̄ria. i9. In hoc tñ latitu- do gradualis lata fm̄ magis repit z minus: pmanet nāq̄z tale fm̄ vnāquāq̄z etate cōplexionē sēp pmuta- ta paulatine inata q̄re ro nō min⁹ oppositū icludit q̄ reliquū: cū etatis cōplexio nil aliud sit q̄ innate com- plexionis ex p̄p̄tionē calidi ad humidū pmutatio variata. q̄ si dicat̄ fm̄ Hippo. q̄ relicta p̄suetudine e- longādi facies reuerfa est tandē nā in p̄stinū facieruz sicut ēt in q̄multis fo inducit̄ de p̄solatione. Dicen- dū q̄ aut nō sūt p̄fecta trāsmutatio iducta vel q̄ cā- tum rōe p̄tinētis cūq̄z alioz̄ subeat fortis facies lon- gas demū iducens p̄suetudine cessante. Ad aliud di- cendū q̄ lz sit sicca p̄pter ei⁹ fictionē z humidū debi- lē ipressionē passiui maxie nō possit i ipsum pmutari vt declarat̄: n̄ tñ aliū quālibet cōplexionē pmutari non p̄tingit imo magis deceptio ita iteruenit conse- quētis. Vñ dicendū q̄ ptes p̄me sp̄maticē dicte q̄n fuerit p̄fecte desiccate idurate vt in senio z hoc p̄p̄- cōplexionis alterationē z humidū cū calidi dep̄di- tione non p̄nt humectari z regressio fieri: ceu hu. ce- teri irregressibiliter in meliaz p̄uertuntur d̄ria. 29. Quare alia trāslatio mēbra corporis sicca que vere sūt sicca dura sūt non ē possibile aliquo modoz̄ vt po- nat ea humidiora q̄s sūt sed sufficit custodire ipsa ne velociter exsiccentur: z id d̄ria exponetur. iiz. magis

*in p̄p̄t̄ ad quēdam
vltio i tñ q̄ corrupet oio fm̄ subiectū sicut videmus
albedinē corrupi in nigredinē ipsi⁹ oppositā tadē p̄mo
alterationib⁹ multis trāsmutatā. P̄p̄t̄ ter-
tiū aut sciēdū lz plurib⁹ videat̄ ex̄nens q̄ cōplexio in-
nata pmutet oio. P̄p̄t̄ q̄d nosce q̄ humana cō-
plexio pmanēs ēt singularis latitudinē hz grandem
terminis extremis diffinitā vltra quos vita tadē hu-
mana nō p̄t pmanere: iuxta quos hz Ba. s. grad⁹
existit extremi: quoz̄ q̄tuor s̄t simplices vt ca. fri. sic.
z hu. q̄ uoz̄ v̄o p̄positi ca. z sic. z c. oēs distēpari entes
simplr vel fm̄ qd: i quoz̄ medio extat tēpatū. Ex
q̄bus p̄t q̄s paulatine vno i aliuz pmutari p̄ debita
media homogenea: vt q̄n i vtrifq̄z symbola q̄litas re-
pit: sicut sanguine⁹ i cholericū z hic melicū ac meli-
cus i phlaticū. De extremo v̄o i extremū sibi p̄ius
p̄pter impropotionē homogeneitatis n̄ sic fortassis
p̄t trāsmutatio nisi p̄ media plurima fieri. que nāq̄z
symbolū h̄nt facili⁹ trāsmutat̄: que aut minime tarde
de ge. fo. vñ melicū p̄pter p̄p̄tionē z distantiam
gradē ad sāguineū z depastū humidi a calido continue
oio diffictillimoz̄ ē acgrere cōplexionē sanguineam e
maxie pueritia expirāte. In simplicē aut p̄pter eq̄li-
tatē d̄ietatis alterius vnaqueq̄z facili⁹ trāsmutatio
euenit q̄ insit extreme p̄posita. Deiceps quoq̄z huius
mōi positio sn̄a Ba. signis z rōnib⁹ sulciat. P̄ri-
mo qdē q̄ dictū ē i tegm̄: Lū ca. z sicca decidit cra-
sis in fridā pueri z sicca. Adhuc ibidē z. 6. d̄ re. sa.
capitulis. i. z. docet̄ discrasias lapsas ad tēpatum
reduci. vñ dicit̄ hoc qdā gen⁹ inatas corrigat discra-
sias cuius qdē doctrina foret octosa si cōplexio inna-
ta nullaten⁹ posset pmutari. Et Galen. fo. q̄drifar-
titi mores hominū z cōplexiones z alie virtutes oēs
mutant̄ fm̄ quālibet haz reruz vt aeris z regionis.
Rursus exptus est puellā nutritā fore napello: anū
v̄o veneno serpentū q̄rto sexta ca. z d̄ regimie do-
minoz̄. Et p̄mo de plātis: bolenū p̄nciosuz natū in
p̄ersia. trāsplātātū quoq̄z i egyptū z israel factuz est
c̄mestibile. vñ. 6. de accidētī z morbo ca. i. Arbor
trāsplātata de p̄ersia i egyptū q̄ cu3 solo p̄sarū so-
ret mortifera: i egypto absq̄z nocumēto reddita ē de
q̄litate nāq̄z mala mutata sunt i bonā. Idē elemēto-
rum fo. c. 34. de p̄ficis: id enī illud. Galen. d̄ ae-
re z aqua: cōsuetudo ē altera nā. z dat̄ exemplū mu-
lierū exacuentiū z elongantiū isantiuz capita vt aiosi
oreg viderent̄ ad bellū: deinde nām p̄suetudinē eē se-
cutā vt nā iaz taliū p̄ se infantiū p̄ducant capita. Et.
Rōnib⁹ oñd̄it eo q̄ cōplexio variat̄: sic aut aliter ex-
caloze humidū depascēte radicale. cū. n. oēs p̄ducti
fuerimus in vltia limositate humiditātū p̄mo de re.
sa. z tertia v̄mo ca. i. continue calōz inatus cōsumit̄
pabulādo se ac exsiccat humidū. vñ necesse h̄t cōple-
xionē ēt radicalē in frigidā z sicca pmutari ei⁹ p̄nci-
piis pmutatis: z maxie fm̄ ponētes id humidum ir-
restantabile. vñ plures taliū ex hoc negant pmutari
innatā saltē vicissiz. qd aut de hoc d̄ria oñdetur. iiz.
Adhuc cōtinue pmutationē ex calidi actione in hu-
midū cōspicimus fm̄ etates. nō. n. etas cā ē pmuta-
tionis ceu qdam sup̄ficiales estimant̄: verū potius
effectus ex p̄p̄tionē calidi in humido creatus in q̄
sic innata pmutatur altera p̄plexio. pmutatio. n. effe-
ctus arguit p̄mutationē in ca. Et ideo partes soli-*

*vñ q̄ p̄mutatione barata p̄mū p̄p̄t̄
oīuz q̄ p̄p̄t̄ calidi ad humidū*

Ad aliud qd dicendū apparuit. Ad aliud dicendū id fore verū in cōplexione pūctali & ad alios angu-
sta intra se tamē latitudinem nō parū potēti recipe
huōi nāq; extat in tali tpe: in alio aut variat cōtinue
vt tandē fit aliā huic p̄p̄inquā aduenire. vñ & hinc
ita cōplexionē sclauī acq̄reret aut ecouerlo nō more
ret aut infirmaretur: nō aut subito qz nā repetitū n̄
relerat mutationes id posset cōtingere qd in sequē-
ti ampli⁹ apparebit dīa. Vel dicēdū qd est possibile
p̄mutari cōplexionē nō tñ necessariū oēm maxie cuz
duplex sit mutatio. vna qdē imēsa ex terminos quol-
dā speciales denotatos vt melicus p̄mutat i p̄blati
cū vñ aliū. altera p̄ua ceu cū melia vel alia intra ter-
minos ipsi⁹ āplius suscipit & min⁹. vñ p̄ma nō extat
necessaria vey passibilis qñq; cū affuerit cāe p̄mu-
tates admistrare. vna tñ ē p̄mutatō necessaria: sicut
que in frigidū tendit & siccū ad quā ois tandē p̄durat
necessario iclinat. Ad aliud dicendū qd per cōplexio-
nē intellexit. A. rōem substantie vel ipsaz cū ea qd in
dicant subsequētia. Mō. n. ista sensibilia sūt dīa q̄ p̄-
mutatur spēs sed sūt accidētia & p̄p̄ietates q̄z expo-
liatio vt vaporis coloris ponderis vel saltē diminu-
tio nō est impossibilis qz circa hec rō nō p̄stat. i. forma
cōplexio aut ē accidens: dīa. 17. Ad aliud dicendū
id eē vey nisi aliqd impediatur in his que sūt iaiata
In aiatīs vero & p̄p̄ue aia rōnis secus existit in qui-
bus nō ē passio & motus a generatē sed aia magis
q̄ consuetudine paulatine potest acq̄sita in mediū aut
contrariū p̄mutari inaiata nāq; actiue consuetudi-
nē non recipiūt p̄p̄ie. Cōplexio at de qua sermo i
aiato extat aia ē discretiua: & sicut dicēdū huic cogna-
to. Ad aliud qd dicēdū dīa ostensū. 17. Dicēdū
ē qd cōplexio non est habit⁹ vel dispō: sed passio &
passibilis qualitas magis. Aut cessō qd sit habitus
vel dispositio ceu caliditas vel frigiditas cū aliqd in
p̄mutato eē dicāt magis in p̄mutari seu alterari di-
cēdū qd lz in habitu & dispōne non sit mot⁹ p̄ se & pri-
mo: est tñ p̄ accidēs ac ex dīa. Ad aliud dicendū qd
non notat Ba. impossibilitatē vey potius difficulta-
tē. Si. n. sic aut tanto tpe non possit ventositas ex-
cludi a fabis aliter vel ampliori excludetur tpe. id nā
qz ē difficile ceu melicū ut tactū in sanguinū p̄mu-
tare vel tempatū. Aut fortassis magis inserit vey
fitas fabaz substantie qd cōplexio corpori. Ad aliud
dicēdū qd iam visum fuit que res naturalis & actio
potest destrui vita p̄manēte & que non. Ad aliud di-
cēdū cū accidentiū quedā p̄sequant materia vt ni-
gredo ethiopo quedā vō formā sicut risibilitas. A.
sufficiētē fo qd mores p̄sequuntur ampli⁹ p̄cipia for-
malia: nūme vō malia: cōplexio at econtra. p̄cipi-
pia etenī formalia non p̄mutantur oio nisi post corru-
ptionē. vnde cōmētator p̄rio de aia. Adēbra leonis
nō differūt a mēbris cerui nisi p̄pter diuersitatez aie
cerui ab aia leonis. & id ē manifestū ē in indiuiduis
eiusdē spēs: et iō diuersi sūt mores. collz quoq; 6. c.
i. accidentia p̄p̄ie forme sūt cā multitudinis varie-
tatū que in mortalitatibus indiuiduorūz hominū co-
gnoscuntur eo qd in homine multe indiuiduorūz spe-
cies vel compositionum inueniunt. Est. n. vltimūz
compositū in nā. vñ compositior ceteris oēs. n. en-
tis gradus in eo sūt vey qz reperti. Et iō microcos-
mus. s. p̄p̄si. recitatur. Differentia. 23.
Vod duo indiuidua siue p̄ra possint eādē cō-

p̄onē h̄re ostendit: qz dīa: 21. nō ē impossibile credē qd
sint duo hoies vni⁹ & eiusdē cōplexionē sēpate eq̄r & re-
liq;. Adhuc p̄mo p̄ma: quecūq; spēs i terra habitabi-
li cōmoratū hz cōplexionē sibi p̄p̄iā. P̄alin: plu-
res sūt sanguinei & cholericī q̄z plurime sūt possūt eē
medicīne calide vel frigide i p̄ma māfione p̄mi gra-
dus aut scōi. Itidē: medicī ponūt parē caliditatez in
puero & iuene sic differētib⁹ dispositionib⁹ & tpe.
Rursus in tegni & de re. sa. docet reduci cōplexioes
distempatas ad tempatas qd nō p̄ficiēt nisi eius oi-
modā p̄sequat silitudinē. Rursus sumat liquor qd
calidus & ponat i duob⁹ vasis oibus parib⁹ oifariāz
in vtroq; filis vel eadē erit caliditas cū humiditate
oio ita & i cōplexionib⁹. Et. Quis calide nāe nasci-
tur p. io. ānos post aliter frigide cū p̄mus ad senectū
tē deuenit frigidū entē: alē vō ad iuētutē calidaz
similē hēbunt caliditatē in huiōi trāstu cū vni⁹ remi-
tatur caliditas itensior & alteri⁹ itendatur remissior.
Ampli⁹ quoz cāe sūt eedē vel similes & effect⁹ cuz
huiōi sūt p̄p̄ortioabiles. s. cāe & effect⁹ p̄nt eē huiōi
vt qd idē sp̄ma san. mēstruus & i eodē loco & ascēde-
te sūt. P̄alin: Quoz habit⁹ actus & vñ postera sūt
eadē & p̄ora. qz actio facit scire formā. hec at inuen-
ta sūt iterduz & filia. Recitat nāq; Aug⁹ de ciuitate
dei qd erāt duo gemelli quoz vnus letabat tristabat
esuriebat saturabat egrotabat cū huiōi inessēt alteri
& c. Lūi⁹ cāz questus Hip. ait existere qz ex eodē
patre aluo simili nutrimēto & regimine fuerāt p̄du-
cti & educati. Possidoni⁹ aut astrolog⁹ iterrogatus
respōdit ex idētitate stellari cōtingere cui⁹ respōsio-
nē sustulit Aug⁹ ei que hypocrā. Sistr & Quilianus
gemellos adeo filēs p̄nūciat qd vno egrotante alter
infirmabat vt medicī de salute desparent vtroq; qz
qui considerantes cōsiliūz inierunt deliberātes neu-
trū posse mortē effugere nisi alter occideretur quod
eorū cōcessit genitor. Historiarū ēt quis nono: Vi-
si sūt a nobis in germania duo gemelli ita similes
qz nullus nostruz vnuz recognoscere potuit ab alte-
ro sed quecūq; ipsoz vidimus cōfusi suim⁹ in nomi-
ne oio: eo qd nesciebam⁹ vter esset duorū & loquebāt
& cantabāt quasi vna voce. ac se tñ adinuicē dilige-
bant qd vnus sine alio diu esse nō poterat. Itidē oio
cōplexio eadē in duobus reperitur. Lūius oppositū
scribitur primo prima: ca. de cōplexionib⁹ ita: Omne
indiuidū dz habere cōplexionē solūmodo sibi p̄p̄iā
in qua & aliud est impossibile associari. Adhuc Abra-
hā ebenare astrol. quē in latinuz ordinauit: Non est
possibile vt cōplexio vnus non sit a cōplexione al-
terius alia diminutione vel augmēto. nō enī possūt
p̄ticulariter duo hoies iueniri equales in suis cōple-
xionibus operationibus & cogitationibus. P̄alin:
P̄aly. manifestū est qd sanitati cuiuscūq; corporū est
latitudo qd est p̄ter latitudinē eius i alio corpore. Nā
sanitas zerdī est alia a sanitate zambzim sed sanitas ē
cōplexionis effectus & quorū effectus alteri & dissimi-
les & cāe. Itidem: primo theorice ca. 7. Cōplexio
nū quātitates corporū scribunt infinite velut si sinna-
barū. i. plumbū vstum cerusam atramentū & auripig-
mētūz ex quo equalis partibus cōmiscas color qui-
dam ex his consurgit. Si vero alijs iminutis adau-
geas alia p̄creantur colores & alii: & sic demum di-
uersimode cōmiscendo colorū p̄tenditur & in infini-
tum generationis diuersitas qd neq; in cōplexio-

aialiū. Solus. n. intellect⁹ de foris vltio aduēit: ad cuius forme introductionē p̄r noua cōplexio nō solū alia a cōplexione alteri⁹ indiuidui. vey ēt a p̄rnti supuenit diuersa. Adteris. n. cū forma ē cā eoz que sūt vt accidētūz ceu. m̄: p̄p̄n. p̄mo. In istis nāqz forme intellectiue pura aie aduētū p̄fecta t vltia exiit generatio t accidētū cōcurfus: tū id totūz i aliud trāsmutat i istāti vsqz ad m̄z deueniēs vt exp̄munt p̄mā. nullo. n. sensibili remanēte sit de generatione t corruptōe p̄mo qd ergo p̄ctaliter assimilāt tot tāta qz diuersa. Adhuc p̄plexiōes t oī a corpis ac p̄r que aie alterāt t p̄mutāt natiuitatē hora ex ignis pluri/mis t p̄p̄e ascēdere ac ei⁹ d̄no t significatorib⁹ vite p̄actis: d̄ria. 21. Ex q̄b⁹ genetalici sufficiēt indicāt d̄ statura corpis habitu colore t dispositiōib⁹ ēt aie: s; i eadē hora sa tē orta. gemelli de q̄b⁹ magis ē hēsi. a tū nati nō possat: t p̄p̄e cuz part⁹ nālis extiterit. In ho vō quātūcūqz angusta cōtigit aspectū celi imp̄refionē inde p̄mutari aliter se habētē in p̄ori t posteriori: vt tactū d̄ria. 10. In quolibet igit sere puncto variat cōplexio tēpore p̄p̄e sepanōis ex vtero: cuz de occulto t opaco p̄cedat in manifestū t lucē. l; n. varetas modica sit die: aut minor p̄cipiat: marie tamē sit in orbe ceu cum aqua modicū mota valis in quaz radius incidat solis motus apparet in pariete pluri/mis. Et iō q̄ tāta talisqz sit in orbe p̄mutatio imagi nā faiores certissimā conant horā sustōis eligerē. Et: cōplexio idinidialis p̄mutat ali. m̄ p̄ breue ēt nō p̄manēs t̄p̄e i eadē dispositione p̄ctali. vñ p̄mo aphoris. dico fluēs t trāsmutatū corp⁹ in istāti. q̄re vtiqz intēsiō fiet varetas vni⁹ ad alterā t p̄mutatio quātūcūqz sensus deceptus eos iudicet cōsimiles fore cōplexione. Fadē: quō ex totali diuersitate mixtionis graduā t coalteratione p̄plexionū mem̄o ruz cōsimiliū t officialiū i tertiu; pura corpus oē p̄o terū in duob⁹ aut plurib⁹ similiū vel eadē certe cōplexio cōfurgere. Sic itaqz duo indiuidua eadēz ne q̄unt cōplexionē certā induere: t si appropiquēt satis ei cōem aut vel mediā possūt habē. Propter q̄ru; vō ad p̄mū dicēdū q̄. Quer. nō intēdit simplr dicere q̄ duo indiuidua possunt p̄ctaliter eadē cōplexio nē hē: vey sensu t appa. etia magis eo q̄ tot sūt p̄paraciones in materijs fire: vt eas p̄ signa cognosce re nequeam⁹ q̄ euenit p̄pter p̄paracionū infinitatem d̄ria. 11. t in sine p̄oris. Ad aliud dicēdū q̄. A. legē de idēitate cōplexionalis generis vel speciei late. hic aut sermo p̄ctū t p̄ctalē querit. Ad aliud t ad aliū dicēdū eodē m̄. In quolibet. n. gradu māsiōes ex tāt infinite in magis t minus variate: vt ostendetur d̄ria. 139. Ad aliud qd dicēdū d̄ria mōstrabit. 17. Ad aliud dicēdū q̄. Ba. dō. distēpatas reducē ad tēperatas reductione qdā lata nō vt reddant filēs certe veruz pot⁹ apparent t late: cū neqat medicus ad id qd ē certū oisariāz puenire: de igne. sa. tertio ca. 7. Ad aliud dicēdū q̄ nō ē simile de liquore liq̄facto demū sic distributo t de cōplexione corpis humani: cū hec ex pluriū p̄surgat coalteratione: plures q̄ gradus i terueniāt mixtionis vt tactū añqz hois p̄fecta resul tet cōplexio. In q̄b⁹ similitudinē q̄litatū oimodā obseruare sit impossibile. nō aut ita exurgit nā illius li quozis t eē aut fortassis ēt variat similitudo certa caliditatis liquoris hac t illac recepti: p̄pter celestesi guras diuersimode imp̄mētes. Ad aliud dicēdū q̄

tales cōplexiones nō sūt inate s; pot⁹ ex quodā tem poris cōcurfu vicissim p̄mutato acq̄site sūt: t i diuer sis humidis fundate cū alteris orbis aspectib⁹: vñ nāqz humidoz siccius est altero. Impossibile aut sit duo corpa esse paria in calore: quoz vnuz siccius est collz fo ca. i. Ad aliud dicēdū q̄ cause nō sunt filēs nisi similitudine qdā lata vt tactū sūt t ascēdens s̄m ve ritate. nā in quolibet. q. indiuisibili t̄pis p̄mutat aliū nūc se hūs q̄ p̄us: l; sensus t astrologus etiā neque ar discernere Deopbar introductor: t̄ tertio propter materie indeterminationē ac infinitatē p̄paracionēz p̄deuntū ex illa. Ad aliud dicēdū q̄ p̄ducta nō sūt filia oio t indiuisibiliter: sed satis appropiqua: e vi dēt vt t sensus eē diiudicet sere oisariā similia: Non enī tristari t gaudere famescē t huiusmōi sūt indiuisi bilia penit⁹: imo grādis repit in his latitudo. Silt n̄ dixit quos cōsiderauit gemellos q̄ loquerent t can tarēt simplr t vna voce: sed. q. subitult similitudis denotās latitudinē. Differentia. 24.

Quod cerebrum sit calidum ostenditur p̄ Isa ac in dictis restante id naturaliter calidum t hu. Amplius cum homo sit microcosmus: est nāqz ad similitudinez p̄ductus vniuersi. sed i eo ca. sunt supius vt aer t ignis frigida vō inferius sūt reliqua. cerebrum autem est superius quod vere hu iusmodi lenē: id cutem calido restatur ceu graue fri gido. Rur sus cerebrum s̄m d̄aly. t. A. i. aia. n̄ est medulla capitis: ea vō calida de partibus anima lium fo. Et. Adotus t sensus fiunt a ca. caliduz nā qz motuum. fo de ge. animalium t p̄bl. 13. t fo de aia. nihil sine calore sensitiuū. Sed in cerebro multi extāt motus t vehemētes et ab ip̄so p̄deūt cuz eo q̄ sensus saltē instrumētaliū p̄manet inuituz. s; friditas vō spirit⁹ iperuios reddit mot⁹ t s̄sus et opatiōes q̄ fiunt p̄ eos bebetat cū sit mortificās et palyticū fa ciēs. Adhuc i cerebro abūdāt spiritus calidi s̄biles mobiles: hi autē ip̄m calefaciāt. d̄alin: Sp̄ma de cidit a toto corpe et marie a cerebro s; d̄ip. de acre et aqua: t p̄bl. 10. qd significat lesio ipsius ex coitu i moderato. Sp̄ma vō ca. est p̄bl. 4. cerebrum igit ca lidū ē. Cuius oppositū sentiūt p̄hi et medici vniuer si id ponētes frigidū nā et hu. de ip̄so. n. null⁹ abiget aliū. Adhuc qd ē molle humidū s̄ba albū p̄testat fri do: tale qdē cerebrū. Rur sus oīs cōplexio mēbrū nā lis filis ē ei quo nutrit. 6. de iuuamētis ca. 4. t p̄mo p̄ma. s; cerebrū s̄m magnā nutritionis ei⁹ ptē alitur p̄hate vt dicūt. Et idē: nā ingēat ad excessuz vniuf cuiusqz fo de ptib⁹. cū igit cerebz vehemēt calefiat tū p̄t sp̄s calidos lucidos: tū p̄t eoz motū plu rimum: tā virtutis motine q̄ sensibilis vtriusqz: tūqz p̄p̄ fumos calidos ex corde ac corpe reliquo emissos optuit friditatē adesse q̄ hāc p̄tēparet acq̄sitā calita tē. Igit op⁹ fuit cerebz fridū eē vt eo calidū tēperē. Propt p̄mū qdē sciendū q̄ cerebz ē ceu medul la capitis i sup̄mo corpis sita trib⁹ seu quoz vētri culis itercisa duab⁹ miringis velata sensus t mot⁹ organice iniciatina. vñ tertio theorice Cerebz cere ris est honorabili⁹ mēbris corporis t excellēt⁹. Est nāqz radix t. q. fornax aie rōnal per quā est aius t dis. retio sensibusqz origo: q̄re de re. sa. i. Cerebrum est domus quedā aie rōalis s̄m. n. operationum ma nifestationēz ipsūm est principium virtutis aiālis t honorabili⁹ corporis pars: s̄m vō essentiā cor: d̄ria

38. *Ips* quoque tertio prima ca. 2. cōiter sūptū. diuidit in substantiā velatiuā medullarē & vētres spiritu plenos. pprie tū hīc intentū & descriptū cerebrū appellat substantiā medulle similis. Quid aut sit calidus & frigidus & quoties dicat: monstratū. is. dria. Sumitur aut nūc calidus & frigidus nō supabundātia dictus: vt qd̄ elemētōz sed relatione: nec qd̄ potētia tale vt cor potū occurrētū vey qd̄ actu: qd̄ tripliciter cōpatur aut ad tēperatū in genere suo velut homo dī tēperatus in genere aialiu oī relatione pmo cōlūtatū iusticialis modo. Aut in specie ceu *Plato* dicit frigidus respectu *Sotis* tempati & *Az.* calidus. & cerebrū idē dicitur calidus vel frigidus relatione ad aliud tēperatū apparēs in tegni vel ad qd̄cūqz ptingēs: sicut hō cōparatus leoni & cerebrū siliter diuersis cōtingēter comparatū: pmo theori. c. 7. & 8. Et hīc quidē est sermo de compatione in gnē: non aut de ea q̄ in specie seu ad cōtingēs qd̄cūqz: cū sic vnus & idē differēter calidus dici possit & frigidus. *P*etit igit̄ questum de vera sba cerebri & calido & frigido relato actuali s̄m compationē in suo genere habitā p̄sideratio q̄lis est cutis. *P*ropter s̄m vero sciendū q̄ *Isaac* solus ausus est p̄nūciare cerebrū ca. ingens: q̄uis cerebri sit nāliter calidus & hu. qz ex generib⁹ est pinguedinuz & medullaz: accidētaliē tū est frigidus ppter acrē multū frigiduz caput pcutientē ac paucitatē carnis & pinguedinis sup caput existentē. Vñ qd̄ arbitrati sunt cerebri nāliter esse frigidum dicētes id esse tāqz phlegma grossuz & viscosum. Et firmātes hoc ex actionib⁹ & passionib⁹ suis: eo q̄ ingunt se iuenire q̄ aggrauat stomachuz i digestionē durū & q̄ appetitum debilitat: q̄ putant suā intentionē confirmare sermone *Ba.* alimētōz tertio ca. 7. dicētes: *Uz* vis mouere vomitū da post cibū cerebriuz: qd̄ ē ex actionib⁹ nature ita confirmāt. *C*erebriuz est sensus & motus fundamētuz: q̄re frigiduz monstratur fore ac humidum. Si. n. foret calidus cū motus ei⁹ sit frigidissim⁹ calefaceret id & incēderit id aialqz p̄ret. *Ab* *Isaac* dupliciter sigdē ea falsant & rōabiliter & artificialiter. *P*rimo qdē qz l3 cerebriuz stomacho iserat p̄dicta nocumēta non ex frigiditate id op̄raē sed potius ex humiditate pingui viscosa: ita qdē interpretat̄ s̄monē *Ba.* nā aqua frigida ens appetitū augmētāt quē vinuz minuit. cibum ē depellit deorsuz sic aer: & caliduz sursum adducit. *R*ōe vero oñdī qz *Ar.* i libro de naturis aialiu: *C*erebri cum fundamētū sit s̄ suuz & motiuū: ipi autē ex virtute caloris nālis sūt iposibile sit illud esse fridū: qz friditas humiditatē nālī claudit & igrossat sensuz soporat & motū repugnat. *I*tidē: si cerebrū cēt fridū auferent memoria fantasia & ratio hōi cū hec ipossibile sit cum friditate fore. qd̄ oñdī: p̄b̄a cū cerebro dñā mollescit memoria: tādatur discretio ac inordinatur ratio. *Ex* v̄bis itaqz *Ar.* hñ pot̄ intelligi q̄ cerebruz sit ca. & hu. tempate. nā tū studuit accidentalit̄ eidē friditatez ne sepissim⁹ illud icendat motus. *I*n dietis v̄o p̄ticularib⁹ qd̄ arbitrati sunt cerebriuz esse accidētaliē calidum. Sed *Ar.* i libro aialiu dixit calidū esse nāliter & frigidum accidentalit̄. dicim⁹ ergo cerebrum nāliter est calidus & accidētaliē friduz. hīc itaqz ē s̄mo *Isaac* breuiter aggregat⁹ *Sz* q̄ positio *Isaac* stare non possit tertio dicēdoz appēbit cui⁹ ē nō valēt motiua *Nō* n. cerebri ē de genere pinguedinis & medulle pprie

cū ipz dicat̄ medulla equoē & pinguedo collz. 2. ca. de iunamētis cerebri. qd̄ & de p̄tib⁹ apparet aialiu & cōplexionū s̄is. *V*enus at̄ v̄niuoce sere de sub eo p̄dicat̄ cōtentū: neqz ē aer hitatus tū pot̄ ifrigidare cerebri qn spūs & motus ipius cū fumis calidis id cōtinue petentib⁹ nō magis calefaciāt cum h nō sit frigidus oio cerebri cōplexiōe: ppter qd̄ ampli⁹ hz dīcere cerebrū accidētaliē calidū q̄ frigidum: neqz pinguedo ē calefaciēs & maxie supflua: l3 nālī sit ca. verū magis ifridans vñ corpa pinguiora & mēbra fridā & frigescētia extāt: neqz multuz recedūt a recto q̄ cerebrū p̄blati adaptāt cū ei p̄portionē valde. *V*eritas ē est cerebri nō solū humiditate viscosa reddi dure digestionis: l3 ē frigiditate cū ipa p̄ficiat̄ caliditate & humiditate. qd̄ at̄ hī iducebāt ex *Ba.* certū ē q̄ nō multū eo firmāt qd̄ itendunt: sed qd̄ sulciūt ex actionib⁹ nature & fundamēto sensus & mot⁹ *Isaac* q̄si eius oblit⁹ non ipugnat. qd̄ v̄o iponit *Ar.* falsū extat: cū ipse oppositū affirmet vt appēbit ex dicēdis: neqz ē cerebruz sic est frigidus q̄ calorē nō hēat sufficentē sensui motui memorie & rōni: & qz nō tū. i. frigiduz vey ē caliduz: l3 cordis & epat̄ sic p̄nūciatur cōpatione: pmo p̄ma. *S*unt & i ipso spūs q̄ hoz sunt infra actū calidi & mobiles entes valde. neqz ē cōparat cerebrū ad cutē q̄ est regula & mēsurā cōplexionis p̄tū oiuuz: aut falsū dicit apte si h iudicat illa calidus. *M*ale itaqz ex v̄bis *Ar.* pot̄ audiri cerebri calidū & hu. tēpate vey frigidū magis: neqz nā studuit cerebro solū p̄stare accidētaliē friditatē l3 ē vt tactū caliditatem. *Q*uito tū februz simplr fridum sentit & humidū ita: *M*ēbra sentiunt mām eis similit̄ vñ eas trahunt: sic cerebruz qd̄ fridum ē & hu. sic itaqz s̄mo *Isaac* vanus existit: qd̄ forte non paruz ex *Platino* monacho euenit trāsferēte. qd̄ vero volētes *Isaac* defendere exponētes q̄ qn dicit cerebruz fore calidū nāliter & humidum dupl̄ posse intelligi vno qdē mō per cōpationē ad cutē vt cerebrū dicatur calidus cutē: qd̄ falsū apte. *A*ut q̄ dicatur calidus i sui creatiōe cōpatione ad id qd̄ eius expostulat actus & ita ingunt id nā calidum fore. n. mēbz plus habuit i sua creatiōne de caliditate q̄ eius expetat actio qd̄ factum ē: qz hoc aeri exponebat̄ fridido. si. n. foret tectū sic alia i trinfeca nō sibi p̄stasset tū caloris nā. *L*ōtra quos ceu aduersus *Isaac* ē p̄cedenduz. ipse nāqz intellectū habuit cauillosum s̄phisticum *Adodus* eteni quez vult cōpationis c̄neus ē valde: q̄re *Theophilus* ipsum magnū medicum appellat s̄phystā. *P*ropt̄ tertiu qdē sciēduz p̄mitus *Vitas* exp̄mat̄ questū. de inde que duax q̄litatū friditas vel humiditas sit prior cerebro oñdatur: cuz vnicuiqz elemētōz ac elementatoz excedētis et cōplexionis cōposite isit vna q̄litatū p̄ pri⁹: altera v̄o p̄ posteri⁹: dria. 22. *P*ropter hui⁹ p̄mū sciēdu q̄ cerebrū fridum ē qd̄ & oēs tēstant̄ cuz medicis p̄bi. vñ s̄o de p̄tib⁹: *C*erebri ē fridissimuz eaz que i corpe p̄tūz & i de s̄no & vigilia p̄mo que i corpe oiuuz fridissimū cerebrū nō hñtib⁹ que huic equaleat ps qd̄ verum q̄stum ad mēbra p̄ncipalia: cum plurimū ponant medici ea frigidiora vt ossa cartilaginea ligamenta p̄niculos & cordas: aut per modum decisiois supfluitatuz fridarum s̄m quosdā ab ipso: vey nanqz si iuste cōplexionē cerebri p̄sidere mus put ex q̄litatib⁹ resultat elemētōz fridum existit & nō ex accidēte attēdendo illius vt *Isaac* naturā

quod ostendit argumentis: quoniam illud quod est in sanguine
 necesse est siccius frigidum extat tanto, non pars participat
 calore quanto et sanguine complexionum primo causa, ultimo
 et secundo causa. Tale quidem est cerebrum, unde secundo de partibus:
 Cerebrum maxime humidum ex sanguine que in
 corpore omnium: neque, non aliquid sanguinea habet in ipso et sicci-
 sum, in eo namque non est vena magna neque parua ter-
 tio historiarum. Amplius complexio resultat in totum
 ex coalteratione particularium complexionum vniuersi/
 cuiusque simplicis et compositi: et precipue principalium: pri-
 mo prima: et Galienus, sed hoc resultare non poterit si cere-
 brum ponatur causa: cum deficiat frigidum aliorum calidorum con-
 trapositum: et ideo ibidem frigidorum sicut cerebrum: calido-
 rum ut cor: humidorum velut epa: siccorum ut ossa. Et
 quod oppositum est membro calidissimo ut id contemper est frigi-
 dum, huiusmodi quidem est cerebrum, unde secundum de partibus.
 ad cordis locum et eam que in ipso caliditate dedit cere-
 brum natura et huiusmodi gratia existit hoc periculum aia
 libere natura habens comam aque et terre, propter quod san-
 guine habetia cerebrum habet omnia, unde tardos et bebe-
 tes est inuenire cerebrum grade habentes supflue ac erra-
 ticos in sanosque paruus: cum non possit perfecte cordis re-
 frenare calorem. Rursus actus cerebri sunt sensitui
 ac motui: hi autem frigidus egere et humidus, sensitui namque
 proficiunt receptione que indiget humido et retentione que
 frigidus, motui etiam frigidus cum motus omnis inuitatur que
 essenti: de causa motus aialium quod frigidus complexio. Sic
 secundum Ar. et Ba. cerebrum somnum inducit hic autem proficit
 frigidus et humidus. Adhuc ortum attestat principali a
 quo decidit et e contra in secundo tegni, unde Seneca ter-
 tio naturalium questionum: Phabuli sapor apparet in la-
 cte et vini vis extat in aceto, nulla, non est res que non
 est quo non licet nota reddat, sed oculus aqueus frigi-
 dus secundum Ar. nervi paniculi et nucha iuxta medicos fri-
 gidi entes oriuntur a cerebro. Amplius vniuersumque tem-
 peratorum ledit a filibus sue crasis: inuatur vero a contra-
 rijs moderato vsu in secundo tegni, secundum cerebrum est huiusmodi
 ledit namque a frigidis marie. Incurrit, non epilepsiam
 apoplexiam subeth et talia. Inuatur vero a calidis ut odo-
 ribus calozia sticados costi et taliu, itaque cerebrum fri-
 gidum cuti compta que membrorum extat mensura. Propter
 huiusmodi quod secundo videtur que propter qualitas cerebri
 sit humidum per Ba. complexionum primo, et alios ponentes ce-
 rebri amplius appropinquare cuti in gradu frigiditatis
 que humiditatis magis, non hoc eleuat. Item: tactus
 precipit maiores humiditatem que in ipso frigiditate. In
 Prius dictum est per Ar. cerebrum frigidissimum corporis me-
 brorum fore omnium. Rursus per A. frigidorum sicut cere-
 brum humidorum velut epa. Dicendum que naturalis complexio ce-
 rebri frigidum est et humidum, unde Galienus. Complexio naturalis
 ut sint caliditas et siccitas pauciores que frigiditas et
 humiditas, ut ipse sint in eo augmentate paruus que complexio cere-
 bri dicitur equalis. Preeminentem vero ipsius qualita-
 tem simpliciter quidam asserunt humiditate et videtur Ar. que ce-
 rebri est frigidius alijs membris omnibus quantum ad ef-
 fectum, plures, non supfluitates ab eo frigide decidunt
 que ab aliquo membrorum corporis non autem quantum ad essen-
 tiam. Et iste quidem sermo est deauratiu sicut plurimum
 aliorum fructus neglecte legentium non raro et ideo pepones
 vna colligunt et acerbos contra quos in huiusmodi dictum
 dicitur, et. 16. Cuius, non quid se habet ad esse et actum subi-
 cif. Dico itaque que proprior qualitas cerebri est frigiditas
 cum cerebri ut phlegma ascribat aque frigidorum

primo: dicitur, et. quod A. videtur in phabitis fessisse. Sed ut
 dissolutio appeat inductorum dicendum que humiditas est
 duplex ceu ostensum dicitur, et. vna quod essentialis ut que
 aeris qualis illa epatis, unde Galienus epa est fons et ori-
 go humiditatis totius corporis sicut cor caloris, est et al-
 tera quasi accidentalis acqisita ut aque cui proportio
 tur que cerebri. Item, non radix est et minera humidita-
 tum aquosarum quam tetigit pus, A. ipseque tactus comphen-
 dit amplius frigiditate, vapores namque calidi et fumi pe-
 tetes cerebrum infrigidant sub eo et si plurimis id sit per
 tibus calidus: quia tunc est remissum calidum: fridum extat
 compactione illorum ascendenti ita ut patiat eos sub se in
 frigidam et coagulari et tandem fluere liquiditate: ceu
 acumem tunc calidum adhuc eius infrigidat et coagulat
 vapores calidiores et ad id puenientes Galienus, ceu erua-
 pores ostendunt delati in finem aeris interstitium partium fo.
 Itaque accidente contingit que sic humidum iudicet. No-
 sce etiam huiusmodi gratia que cordis complexio materialis
 quam supsit ex miscibiliu mixtione fridida extat et sicca
 et ideo fortis extat texture ac compacte ita ut igni videri
 in combustis per ceteris corporis partibus resistere ad quod
 etiam humidus coadiuuat tunc concalcatum in id ipse quod
 optuit ut obstaret moribus et percussioibus et caloribus
 propter quod super id sita sunt pinguendo quedam equoca tunc
 estque ipse dure digestionis delationis et melancholici
 magis climeti. Item normalis autem est vehementer calida
 ad siccitatem quadam propter calorem spiritus et motus decli-
 nans: hanc sanguis contemperet. Est namque omnium aialis
 particularis sanguinissimum similitudo et calidissimum. Cor eni-
 parum deficit a siccitate seu duricie cutis. Epas autem
 multum complexionum primo causa, ultimo quod tactum differen-
 tia, et. fo tunc colligitur cap. de iuuamentis membrorum principa-
 lium. Et si cor est siccus ut dicunt medici videtur mihi que
 est declinans ad humiditatem propter spiritum existentem in eo: et est
 generatus et sanguine artariarum solu. Epas vero ex me-
 struo: tertio theorice causa. 34. Et sciendum que in epate et
 cerebro non est calor qui sit propus in eorum esse nisi calor
 partium similitudo: imo calor cum quo suas operant artes de-
 necitate ipsis transmittit a corde que est eis sicut forma
 sed calor que est in ipsis proprie est eis sicut materia: colligitur, quarto
 causa, et ac etiam de pulsu iuuamento, epas vero post cor sa-
 nificum viscerum marie de partibus tertio, secundum quidem ma-
 teriam eius calidum et humidum, cum san. extat coagulatus et for-
 ma similiter quod est denotat actus. Est tunc amplius calidum
 que humidum, plus namque acute in gradu caliditatis
 elongat que humiditatis cum non solu generet sangui-
 nem sui calorem, sed etiam talia calida et sicca forma sicut
 vite stat amplius in calido que in humido, nec est fons et ori-
 go corporis totius humiditatis: quia sit magis humidum
 que calidum: sed pro tanto id dicitur inesse ipsi quia cor ca-
 lidius eo fons est et origo caliditatis omnis. Propter
 quod tunc vero ad primum quod dicendum apparuit, ad aliud di-
 cedum que minoris mundi est similitudo aliqua ad maiorem
 et non multioda, quelibet, non similitudo non quattuor habet
 per X. gradus pedibus neque superiora in vniuerso sunt qualia
 ut calida: sed corpora qualitate carentia ut oves: neque
 oves leue petit sursum aut graue deorsum: hanc que mouetur
 a generate, 7. phis. et. 4. ce. et. m. apparatus non autem
 que ab aia. Et aliquando sit que graue agitur sursum: leue
 vero deorsum: ut ostendunt cholera: primo prima causa, de humoribus
 Ad aliud dicendum ut visum que cerebrum dicitur medulla
 vel pignedo equoce aut methaphorice, ad aliud di-
 cendum que motus et actus cerebri proficiunt calido mul-

est et quod in cerebro per se aut in spinibus eius: ut dicitur ex-
tat calidum quod eius potest motibus sufficere. Ad aliud
dicendum quod hic queritur complexio propria cerebri: et non
acquirita ex spiritibus non inatis: aut motu vel alijs. Ad
aliud dicendum quod sperma de se frigidum existit cum sit
superfluitas nisi concitet motu et membrorum afficiat calo-
ribus primitivorum. unde philosophus. 4. Venitura frigida est: aut
magis debilitat coitum cerebri quam aliud membrorum: quod
debet illis est copaginis ac complexionis imbecillioris
vel frigide et humide ex vilioribus consistit qualitatibus.

Differentia. 25.

Quod nucha sit in cerebro minus frigida ostenditur: quia illud est minus frigidum quod superioris remittit frigiditates: velut tepidum se habet ad frigidum. talis aut nucha extat ad cerebrum. unde secundo de partibus: propterea continua est spinalis medulla cerebro ut ipsum calefaciat: quia natura semper ingeniatur ad uniuscuiusque excessum. auxilium enim contrarium apponit ut equet alterius excessum alterum. unde ibidem. A. Et putant aliqui nucham cum cerebro continuari: et ideo sit eorum una natura. sed in hoc errant quod medulla cerebri est frigida et spinalis medulla calida et significat super hoc sua pinguedo. sed nucha complexionem hanc a corde acquiruit. Et: Quod est frigidius omnium particularium est frigidius nucha. tale est dictum in cerebro esse: differentia priorum. Rursus quod est calidum est cerebro minus frigidum: cuius frigidum sit positum prius sed ea est nucha: quod est medulla unde interiorum. 5. ca. 4. huic proprie substantie nomen medulla: et alimentorum tertio ca. 9. bene nominat medulla. Nec autem secundum naturam calida: secundo de partibus: cui et attestantur cuncti Galen: Quod membrum ca. ap-
propinquat est calidum. sed nucha fere per omne magis cordi
appropinquat cerebro et artarie magne plus pertranseunt per dorsum. in qua copia spirituum continetur et sanguis vitalis. unumquodque autem calidius reddat quam
to plus vicinatur calori. Adhuc mucilagines frigide non reperiuntur circa ipsam. neque reumatismum discursus frigidorum velut circa cerebrum. huiusmodi autem frigiditate accidunt: propter quod nucha minus cerebro participat frigiditate. Cuius oppositum sapiunt Ba. Galienus et A. Galen: Sicut est in ortis ab alijs principibus ita proportionabiliter erit in his que a cerebro: sed artarie vena ac seminaria vasa oritur a corde epate et testiculis: sunt minus calida illis nucha vero nascitur a cerebro et sibi extat continua Rursus: pars anterior est minus frigida posteriori cum rarior extat quod ostendit pilus et situs calidi cordis. In anterioribus non iacet: tertio de partibus: et per descensum ab ipso pars frigidior grauior: et impura eius magis est nata descendere: cuius etiam frigiditate eius transitus per os manifestat. cerebrum autem locat magis in priori parte et nucha in posteriori: propter quod nucha plus cerebro extat frigida.
Propter primum quod sciendum est quod nucha est nuchus et vicarius cerebri in cursu dorsum: tertio prima. lateraliter namque oriuntur ab ea nervi non potentes convenienter a cerebro nasci: primo prima. Est autem nucha dictio greca translumpta a notibus quod est dorsum vel spina que est spinalis dicitur medulla. unde. 5. interiorum ca. 5. quod nominatur proprie medulla cui determinationis gratia addita est dorsalis sicut et collaris et lubaris: demumque omnes ea simpliciter assueverunt dorsalem nominare: que demittuntur a cerebro per dorsum spinales versus ad animum. Est. n.

velut clavis ligans spodia: collis fo: ca. 8. inuamens spine. quare de partibus fo sola indiget colligatione propter distinctiones. per ligamento. n. facta est viscosa et nervosa ut habeat tensionem. unde ibidem Avicenna. Ad medulla hanc fundamentum nervorum valet tamen ad aliud. est enim tamquam continuatum ligamentum spodium et ipsa quod minus mollis est cerebro: et maxime in extremo quo ad caudale. Quatuor. n. plus distat a cerebro tanto magis indurat: tertio alimentorum ca. 9. eorum duobus sicut cerebri tegit paniculus. quid autem sit cerebrum: dicitur omnibus priorum. quod non frigidum. 15. et sumitur per actuali respectivo et quod quantum comparatione iporum: canon observandus eiusdem: dicitur. 17. Propter hoc quod sciendum quod Avicenna. loco perinducto ut nucha sentire non solum cerebro frigidam minus vix calidam fore ac de natura utcumque medulle ossis. fo vero complexionum ca. 5. dicitur humidus et calidius seu minus frigidum est cerebrum spinali propter hoc et mollius. sicut primo theoretice ca. xi. ac primo parte in catalogo frigidorum remissioris ea cerebrum locat frigiditatis. tertio quoque alimentorum ca. 9. ponitur eadem cum cerebro habere complexionem. Est namque homogenea cerebro et eiusdem nature cum ipso. unde in dietis particularibus spinalis medulla ad comparationem medulle ossium frigidam iam et humidissima sicut cerebrum. loquuntur tamen de complexionem potestati illi duo in his locis. sed collis fo ca: de inuamens cerebri ubi de eius natura pronuntiatur inquit actuali quemadmodum diximus de cerebro sicut et de nucha et quod natura medulle de natura est cerebri: et inuamens eorum sunt eadem. Tenuit. n. q. medium iter Avicenna. et Ba. Sic igitur quidam senserunt esse cerebrum minus frigidam. Alii vero frigidioris. tertium vero vna namque confusam prestat utrisque: eo quod complexionem cerebri et nuche attendunt materialiter magis ex mixtione surgentem elementorum a qua extat ad alterum aut eam tanquam eodem inspererunt valde. vel Aver. breuis. Lupiens quoque quibus et ipse Avicenna. ceteris associare distinxit quod nucha et cerebrum poterant dupliciter considerari. aut put talia surrexerunt ab elementis et sic nucha minus est cerebro frigida vel hanc aliquo calefaciente sunt affecta ut spiritu seu nutrimento vel alio et ita cerebro amplius ipsa frigida. quod et quidam suscipientes voluerunt complexionem inata id et acquirita diversificare ponentes dorsalem medullam minus frigidam cerebro ratione complexionis inate. cerebrum vero acquirite ex vaporibus et fumis illi demandatis. Sed id stare non cupit cum membra hinc nam eorum actualiter sortiantur non secundum quod sunt male productus ex elementis. ita namque complexio attendit potentialis verum put forma virtus et calor sibi inditum continetur in eis de. quodlibet. n. membrum sicut et totum animal habet spiritum coplantatum quo potest esse velut virtutis instrumentum alioquin cor ponere frigide et sicce nature: dicitur priori quod tamen formaliter calidius est cunctis. Et: Cerebrum magis dicitur frigidum ex complexionem acquirita quam innata quod ostendunt reumata et alia frigida vaporibus et fumis in frigiditatis sub eo. Adhuc simili modo dicitur quod nucha esset frigidior cerebro ex completionem acquirita ex loco frigidum ossuoso ligamento intraspirabili et cordis distantia saltem virtualiter. Propter tertium vero sciendum quod nucha simpliciter supstat cerebro in frigiditate unum numerum si tres inductos si certum ipsi advertat natura minus n. calore participat aie: quod ostenditur quod illud est minus frigidum quod plus afficit virtute ac spiritu. id autem est cerebrum et non nucha cum sit principium saltem manifesta

sine virtutis animalis et forma. r. Amp. qd locat in opposito mēbrū calidioris ab illo calefactum ipsius remittitur frigiditas. sed cerebrū locatur in cordis opposito ceteris calidioris: vt se cōtempent vna: vt dem i sentit Ar. de ptribus et Auer. filr collz fis ca. de dignatōe sensuū. Eti: Motus perficitur a calido ipm nāq; motuū: dria priori. ges aut per se frigidō: sed itensio: multiplicior et disformalior: motus puēit a cerebro q; a nucha: cū ē ipsa cerebro moueat. est eni mouens non motū de motibus liqdis: Rursus Id mēbrū est frigidū a quo plurimū rigores icipiunt et frigida: et in frigidis pprie vt mulieribus fm ven trē: sed ea pars ē posterior id qua locat nucha et non superior et anterior in qua cerebrū pppter que nucha ce rebro erit frigidior. Propter vo quartū ad pmū dicēdū q; nucha ceu ostensum formālī nō est cerebro minus frigida: sed magis neq; officiū uest cerebri frigiditatē contēpare: sed potius cordis ipsius vt dictū

Propter seriem vo. A. inductā sciendū q; ipa et ea quē Ar. videntur sufficiens sonare ibidem q; medulla spinalis nō sit cerebro cōtinua: et iō exponatur Ari. qdem talr: multis vī cerebrū medulla eē et principiū medulle: q; vī et est supple spinalis medulla cōtinua ipsi. s. cerebro: sed ē totū drium ipsi v; cerebro fm nām. i. complōnē vt ē dicere q; ipm supple sit medulla et principiū eius: q; cerebrū frigidiss. muz et c. et q; ita sit apparet: q; mox subdit pppter qd et continua que spinalis cerebro ē. Et filr exponatur q. A. ita vt errant ad id quod ē eē vnā nām cerebri et nache referatur et nō ad id qd ē cōtinuari. Ad aliū quid dicēdū anteriori apparuit dria. Ad aliud dicēdū q; nō est nucha medulla pprie. et si Ar. vtcūq; id videtur inuere qm que i ossibus aliis calida et humida: sed equo ce magis. vnde collz. 2. ca. de iuuamēto cerebri. Mōmē medulle dī equo ce de medulla ossis et ea que ē in olla capitis. i. substantia cerebri. Et non vocam⁹ eaz medullā nisi q; sic a vulgo nominat. nā enim nuche vt dictū ē de nā extat cerebri vñ aggregato. Medulla reptā in ossibus ē medulla: et repit medulla alia in spinali: et ē nucha que ē durior et sicci or: medullis ossiū. S; euenit circa id hesitare cum dictū sit nucha dici medullā fm Ba. Juxta vo Auer. equo ce dicēdū q; pprie non fuit appositū relatione ad verā medullā que ossiū extat: sed cōpatiōe ad qd tandē dicta ē dorsalis: quod aut certe nō sit dictū s; metaphora alimentoz habetur. 3. cap. 9. q; spina ab his que fm spinā ossibus p̄tinet cōsimilis ens fm colore medulle pppter hoc medullā nominat ipsa; sic et cerebrū ipm nominat qdam eodē mō. Ad aliud dicēdū q; l; nucha: corpoti appropinquet alicubi: et amplius adorti fm sitū: non tū fm virtutē vt cerebrū cū tanquā corpotis ois extet caminū. calozes et fumus ipsius suscipiēs fm vniuersos. fm ēt positionem cerebri ppinquis cordi ē q; nuche in partū plurimo Ad aliud dicēdū q; mucillagines et reumata plus i cerebro q; in nucha supabūdant non qdem essentia liter: verum per accidens magis differentia ostensum pēuti. Quēstia circa res āneras. Dria. 26

Quod puer sit iuvene temperatio: seu ppin quior: certe ostēdit equalitati: quia. 6. de re. sa. ca. 2. optimam crasim habet corpus fm puerorum etatem. alie vero omnes deteriores hac sunt. Eti. Aphor. 3. Etas pueroz ē optima etatu;

vnde in eo degunt optime. Amp. ille temperatio: cuius calor est et suavis et gratus tactui: plusq; participans substantia calidi coinnati que est eucrata eo cuius est mordax et anxiabilis minusq; illa p̄cipis hic aut est puer: alter vero iuuenis aphor. prima. Frigidē. Quod ē siccius nō est temperatio. sed huiusmōdi ē corpus iuuenis respectu pueri. vnde primo de re. sa. Semp a prima gnatiōe omne aial quotidie sit siccius. pl⁹ aut iuuenis p̄cessit puero ad ista. Eti. Proportionatur puer aeri: iuuenis aut igni. aer ad ignem aut tpatus: ceteris enī elementoz qualitates min⁹ h; sensibiles. Quod aut tpatū sentitur min⁹ appēs primo prima. ca. i. de cōplōnibus. Palin: Ad valet in plura fortius extat: et q; tale tpati⁹. Virtus. n. fortitudo sequit fm haly. cōplōnis tpaumentū sicut debilitas maliciā cōplōnis: tertio pria. ca. 9. talis qdem ē puer cū suā possit radicē saluare: et sibi ad augmentū prestare: prio pria. ca. de cōplōne etatis l; iuuenis in prio possit non tū in alterū. caret enim augmentatiua que puero ieritit: pōtq; ipse iuuenē i actū coitus crebriore ē et perfectioris digōnis illo: cū illa calido pficiatur et humido. qualis qdē est is cū iuuenis iā sicciatē adeptus: itaq; puer tpatio: est iuuenē. In oppositū. Iuuentus h; cōplōnem magis equalē cōplōne pueri: prio prima. ca. 2. vñ fa eius: de etegni fo. Pueri iter corpora numerat neutra: Rursus: ille distēpatus est q; in humiditate supflua existit. huiusmōdi qdē ē puer: prio pria: vñ. 9. de ige. ca. 8. Substantie pueroz oim būdissima. et primo theorice. ca. 2. Puerilis etas ē i humiditatis vltio ab hoc at iuuenis recessit. Adhuc perfecti tpatiores sūt oppositis: s; iuuenes sūt p̄fecti i tegni: et pueri i p̄fecti quare cōplōnū fo puer ē aial ip̄fectū. Quare Joānitius pueros senes et cōualescētes defectus appellat. pppter qd tpatio: iuuenis ē puero. Propter primū vo sciendū q; ingitio etas includatur q; ipsa ē dispositio aialis p̄manēte cōplōne media reb⁹ nālī bus attributa ex actōe calidi in humido et cuiusdā infuru cāta tpaali periodo mēsurata qua auget stat de cretat et manifeste declinat. Ista sigdem sufficiens ē diffinitio cū in ea oia que sūt de rōne ipsius. alijs exclusis tangant etatis. Bene nāq; dictū est dispositō vt excludatur q; aliq; dixerūt tpaali spacium quod i genere locatur quātū: cū ipsa quedā extet qualitas velut cui annectit ea ostendit p̄plo. Genus at et diffinitū oz eiusdē generis fore topi. 4. Cetera nāq; annera reb⁹ nālībus mediante adiūgūtur cōplexione: vt serus forma seu qualitas et color qbus et cōsuetudinē adiungo: cū sit nā quedā fa: cum adinventione arte vtcūq; redditur nālī et ipa. Adutaf. n. cōplexio consuetudine regiōe ac artificio: theorice primo ca. 9. In qua demū notificatōe eius indicat distinctio et cā: vñ. n. duplici cāri agente v; extrinseco et intrinseco. primo qdem duplici: aut a planetaz ipressione i aialis corp⁹: vel a p̄side fm q; fuerit istis vel illis ac tibus ciuilibus accōmodū. P̄imitus quoq; 7. eueniūt etates: ceu septē sunt planete: quarū prima causatur a luna. ipsa nāq; gubernatrix ē infantū in quatuor primis: in quadripartiti. 4. qui et nutritōis appellatur quos primitus notat astrologi ex dñis triplicitatis ascendētis anteq; iudicetur qcq; de nato. Et dignē qdem talis fieri pōt cōfiguratio: qm sicut luna ē planetarum ifimus būda vehementer et mobilis:

fic & in hac hora infans anima disponit & corpe. pncipiū enī vite suscipitur ab huius etate ceu a luna in alios ascenditur planetas cō q̄s in conceptione. illic enī incipit a Saturno: & terminat i lunā. 49. & get q̄s cibo humido liqdo: supra quā occurrit mercuri⁹ indifferens: rōnis tñ & scientie planeta. vnde puer tradendus est m̄gro cu; sex habeat an. qui cum doceat p̄mo tertia. ca. 4. p̄me doctrine. Recipit nāq; tunc de facili omnē impressionē cū sit adhuc velut tabula rasa. de aia. 3. ois susceptibilis ipressionis de facili gubernans natā. 10. an. hec enī; medietas erat annoꝝ eius minoꝝ. Et demū dicit venus. q̄ est planeta huius seculi delectatōnis hilaritatis: vt gule & luxurie: ita disponit & natus cuius regimē. s. terminat annoꝝ spacio. tot nāq; sunt eius minores anni. Et postea suo quodā pncipatu sol regit q̄rto: sic nūc quartū cōi ponit locū obtinere in orbe. & q̄ ipse pfectior erat iter ceteros: & dignior planetas nat⁹ hac hora omittis q̄ sunt veneris diuinus appetit videri: honestatē simulans & abstinentiā. 19. pmanet annis: vt anni sunt eius minimi. Deinceps supuenit mars & q̄ est etas superbie magnanimitatis & rixē: talit̄ & natus disponit: pugnat enī p̄ acquirēdis mō quocūq; opa exercens maiora: in quo tpe progenito mltā p̄tingūt aduersa: & 15. dominat an. fm̄ ānos ipsius minores. Et denuo supuenit iupit̄ planeta futuri seculi pacis & tranquillitatis: sub quo natus penitet cōmissioꝝ martis ducatu: querēs q̄ dei ac oēm operatōnē bonā: 12. natū gubernans an. vt minores sūt eius dem. Et tandē occurrit saturnus frigidus siccus dolosus cogitatiuus tristis labore plenus & angustia: qualit̄ disponit & natus plurime nāq; tunc illi accidūt infirmitates & tristitie: & hic natū gubernat fm̄ numerū annoꝝ eius minoꝝ. 30. ānis: ita vt oēs āni cōgregati reddant. 98. nā valde pauci sūt trāseuntes annos. c. Quod si p̄transeāt pdunt actus eoꝝ oēs: quos quis supans ex saturno deuenit i lune ducatu: que nō q̄tuor solū ducit an. vt p̄us: vtz. 25. sicut anni maiores ipsius haly. ibidē: Si aut̄ modo altero ceu p̄ior actus iungit ciuiles: tūc septem verū sunt etates. vñ D. dosfredus legisa: Etatū p̄ma est infantia. 7. an. i masculo & semia diffinita sub q̄ etas locat̄ aniculi dicta. i. que vnus āni. alia quoq; puerilis ab hinc appellata: que. 14. an. in masculo in femina vero. 12. terminatur. Est & adolescētia que vsq; ad. 25. puenit an. alia est iuētus ab hinc vsq; ad. 50. pueniēs. Quedā vero grādentas dicta in. 70. an. extēsa i qua viri excusationes iam recipiūt. Est & senect⁹ a. 70. in aīa que sine ponit carere: nisi q̄ lex vltra. c. an. nemine viuē p̄sumit. Seniu; quoq; dicit. 70. termino carens certo: p̄cludit tñ morte que satis v̄ sic imissa dissiute: iuxta qd̄ D. ribasi⁹ aphorif. 5. 30. p̄fici sunt maxime a. 18. an. vsq; ad. 35. q̄ tūc multuz exercitant: sunt enī apti in tm̄: vt lex romanoꝝz i p̄am etatē p̄batam dicat. Quos enī antiqui ad bellum p̄bare volebāt a. 18. an. assumebāt. nō ante. a. 14. vero vsq; ad. 18. q̄busdā lenioꝝ exercitijs afficiebātur. a. 18. vsq; ad. 35. iam ad arma mittebātur: & a. 35. vsq; ad. 60. tribuni erāt. a. 60. vero in antea complebāt miliciā: & sui honoris accipiebāt dignitatem. i. mittebāt per pontē paruum: & licebat eis qd̄ voluissent agere. que aut̄ ab intrinseco causatur etas dupliciter variat. aut enim strictius sumit prout aia l

vel imperfectum tendit. aut ab eo mox labit in oppositū: & ita due tm̄ erunt etates: aut augmastica & paugmastica. diligent nāq; p̄siderādo cū p̄ria agāt sp̄ ap̄ proximata: & i actione quacūq; altex sit p̄dominans oio d̄ia. is. D. 3. hūidū & calidū p̄mitus obtinere ac demū p̄portionabili his frigidū: & mox & siccum q̄ sic forsitan q̄s illud p̄nosticoꝝum exponet tertio. p̄imus q̄dem terminus transmutationis in frigus qui 30. āno. vltimus vero. 35. vñ. 6. de re. sa. c. 2. P̄cipiū declinationis hnt q̄dam p̄festim post. 30. an. q̄dam vero post. 35. Ad medicinaliter tñ exponēdo magis hmoi nō p̄cipit̄ icceptio: imo ēt in senectute virtutis non apparet oio defectus aperte. Vel latius accipit̄ qd̄ ēt dupliciter euenit: aut nāli calido vel innaturali. Si q̄dem p̄mus tunc etates q̄tuor extant: aut signat p̄missa eaz̄ descriptio. adolescētia sine pueritia que. 25. aut. 30. terminatur āno: & iuētus que. 35. aut. 40. finitur. Senectus vero vel grādentas 55. aut. 60. perficit āno. & ab hinc in aīa p̄tenditur seniu; in finē. Etatū aut̄ p̄ma i. 5. h. 3. A. sequestrat vt infantia: dentiū plantatiuā cōcussiuā: sp̄maticā: & fortitudinis etatē. aphorif. ēt tertia: Etia & alia etas dicta p̄sistentia: iter iuētutē & senectutē locata: q̄rum vna multotiens cōtineri notat̄ subaltera. Scito quoq; q̄ adolescētia dupliciter iuenitur accipi. vne q̄dem sicut apparet p. A. p̄ etate p̄ma vniuersaliū aliter p̄ pubescētia. vñ p̄mo theorice ca. 21. P̄ueritia vsq; ad ānos d̄. 15. adolescētia vsq; ad ānos d̄. 30. & aphorif. 3. Incipiunt pueri post. 14. an. pubescere: simili & pueritia eodē theorice duplex extat vna q̄dem vniuersalis vsq; ad. 30. fere ānos: Altera vero p̄tialis adolescētia: ceu apparuit dicta ab annis. 15. in antea vsq; in. 30. tertia quoq; aphorif. P̄ueritia iter pubescētia & iuētutem a Ba. locat̄. p̄mo vero tertia. ca. de re. infantū. Infantia ponit̄ i annuū tertiū extendi: & ab hinc i. 14. puer & demū adolescētia. Similit̄ consistētia est duplex vna quidem iuētutē p̄cedens: i qua pausat augmētū: fo apparens de re. sa. ca. 2. Altera vero subsequēs illam in qua corpus & virtus p̄seruant̄ a cāu saltē appaenti iam p̄acta: cuius q̄dem diuersitat̄ cām non paucā transferentiū garrulitatē estimo cū fortassis nominū defectu. Si vero nō pax etas ab i naturali calido dispēsēt: put ea fuerit talibus egritudinibus disposita vel alteris: tūc etates fortassis abbreviabuūt a priorib⁹. calor enī c̄neus vitā breuiat. vñ. 6. de re. sa. ca. 2. Quēcūq; corpa egrotatiuā dispōnez habuerunt: mox in gnatione p̄ma hec q̄dem nequaquē deueniunt vnq; i senectutē: aut si deuenierint oino demū vnā aliq; egritudinē p̄lixam hnt: quare fm̄ hāc intentionē tertia scribit̄ aphorif. iuētutē in quinto septenario. i. 35. an. terminari. Senectutē vero in septenario septimo hoc ē i. 49. Et nosce q̄ q̄ calidū siue naturale oio seu ēt in naturali cōmixtū diuersimode afficit humidum nature. multis v; diuersificatuz naturalibus innaturalibus vel extraneis. ideo nō simpliciter pronuntiandum etatis terminum. vnde re. sa. 6. cap. antedicto: non est certo annoꝝum numero certum dare etates: sicut quidam fecerunt p̄terq̄s fm̄ latitudinem: & ideo in terminatione ipsaz̄ dixerunt in tot annis: aut tot finiri: vel cū additōe: aut q̄ si circa vel fere. Quod euenit propterea: q̄ aliqua complexio lōgioris ē vite alia vt que tēperata & san

quinca demū & que deinceps differentia. i. 2. Perio-
 dus autē tpatis interpretat cū subdit crescit stat & reli-
 qua: vt predicta quadrimēbris etatum significat di-
 stinctio. Est autē puer agonus. i. ingeneratiuus p̄io
 de ge. aialium. & h̄o recitatur complexionum ca. 3.
 q̄ sit animal imperfectum: iuuenis autē ecōtra. Est si-
 gdem tpatum duplex. Vnus in quo qualitates
 elementoz meliori sūt modo cōrete. Aliud qd̄ i no-
 bilitates p̄ actus p̄surgens ex priori sic vt ve tpatū
 sit illud cui hec duo p̄fectius existēt. Et q̄ questū
 cōpatōem importat canon subandiat illius insequē-
 ti explicādus d̄ia. Propter scōm h̄o sciendū ē
 q̄ alig dixerūt iuuenes pueris tpatiores existere quo
 ad integritatem & p̄fectōem forme cum nature cōstā-
 tiori quantum vero ad ea que corpori extrinsecus oc-
 currunt tpatiores sunt pueri cum eorum calor mul-
 cebris reperitur & suavis: iuuenū autē ingrat⁹ & horri-
 dus quoz egdem primo suscipio. S; q̄ alterū stare
 non possit. 3. & 4. mōstrabitur dicendoz: cuz huius-
 mōi que pueroz mulcebritas ac suauitas calidi sub-
 sistat distempata: nō parū relatōe que ad pōdus sal-
 tem humiditōne vt veritas cogit: d̄ia. i. 9. Ideoq; alig
 dixerūt q̄ hi possūt referri ad cōponētia vel act⁹
 penes quos tpatiores iuuenes extāt p̄fectiores cuz
 vt ostēdetur eoz sint actōes. Sigdem q̄stūm ad com-
 ponētia id dupl̄r euenit: vel ad prima gnātōis prin-
 cipia vt sp̄ma & san̄guis: & q̄ in puero puriora sūt q̄
 in iuuenē nāiora: sic hi tpatiores sunt iuuenib⁹ vel
 quo ad mītōem elementoz: & ita pueri sunt & iuue-
 nes eq̄les vt sentiūt medici in calore. In passiuis tū
 distāt nō parū: qm̄ pueri vehemēter sūt humidi: iu-
 uenes iā h̄o siccitate p̄cipant aliqua. S; eis priori
 gdem cōcessō id tū stare nō pōt: tum q̄ vt ostēdet
 queri quantum ad generationis principia sufficiēter
 sunt in humido dissipati: at citam vt cūq; in calido.
 neq; forte principia illa sunt semp puriora priusquā
 denuo: d̄ia. ii. Neq; ē q̄ purius complexionē ac
 cōpositionē tpatius seu equalius hoc extat: & q̄ pl⁹
 nunq; aligd reperitur in effectu: quod in eius prius
 non extiterit cā. Cū igit principia generatōis vltia
 causent ex miscibiliū mītōe: nequaq; erit ipa a na-
 tura miscibiliū assignare altera: cum inde vim susci-
 piant oēm. vbi enim vnum propter alterū vtrōiq; q̄
 vnum Quomodo pueri & iuuenes sūt in radice: vt
 quarto elemento pes: sequēti monstrabit d̄ia. No-
 sce quoq; hos contingere defectus ex scriebus Ba.
 suspicialiter auditis: vt. n. taliter audire pueros pre-
 ferre iuuenib⁹ in tpatimento. Propter tertiū qd̄
 sciendū simpl̄r & indistincte: q̄ iuuenes sunt pueris
 tpatiores: ceu clarius per omne vt tactus sensit. A.
 cōponum fo. ca. 2. status maxime omnīū aialium in
 medio consistit extremitatū: neq; in vltimū deue-
 niēs siccitate vt senectus: neq; in humiditate & mol-
 licie multa existens: quē admodū infantū etas. talis
 aut iuuentus. Quod ostēdit ex assumptis a substā-
 tialiter ibereantibus opantibus & casib⁹. Et p̄io qui-
 dem consimiliū: qm̄ illud corpus qd̄ amplius sūmo
 appropinquat tpatimento tpatius existit non tali: hoc
 aut ē qd̄ iuuenis & nō pueri. Certo nāq; tpatimento vi-
 cinat in etate in qua augmētū ad suum peruenit finē
 primo prima ca. i. cōponum. sed hoc extat iuuetus
 vnde primo theorice. Etas que ad statū puenit innē-
 tutis ea ē in qua cōpletur corporis crescere: declina-

tioq; sumit initiū: cui⁹ status. 35. sūt anni. corp⁹ enī
 ē a statu a. 30. an. vsq; ad. 35. theoricoz. fo. vsq; ad
 qd̄ tempus haly sensit p̄es augmentari cū theorice
 4. Quod inuit Ba. in p̄tactis: p̄positoz p̄io. S; p̄bl. 2.
 homines vsq; ad. 30. an. auget: quod et in-
 dicatur primo prima: cū scribit cōsistentiā circa. 30.
 an. existere. Quare ex his cōuincit etatē nō contige-
 re: certo annozū numero distinare: vt p̄tactū a Ba.
 Taceant igit haly corrigentes & volētes corpus in-
 25. stare simpl̄r anno: & iō lram eius corruptaz tertij
 tres denotantis. io. additione restantes. Et confir-
 mat q̄ corp⁹ in etate iuuetutis expositus: h̄ multuz
 appropinquet tpatimento: cū eo q̄ calidū ponit & sic-
 cū distat tamē ab eo vsus caliditatem declinās & hu-
 miditatē. cū igitur puer sit iuuenē hūidior secedet ab
 eo ampli⁹ a tpatimento p̄dicto saltē in passiuis: cuz iā
 vt tactū sit in humiditatis termino: & ita minus iuue-
 ne tpatius existit. & si calore sint pares. Itidē: id co-
 equalitas omnis seu cōpositio demōstrata a cōplo-
 ne q̄ multū causata. Illa nāq; hora qua p̄fectio: ac
 elegantior reperitur mēbroz coequalitas eadē tpati⁹
 existit: sed id iuuetutis tempore: cū omnia mēbra sint
 p̄portionabil̄r extensa & cōpleta: sū oēm quadru-
 plicē cōpositionis nām quare primo prima. Adul-
 chritudinis d̄r etas. vnde eodem tertia. Iuuet⁹ etas
 ē sanitatis & cōplementi. Et. Ex opationib⁹ cōsimi-
 liū & officialiū. Cui⁹ nāq; sunt p̄fectiores & min⁹ i-
 pedibiles illi sūt tpatiores: cum huius tpatimentum
 arguat a quo causant. tales qdem sūt que iuuenis:
 nō tamē pueri. Quod mōstrat seorsum de aialī: nā-
 q; mot⁹ ē taz apprehensiuus: siue de foris aut de int⁹
 q̄ de motu. In omnib⁹ enim his iuuenis pueruz:
 ac & senē non min⁹ excedit. Qd̄ si fortassis instat: q̄
 seniores p̄fecti⁹ indicāt alijs: physico. 7. ex quo ac-
 eib⁹ q̄ p̄sbyteri senes melius iudicāt iuuenibus.
 Aduln: p̄bl. 30. Senes facti magis intellectū h̄ iu-
 uenes existentes citi⁹ addiscimus. Ad primū dicen-
 dū q̄ id per accidens euenit: vt p̄pter inordinatum
 motū & passiones existentes in primis etatib⁹. vnde
 mor eodē subdit. qnto. Multa enī perturbatio exi-
 stit circa ipsos & mot⁹: & iō nullus eligit iuuenes du-
 ces: eo q̄ passionati non constat eos eē prudētes: to-
 pi. 3. Ad aliud silr potest dici q̄ cū duplicia sint i no-
 bis ibidē instrumēta manus qd̄ est organū organoz
 & intellectus sicut mor nō sum⁹ potentes manibus
 sed postea p̄cedente etate. Itaq; intellect⁹ nāliū nō
 statim sed in senectute nobis aduenit maxime: tūc nā
 q; p̄ficiū optime: nisi quodaz impediāt vt alia que
 nature. Intelligere. n. nostrū nō sit sine fantasia sp̄e
 bus intelligibilib⁹ formata: quarū copiam ante sene-
 cturē nondū acgrere potuimus p̄fecte. Aut dicen-
 dum q̄ secus est de intellectu. & alijs anime virtutib⁹
 omnes nāq; senio debilitant: ipse vero sol⁹ iuuenē
 scit. 3. de aia. quod significat huic organo minime al-
 legari. Vel huiusmōi instantia per parua nō distra-
 bit qd̄ vltius. dat quoq; appentem ibidē causam cur-
 citius iuuenes discimus: vt p̄pter nihil quodāmo-
 do scire. cū aut scimus quod sit in senectute: non am-
 plius similiter discere videmur. Eodē mō & opatio-
 nes vitales in iuuenē sunt fortiores: quod pulsus ostē-
 dit. est nāq; in eo validior q̄ in relijs etatib⁹ pulsu-
 um introductorio: & sū p̄tem ēt hancilitus. Silr quo-
 q; naturales actus extant efficaciores i iuuenē. gnā

tiua quidem vigorosior existit. et fortassis pluribus
 sufficiat adolescens coitibus iuuenes propter molliorem
 et supfluitatem eius plerumque: tanquam ab actibus duplicis
 virtutis ut nutritiue ac augmentatiue decidit. vnde Da
 masc. Nati iuuenibus parentibus principalia membra
 naturali sunt fortia et sana. Quod et euenit in digestiua
 natura indifferentius se habet ad omnium alimētorum di
 gestione quam pueri: propter quod. 6. de accidenti. ca. 5. Si
 digestiōis cōpationē in iuuenibus et pueris facere vo
 lumus in humidis et liquidis cibis iuuenes vtriusque pa
 res: sed in ficcis disparēs: quoniam eis iuuenes melius quod
 durum est digerunt: quam si dicas id non esse sine ratione cō
 plexionis eorum: quod non perfecte digerant dura. sed quod non
 sunt in eis homogenea: iuuenibus autem sunt: primo
 prima ca. de eta. Dicendum quod non sunt illis hōgenea
 quam minus humidi et molles extant iuuenes hic remis
 siores illis tpatiores. vnde cum huius eque: ut pueri dige
 rant humida: perfectius vero dura digestiōis erunt p
 fectioris: ad quam calor eos innat exacuatus: et vtriusque
 humiditas et ficcata supflua. Augmentatiua vero que
 in pueris imperfecta magis oppositum ut declarabit
 importat. Rursus: ex casibus. Illi namque sunt tpatio
 res: qui obtinent mediū inter duriciem et molliciem
 asperitatem et lenitatem: multitudinem et paucitatem pilorum
 et colores quasi extremos: ac in quibus vltimo decoro ois
 in coequalitate totius corporis et ois organorum reperit
 huiusmodi quidem sunt iuuenes et non pueri: cum sint supflue
 molles et lenes: in albu et colore nimis tendentes: mi
 nus et decoro et oppositi aspectu cum adhuc extant imper
 fecti: quod et notat supfluitates exites in eis plurie ut
 in cerebris que in ipsorum: cum dupliciter sint humidi. vnde
 hoc comenti pulsuum: In pueris plume supfluitates
 existunt: et propterea inuiget fistole quam maria: vrinę et
 tpsorum sunt hipostasi abundantes: non autem quod iuue
 nu. In pueris enim multum humoris colligitur crudi:
 corpus autem mensuratum ut scribunt nullam aut pusillam
 hipostasi habet. Quod fortassis quod id impedit. d. in eis
 multum fore hipostasi: propterea quod vna vtriusque actio non
 potest sufficere seruire nutritiue simul et augmēta
 tiue crissum primo. ca. ii. Sed id non valet quod alimētum
 eorum dirigunt tandem in tertia digōne. cuius superfluum
 hipostasi extat. Aut forte ridebit digōnes pceden
 tes corrigere non posse vltimam: dicitur. 29. Sed quod amplius
 vrina iuuenum appropinquet vrinę denotati tpatimētum
 ea quod puerorum notum crissum: primo ca. ii. et scda primi ca.
 de vrinis etatū. quod et instruit alimenta ex iuueni
 bus plantis et animalibus sumpta tpatius nutritiue
 exhibentia: ac et extrinsecus alterantia minus in iuue
 nem quam in puerum imprimantia. Cum autem vnum predi
 ctoꝝ vel duo in pueris inuenirent perfectiora: quod impossi
 bile pro se fortasse: non tamen destruit: vix potius asserit
 cōparatio ut quod iuuenes pueris aut quibuscunque alijs
 sint tpatiores. sola namque vniuoca opabilia extat dicitur
 sequenti. a predominanti tamen tpatimētum iudicabitur.
 Ex quibus concluditur iuuenes quocumque modo pue
 ris tpatiores existere. Sed circa id dubitare acci
 dit: quod si inuentus est tpatia tunc non erit aliquid etas ca.
 et sicca: et ita vna deficit vniuersaliū primarum cōbina
 tionum: et ideo aliquid instantiam voluerunt dare in etate
 tēperata: ut vnde Ba. innuere ponere tpatium ois. Et
 id non valet ut videbitur. 66. illa enim ois quadruplex
 elementorum seruanda est cōbinatio equalis. Sed di
 cendum quod huius etas inuenturis sit tpatia equalitatis po

deris ratione: est tamen ca. et sicca respectu etatis puerilia
 ac aliarum calida: ceu cutis ponderi relata tpatia: cordi
 autem frigida et humida: et ossi calida et humida. Pro
 pter quod tpatium vero ad primum dicendum quod Ba. non ite
 dit illic dicere quod complexio puerorum sit ea quod iuue
 num tpatior: ceu plures praeue subaudiunt: ibi namque
 cōparans complexionem temperatam inter duas cōtra
 rietates ad ceteras distemperatarum ait: Erunt eucrata
 hec talis secundum status tps non minime: et in tpe secundum decli
 nationem ut illis congruum. nam optimam quod est crassam huius
 corpus secundum puerorum etatem. Dicit igitur non cōparando
 huiusmodi optimam ad iuuenes: sed ad pueros cōplexionem
 inaequalem: eo quod in ea huius tpatimētum quod pueri debent ha
 bere in cōplexione tpatia semper quod in oibus etatibus p
 manet talis in tegm. Et subdit: Alie vero oēs dete
 riores hac non quidem ea que secundum status et tēpus et de
 clinationis: ceu quidam mendaciter intelligunt sed oēs
 alie. i. inaequales pretacte sunt ac deteriores equali
 s. cōplexione. Ad aliud dicendum quod Ba. non vult quod
 cōplexio puerorum sit optima simpliciter. sed respectu ve
 ris cui ceteris tēporum proportionat amplius eo quod cali
 dum eius et humidum est remissum ut quod veris ita quod si sic
 ipsum tpatia: sed id non arguit complexionem tpatiam ab
 solute quod si ver dicitur tpatium ad corpora nostra: non
 est tamen simpliciter tale aliorum tēporum respectu quod eo
 distemperantiora existent habentia qualitates magis quo
 ad nos excedentes et extraneas. Aut dicit eam etate
 optimam ratione actuum naturalium: de his enim sermo ibidem et
 non aialium: quod per simile gubernatur ut corpus tpa
 tum: primo et. 6. de re. sa. cum eius calidum sit remissum
 obtusum humido: iuuenis vero calidum et si tēperatius
 tamen exacuti extat: ita ut non sit torum: id pro familia et ma
 xime quo ad calidum gubernare nisi corporis fuerit tē
 perati. cum enim calidum vel frigidum: quod efficaciora suffi
 cienter excedunt in corporibus: tutius est ipsa uti regi
 mie pmutatiuo quam pseruatiuo: dicitur. 116. Ad aliud di
 cendum quod id forte ficcius in iuuenes est et tpatium cum non
 dicat ficcitas expressum vix humiditatis diminutionem
 supflue quod integritas et perfectio monstrat actuum ficcitate
 vigete huiusmodi primo tertia. ca. i. Vix integritas et pfe
 ctio nisi a psciendi opationes in quadam pstitit ficcitate quod
 incessanter pcedit donec nos ppinat. Ad aliud di
 cendum quod Ba. pro huiusmodi plurimos sermones non fatagit be
 re quod pueri sint iuuenibus tēperatioris: sed quod cōstitas
 huiusmodi spermatici huiusmodi ipsorum corpora amplius est in eis aggregata
 quam in iuuenibus: plus sic participat calore ampliori cōsti
 tatiue: et iuuenes qualitatiue. vnde subdit quod duplicibus
 extantibus substantijs hac quod delectabile huiusmodi calore:
 ea vero anxiable: alteram quod de plimam huiusmodi infantēs alte
 ram aut iuuenescētes ut ad totam corporis pportionem ca
 lor est suavis et grauis et tpatimētum sibi innati magis
 distat a certo tpatimēto quam calor arialis et mordax. ca
 lor enim puerorum nimis remittit humido abundanti in eis
 valde. Ad aliud dicendum quod huiusmodi pportionem aeri: ipse tamen
 non est ppinquus certo tpatimēto: neque aliquid elementorum
 per se: sed p mixte quo. plimam participat iuuenes Ad
 aliud dicendum quod non pnt in plura que tpatia: quod enim aug
 mētatiua huiusmodi quod augent amplius arguit oppositum a
 pposito. In hoc namque ostenditur esse in via ad perfectio
 nem et nondum pfecti: velut iuuenes qui omnem adepti
 sunt perfectionem et nulla adhuc amiserunt. Neque
 ut visus actus crebrior si fuerit in pueris spermatisa
 tionis perfectus extat et gignitiuus sicut qui iuuenes

Similiter et apparuit q digestio no fit a quocunq ca-
lido sed eo ab huido excusso. vnde dicitur. 21. Si digo
rpatam habuerit siccitate tahs qualis sit nutrimetu
huiusmodi: melius. n. iuvenes digerunt qz entes me-
dij plin sunt alimenta homogenei qz pueri tanquaz
extremi.

Differentia. 17.

Mod puer sit iuvene calidior ostenditur quia
quod est suba et natura calidum magis e ta-
le illo quod qualitate: cu qualitate esse de-
pendeat a suba. puer aut suba seu natura calidus iu-
uenis vo qualitate. Isaac i virinis et februi. 5. Am-
plius ille calidior e q ppinquior extat principio cali-
ditatis ac fonti: cu vnuquodqz debilitetur per dista-
re ab eius principio. Ar. de mudo. hic autem e puer
cu nondum intercesserit ips longu in quo fuit sperma
sanguis et spūs vaporis: qui multu sunt calidi. sed in-
uenis e ab his elongatus: coplonum fo: et primo p-
ma de eratribus. Itidē quod magis cofortat digone
debile: cu ea potissime pficiatur calido: et qd in plu-
res pot actiones nature: cuiue pabulu calidi e plus
et aptus: et quod sanguineus ac rubeus extat calidi
cu hec omnia calido perficiantur sufficienti. talis q-
dem est puer et non iuuenis. nā. 5. simpliciū. 7. cu
ratine cu. 13. tertij percipitur puez sane coplonis
ppinquu pollutioni: ventri frigidu seu debili: et no
iuuenē applicari. plus et iuvene ac sepi comedit sui
corporis molis relatōe ipsiusqz comestio: cu bona et
dicō nutritioni suprest ac augmento. Materia etiā
ipsius existit aerea sanguinea cu aquositate pusilla q
calidi redditur pabulu idonea. huiusmodi aut cucta ca-
lido causant ampliori in iuvene vo secus oia. Itidē
ois vtus corporea e finita: primo prima de comple-
xionibus etati: et aialum. 12. A. caliditas aut horuz
e huiusmodi. Qd aut tale o3 tandē deficere: cu repati-
atur ab obiecto p̄tinue: s3 in iuvene sinif et repatit qz
maxime eius q. in pueritia respectu cu extinctioni et
morti eo amplius appropinquet. itaqz calidior puer
errat iuuenescēti. In strarium qz ille calidior q pti-
cipat elementoz calidissimo vt igne cu sit radix et pn-
cipiu oē formalis caliditatis. ipa nāqz in eo extat i su-
mo dicitur. 12. ita vt oia calida reducant in ipm. 2. me-
tha. huiusmodi qdem e iuuenis: no aut puer cu hic si-
licet ab eo: ille vo ab aere. Rursus: Dic calidior e
cui tractus magis imprimi in sensuz et capilli sūt plu-
res longiores grossiores et rugosiores: ipsiusqz egri-
tudines et vomitus cholericū: cu hec oia fiant calido
talit qdem e iuuenis et non puer ceu sensus ostendit
eē. Itidē calidior extat iuuenis puer. Propter p-
mū vo sciēdū q qd sit puer et iuuenis: dicitur oīsuz po-
ri. Calidū quoqz s3 Ba. duplr accipit: et p subiecto
seu corpore calido: et p qualitate. Improprie tamē
aphoriz. 1. cu p̄cretū iportet aggregatū ex subiecto et
accidēte: denotās primo accēs et p̄r subiectū comē-
tator. 4. metha. quod ecōtra censuisse ipinguit. A.
Est et calidū quoddā actu aliud p̄tate de priori autez
sermo. Calidius aut de p̄tibus fo series dī: vñ qui-
dem a quo magis calescit appropinquatōe contactū.
vnde. A. ibidē eo q calescit tactuz vt ignis: alter q
magis in sensu imprimi in tangēdo. Et. A. cuz fue-
rit i terra receptū calescit: circa qd pot mēdaciū cō-
cidere. ppter nāqz habitū sensibilitatis multe tāgēf
adeo in ipsaz valet imprimere: vt doloris extet causa.
Alio mō q magis liquefacit et adurit liquefactibile

ac vstibile. Altero si vnum pluris modis et alterum
minoris: quod nāqz pluris calidius minori. Adhuc
calidi dī quod no cito sed tarde ifrigidatur. Nonul-
lo et modo qd velocius calefactiuum tarde calefacti-
uo calidius fm nām dī: ceu id simile ppe illud qdēz
p̄rium longe. primo siqdem mō tertio et qnto ignis
e calidior aqua feruētī: in alijs at ecōtrario. Pro-
pter scōm vo sciēdū q alig cu motiuis p̄nunciaue-
rūt pueros calidiores. Alteri vo similiter iuvenes
fo coplonum aphoriz. prima theorice et primi pri-
ma. quoniā pueri sūt pducti ex sp̄mate et sanguie val-
de calidis et aggregatis: ipsiqz ppingores extant iu-
uenib plin. Sūt et pueroz corpora rubicūdiōza his
que iuuenū sanguine syncero multū et calidissimo p-
ticipantia. Rursus: In pueris e augmentū appeti-
tus siue ystimbze grandis suoz corporum relatione
cu digone laudabili. Cū igit huiusmodi oia calidū ar-
guant et pficiant eo iuuenib: pueri extant calidiores
Qui vo iuuenis pueris ponūt calidiores mouentur
ex eo q san. amplior est in eis qz in pueris: et hic san-
guine mittūt ex naribus no raro: et q rubea i eis abū-
dat cholera: vnde egritudines eoz ex hac et vomitū
multiplicant. hec at calidiori sanguine: cu sit res cor-
poris calidior de distantia inequali. ca. 6. Sensus
et intellectus iuuenib in vltio adfāt pfectōis cum
iuuenis aial pfectū sit: puer aut iperfectū. vñ rōnū
bile sit iuuenib dīari efficacissimū et p̄cipalissimū
elementoz vt ignis. Puerozū vero actus ab his a-
boz manifeste deficiūt: cu nequeāt icedere: currere:
et portare: neqz vlr vllū actū illis sūt pficere: sūt et
somnialetū: qd frigiditatē notat et humiditatē: iuue-
nes at mime. Sunt itaqz pueris calidiores. Mosce
quoqz q heresis fa tanqz acerbior primā pungebat i
duob vt in eo q ponebat illa augmētū a calido fieri
hoc ingens ipm fieri magis ppter hūiditatē qz cali-
ditatis robore et digone no solū abūdare pueros: s3
multū a iuuenib deficere. Impugnat et ipsam in eo
q dicebat appetitū seu ystimbze bonū fore in pueris
qm ait no abūdantia caliditatis appetūt aialia: imo
frigiditatis appetituis aialis p̄ticularis. stomachū nā
qz frūs bonus e appetere: malus aut digerere: tegni
fo qd relatōe d3 intelligi. et qz cibus pueroz no so-
lū in nutrimētū: sed in augmētū cōuertitur vult eos
cibus idigere qz multis. Cōtra quā egdem in defen-
sionē prioris isurgit. A. aiens sermonē eius falsari:
qm humiditas e augmētati mā: et no efficiēs: mā ve-
ro est fm q mā sit qd passiuū: fo de ge. et cor. potē-
tia nāqz mā passiuā existit: p se tñ no patit: neqz p se
cātur: imo apud opatōem vtutis i ea agentis vt aie
vel nature cu instrō debito vt calore. vñ. 12. metha.
Materia no seipsaz mouebit: s3 tectonica: neqz istra
neqz terra s3 semina et germina. Rursus. f. falsa est
dictio secte fe i primā: qz bonū appetitū vel ystimbze
nūqz frigore pficitur: cu qnqz illic iterveniāt ordiatū
motū dicitur. 53. s3 potū appetitus cōsurgit hic dicit ca-
ninus. quod ostenditur qz ide cātur in eis cibo digesto
non solū nutrimētum verū et augmētum: no. n. nāqz
seam icurrūt fastidiū vel vomitū: nisi ppter eoz regi-
mē p̄tū: et inordinatū qnqz: qz nullā ex reb̄ intē-
dūt nisi comestione. Cōmen. p̄nósticoz. 3. Poro
Ba. duab his supueniēs heresib: quidā etiam cō-
munitatis adiungens calor: vtrūqz dicit in pte: i
quies has rōcinari sup res primas ex posteris valde

ac scdis. eū non sit rōabile oio ex posteriorib⁹ fidē fa-
cere poribus. nā inuestigatio recta d3 a sba rei sola sub-
iecte: et nō ab ei⁹ aductitijs suscipi. Et ppter ea tan-
q̄ vilipendēs is pdictorū alterationes subdidit: p̄mi-
tus canone hic cōparationis obseruandū: vt cū aliqua
compant adinuicē: i oibus vtrinq; d3 equalitas ois
et similitudo p̄supponi: nisi i eis q̄ compantur solis. vñ
p̄bl. 5. Dia ignota vt longior: et si alia similit̄ hñtes
adipiscamur: sola enī vniuoca sunt cōparabilia: quare
opus sit hinc cholericū puez inueni cholericō: et sic
in alijs naturis: aut idem sibi cōpari macrū gracili:
carnosū carnosō: laboriosū laboriosō: desidē octosō:
ieiunū ieiunō: ac ebriū ebriō: et non e3. Et vniuer-
saliter o3 equalitatē et similitudinē oium nāliū ac pre-
ter nāliū interuenire: et eundē ad seipsū tpe altero cō-
parando. Dinceps quoq; obuiās p̄fatis: ait se mul-
ta corpa diligent̄ tetigisse non infantū solū aut pue-
rorū: verū adolescentiū et iuuenū: ac eosdē etate diuer-
sificatos: neutrosq; iuuisse vaces: neq; affirmātes
pueros calidiores neq; iuuenes: cū eorū neutro alte-
ro calidiorē inueniri simplici: aut frigidiorē: sed qlita-
te sola quadam dñtes ipsoꝝ caliditates. nā que pue-
rorū multa est mulcebris familiaris euaporabilior et
grata tactui: q̄ vero iuuenū pauca auxiliabilis su-
mosior tactui et idelectabil: qd̄ et poteris experi assue-
factioni diligenti plura corpora tangendi et diuersa.
oportet nāq; a manifestiorib⁹ icipere. Balnei. n.
aer qñq; est adeo calidus vt nullus eū fere possit. s3
coburi vt: et aliquādo ita frigidus: vt et sudorē neq;
at inferre. interdū vero medius et eucrat⁹. Et simili-
ter hāc dispositionē trinā est in aq̄ reperire: siue bal-
nei aut corporis cuiusdā alterius. His taliter qdē enti-
bus inquis qñq; aerē et aquā cōmensurato calidio-
rē: interdū vō frigidiorē cōparans medio. nō tñ aq̄
eucrata et aer sunt tactui p̄similes penitus: qñ i vno
et vt aere tact⁹ pōt diuersa p̄cipere: cū qñq; sit qua-
si nebulosus: et vaporosus: interdū lucernosus: fumo-
sus: nōnunq; vero pur⁹ certissime. et id vtrūq; pōt
in aq̄ p̄tingere. vñ in multis et diuersis substātijs eq̄-
litas sit caliditatis idistinctos et idiscretos decipiens
apte intelligētes ac expientes assidue: vt dixi cuz la-
pis quidē interdū possit caliditatē suscipere simile aq̄.
ficcus tñ est: humida vō aq̄. Per hec quoq; exēpla
vult hie q̄ cū fiat motus p̄ mediū ex extremis i extre-
mū: talium erit iuuenes dare medios iter pueros et
senes. cū possint fm. A. seipsos sustētare: id est radi-
calē caliditatē custodire. nō at augmētari: quorū vtrū-
q; pōt pueri: neutx aut senes. sunt igi pueri et iuue-
nes i medio: et in q̄rto elemēto: seu radice calidi siles
vel eq̄les. Id et aphoriz. p̄ima declarat p̄ liquores
simplicē et compositū et equalit̄ et ineq̄litate in pelni-
bus eq̄libus. Et mirandū non par: q̄re Ba. tñ sub-
tilis intellectui et difficilia p̄ sensum potuit cōprehen-
dere: puta q̄ calor i iuene et puero foret equalis. q̄
fm quartū elementū ignē v3. In puero vero plus
dominaret substantia q̄rta aerea cū aquositate qua-
dā. In iuene at magis ignea: qd̄ in aphorizms ex
caliditate oñdit in subiectis ipressa diuersis: quorū
vni substantie p̄portionatur pueroꝝ: reliquum aut
iuuenū: aut aqua oleū et ferrum et huiusmōi. Dicen-
dum q̄ Ba. fuit tactus p̄fectissimi: quod eius indi-
cat rō et fidelis emperia. nā ex tactus dispōe q̄s ige-
niosus iudicat aut oppositus fo de aia. qd̄ et notat

fistolis impulsū post multā inquisitionē ab ipso p-
ceptio: de quo cū quadā mirat. A. fa p̄mo assertioe
determinatiua pulsus vey postea apte fuerūt. Mali-
bas vero fidelior Ba. iterpres inquit calorē equa-
lē fore in pueris et iuuenibus q̄titate: diuersū autē
qualitate: vt et inductū per Ba. et calor tñ pueroꝝ
vaporosus ē mollis et iocundus tactui: q̄ vō iuuenū
e3. Linius Ba. dedit exemplū de aere balnei et aq̄
calida: vt sint ambo in caloris vltio que tactu calore
iueniēt in q̄titate equalia exurentia. sed balnei aerei
calorē p̄mittat acumē et punctio: non at calidā aquā
verū potius lenitas. vñ nō pōt aqua calida dici aere
calidior balnei: nec e3 cū vterq; sit eq̄litate calidus.
Sic nāq; se h3 calor pueri et iuuenis. hic enī p̄portō
natur calido aeri balnei: q̄ vero pueri aque vtriq;
tñ in q̄titate p̄ueniūt caloris. A. vero eximius di-
lucidator explicans ga. positionē ait: Caliditas pue-
ri equalis est in radice et iuuenis. sed caliditas pueri
est maioris q̄tatis: et minoris qlitatis. s. acuitatis:
que aut iuuenis ecōtra. cui⁹ declaratio est vt opinēf
vna sola caliditas in mēsurā vel corpus calidū subti-
le vñ in q̄titate et qlitate solū penetrasse in substan-
tiā humidā multā ceu aquā et alias in siccam paucam
vt lapidē quo posito caliditas aque iueniēt maioris
q̄tatis et minoris qlitatis. lapis vero e3 Radix tñ
caliditatis semp̄ p̄manet eadē qd̄ monstrat q̄ pueri
fuerunt gnati ex semib⁹ multū calidis. qd̄ nondū
aduenit res que ipsa extiguit: cū puer p̄tinue crescē-
do p̄cedat. Sed h3 iuuenib⁹ nihil occurrat qd̄ eorū
calorē augmētet innatū: tñ adhuc ipm̄ extiguēs oc-
currit nisi q̄ calor i iuuenib⁹ p̄seruat humiditate mi-
noris q̄tatis et qlitatis: mulcebris. s. et suavis donec
ad declinationē p̄ueniat: nec tñ tam gradis diminu-
tio adhuc humiditatis existit que caliditatē retinere
nō valeat. neq; est nisi q̄ augmētū p̄ficere non po-
test. pus aut tanta erat q̄ calorē poterat p̄seruare: ac
augmētū p̄stare: tandē vero ad tñ deueniet vt neu-
trū valeat efficere ceu in senectute. cū ergo fiat trāsi-
tus de extremo p̄ mediū in extremū: i eo alterū con-
cidet extremorū vel calorē p̄seruare: ac non posse in
augmētū addere: aut ecōuerso qd̄ est impossibile. aug-
mētū enī semp̄ p̄supponit nutrimentū cū postero-
ra in eētialiter ordinatis nō pōt a poribus separari s3
e3. Itaq; poterit calorē custodire: que iuuentis est
etas. Et scito p̄ id qd̄. A. radicez appellat caloris.
Maliabbas et tere Ba. q̄titate ipius elemētū q̄ tñ
puta ignē. Et qd̄ diuidit in q̄titate caliditatis et q̄-
litate. i. acuitate. hij in qualitate mulcebris et acutaz.
Nec est igi de hoc medicorū illustriū rō abbreviata.
Sed circa p̄dicta dupliciter euenit dubitare dictum
nāq; est calidū sumi p̄ calido corpore et caliditate qd̄
vt cōtra cano. cōparationis fore assignatum eo q̄ so-
la vniuoca dicta sunt cōparabilia. que autē sunt di-
uersorū generū non vident̄ hmōi: vt corpus et qlitas
Dicendū q̄ hec sunt vniuoca vniūq; speciei iquan-
tū calida: nā ita oia alba sunt sp̄ indifferentia: topi-
co. 4. Amplius dubitatur quō enī possibilis est eq̄li-
tas seu mensura radice: siue quartū elemētū in pue-
ro et iuene cum nūc sit breue tps quo i corp⁹ pene-
trant pueri: iuuenis aut q̄ longū: forme nāq; p̄mu-
tant tandē fm subiectorū varietate: cum corpus quo-
tidie sp̄ a prima gnatione reddatur ficcius differētia
pori. et ideo coll3 fo. ca. i. impossibile sit iuenire duo

corpora que sint cōia in calore: cū vnū sit altero fici
us sicut opinat Ba. in puero et iuene. Dicendū q
Ba. et A. nō intēdūt dicere q sit eq̄litas omifaria
q̄rti elementi seu radicis in puero et iuene: sed poti
us lata. cōueniūt. n. per amplius sibi adiuicē i calo
re: q̄ cū senibus et decrepitis vel et q̄ hi iter se quo
cūq; mō: cū ambo sint quo ad equalitatē seu equalit̄
calidi. illi vō ifrigidari incipientes: qd̄ innuit Ba.
aphorif. p̄ma igens. Ac si quartū elementum ignez
parē ponamus in ambobus corporibus. s. iuuenis et
pueri: vt filr ea dicamus eē calida: eteni acfi. i. qua
fi et vt filr scribens et nō et filr latitudinis filitudinem
denotās. vnde p̄mo expressus de re. sa. Semp a p̄i
ma gn̄atione oē aial quotidie fit ficius: nō tñ calid⁹
aut frigidus: filr in oī erate: sed quecūq; vtiq; optie
cōpositionis corpōz silis quodāmō in his vsq; in
statū caliditas p̄manet quecūq; et humidiores opti
mis augetur: taliū deinceps caliditas nō erit calidi
tas eadē certi vel filis pueri et iuuenis vey late ma
gia: q̄re p̄mo Ba. ca. de pulsibus etatū. Et nos iaz
declaramus q calor in pueris et in iuuenibus fere
ē filis mōq; filis ponit. A. idē efficiēs san. et mlie dia
32. Per hoc igitur qd̄ dicēdū apparz ad primū: et q
Auer. gratis Ba. crimē impingit cū nō loquentes
s. Bal. fm vitatē habeat redarguere: s. suā potius
dispōnem aphorif. p̄ma. Moderni at in hoc quefito
cū pliritate distant quos breuitatis gr̄a et iuuamenti
omitto pauci. Propter vō tertius sciendū p̄mit⁹
qd̄ caloris multiplicitas tangat. Et deide vitas eli
ciatur ide. Propter huiusmōi primū sciendū q ca
lidū est duplex: celestey et elemētare dia. 48. et 5.
cū. n. ista condecenter in adiuicē p̄currūt cōstituitur
gn̄atū itavt radicē caloris seu quartū elemētū calidū
audio cōpositū ex calore celesti et elemētari in humi
do radicali fulcito. qd̄ qdē diuersificatur rōne subie
cti fm q fuerit humidū hui⁹ amplius vel minus con
cretū et inde obtusius vt in puero: aut acuti⁹ sicut i iu
uene. et hoc calidū et humidū possunt dici ve inata i
principijs gn̄atōis cōplantata. Est et aliud calidū flu
ens sine currēs et humidū que vitute digōnū et mari
me cordis et alimētis causant drijs p̄tactis: que qui
dē in iuene q̄titate ac et qualitate sunt ampliora et
intensiora: cuz vasa sint maiori ipsius et seruentiora.

Propter huiusmōi si qdem scdm̄ dicēdū q iuue
nes calidiores sūt pueris calore et primo. l3. n. radix
caloris et p̄cipue p̄pter calidū celeste: vtiq; magis
vigeat in pueris q̄ iuuenibus cū abūdantiorē et ame
niorē habeat mām: ipsa. n. eadem permanēs sp̄e ma
gis et minus pōt suscipere in iuuenibus aut exacuitio ei⁹
cū sufficienti adhuc humido radicali: ficitatē ipsam
cōterminato limantē p̄cipue cū ponat restaurari dia
iiz. vebementer excellit caloris puerilis obtusionem
vt et plus supent calidū radicis pueroz q̄ ipsa iuue
nū calozē: ita vt iuuenes et priori calore p̄calēscāt
pueris. Inuatur quoq; iuuenescētū calor calido flu
entibus et humido qbus hos certū pueros supare. et
si Ba. cū alijs calida et hūida amplius tangāt p̄ma.
Quod breuiter pōt firmari per rōem p̄cedētis q̄fi
ti p̄ia sumpta a substantialr inherētib⁹ effectibus et
causibus in modicū trāsmutatis: l3 nāq; per cēntiali
ter inherētia Ba. cōprehendit equū calozē radicis
sive q̄rti elementi in pueris et iuuenibus: non tamen
certe oio: sed cū aliqua vt expositū est latitudie. Am

plius illa sūt calidiora in qbus calidū iam m̄z suam
supari incipit: ipsaq; extat adhuc sufficiēs id vigorō
se sustentare. hoc aut in iuuenib⁹ repitur: nō at in pu
eris vñ in dictis p̄ricularibus ca. r. Caloz pueroz
nālis l3 substantialr sit fortis: nondū tñ ē in p̄fectiōe
p̄pter abūdantiā humiditatis eoz: cū iuuenib⁹ qd̄ez
oia vt oñsum p̄us perfectiori adsint mō nō aut i pue
ris: q; ab infantia vsq; ad iuuentutē hūiditate abun
dant supflua neq; in senib⁹ qm̄ vt tactū calor i eis ra
dicē custodire nō valet qd̄ declarant lignoz ignitio
nes p̄cipue. Et. Qui mēbro calidiori p̄portionatur
calidiores extant bis q minus calido. huiusmōi vō
sunt iuuenes: p̄portionatur. n. cordi ceteris calidio
ri p̄tib⁹: qd̄ eoz oñdant virilitas audacia et p̄fue
rātia pueri aut epati similitur qd̄ significat q ē apli
or sanguinis in ipsis q̄ in iuuenib⁹ gn̄atio aphorif.
3. Itaq; iuene spueris erūt calidiores. Propter
quartū vō dicēdū ad primū q Isaac per calidū sbe
vel nāe auduit quātitatiū siue mulcebre cū tale di
cat dependētiā ad subam vt oñsum: nō aut q ipm̄ ex
ter substantia. caliditas vō vigorata in iuuenib⁹ hāc
dependētiā nō importat cū rē suā dicat aplius in ab
stracto. Ad aliud dicendū q ille sermo itelligēdus
ē in gradibus entū vniuersi: nō at in ente quolibz p
ticulari. Nō. n. illicitū est vtutes fieri fortiores et va
lidiores circa sua principia eo q fortiumt m̄z p̄ q̄s si
unt huiusmōi vnde cordarū extremitatū maior ē po
tētia ad p̄hendū q̄ potētia snoz principioz q sūt v
sus partem neruorum. A. 5. de anima. Cum. n. ac
tio fiat in tpe non mox ad p̄ntiaz agentis fortificatur
ipsa: quod lignozū oñdit incensio. Ad aliud dicēdū
q digō non solum perficitur calido sed et humido q
vt cūq; habeat calidū. iuuenes aut ab hoc amplius
sepant pueris: neq; puer in plures pōt acc̄ nāe q̄ iu
uenis vigore qn pueri augmentatū imp̄fectōem im
portet aplius p̄fectōe: dia p̄ori. neq; et i vtutib⁹ nā
libus qbuscūq; supant pueri iuuenes: cū careāt gn̄a
tūa fere. Nutritiā et eis iuuenes hnt̄ equalem aut
fortiorē eo q digestiua ē huiusmōi dia priori. i alijs
at vtutib⁹ oñsuz ē prius satis iuuenib⁹ deficere mani
feste: neq; mā calidi aerea ipsos fortificat tñ: vt ter
reitati p̄mixta l3 calido sit sua in idonea diuti⁹ p̄man
siuo. Sanguis quoq; eoz aquosus magis: rubedo
et puerozū: et p̄p̄ie infantū itensior p̄ accidēs exilit:
vt p̄pter raritatē porozū quā suscipit a matricis cali
do cū cūctis subtilitate: qd̄ secus p̄tingit et p̄p̄ie cuz
iuuenescit: et q humor augmētā vt cholera q l3 sit
sanguine calidior nō tñ coloratio: cū sanguis suo co
lore cholera tingat p̄ampli⁹. Ad aliud dicēdū q nō
oz vt apparuit q aliqd̄ diutius duraturū intensi⁹ exi
stat: imo potius euenit oppositū: cū vigor dispōnem
subiecti req̄rat determinatā. Argumenta vō partis
alterius cōcedo caliditatem tangentia nature coacu
tā ac et currentem: cum hec subsequat a p̄ori. Nec
igitur sit veritas istius quefitū breuis et dia priori et
iiz. non modicum elicitam in vtili omiffa circa id mo
dorum garrulitate. Differentia. 28.

Mod masculus omnis non fit femella qua
libet calidior et ficior ostenditur: qm̄ magni
tudo corpōis fortitudo et vigor a caliditate
causantur et ficitate: cum sint alter utris qualitatē
bus efficaciores: huiusmodi autem reperiuntur in
euthomozum piscium paruoꝝm ouificantium qua

drupedū et auīū rapaciū femellis: d̄ ge. aialū p̄rio ac
 vrsa et pdalis vigorosiores pdalo et vrsō denotāt: hī
 storiāz eorundē. s. Adhuc homo ē calidissimū aialū
 um. iō. p̄bl. qd̄ aut̄ per sup̄abundantiā d̄r vni soli cō
 uenit topicoz. s. si enī in auibus gāp̄sonicis masculi
 frigidī reddunt̄ et sicci: p̄pter p̄iunctionē caliditatis
 et siccitatis speciei cū caliditate sex̄ siccitate m̄sculi
 ni. in eo nāq; ob hoc catur adustio: i feminino v̄o cō
 spamentū p̄surgit ex ipsius nā fra et humida speciei:
 calidū et siccū remittēte. Adulterū igit̄ amplius i sp̄e
 hoīs mari adustio p̄tinget: vt in frūm p̄uertat̄ et siccū
 et tandē i humidū accidētaliē. Rursus: Si oīs mascu
 lus cēt calidior et siccior femella q̄libet: iā masculinū
 et femininū d̄rie viderent̄ aialis eētialis cōcomitan
 tes q̄ negatū. iō. metha. illiusq; s. a. et p̄mo p̄ma.
 Et i: Colericus calidior ē p̄blegmatico: s; mulierū
 quedā ē colerica: viroz v̄o quis p̄blegmatico. Pa
 lin: Pulsus manifeste maior et fortior arguit̄ itensio
 nē calorē. talis at̄ q̄nq; reptus ē i femellis: opposit̄
 at̄ in viro cōmenti pulsū fo. Amp. ps et oīo corp̄
 oē q̄tū h; de sanguine: tm̄ d̄ calore. vlr̄ enī in sangui
 neū oē sanguineo frigidius cōplexionū: fo ca. s. sed
 femelle et p̄cipue in sp̄e humana plus p̄ticipant san
 guine: qd̄ eius periodicus fluxus oñdit ac calor non
 parū facie. Itidē corpus non ledi a frigido denotat
 calim. sed mulier non sic vt̄ vt mas a frigido noceri:
 cū eam videam̄ tpe frigidiori pauciores p̄anos ma
 sculis fere. in aqua ē diutius p̄manet nudipes lauāf
 eosdem. Erit itaq; non masculus q̄lib; femella cali
 dior et siccior. In p̄rium viri calidi magis et sicci fm̄
 nām sunt: mulieres v̄o humide: et infrigidi p̄bl. 4.
 Et i: Masculus calidior ē et siccior q̄ femella vt̄ ab
 optimis anteriorib; p̄bis et medicis dictū fa pulsū
 cōmenti ca. i. q̄re theorice p̄mo ca. p̄mo masculū
 in oibus aialibus calidius est et siccior p̄plexione fe
 mineo: et femineū frigidius et humidius masculo qd̄
 sentitū est in libris de ge. aialū: et histo. s. Amp. ille
 calidior extat et siccior: vt̄ ad vñū sit d̄rie q̄ p̄fectius
 agit fortius ac diutius. hec nāq; qualitatū p̄ingatio
 efficacit̄ distempatāz est oīum. is at̄ est mas vt̄ ex ip
 sius apparet p̄prietatibus: q̄bus distinguit̄ a femel
 la. s. p̄fato et complexionū fo ca. de p̄plexiōe mēbro
 rum officialiū. vñ coll; fo: Masculi cōplexio cali
 dior et siccior ē cōplexione femine qd̄ manifestū ex eo
 rum opibus. Itaq; masculus vlr̄ calidior et siccior ē
 femella. Propt̄ p̄mū v̄o sciendū q; mas ē aial
 qd̄ in aliud valet gnāre. femella v̄o qd̄ in seipsū. h
 enī potest h̄ in id: illa v̄o hoc in id suscipit in aialib;
 saltē p̄fectis qd̄ pp̄ enthoma sit dictū qd̄ā Et hec q;
 dem differūt mō rōne sensu aut p̄ticularib; q̄busdā dis
 formis hinc inde organizatis de ge. aialium p̄mo. et
 ad sūmū mas ē aial actu p̄ticipās p̄fectiori: feia v̄o
 imp̄fectiori: ē nāq; quēadmodū orbat̄ masculus seu
 occasionat̄ eorundē fo. vñ illoz. 1. m̄r ē vt̄ mascu
 lus agon; i potētia. n. qd̄ā femella ē v; calidi eo q; n̄
 possit digerere sp̄ma ex vltio alimēto. q̄re huiusmōi
 q̄rto: masculus ē potēs digerē et p̄stare facē et segre
 gare sp̄ma hīs p̄ncipiū speciei. femella vero est susci
 piens impotēs p̄stare et facere. Est aut̄ sexus rebus
 naturalibus mediāte cōplexione vñū inseparabili an
 neroz. Mosce quoq; q; sexualis insurgit distinctio
 ex p̄ticulari in se naturalis p̄ncipiū caliditatis p̄tinētis
 v̄t pote corde in sanguineis: in alijs autē ex eo qd̄ ei

pproportionabile: ex quo sigdem organa dependent ge
 nitalia: et nō e; vt̄ sensere nonnulli. Et si qdam ceu
 Anaxa: posuerit distinctionē huiusmōi sp̄matib; ex i
 sterc: Empedocles in caliditate simplr et frigiditate
 alig vero i latere dextro m̄ricis vlr̄ sinistro. et Demo
 critus abderides i p̄pter obtinere sp̄ma: qd̄ p̄cunit
 a p̄ticulari. Qui fm̄ aliquid et maxime Empedocles i
 pugnant de ge. aialū. 4. q̄re baly. Complexio cali
 da adiuuat et ad gnātionem masculi. caliditas enim
 cū nālis fuerit adiuuat sup̄ digōnem. nā cū sperma
 digerit̄: reddit̄ vt̄tus ipsius cōpleta: friditas aut̄ nā
 lis seu extranea digōnem prohibet: vñ sperma indi
 gestum efficit̄ crudum et debile et iō latus dextrū ma
 tricis adiuuat in gnādo mare; caliditate sua et fini
 strū feminā friditate: s; caliditatis adiutorū: aut fri
 giditatis ipedimētū huiusmōi n̄ extat eētialis cā: sed
 magis eq̄litas p̄plexionis fm̄ Ax. cordis vt̄tē red
 dēs fortiorē: ac ei; oppositū debitorē. Propter
 scō; qd̄ d̄icēdū q; Parmenides posuit q; sciea eēt
 vlr̄ calidiora masculinis: et viris mulieres. Empedo
 cles aut̄ p̄mū de p̄tib; fo illius sigdē motiū p̄actū
 ex sanguis abundātia. qd̄ v̄o de hac q̄rto p̄posito
 oñdetur. Ista sigdem p̄scrutatio pene pulsū cō
 menti p̄tractat̄ fo ca. i. filis enim valde illic intendit̄
 eidē puta q; fortioris sit pulsus masculus vel femel
 la cuius series fere ita: i eo q; neq; mor a p̄ncipio fi
 mili v̄niuersi nos a p̄plexione formati sum; et q; ne
 q; studijs neq; dictis filr̄ vt̄mur qd̄ v̄niue: sale hu
 ius enūciatiōis corrumpit̄. possibile nāq; sit feminā
 aliq̄n inueniri non minorē: neq; vlr̄ parū neq; pa
 rem: sed h̄ntem q̄busdā virtis pulsū manifeste ma
 iorem: vtrunq; contingit itelligere p̄blegmatiorē
 nā frigida enī erit hec cōplexio et h̄uda: seie calidio
 ri et sicciori cōpata: cū hoc ē vir pontū q̄ regio fra est
 valde inhabitet: nutritaq; in vmbra pigrificet et f; di
 etā voluptet̄: custodiat̄ ēt portū atrij: femella vero i
 habitet. Egyptū multū exercitet̄: et moderate dietet̄
 maior tunc erit femelle q̄ viri pulsus. si v̄o vterq;
 dietet̄ vt̄ expetit̄ nā ipoz p̄ma: et eandē inhabitet regi
 onē nō solū maior q; viri reddet̄ pulsus: sed et maior
 multū illo q; femelle: sic itaq; vult Ba. q; q̄tū ad cō
 plexionē nālez: pulsus maris fortior semp̄ existit eo
 qui femine: sed p̄pter cōpl̄xiōnē ex sex rerū regi
 mine p̄surgentem: ceu si regimē v̄niue femine v; de
 clinet ad calida: maris ad frigida: pulsus poterit cu
 iusdā femine maris pulsū fortior reperiri. Ex hoc de
 neq; sermone dixerūt alig marē et femellā dupliciter
 posse considerari: vel q̄tum ad p̄ncipia generatiōis
 sperma. s. et sanguinē emb̄ponē p̄stituētēs et ita mas
 omnis calidior et siccior est muliere: cū is ex caliorib;
 et siccioribus p̄ducat̄ p̄ncipiū: femella v̄o e;. Aut
 quo ad cōplexionē acq̄sitā indifferentē post p̄stitutōez
 p̄dictā: siue ex sanguine mēstruo: demū emb̄riōnem
 nutriēte seu qualibet dispositione alia occurrēte: seu
 post ortum oīo sup̄ueniēte: puta sint due femelle: q;
 rum v̄niue maris sit impregnatio: et alterius femel
 le in regione temperata: et deinceps p̄ma pontū pe
 tat languorosa: reliqua vero egyptum: sane hīs cum
 ceteris p̄ueniētib; p̄dictis: euenit tūc bis: vt̄ q; parie
 tur femella mare reddat̄ calidior et siccior ex acq̄sito
 vñ. 3. 1. ca. de sterilitate. ingt̄ Dip. Vir nō ē frigidior
 oī muliere. s. i cōplexione mēbroz suoz p̄ncipalium
 et cōplexiōe sua p̄ma. et cōplexiōe sp̄matis sui sani: ni

si accidat ex completionem accute. sed fortassis hec diem qd non sufficientia h're oimoda sicut tertio dñdo rñ appebit: cū visuz fit qñq; semellā hñtem q virilitatis oia mare ampli' ipsius ē frigide regionēq; habitantibus candē illis r regimie vtentibus cōformi. Quidā Voradius ptulerūt semellā fore iterdū ali / quā calidiorē mare r ficciorē assumētes qdē imode / rarā oēm discrasiaz factā resoluere apborū. scda. Sp / ma. n. quoddā repitur calidā r ficcū supilue: qd in / virtuosuz pp exalarōem spūum. fm haly. nō marez / s; seiam nō gnābit. Ex hoc qdē volūt seiam gnātam / eē mare calidiorē r ficciorē. Qd nō valet pter alia: / q; spma id sic erit debilitatū: q; seia postq; pducta su / erit: inde frigida erit valde. Adhuc si erit calidior r / ficcior viro is debuit gnāri ex tali semine: qd nā ha / buit facere picularis saltē cū eē r pfectū itendat cō / tinue. P:opter tertiu qdē sciendū q; tāgende sūt / pmo cāe gnātionis maris r femine. fo applicent in / approbatōe huius ppositi. P:opter hui' primuz / sciendū q; be duplices extant. qdā qdem pculares / r mīles fere altere vniuersales velut formatrices r / effectiue. Quarū eqdem pme dependet a mare ac se / mina r circūstantijs alijs. A mare qdem vt a semine / ipfi s: quod multiplicetur euenit ab ipfi' Virtute v; / causa nāq; in masculoz gnātionē virtus extat sper / matis: femine vo debilitat. P:ip. de embryonis ge / neratōe. Virtutē vo cōplonem ipsius possum intel / ligere: ac nō minus Virtutē dictā iformatiuā de q; di / ctū q; sufficiens dia. 36. r. 48. aut suba ipsius. Sper / ma. n. d; esse mediocre consistentia nō liquidum cur / rens vt super aquā fusu; aut speculuz diffundat non / grossum viscosuz in eadē submersum: sed mediocre / spū multo exite i ipso supnatate. debetq; eē nō ter / reū no aqueū: sed magis aereū spumozuz: de aialiu; / gnātōe fo. Aut quāritate: o; nāq; sufficientem esse: / cū sit multoz principiū vel qualitate vt sit calidū / suf / ficienter cū passuarū pportōe: r coloris albi grādū / nosi ppter spūm conclusuz in illo. Spūs. n. aerei s; / ingressi copia pstat albedinē. Aut parte: d; nāq; ex / dextro pici teste r tene pili calidiori cōterminabili / epati. A semella qdem aut a sanguie mēstruo r sper / mate illius silt ceu sapiunt aliqui vt sin: suo mō bis / pdirōibus denotari: v' a matrice q; fit post mūdifica / tōnem eius: s; q; casus spmatis in dextrū latus ma / tricis: ex testiculo p:ie dextro. illud. n. calidius ex / sit. vñ tertio. n. c. de signis albamni. Rustici strin / gunt finistrū thauri testiculuz vt sperma effundat ex / dextro. r iō mulieres circa huiusmōi curtole iubent / semellā post coitū sup latus sopiri dextrū. vñ odam / dixerūt q; si spma ex dextro viri in dextrū cōcurrat se / melle. mare generari. si vo in finistrū ex finistro se / mellā. si aut ex finistro in dextrū erit femina masculi / na. q; si ecōtra mas cōficiet se minēs. Circūstantia q; / dē vt sit coētis etas inuentus nō pueritia vel sene / ct'. Et oio sit coitor huiusmōi albamni vt vir fortis / corporis: eq;lis carnis multū spmatis sufficiēter gros / si calidi magnoz testiculoz: cū venis manifestis in / mēsi appetit': q non debilitet ex coitu: cui' ēt prius / dexter islet testiculus. Silt cōsideranda signa semel / le suo mō. Adsit r regio rparte frigida r bora r vt' / septētrionalis: nāq; in masculinitatē adiuuat. vnde / histouari. 6. Borealib' coitū pariētia masculos pa / riūt magis: australib' vo semellas. pmutant. n. sc-

mellas parientia vt masculos pariant. r iō coeuntia / o; ad boreā aspicere. Cāe vo generaliores tres ex / tant in pñti. Imaginatio maris aut semelle vebemēs / vis aut cōstellatōis r vniuersalis natura. dia. 37. / Digor. n. imaginatōis quādoq; tam fortis existit i / pñtionis vt nō solum sexum imutet. vey spēm fere: / Vis aut cōstellatōis extat in imaginibus ab indis / in. s. celo cū nono nunc denotatis quarū efficaciam / Ptolemeus approbat in centilogo ac ascendens. et / vniuersaliter figuratio celestis qñ io: ma imprimitur / masculinitatis vel femieitatis cū planetis cōpictis / in illa. Et tertio vniuersalis nā eque fere semellā in / tendēs r marē. ipsa nāq; cōseruatōem itendit spēt: / que fore nō pōt in aialium pfectis nisi maris r semie / cōbinatōe. cū. n. talia generare appetāt opus eadē ē / imitari vt in vnū masculinū r femella cōcurrāt ceu / euenit in plātis de ge. aialiu' fo. hec. n. natura ē vis / fiderū r deimen q; iseris huiusmōi attributi. s; quos / dā nāq; hec oia plena dijs. Ar. de mūdo. P:ō eniz / gnānt boiem r sol. In toto nāq; terre nām vt femi / nā r matrē noiant celū r solē: aut aliqd aliorum tali / um vt generātes r patres appellāt de ge. aialiu; p / mo. P:opter huius scdm sciendū q; vt qmūltū ē / dicere mas calidior r ficcior ē semella. hic nāq; que / fitū mām cōcernit sensibilē. q; at talis nō penitus iū / dicabit: sed vt sepe magis. Interdū nāq; pōt ptingere / semellā calidiorē r ficciorē mare p'sistere qd inu / itur theorice pmo. c. n. ita. In plurib' aius cognitō / discretio r cōstantia in viris ē maior q; in mulierib' / P:imū q; sem huius onditur: qm illud ē calidius et / ficcius in quo suo mō calidiora vigent elementa: sed / ignis r aer quozū vnus calidus ē r ficcus: alter vo / calidus r humidus vigēt i mare. Aqua vo r ficci / tas terrea remollita dominātur in semella: qd tact' / cum eoz actibus r relijs passionib' onder. Adhuc / pfectius d; qualitatum cōbinationi pfectozum attri / bui qd ex ipfius puenit efficaciam. mas aut semella p / fectior vt tactū. cōbinatio ēt q; litatū. efficacior ca. ē r / ficca: cū plus picipet r minus materia. P:alin: il / lud calidi' r ficcius ē: cuius essentielles significatio / nes actus r accidētia intensiorē caliditatē denotāt et / ficcitatē eius opposito: talis vo ē mas respectu se / melle: tactu nāq; calidior extat r ficcior fortior etiaz / virtute trina seu q;terna: duriorisq; sube asperioris r / rarioris: r vniuersalr colorationis pfectiorisq; coeq; / litatis figura quantitate numero r positōe. Virtus / ēt cuiusq; membri dearticulati his differentiis robu / stior inueniat: silt r pulchrior: magisq; eius pporti / onatus habitus theorice pmo. Et ad sumū pōt rōne / sumpta a subalr inherētib' actibus r casib' ostē / di vt tactū: dia. 26. Erit igitur masculus calidior et / ficcior semella. q; aut semella reperiat mare quādo / q; calidior r ficcior mōstratur denuo tam ex pte cāz / picularium q; etiam vniuersaliū. P:imū quidem / qm natura semper intendit quod perfectius. sic enī / dispēdat sperma in animalis generationem vt pru / dens icconoicus i familia alimēta: secūdo de ge. aia / liū. cōstituit nāq; vnūquodq; vt q; meli' possit in su / um finē puenire. dato itaq; q; possibile spmate r sā / guine mēstruo calidioribus r ficciorib' intrū vt qua / litatibus sufficiāt i masculi gnātōe. minorib' mī quā / titate vt maris exposulat generatio cū maior i oib' / diametris: hic ppter nobiliores r perfectiores act'

habeat esse femella. nā si qdē ex hōi pncipijs semel
lā pducet et non marē: q̄ calidior et ficcior: existet ipso
quodā: cū talis vi mae sit gnāra paucitate: que non
modicū erit pfecta: ita vt ei⁹ actus equē viro ēt cui
dā nō diminuto. Et tales qñq; notauit semellas cum
corpe ab origine decoro q̄titate q̄ parua: ac demū
cui⁹ actus viriles et p̄cipue rōis et intellect⁹. erāt egrī
tudinibus lāgorose cholericis diarris talib⁹ laboran
tes q̄sepe cū vomitib⁹ iter dū h⁹i. Eius tact⁹ cū hī
tu figura et alijs: caliditate dnotabāt certissime. Qd
et sulci ex mae passibilitate ip̄sq; aptitudine. meta.
nāq; io sp̄ma hē marē et femelle mā. Cōmētator: sit
mas aut femella aliq̄ patiēs passionē. Amp. m̄raf ex
cāis trinis p̄dictis i pncipio gnātōis agētib⁹ locum
māe magis obrinētia. Sint itaq; duo sp̄mata cū sibi
cōparib⁹ mēstruis. vnū qdē calidi⁹ et ficci⁹: qd se suf
ficiēs sit i maris pductionē: alter⁹ vō frigid⁹ et hūi
dius vt sit gnātūū femelle p̄or. deniq; occurrāt cāe
tres ante dicte fm q̄s euenit feminizare. adfint quo
q; viri et femelle i mēsa femineitatis imaginatio: ca
lus feminis hora et vtus celestis siue forme: vel ho
roschopi et ceteroz cardinū marie cū planetis s̄lr fe
minizātia existāt: caliditate nō tñ destruedo ceu cum
mas q̄ ab astrologis cuius notat femine⁹ in die p̄ci
pue calidus exis et ficcus significator: extiterit aut ve
nus p̄pata femine i loco fuerit calido et ficco eidem
p̄portionabili et in p̄plexiōe vel aspectu s̄lr calidoz
et ficcoz vel luna femineū talit̄ disposita lumie plena
tūc nāq; calidior extat. noctes enī plenilunij sūt ca
lidiores p̄p̄ lumē lune de p̄tib⁹ q̄rto: sic et vniuersi
nā diligent̄ femelle gnātione intēdens. Et hoc qdē
femie deducēt cū locis p̄patis et iuris ex vigore nāe
p̄ricularis: q̄ pluries oporteat mare gnāre valde q̄
feminas: p̄p̄ qd nāe vniuersalis est in semellarū p
ductionē opari nō mime cuz absq; ip̄is gnātio neqat
p̄fici et sp̄s saluari et q̄qd iterdū p̄sueuerit. A. Et
reliquo aut sp̄mate cū ei⁹ mēstruo hōi i vigoratis
et fere oppositis masculo gnāt: vñ sit videre annozū
aliquo masculos marie gnāri: altero vō femellas.
Itaq; p̄vincit femellā quādā iterdū calidiorē aliquo
mare ac ficciorē existere. P̄p̄pter q̄rū qdē ad pri
mū dicēdū q̄ i paruis q̄busdā aialijū imp̄fectoz p̄p̄
gnātione et p̄fnationē speciei p̄uidit nā: pducens fe
mellas maiores i statura fortiores: et p̄p̄ns calidio
res marib⁹ vt specie possent gestatōe magis saluare
sicut enthomoz et puozū pisciū femelle. In autē aut
rapacib⁹ masculi p̄ accidēs minores debiliores frigi
diores et ficciores facti: ex calido adurente p̄pter cō
plexione caliditatis sc̄rus cū speciei calore. Qd s̄lr
accidit p̄dali q̄uis videat Ar. sentire i p̄ysonomia
p̄dū p̄dali fortiorē. Visa vō ex malis morib⁹ extima
tur audaciā h̄re accidētib⁹ serui et p̄cipue tpe catulo
rū lactatōis vt et porca. nō tñ sic diu i pugna p̄sue
rat vt vsus: vñ nō eo calidior. Ad aliud dicēdū q̄
hō est calidissimū aialijū calore quātitatiuo: nō autē q̄
litarino. duplex. n. h. sed magis leo et aues iducte et
iō q̄rto de p̄tib⁹ i rectissimū aialijū hō quātitatiuū at ca
lidū in adustione non p̄ducit vex q̄litarū exacutū Ad
aliud dicēdū q̄ masculinū et femininū non isunt p se
aiali p̄mo essendi mō cū non sint differētie ip̄si s̄ba
les: sed sc̄do. sunt enī qdā nāles eius p̄perates ceu
p̄tractū et inseparabilia accidētia. illa enī que sunt ab eo
dē agēte et ab eis que i vna p̄ueniūt so: ma ex eadēq;

mā et i eundē ordinat̄ finē: sp̄e nō differūt. talia vero
sunt masculinū et femininū. s̄ iunt nāq; a virtute ac
tiua exite i sp̄mate. p̄ueniūt ēt in forma cuz vni⁹ rei
vnica sit eēntialis forma. Indiuidua enī sp̄ci alicui⁹
nō forma differūt eēntiaū: sed mā sub quātitate ter
minata signata. Itidē ēt exiē sp̄ma passū aliq̄ passio
nē fm quā masculus efficit aut femella. sp̄e igit̄ non
differūt sed p̄prietate magis. Qd aut̄ dicit̄ masculi
nū caliditate et ficcitate differre a femella: dicēdū id
diuērsificari in q̄ plurimis: nō aut̄ vt declaratū est oi
saria. vniuersalia nāq; medicine: ac ois que materiā
cernūt sensibile ēt in cōi verificari euent vt ad mul
tū. Ad aliud dicēdū q̄ corp⁹ cholericū ē calidius et
ficcius p̄blegmatico i suo genere: n̄ aut̄ realit̄ i alio.
nā femellā cholericā p̄tingit iuenire sanguineā: p̄ble
gmaticā et m̄licā ois: tñ p̄patōe maris ē p̄blegmati
ca: iuxta sex⁹ rōnē. Ad aliud qd dicēdū visū. Ad ali
ud dicēdū est q̄ verificat̄ si san. ille fuerit nālis et non
supfluus q̄si ex idigestiōe cātus sicut q̄ muliebr̄i emit
t̄ fluxu. Ad aliud dicēdū q̄ non ledi a frigido dupli
ci p̄t p̄tingere in tegni: aut qz corpus sit calidū vel
dēfatū iobuiū frigozi. sc̄do si qdē modo nō euenit mu
lierē non adeo vt marē ledi a frigore et non p̄mo. q̄re
non calidior vel non ledit̄ tñ p̄pter ei⁹ ip̄fectiorē
tactū. non enī ita vt mas cōiter p̄cipit nocua: aut for
tassis femella tāq; min⁹ distās a frigido ei⁹ p̄ria pa
rū alteratōe s̄bam suscipit minozē ab eo vt onidūt aq̄
tica. Ad alterius ēt p̄tis inductoz p̄mū qd dicēdū
visus. q̄ autē i oibus aialib⁹ masculinū calidi⁹ et fic
cius feminio positum vt q̄ multū in p̄fectiorib⁹ veri
ficari q̄lium est hō de quo ad p̄sens inq̄sitio: non at̄
vt declaratum in his que p̄puitate sunt ip̄fecta vel
accidente infrigidata et exiccata. Aliud ēt sua via p
greditur aperta.

Differentia. 29.

Quod non simul s̄ successiue humores gene
rent̄ onidit̄: qm̄ generatio p̄blegmatis alioz
precedit gnātione. Est nāq; p̄blegma humi
dū p̄mo a cibo idigestus. topi. 6. p̄mū aut̄ puozitatez
et ordinē vt ad alios hūozes p̄blegmatis ipoztar̄. p̄i
mo quoq; de ge. aialijū. P̄blegma est supflui p̄imi
vtilis alimēti. Et q̄bus elicif collz sc̄do ca. de iua
mētis humoz: q̄ p̄blegma est supfluitas sanguinea
seu supfluitas diminuta vt sit san. nō supfluitas cui⁹
sepatione a sanguie remaneat san. p̄pletus sic a cho
lera et m̄lia: p̄pter qd̄ ip̄ossibile sit cibum p̄uerti nisi
ex ea generent̄ supfluitates p̄blegmaticae. Quod et
itidē videt̄ sapere Va. sc̄do de re. a. Et. 4. de regi
mine sanitatis et Theosius in vrinis. Amp. ordo tol
lit̄ similtatē. Et ex p̄blegmate enī sit san. et ex illo
cholera et m̄lia ex cholera vō m̄lia et non p̄uertit̄: se
cundo re. a. et p̄mo theozī. Rursus: que a diuer so p
cedunt agēte nō simul gnāri vident̄ cū idētitas acq̄
rat̄ ēt t̄p̄alis. s̄ hu. sunt a diuer so agēte vt calore: qz
efficiēs p̄blegmatis cā est calor diminut⁹: cholere su
p̄flu⁹: san. at̄ et m̄lie t̄patus p̄mo prima. Eti: subli
mata vt ouū onidunt ex q̄bus vicissim̄ hu. extrahūt q̄
bus p̄portionat̄: quoz p̄m⁹ similtat̄ aq̄: secūsus cho
lere: tertio sanguini. q̄rtus vero m̄lie. Rursus ip̄er
fectū prius est p̄fecto cū nā paulatim p̄nne de ip̄er
fectis tendat ad p̄fecta. histori. 7. sed p̄blegma est im
perfectū cū sit san. diminute decoct⁹ san. vō p̄fect⁹
Adhuc hūiditates hūozes ēt existētes generant̄ suc
cessiue. nā ex prima pluries sit tertia: et aliqñ ex sc̄da

et tertia quarta sicut ostenditur. 23. **¶** Galen. 4. de iuuamentis. c. i. prima opatio caloris inati i sanguine e i epate et post illud opatur i eo alius calor formalior caloze epatis. s. calor cordis. vñ pmo pponu ca. vl timo. sanguis rursus ipse a corde h3 caloze. **¶** Item ibidē. c. 3. Et tertio theorice. c. 28. et qro theorice. **¶** Natū est epar rubeū vt sanguinē sibi silem v3 ru. generet theorice quarto. et alimāforis pmo scribit sū guinē epar simplr generare. Et qd cōcludit q hūo res successiue generent solū. Et q sanguis eē gene/ res in epate pprie et hūoz alius nullus. **¶** Hoz at op positū vt cōitas sentire auctoz magis. Adhuc que/ cūq3 ex eadē gnānt mā fm diuersas ptes et ab eodez agēte sil obuiate: ptribus māe diuersis et aia. in fines opāre diuersos vna gnānt vt p3 p decocta i aq. So let eē grossus; poni exemplū de carnib9 pullinis; ca/ stratinis; porcinis et vaccinis sil elixatis. Quo hu. si qdē p̄dicto se hnt mō. **¶** Galen; quoq3 fo nālū. c. vl timo de iuuamētoz qro ca. i. Assimilat gnatio hūo rū gnātōi vini ex musto nō calcato facti i quo sil gn- q3 exiit sub vna qdē mollis leuis spumosa cholere. p portionata. alia vō terrestris grauis seculēra mlie. tertia frigida indigesta phlegmati assimilata. quarta aquositas v̄salis; et gnta vinū puz sanguini relarū.

¶ Propter primū qdē sciēdū qd terminis iparetur aia. Et deiceps mod9 mōstret quo hūozes i gnātōe tēdūt. **¶** Propter hui9 primū sciēdū q hūoz mul tis dī modis fm cōe et ppriū diuersificatis et mediū vñ qdē sumit cōiter. p fluxibili hūiditate qcūq3 vt aq hūoz dicat iuxta illd bucolicorū. Dulcis hūoz satis; maturis frugibus imber. Accipit et pro chilofitate recedēte ex ventre; et i epar p mesaraicas tēdēte. vñ apboris. fa. Sanguifica vtus ab imbecillitate nō al terabit eum q in venas epatis et mesaraicas resumit humor; quare ibidē vēter ex cibariis. pprium trahit chimū. Suscipitur eē pro humore pmo quadruplici et p humore. fo silr quaterno. s. humiditate. pp̄ qd A. humores sunt corpora que ex prima gnānt cibo- rā cōmixtione et humor eē ex eo quod comeditur et bi bitur nutriens. Dico quoq3 sumi pprius p humore primo bono siue malo. Quare idē humor corpus li qdū humidū; in quod in primis nutriēs cōuertit. i. chilus. S3 melius dicēdū e q hic accipit humor pro pmo et fo. quod appet cū dicit eū nutrire p se vel cū alio. Cōstat aut humorē primo non nutrire dia. 33. **¶** Eti. ingt quos. s. hūozes paulopost noiabim9 et non aia noiavimus. Adhuc. A. eēt inordinat9 valde; si p̄sus tangeret humores in spālī et demū in cōi. Nec obstat quin nutriens cōuertat in primis idem ime/ diate i corpus humidū ligdum cū3 humiditas fit hu ius respectu mēbroz l3 differant in hoc humida fm plus et minus. nihil. n. realiter differens inter nutri ens et mēbrū; nisi q humidū nō ligdum vt cōcidere Accipitur vltimo humor strictissime p humore prio et bono; iuxta illud. A. et fo. et. io. aialium. **¶** Hūoz e corpus humidū currēs; et educit ad bonū. **¶** Hūmo/ rū quoq3 vt apparuit qdam sūt primi vt phlegma sū guis cho. et mlia. alij vō secūdi hūiditātū nomie eti am specificati; vt dia mōstrabit. 33. **¶** Generatio vō duplr accipitur. cōiter qdēz prout sub motu locatur de non esse in esse ductiuo continēs in se alteratōem verā pcedentem gnātōnem et terminū ipsi9 in quo in instanti datur subalis forma; que quidē est ductio

in subam et est actus cōpositus ex alteratōe et plasma tōe; naturaliū primo ca. 3. Sumit eē generatio ppe put est mutatio quedā et non motus; p̄p̄si. 5. et ipa q dem e mutatio siue terminus motus forme sbalis in instanti pductiuo. **¶** Natōes. n. pprie subaz exiit de ge. et cor. primo. Est aut fm p̄p̄atheticoz sniam attendendū q humores spē non differunt; s3 solo ac cidēte. aut materie subquantitate extensa; et neduūm humores; imo duo idiuiduata essentialr non differūt vnde. A. primo metha. Singularia cuiuslibet spē postq3 nō sūt diuersa in intellectu māe vnum nō sunt sed debent eē diuersa accidentibus; quare difficile sit in eis iuenire formas vās aut fortassis ipossibile qd appet eo; quod forme sibi ab. A. atribute poti9 pas/ siones quedam sunt et accidētia vā. sicut san. forma tpata decoctio. decoctio phlegmatis diminuta; cho lere vō excessa et mlia sex hipostatica dca. **¶** forme nā q3 huius in fieri et alterari potius videntur q in eē et pmanere p̄sistere. vnde medici magis eoz apparen tia opinionē Auicebrontis gradualitatis formarum sectantur; q3 Ar. et cōmentatoris sniam vitatez ea rū denorantiū. Silr quoq3 duplr in post p̄dicamētis inuenit dici natura. l. et tpe. **¶** Id eē duplr; qm aut na tura sil dca cōuertatur fm subsistendi p̄nam; imo cā exiite vt alterū existat; qualia sunt ad aliqd posita vt duplū et dimidiū simul extant natura; vel q et eodez genere diuidūtur in adinuicē ediuerso quo dicuntur mō spē sub genere contineri. logice m et nō philo/ sophice cū fm vitatem vna sit prior et nobilior alte ra; eo q vna duaz dīaz ex qua cū genere spē cōsti tuit se h3 vt habitus et p̄fectio et reliq tanq3 p̄natio et defectus. et is. 7. p̄p̄si. **¶** Ven9 nō e vñ aliqd sed iuxta hoc latēt multa vt equocatōes. **¶** Tpe vō sumt dicūtur quoz est eodē tpe gnatio et non successiue; qd opponit v̄cunq3 ei quod e instans et indiuisibile nunc dictū quod erit si plura in eodē gnantur instāti **¶** Propter huius fm sciēdū q cibus et potus ore assumpti p stomachū; in vētrē deducunt q terrestris si fuerit et grossus dentib9 diuisis et attrit9; ppter di uisionē in mima digōni vētris reddif habitat9; q3 diuisio alimēti i modica facit exhibet opatōem cali do. fo de p̄tibus. **¶** Intm vt et principiū fm quosdaz digōnis suscipiat inde aliqle vt pmo prima. de hūoz generatōe ca. nutriēs masticatōe aliquā h3 digōnez demuz in vētrē deducti; et in adinuicē pmixti; per fecta digerunt ab eo digōnem in massaz p̄sanariāz siue in chilū trāsmutātur. tū ppter caliditātē vētris et hoc p̄ncipaliorē exiit et humiditātē; tū eē p̄ mul ta mēbroz ei admiculatiū. tertio nālū ca. 7. et pmo prima ca. de humorib9. **¶** facta quoq3 digōne p̄lerō apit vētris et in salubriter dietatib9; sil sere totū in i testina dilabit qd et qdā sensibilissimoz testant se sen tire qnq3 p̄mūq3 i duodenū pueniēs; et deiceps sece dit i ieiunū et reliq; deide p mesaraicas et porta epa tis ramificatas i ipz attrahit. Sūt at mesaraice seu i testinoz medie vene subtiles oibus vel plurib9 inte stinis insire et vētri eē ac. pprio ieiuno in cōcauitatis puncto epatis colligate velut corde tentorij in vñ p̄tinuātur punctū; et he qdē tāquā man9 exiit epatis interior. 5. c. 7. imutātes ipsi9 vtute chiluz i formā chimi; ita q et in ipis liquor aliquā subrubedinis co loratōem assumit. **¶** Donuntq3 nāq3 anthomici q in concauo epatis vena oritur dicta lactea porta que in

quinq; sequestratur venas quarū quattuor in ptes
diuiduntur epatis ex paruis i mimas deuenientes quo
usq; vt villi reddat capillares. vna vero earū i kstis
por: igit vt nutriat fellis: demū in deorsū. hinc octo
ad splenē ventrē ⁊ itestina demādāt vene. quax. 8.
6. sūt maiores ⁊ due minores: q̄ quo particulari⁹ pte
danf: p̄sentis speculatiōis non extat. ab eisdē quoq;
anorthomicis ponit vena dicta cōcaua seu ventrē ha
bēs i gibbo epatis oriri: que i venas tadē tendēs par
uas velut capillos: i substātiā supiores pl⁹ dirigitur
epatis vt mirat: dia. 47. Eū āt chilus p mesaraicas
attract⁹ i venas porte minuas deuenit epatis ramis
occurrit ex vena cōcaua subtilitat. Ramificatiōes. n.
iferiores ⁊ officia vene ibibūt ⁊ potant supiores ve
ne ramusculos vt tūc totū tāgat totū: ⁊ sic digestio
virtuosior efficiat cōtactu. tūc. n. Virtus epatis hūori
fica cū ei⁹ istroputa calidū sup chilū p̄uertit ⁊ in san
guinē trāsmutat: ⁊ alios tres hūores ⁊ aquositate
vrinalē: que cā penetratiōis i semitas angustas exti
tit necessaria. Prop̄ No scōz sciēdū q̄ qdā sim
pliciter ptulerūt hūores gnāri in instāti ⁊ in epate. qd
dictū ē valde vanū. nō enī rūdēt questio cū istās tpi
⁊ eius simultati opponat neq; etiā vt appebit pos
sunt in vno instāti oēs realit gnāri neq; i epate soluz
sunt sed i venis ⁊ corde. Et iō suere alij dicētes hu.
rōne mae final tpe gnāri: ex pte agentis puta calo
ris fm magis ⁊ min⁹ ⁊ mediū opantis posuerūt non
simul s; successiue fieri. S; h fortassis cū eo qd indi
stinctū est valde stare nō pōt: cū mā nō sit cā distinctio
nis: imo magis ideterminatiōis ⁊ p̄fusiōis s; actus ip
se nāq; est q̄ sepat ⁊ distiguit: dia. 18. vñ o; aliq̄liter
agēs mae applicari vt inde suscitef forma distincta ⁊
in eē retinēs qd distinctū. Prop̄ qdē tertiū sciē
dū q̄ hu. fm diuersas eoz acceptiōes in dr̄ntib⁹ locis
generant. nā in venis epatis vel i alijs locis ab eo ef
ficiūt cū intētiōe aie calore pte aut mā: vt dia vide
bit. 32. sigdē in illis p̄ns ex chillo fiāt. Cōsiderādū
q̄ illa ex qbus sit chilus: aut sunt t̄pata vel distēpata
s. modis: vel magis q̄tuor p̄positis vt q̄ calida ⁊ sic
ca ⁊ hūida ⁊ c. filr corp⁹ ⁊ epas p̄prie aut ē sanū sim
pliciter vel pax lapsū aut lapsū valde. octo vel q̄tuor p̄
tactis modis. Supponat ēt in his que corp⁹ sanum
simp̄r̄ idebite vtaf sex rex administratiōe vt sanitatem
ēt obtineat actualē ⁊ nō hitudinalē tm̄ ⁊ alia corpa
distēpata regimine vtant icōueniēti marie. Dico ita
q; hūores ēt quātūcunq; t̄pato ⁊ cibo simili non
o; in vno instāti oēs generari. Casu tm̄ fortassis pōt
interdū p̄tingere qbusdā: s; generatio cuiuslibet exi
stat p se in instāti: si formā recipiat inde substātiālē
Quod euenit pp diuersitatē materie agētis ⁊ instr̄i tā
grandē: q̄ vno instāti non o; in vnu effectū p̄curre
re. Suscipiunt ēt humores diuersitatē ex aspectu in
p̄paratione ⁊ gnātiōe superno. Nec ēt oio in eodez
loco epatis generant: imo aliq̄ magis supra versus
cor: quidā magis infra alij in medio. ⁊ sic fm alias lo
ci diae reddūt distātes. Neq; ēt chilus cū p venas
adducat strictas in breuissimo t̄pis p̄currit in epas:
Est ēt nāe intētiō ad sanguinē maior q̄ ad alios hu
mores valde: est nāq; alijs prior nā. Sic igitur cuz
possibile sit tā dr̄ntes q̄si cās in instāti adeo diuersos
effectus iducere non poterunt vna oēs in indiuisibi
li vniuersaliē gnāri: sed oio q̄ possūt fil tpe q̄nq; fieri
Quantum vero spaciū tale simul tpe contineat diffi

nire non possū cū termini nāles non percipiant p̄cisi
neq; ēt tps p̄scriptum reperit quo chilus in epas du
ctus in humores conuertat sicut tertio. 13. ca. de ve
locitate ⁊ tarditate descēsus cibi de stomacho tps no
tatur quo vētris p̄ficatur digestio sub qdā indetermi
natione: tm̄ ceu. 12. hōis vsq; ad. 22. dia. 120. sed cū
epas materiā suscipiat ad iformatiōē q̄ vēter babi
lio: ēt sit fortassis calor epatis magis cōuersiuus i bre
uiori tpe suum ip̄met effectū in chilū. in humorem
ipsum traducens puta oibus parificatis in cōiori tē
poris spacio qd. 7. sit horax eqnotialium totū p̄fisi
ciaf ⁊ in vna dicatur horarū media vel tertia: q̄ quat
tuor generent hu. in quattuor instātib⁹ eiusdē. Hoc
autem dico euenire precipue cū corpus seu epas fue
rit simpliciter sanū aut breuiter lapsū alimentū p̄tem
peramentū ac decent vnaquaq; administratū. Qd ⁊
sapere vt scō naturalū ca. vltio p̄ exemplū de vino
non calcato inductū: ⁊ q̄to de iuuamentis cū cibo
post p̄parationē eius a venis mesaraicis venerit in
epas: ita q̄ factus est p̄pinqu⁹ speciei sanguinis tunc
epas icipit in p̄plemēto opationis: quousq; facit euz
sanguinē purū. Et demū oñdit q̄o ex cibo separent
tres supfluitates. vna qdē seculēra vt vuaruz corti
ces que i stercus secedit: alia que est sicut seculentuz
vuarū que i vinū descēdit m̄lie attributa. reliq̄ quod
dā spumosū cholē assimilata. h ēt Isaac in p̄ncipio
vrinax sentire vt. Et baly. qm̄ sba chili peruenit ad
epas: decoquit ip̄z itez ⁊ sumit ex eo hu. q̄tuor. P̄
mo No prima ca. d gnātiōe hu. In oī decoctione que
est h̄mōi idē simultanea: est res que ē sicut spuma ve
lut res supflue decocta: que est cholera: ⁊ res que si
cut hipostasis vt melancholia: ⁊ res diminute deco
cta ceu phlegma: ⁊ res t̄pate cocta vt sanguis. P̄
er go satis oēs innuere vident q̄ humorū gnātiō i epa
te tpe fiat simultaneo: qd ēt monstratur q̄ actus agē
tium sunt in patiēte ⁊ dispositio. Euz igitur s; mate
ria videat esse vna: est tm̄ differens eo q̄ ex differenti
bus sit p̄posita elemētis. Et calor q̄uis in cōi sityn⁹
variat tm̄ ex materie applicatione ⁊ ex alijs iā p̄edi
ctis: ita q̄ vno tpe latitudinē hūite poterit calor mo
dicū diuersificatus. dr̄ntes in materias diuersimode
dispositā effectus imp̄mere ⁊ sic distantes simul tpe
cāre hu. q̄ ⁊ p̄tacta oñderūt antemissa. Si No ali
mentū distēperatū extiterit ad frigiditatē ⁊ humidita
tē vel ad frigiditatē ⁊ siccitatē ⁊ c. ⁊ corpori vel epa
tis occurrerit sic distēperato p̄portioabiliter: aut sal
tē qm̄ corpus fuerit lapsum valde supposita ciboz tē
perantia: nō generabunt hu. simul tpe sed successi
ue nisi qd simultatē t̄pis in longum multū extende
rit. ⁊ ita fortassis voluit Ba. re. a. scō: q̄ prius ge
neretur alijs hu. phlegma dicēs q̄ generatio phleg
matis p̄cedit semper i cibis: in qbus vincēs est phle
gma generationē sanguis: ⁊ p̄uersio eius cui⁹ dispo
sitiō est hec ex cibis ad sanguinē sit mediāte sanguic.
Et nos qdē iuenim⁹ hoc acciderē nō in cibis malis
tm̄: sed in vnoquoq; ēt ciboz de qbus putat q̄ sint
in sine bonitatis sicut panis ⁊ triticū qd dicif canda
rusū ⁊ pisces. In q̄to quoq; re. sa. Humores cru
di cōiter sunt oēs albi ⁊ nondū digesti perfecte a na
tura imo sunt adhuc crudi. in medio enim san. est ⁊
cholericoz humoz ⁊ horuz qui vocatur crudus vel
phlegma. illi nāq; super digesto perficiuntur san. bi
autē nunduz factio quia non hu. quidem sunt anteq;

certissime san. cibus fiat et velut semidigesti. alij vero idigesti oio: alteri vero par deficientes a sanguine spe alij vero ultime sanguis effecti in imensitate caloris et horum hi quidem parum a sanguine distant quodammodo plures alij aut plures. Et post quedam subdit: coctio crudorum hu. vel semicrudorum quorumque ante sanguinem generantur. In his itaque sermonibus expresse appetit ordinem prioris et posterioris generationis humorum in epate et venis. unde Theophrastus. Humoribus hi quidem prius sanguinem sunt in phlegma et hinc. i. sanguis aquosus: hi vero cum sanguine ut cholera ru. et melia humor sincerus de san. in medio est ambo. Et confirmatur ut. n. hu. in generatione se excedunt ratione maioris quantitatis: ita ex parte filii temporis propter. n. maiorem aptitudinem ex parte mater et agens in ipsam efficaciam amplius et prius generatum est hoc hu. quod de reliquo. quod etiam indicat phlebotomie facte plures sub arto cum ante iductis in quibus nihil sanguis aut modicum repire vix totum appens phlegmaticum. In his. n. propter mater in unum distemperant tendentes excessum fere totus calor illi acquiescens in ipsas se agendo convertit. Et filii cum corpus fuerit cholericum aut melicium superflue et alimentum multum proportionabile multum plus et prius generabitur ex massa et pituitaria ex hoc quod ex alio proportione quantitatis et simultatis temperant corrupta: sicut namque vincens est quantitas generati humoris cum proportione ad alios ita et prioritas generationis humoris ceteros antecedit. unde naturalium secundum causam. s. Adelin iuvenescens et calidis nam anticipat cholera siens non sanguis. quare alimentorum tertio. c. 37. Adelin calidis corporum pervenit conversum in cholera antequam in sanguinem trahatur. quare. a. v. sentire cum dixit epatis tracta oio decoctione fortasse fore rem adustam vel adustionem attinentem si decoctio superflua fuerit. Si vero corpus fuerit temperatum et alimentum distemperatum: aut e contra tunc humores medio generantur tunc nec oio simul tunc neque druti valde sunt magis et minus put maior et minor fuerit excessus aut equalitas. Quod si hu. non generentur in epate: dupliciter potest contingere: aut. n. generantur antequam in ipsum currant aut postquam per id transierit si quidem primo dupliciter aut universaliter: et tunc generantur humoribus visibus superfluitates dicte ab Ar. et Auer. phlegmatice alimentum. n. totum in quodammodo sub phlegmaticum mucilaginosum convertit et in mesaraicis maxime vel particulariter ut plene aut non minus alimento. unde Ba. de cho. ni. Demonstratum a nobis quod phlegmaticus humor ex phlegmaticis cibis sunt prima in ventre generat est digones sicut et colericus et melicis in epate transmutat et in ipso digone quod phlegmaticus in sanguinem: quare de re. san. 5. si frigidum copione mor phlegma generant in ventre. Sed id possibile non vix quod oio phlegma naturaliter est album: aphorismorum. 7. unde Ba. de cho. ni. hunc humoris quilibetque vti que fuerit nominant phlegma si album solum extiterit: sed superfluitates dicte phlegmatice quam saltim vixerint in mesaraicis in aliquam convertunt subrubedinem. unde quarto iuvenescens. c. i. Vene attrahentes cibum ex stomacho antequam emittant epatis propter et alterant ipsum alteratone propequa epatis alterationi puta in nam sanguinis modicum. Rursus humor non est superfluitas cum exeat ipso. sed phlegma sunt Ar. est superfluitas. Adhuc hu. solum dicitur in epate et generari. Amp. Ba. naturalium secundo. ca. ultio. vix predictas superfluitates non debere phlegma vocari: dicentes finaliter in digone phlegmaticis intelligere oio ea que se digonis vix ea que in venis

s. epatis digonem. n. epatis digonem solet vocare venarum. Mo. n. vti que proprie demum: que sunt in ventres aut nequaquam generatus est sunt principium. s. epas et suas venas humor hic sed hoc effugit. s. cum nodum vix in epate venit. Sic itaque in epate vix et non ante generari ad hoc dicendum et primitus sciendum. quod phlegma dupliciter assumit ut proprie cuius prolo fri. est et hu. p. decoctionem in epate diminuta generatum. unde in fo naturalium. c. ult. Semidigestum dicitur aliquod alimentum cuius est color albedini pertinet. et hoc Ba. cum alijs solet nomine phlegmaticis intelligere. Est et aliud phlegma improprie dictum puta chilostasis ventris et mesaraicam preacta: eo quod in ipsa frigiditas et humiditas et malis imaginetur et tenacitas et viscositas veri phlegmaticis. quare tertio. c. de egritudine in stomacho. Item quod iuvenit in stomacho: aut quod generatur in ipso ex humore est phlegma. Cum quidem ea est quam chilus est de propequa phlegmaticis. Et id Auer. non hoc simpliciter vocavit phlegma: verum phlegmaticas superfluitates. Mosce quoque quod proprie phlegmaticis est album fore siue certe ut phlegma gipseum. Ipsum. n. est album primo prima. c. i. de humoribus colore vix terminato seu coiter translucet sicut phlegma reliqua proprie aut san. coagulari sunt vbi que siue foris aut itus: dum pro proprie egrediat: locum sicut cholera amarizare quare primo foras haly. et. a. non proprie est diuidens cholera ru. in nalem et inalem: cum potius habeant dicere amara: non. n. cholera ois rubea coniungit coloris: sicut amaro vix saporis: et id non distinguit per saporis neque habet cholera ru. dicitur ad diam nigre ut voluit alij cum quedam cholere magis colore principit melie quod cholere seu prassina et adusta cholere vero nigre proprie est suscere seu nigrescere. cum eo quod ipsis et phlegmaticis extat proprie non coagulari Ba. de cholera nigra. Tunc igitur ad primum descendendum phlegma oio naturaliter esse album potest aliquam tamen fore lividum ex aliorum commixtionibus hu. Ba. ibidem Mo enim solum in mesaraicis superfluitates phlegmatice colore tinguntur sanguis: imo est vix phlegma in epate et venis. San. n. sui quantitate maiore et colore ru. purpureo ois hu. superat et obtenebrat haly. Ad aliud dicendum quod phlegma est superfluitas propria diminute decoctionis et non pro modo superflue aut impuritate ut cholera et melia et hec vtilis existit et laborantibus consumit primo de aialium generatione. et que sic est superfluitas necessitate hinc que sicut sit ventris: non tamen epatis et membrorum superfluitas. non. n. inconueniens est quod esse superfluitatem respectu unius. iuvenescens tamen est necessarium respectu alterius ut cholera vadens ad kistis superfluum est sanguini transeunti per venas non tamen kisti et deinde in intestinis. et filii est in melia in splene delapsa Ad aliud dicendum quod sicut hu. sunt medicum generentur principaliter in epatis venis: nihilominus virtute ipsius generantur in omnibus venis alijs ut est: diam. 91. unde quarto de iuvenescens. c. 3. In venis venientibus ad stomachum: et in venis venientibus ad oia membra influit aliquid virtutis generative san. Ad aliud quod est iam ex dictis apparuit. Rediens igitur dico quod hu. generentur postquam epas transierit: aut in venis recipiant generationem vel in corde si quidem in venis virtute epatis. aut naturaliter et sic adhuc successine generantur cum ex se iuvenescens fiat. unde Haly. Quibus quatuor hu. generantur in venis Et in ceteris corporis membris et horum generatio quam quod est naturalis ut cum ex phlegmate superdecocto generatur sanguis ipsius locum in nutritione obtinentia

cum hic defuerit. Ipse enim est in potentia san. cum sit efficiens ab ipso solū decoctio abbreviata. Est namque sanguis imperfecte decoctus vel in alio ceu cum hu. redduntur innates ut ex san. subtili per decoctio cholera: ex grosso mīa: et ex colera tandem successiue: itidem mīa oēs enī in mīam hu. conuertuntur tandem velut in primam materiam et deinde regressio non est possibilis: cum icrudeat assatum aut coctum theoretice. i. e. ultimo: colligitur secundo: et tertio et secundo re. a. Hoc autem sic fore indicat calor diversitas in magis et minus ampliata et materia in adiuuantes transmutabilitas cum continue irregressibili in frigidum et sic pertrahat. Si autem generetur a corde aut virtute eius sunt in epate. et est in venis cum ab ipso tandem fit ois virtus et tunc declaratum simul tempore aut successiue generatur. et figitur in ipso cordis dextro proprie ventriculo generentur sicut vult Ar. per oem et materiam tertio de partibus sicut in instanti hu. poterunt generari: quoniam solus illic fit san. in actu cum solus fit humor et nutritur. alij vero in potentia sunt in ipso: dicitur autem quod autem cor sit generativum humorum intra se primordiale principium probat Ar. quoniam ipsum est veneratum principium per quod decurrit: dicitur. 47. Adhuc in ipso sanguis reperitur quantitas maior tamen quam in quodam fontali principio. et id dicitur quod nullus dignificabat epate fore principium totius corporis neque sanguis. Hoc. n. sanguis susceptivum non est in seipso: quemadmodum cor. Quod est colligitur secundo ca. de membro principali virtutis nutritive demonstratur per plura. Sic igitur apparet quod hu. non generatur in instanti et quod in multo tempore et qualiter non: et in quibus locis et in huiusmodi dicitur dicitur auxiliabitur. 55. Mosce quoque et chili generatio ut ad multum simultanea. que autem humiditas successiva: ea vero que humorum fere media. Propter quantum quod dicitur ad primam per Ar. et dicitur. inducta iam appere et similiter ad id quod per Ba. et Theophrastus monstratur. Ad aliud dicendum quod huius generatio est in venis et membris in quibus concessum hu. successiue generari. Ad aliud dicendum quod licet agens sit diversum non tamen multum: unde propter huiusmodi et materie proportionabilitatem agenti potest diversos effectus in multo tempore habere latitudinem produci. Ad aliud dicendum quod non est simile ois in generato per materiam et calidum ipso multum: et suave et arte cum calido igneo excedenti cum natura fit principium intrinsecum efficiens materiam palpare per oem ars autem extrinsecus insufficientes ipsam conficiam tangere: de animalium generatione ca. ii. et naturalium secundis. calidum enim viventium regulatur ab anima: non autem clare quod est artis. Ad aliud dicendum quod in eiusdem numero prius est imperfectum: deinde perfectum natura infans in virum permutat in his autem que distant numero secus existit: metha. 9. aut quod humor glibet in sui generatione primitus est imperfectus: deinde decoctur et perficitur. Ad aliud dicendum quod generatio hu. et humiditatum quo ad quod similes existit: quantum vero ad aliud dissimilis cum hu. primi generentur interdum successiue aliqui vix simul. humiditates autem videtur ordinem servare prioris et posterioris velut est oratio digonem ventris ad ea que epatis. Ad aliud omnium quod dicitur iam dudum. perfecta enim generatio et ultima hu. generatur in corde diminuta vero et prima in epate amplius. Ad aliud dicendum quod intentionaliter prius generabitur san. quam alij hu. Ipse namque solus necessarius: alij vero magis ad bene eius et iuvamentum generari. quare non magis producit epate ut est instrumentum aptum generationi san. quam aliorum hu. in ipso tamen generantur licet superentur et tin-

gantur excessu sanguinis et cholere. Ad primum in oppositum inductum quod dicendum monstratum est prius. Et alia demum allata dicendum: quoniam concludunt hu. simul tempore generari cum corpus fuerit sufficienter temperatum et alimentum cum demum administrationis modo illi continue occurrerens huius.

Ratio siquidem est quod dictum est de phlegmatis generatio dubitare itidem contingit. an sanguis generatus ex alimentis sit eiusdem speciei cum eo quod ex phlegmate. Et videtur quod non quod diversorum perfectibilium: diversae sunt perfectiones cum unumquodque secundum suum ordinem in suum finem. sed phlegma et alimentum sunt diversa perfectibilia cum realiter distent. Rursus hu. cum primam a sui naturali dispositione redduntur innates. Galenus. 7. dicit. sed phlegma est humor. alterabitur utique in dispositione preternaturali: cibum autem in natura putat in sanguinem. Et phlegma est corporis res frigidior primam prima et complexionum ultimo. non pauca vero alimentorum sunt calidiora proportionata humane. Que autem adeo dicitur non videntur in idem incidere. non igitur san. generatus ex alimentis et phlegmate speciem extat eiusdem. In oppositum ubi cum quod reperitur natura proprietates alicui iuvenit et ipsum: cum inseparabili id est seque. sed in sanguine generato ex phlegmate et cibis reperitur proprietates san. propria puta coagulari. galenus. decho. vi. Itaque eiusdem reddet naturam specificam generatus ex utriusque. Propter primum quod sciendum quod terminus antea suis expositus generatus cum dicitur. 61. ut et videbitur per. Propter secundum quod sciendum ipsum satis fore unumformiter enunciatum: licet in eius proportionabili sit mor apparet dubitari. Propter tertium autem sciendum quod san. generatur ex phlegmate ac ex alimentis sit eiusdem speciei et materiam si generatus sit ex ipso in epate. quod ostendit quod virtus epatis cum calido potest huiusmodi materiam alimentorum et phlegmatis apparenter dantes disponere et preparare ad eandem formam sanguinis suscipiendam. Quod significat sanguis generatur ex napello vel aliquo huiusmodi ex neo et ex vitello vel vino cum ex utroque re et per dicatione constituitur san. i. dicitur dicitur appens. Amplius cum finis et forma sint idem etiam numero: physicorum secundum. sed finis sanguinis ex utriusque constructus est corpus nutrire spiritumque generare. In hos enim sanguis tanquam in proprium finem ordinatur: differentia. 13. Itaque san. et ambobus quod generatur eiusdem speciei. Quod similiter evenit si transferatur ut in sanguine alibi quam in epate: quoniam id erit in virtute ipsius epatis. dictum namque dicitur. 29. quod in venis venientibus ad stomachum et ad oia membra sicut aliquid quod virtutis generatur sanguinis. Et huiusmodi veritas annexi approprietur consequenter non modicum.

Propter quartum quod ad primum quod licet perfectibilia sint diversa idem tamen ut visum epatis et caloris virtute cum idem materiam disponat et formam inducat. Et sic dicitur ad secundum. Epate. n. cum his que ipsius habet calefacere et alterare. Ad aliud dicendum quod phlegma cum sit san. diminute decoctus potest calore mensurato alteri digestionem ulteriori et non in id quod preternaturali vix in sanguinem conuertitur quod non sic in erit cholericis duabus cum peccet qualitate vel substantia: dicitur. 30.

Quis est occasione quaeritur introducit diutius hesitatum ut an generata ex coitu siue combinatione animalium et putrefactione seu casu sint eadem specie. Et videtur quod non: quod primo de generatione animalium. c. i. Que cumque non ex animalibus sunt sed ex corrupta materia: hec generantur quidem: alterum autem genus. et quod factum est neque

mella: neq; masculus. *Et*. 6. *historiarum*. Sūt autē et alia genera mirū multa circa quos egdem nō parū *naturae* questū. Adhuc quēcūq; nō hnt eūdē actū nō p̄cidūt in sp̄m vnā. totū. n. vnus actus. sed cōbinatōe genita et casu eodē nō p̄cipiāt actū: cum illa possint nālissime gnāre: tale alterū quale ipsa. hec uero mime. vnde *ho de aia*. Quēcūq; p̄fecta et non obata neq; spontaneā neq; causalē habuit gnātionēz facere: qd valēt tale alterū q̄le ipsa vt aial sigdē aial et planta p̄antā. *Et*. 8. *metba*. alterius mae alter ē actus. *Et cōmētator*. s. *physi*. qm̄ mā fuerit diuersa: diuersificabitur et forma. *Et*. 8. *idē metba*. In entibus nālibus quelib; forma b; māz. p̄p̄iā. sed diuersa et iappropriata ē mā mēstrualis: ex qua aial qd generat et mā putrefacta: *Rursus* oporteret si aliq; fierent sponte: sp̄q; eadē aliqd calidū determinās cōnaturale: s̄l̄r et *actus* actiua. neutriū aut vī hōz adesse cū calor ille sit celestis cōis ac putrefactalis: neq; agens qd appens p̄iale forme impressiūz. Adhuc quō cū nihil agat vltra suā sp̄m celūq; sit incorruptibile et cōe gnābit corruptibile appropiādo. non igit gnāta coitu et per se cōcidūt in sp̄m vnā. In oppositū q; si magis vīsa distare sūt eiusdē sp̄ci et ea que minus: sed celi magis vident iter se distantes q; generatū cōbinatōe et a p̄scuano. qd ondit diuersitas orbis et stelle: ac qualitatū efficacitā cū cētroz causā aliēitate vt ondi lucidatoris: *dia*. 4. celi *ho oēs* sūt idē sp̄e. cōmētator *primo ce*. et *mū*. *Amp*. cū ars imitetur nām sicut ē in factis et dispōnibus: ita et in entibus nature. *ho* et *metba*. sed in illis idē sp̄e sit ab intellectu p̄actico et casu vt p̄ciosi acq̄sio. *Sanitas* et *salus* sit nā et arte. *Poster*. et *secūdo*: exis *speci* ei eiusdē vt denotāt actus s̄l̄r igit in entibus erit nāe sūt itaq; eadē sp̄e que coitu. p̄ducta et sp̄ote. *Propter* *prīmū* qdē sciēdū q; genita: cōbinatōe vel coitu dicitur: que p̄ter nām determinatā et agens vniuersale p̄ta celū. agens ēt expetūt p̄ticulare vt hoīem. *Is*. n. et *sol* hoīez generat *phy*. *ho*. Qui ēt p̄ter alia p̄fectiora: ponitur entū vniuersalissimo idigere aiaz infundendo cū solus intellectus veniat ab his que foris: de ge. aialium. 16. Casu autē genita sponte p̄scuane que absq; agente p̄ticulare. p̄ducūtur. Quid autē sit sp̄s tactum *dia*. 65. dictū. n. *ibidē* genus nō esse vnā quādā nām. sed circa ipm̄ latere multa. *Equo* catōes enī latent in eo: quaz q̄ppe quedā sūt distantes nō parū vt cāis aial et sidis: aliē similitudinē iter se hntes aliquā: sicut hō verus et pictus. nōnullē at p̄xime genere vel similitudinē: ita vt in eo nō videātur equocatōes: cū in sint ceu corpus nāl̄r loquēdo equo ce dī de celesti et huius corruptibili cum ambo rū nō sit vnā mā: cōueniūt tamē in genere logico: similitudinē qdē vt magister scholarū et familie dī equo ce. p̄p̄ie tū hic si qdē hāz doctor illius *ho dñs* alter. *Propter* scōm *ho sciēdū* ē. A. voluisse generata coitu et putrefactōe eadē fore sp̄e: at vnūqdq; in sp̄m posse idiuū duplici hoc puenire. Sensit nāq; in libro de diluuijs et. 15. appet eius aialium: q; post corruptōem sp̄ci rotius diluuiio peste aut volūta te stellarū vigore ac itelligētie agentis possit speciel itidem ex elementis p̄creari et nō egeri semella: nisi p̄pter locum et sic matricem in generatōe non expetit: nisi p̄pter melius accidere vt embryonem foueri p̄fectius. *Et* q; rariū inuenit p̄fectus generatiōis

locus in elementis. p̄pter repentinas ipsoz transmutatōes: p̄sum qdēz fuit de loco determinato puta matrice absq; tū ipsa nihilomin⁹ cū locus rep̄retur i elementis cōtempatus p̄ficietur gnāto. *Qui* plurima iducit signa: q; videmus ex putrefactōe alicubi mures generari et demū p̄coitū multiplicari: s̄l̄r p̄scos et huiusmōi. *Et*. serpentes in monumētis plus ex capillis mulierū maxime ab eoz longitudine cum humiditate viscosa generari et denuo coitu multiplicari mare ac semella cōstitutis. Adhuc. 15. aialium: habui amicū q; fecit scorpiones. q; alios demū generauerūt scorpiones. Subdēs nō debere aliquo eē mō q; res generata p̄ virtutem generatiua: qn̄ ēt possit aliter generari: qm̄ gnātio est in sp̄e cōseruatōez. sed semella circa indiuiduū extat. Testatur itidē se credere quādā castorē sine binariū se fecisse in riuo ioccon dco cū sit parū t̄pis nimieq; amari distātie ita vt ide nō potuisset ad hūc puenire locū. Adhuc vīsam ē caput vni⁹ aialis vel alia pars seu ipm̄ torū in matrice alterius generari. distantiū ēt abinuicē mole ac gestatois t̄pe ceu hominis et pecudis. *Stelle*. n. et p̄p̄ie que arietis habēt mōstruosa generari finisq; p̄scuz sicut oppositē opposita ceu vīsz ē alicubi lapides suscipe formas p̄tium humanaz. Quod fortasse sentitur thimei *ho*: vt iductū differentia. 101. *Cōmētator* *ho*. s. *physi*. cōtra istos plurib⁹ vadit vīsz: ponens nihil idē sp̄e casu generari et coitu. *Primo* qdēz q; transferēs se ad hoīem magis ait: q; tūc homo generatē ex nō semine hoīs sicq; foret hō equo ce cūz co q; generatus ex semine. *Lū*. n. materia fuerit diuersa diuersificabit et forma. *Et*. si materie et forme nō eēt appropriate tūc quodlibet gnā: ēt ex quolibet: forentq; oio materie iā ociose ac sup̄flue. *Rursus* si hō ex terra vt mus gnāret: tūc aut foret semp: aut in pluribus vel pauciorib⁹. sigdem prius sic hō nō generaret ab hoīe cio. si aut cōm tūc homo generaret ab hoīe raro et a casu. sigdem tertio sic eadē sp̄s p̄duceēt natura et casu tamen sit opposita. *Salin*: hoc dato tolerent cōpatio et respectus cāe ad effectū: sic q; cessaret necessitatis natura. Subdit etiaz q; nulla sp̄s sit a casu. s; inuenit aliqd simile ei qd, sit a casu. *Octauo* *metba*. et: *Que* aut inueniūtur casu sūt mōstruosa nō naturalia. *Diximus* qdē ista cōtra negātes id manifestū fore p̄ se: sicut. A. qui dicit possibile eē hoīem generari ex terra cū eius famositate. Subditur et *ho* *metba*. sed conueniētius in matrice. *Et* hō s̄mo ab homine q; dat se scie fatuus est valde. *Aris*. aut vt *amp*. tertio videbitur dicēdoz medium horū tenuit viam. *Mon* enī oia possunt fieri casu sicut aia aialium p̄fectio cum plura expetant in sui productionem et esse vt vīsum: *dia*. 36. similiter etiā vt tactum: quedam semidiminuta et imperfecta similitūz q; partium vt p̄scos mures et talia possunt vigore stellarum ex materia putrefactibili produci: taliter vt vterq; verum dicat pro p̄te. *Quid* autem ex dicēdis p̄mplius apparēbit. *Quis* etiam fortassis diceret q; vtraq; sint specie logica eadem nō aut naturali cū ille cōsideret intentiones quas dā cōiores. *Is* at res p̄p̄iores ita vt sint eadē sp̄e equiuocatione terra que vix fore videtur: nō autem prima aut secunda. *Sed* hic magis respon. ad hominē. *Propter* tertium *ho* sciēdū q; aialia quedā generata ex putrefactōe mox eiusdē extāt sp̄ci: qdā *ho* p̄tr transmutatōe

iterueniēte media. Nā quedam sūt quoz gnatio est pfecta sicut ea in quoz generatione agens aduenit p ticolare. aliqua vero imperfecta non aliter q̄ ex putrefactione pducta neq; vnq̄ generātia vt anguille bi stoziarū libris: lumbuci terrestres: et huiōi. quedam vero media. Et hoz nulla mox pducta casu extāt ea de specie cū his que coitu vt mures et serpētes: que dam vero nunq̄ efficiūtur eadē specie cum pducen tibus ceu lēdines a pediculis pducte. quedā vō sūt media se e in specie pducen tis trāsmutatōe redeun tia sicut rane. pducūt enī oua: ex quib⁹ sūt pmitus ranūculi oblōgi cuz capite grandiori et cauda subtili admodū marsonū pisciculoz. qd̄ et vermes ostēdūt syriaci. vnde hysto. 5. s̄ iūt quidē vocate psiche. i. pa piliones ex cāpis. i. rugis: in raphano et calue pui si unt vermes crescētes: deinde in tribus diebus pue cāpe: deinde angmētate latitant et pmutant formam et vocant̄ kirisalides: que durā habētes tunicā tacte sūt aut vt arancales et folliculi figura: tpe vero ml̄ to interueniēte circūripit tunica et euolant aialia psi che dicta. Sic igit̄ apparet: quō p multa intermedia paulatim ex his que minores milio rugalibus sūt psiche tandē seu papiliones. Propter huius qui dez veritatis indagatiōe pmitul tangātur q̄tuor: cāe sicut alioz pluriū aialis generati casu vniuersales cū elemento elemētari putrescibili et celesti formaq; si ue imago ex. 48. stellaris quasi p ticulari mālīs gene ratione talis determinata vt serpens scorpio vel que huiusmodi qd̄ differētia expositū sufficiēter. ioi. Et sequēter aut veritas subiūgatur. dico igitur q̄ geni ta ppagatione et casu siue mox aut tandē ptracta: eius dem sunt speciei et entis: qd̄ ostenditur qz metha. 7. In factis quidē a nā. quedam nāq; et illic eadez et ex spermate sūt et sine spermate. hec aut identitas aut erit vniuersalis aut generalis aut specialis. nō p̄ma quia illa sūt numero eadē: quoz mā vna quantita te determinata. d̄ria. 3. non sc̄da. quoniā sic sermo in artificialis oio: cū omne participās ser su sit aial. spe cialis igit̄ erit idētitas. Et ideo Ar. videt̄ hoc sermo ne opinionē euellere vtrozūq; Auic. qdem cuz dixit quedā ponentis vt visus. quecumq; sūt coitu casu posse pducī. Auer. vero cū subiūxit eadē volentis nullatenus sicut oñsum cālia et ppaganabilia specie vnitari. Et: pbleu. querit. io. ppter qd̄ huiusmodi quidē sūt aialiū non solū ex se inuicē s; et a casu. alia qdez ex se inuicē solū vt homo et equus. sic itāq; sen tit quedā fieri a casu solū: alia copula tm̄ nōnulla ve ro vtrozūq; modo. Adhuc qñ cause aderunt sufficien tes idētitatis speciei huius: quoz erunt specie eadē. sed talia reperiūtur in generatis sponte cum his que coitu: qz in illis est calidum elemētale pparans ma teriā. non enī est putrefactibile oio: differentia. ioi. similiter et celeste illuminatiū vniūficū aiatinum i eē ptentiū et eius forme determinate vebemēs in pdu cēdo. Ad quod nō parum opatur locus cū sicut est operet̄ ita natura. pobleu. io. vt loca oñdunt calida temperate in quibus generata non raro sponte per sectione qz cōbinatione pducta in locis his oppositis vt oñdunt que vtrozūq; oia cum illorum multitudi ne ad propagata: ceu in his que anime sūt: quidam boium per se potentes intelligentie coniungi agēti: terminosq; inuenire medios demonstratiuos et oia q̄ sita sui igenij subtilitate vt de Hippocrate p̄fert ha

ly. quos et alij cum tota doctore que habent instrue do et dearticulādo nūq̄ vel vir valent suscipere. A. 5. de aia: Proptē nāq; p̄ditōnate circūstātis diuer sificantur nō pax nūc et pu. Amp. quoz est eadem cōpositio figura et ptractio sunt eiusdē speciei. nā com positio cōsequatur pplexionē: differentia. 63. arguit illā: hic vere eandē formā vel aiam cū sit p̄p̄riū illi⁹ instrumentū: differentia. 23. ca vero vt ostensūz specie causat. similit̄ p̄menta. fo. ce. et mū. probat qz si vna stella est rotūda et alia: et ideo que sūt eiusdēz figure cōclufit eiusdē fore speciei: ingens iā declaratū eē qz figura est ex rebz eēntialib⁹ in corporib⁹ celestib⁹: qz sūt animata. sicut enī vna stella est rotūda: et alie qz sūt eiusdē speciei. Eodē vtq; modo erit in his vtrozūq; figuratis cōpositio et ptractio oino eadē. Et firmat qz in tertio eius figure sūt ex q̄litatibus asso ciatis formis s̄balibus perfectis: arguūt igitur ipsas P̄alin: quoz finis et actus sūt idē et ipa cuz omnia ordinētur in finē et actio ducat nos in formā ceu trāsmutatōe in materiā: differentia. 13. sed hij oio idē appa rent. sūt itaq; specie eadez sponte genita et copula.

Propter quartū vero ad p̄mū dicendū vt appa ruit qz lz sit aliter genus p̄mo: p̄r tū reddit idē spe cie trāsmutatōe superueniēte plurima et tempore. Aut dicendū verificari hic in q̄busdam imperfectioni bus vt enthomis. subdit̄ enī: talia enī sūt enthomo rū quedā. Ad aliud dicendū qz genus sumit̄ impro prie p manerie et modo generatiōis diuersificate acci dēte alqualiter ceu P̄arbi sic diuersificant et indi. vnde p̄mio metha. hominū gen⁹ arte et rationibus viuit. Aut dicendū esse plura muriū genera eoz no men extēdēdo. nā qdam sūt parui sulsi in arborib⁹ habitātes magis sicut nechelle dicte alij sub terra vt talpe. qdam sub aquis in ripis cū longiori musda p̄ togari appellati: nonnulli qz magni P̄baraonis di cti cū pilis magnis asp̄is. et alij et habitant in domi bus: alteriq; in agris: quoz aliqui p̄r inter se forte sp̄ei eiusdē athome: reliqui vero differentes. Et ali ud dicendū qz sermo. Ar. non verificatur in oibus qz non possint generare. sed in q̄busdam vt tactum de enthomis imperfectionibus. Ad aliud dicendū qz licet materia videat̄ diuersa entia virtute tm̄ reddunt ea dem. ppter que operant̄ in ipa vt ostensum. necessi tas et forme non sumenda est a materia: oio vero ma gis a fine cum reliquis cārum necessitatē imponat: et nāq; cā cārum. Ad aliud qd̄ dicendū visum. Ad ali ud dicendū qz lz celum sit icorruptibile fm̄ s̄baz: cor rūpitur tm̄ continue fm̄ situm motū et lumē: quibus hec bz cāre. similiter ppter impotentiā materie non potentis plene suscipere. ob enī distare a cōmodo di uino. hec infinita sūt infirma et plena multi turbi nis. Ar. de mūdo: Rationem autē ex cōmēto susce ptam in partē contrariā nō cōcederet. A. sicut com mentator testatur. putauit nāq; auicēna celestia ge nere idē esse et specie diuersa. ppter diuersitatē par tium motū suoz et difformitatē vt tactum centroz. Ad hoc et facit diuersus eozum actus: cū quedā sint calida effectiue: alia frigida et sic. et hu. qdam mascu lina et alia femina. Et omentator autē id tollit. d. stel las in rei veritate nō agere frigiditatē: s; calores si miles vnicūq; elemētoz: qd̄ manifestū est in luna in aliquibus operantibus manifeste. S; dicendū ve rius qz licz non sint formaliter talia: sūt tm̄ effectiue

huiusmodi. sed tamē vlr motu & luce caliditate inducūt oia. Debz ēt fieri cōpatio actus frigidi calidi vel alterius ad tpatū iter elemēta: q̄lis aer vel magis ad mixtū tpatius: vt corpus humanū. Adhuc aqua nō eēt sūme frigida cū terra psequēter aut caliditas aliquorū eēt vt frigiditas hoz. Et firmat: qz substantie appent eoz oio diuerse: vt lune ad plura. vnde ter- tio de ge. aialium. Terra vlr cōicans quarte sube pu- ta terre. Silr ēt sunt in cōtinua: nō aut vt aialib⁹ pri- bus in adinuicē cōtinuata. vñ fortassis meli⁹ ē dīe su- piora genere cōuenire: spēqz differre: & marie que ī diuersis sūt speris. Que aut in vna eadē ceu q̄ in. s. oia mouebāt. No in idvt tactū cōmētato: qz oia supi- ora sūt figure vni⁹ puta rotūd e. Sed qz forte volet ēt alijs rotūdis aduersā idētitate specificā huic adap- tare. tū ēt qz si eēt generē eadē vt subdit & plura spē cōposita foret ex mā & forma diuerfa. & si ita eēt ge- nerabilia & corruptibilia eēt ergo ab aliquo: igitur eēt illic corpa pōra eis: qd̄ ipossibile oē. Qd̄ ēt aliqs ipediet dicēdo corpa celestia māz hīe lz aliā & alterā qz hāc subiectā trāsmutatōi: cū dicat prio celū & mū- di celū eē qd̄dā singulariū: & eoz q̄ ex mā qd̄ vificat ī celo triplr. dico ēt celū totū appellādo vnicū. s. quoqz metha. distinguitur duplex mā: itellectualis v3 & sensibilis. vñ Auer. Adulteriēs inqt celestia nō hīe māz: aut equoce hīcide dici. Octauo No his ait metha. in scia declaratū nāli eē: qz celū h3 māz loca- lē sine ad vbi: & tū nō h3 māz gnābilē & corruptibilē & iō videm⁹ qz celū nō cōponit ex mā q̄ ē in potētia & forma que ē in actu: qd̄ dictū ē certū distinctōe vifi- catū. De qua & s. Ar. metha. ī nālibus sempiternū aut substantijs alia rō. f. orfan. n. quedā nō habent māz aut nō talē: sed solū fm locū mobilē: & i. eiuf- dē oia hnt materiā quecūqz trāsmutatū: s3 & alia: et sempiternoz quecūqz nō gnābilia. mobilia No lati- one vey nō generabilē habēt: sed vnde quo. Vitas nāqz qz vna ē materia oium p̄siderata ī se p̄ puatōes ois forme sed diuersificatur rōne. Sint igitur q̄ ma- ture bec icidēter cōsecutōe sermōis dca: cū ēt p̄side- ratōem nō p̄prios huius opis p̄dat: de qbus tra- ditū sufficēter in erpositōib⁹ p̄bl. pte. io.

Ausa eius qd̄. d. ē in venis aliqd̄ eē vtrius sanguis gnātiue dubitat an digō cōis fiat in venis. Et vlr qz sic per Sa. in plerisqz locis exprimētē sam digōnem fieri in venis. Eti. tertio d̄ re. san. Audire o3 digestiū vtrū nō eam que ī ven- tre solū aut venis. vel fm epa. sed & h3 vnāquāqz p- ticulā. Et. A. a. t̄erentē in eis perfici tertiā digōnem quartā No in singularis mēbris. Et sulcitur qz primo p̄nosticoz. Q̄ n̄ di in libro de spermate qz san. videt multotiēs in venis ex qbus nutritur hō: aīcedere & recipe aliquā imutatōem ad gnātōem sp̄matis: hoc aut digōne p̄fici. Adhuc primo de somno & vigilia. de foris igrediete alimēto ī suscepta loca: sit euapora- tio ad venas. ibi No pmutatū in sanguine vtritur: & vadit ad primū puta cor. hec aut cōuersio nō fit nisi p- digōnem. Rursus: cuius ē supfluitas cōis: ei⁹ est et inuamētū cōe sed talis ē que vearū. vnde de accūti. 6. c. i. Digōnis supfluitas venarum ē triplex: quaz vna cholere ru. feces: fa cholere nigre. tertia No ē aquositas. & prio dicif de re. san. artariarū & venarū supfluitas ē: quale serū in coagulato lacte. Ampli- us digō ē quedā p̄fectio cū sit cōplexio a p̄prio & nā-

li calore. d̄ia. 50. sed hec dat in venis: qz locus san- sunt vēne: primo de somno & vigilia. loc⁹ aut h3 vir- tutē saluatiuā: appēl q̄rto p̄p̄si. vlr. n. p̄ncipue gnā- tōis ceu pater p̄p̄p̄bi. vñ quantū nā dat de for- ma & de loco p̄ntē illā: q̄rto ce. & mū. Itidem qd̄ pōt plus poterit & minus. s3 vne p̄t sanguinem gnare qd̄ plus vlr qz simplr digerere. hoc. n. imutare: illō No informare. vñ dictū sūt in venis venētibus ad stomachū & aliq. Q̄riūtur ēt a corde in quo digōnis solū ē radix & p̄fectio ceu & aliorū actuū d̄ia. 38. Eti. qz maxime p̄bla transit p̄venas cū sanguic vt supplc at illius defectū cū mēbra carēt alimēto. Est nanqz semidigestū aliqd̄ nutrimentū. Id aut o3 p̄fici digōne qd̄ nō vlr nisi venarū cū nō reuertat deiceps ī epar. Cōis itaqz digō erit in venis. In oppositū cōiter sunt medici & Auer. p̄pue tres tm̄ ponētes digōes ventris. s. epatis: & mēbroz. Amp. vnus mēbrū vni- cus ē actus baly. certus saltē & p̄ncipalis vti hic ex- petitur cū p̄cedat ab esse qd̄ ē vnicū p̄ vnā formā cū iusqz. sed venarū actus ē seruire epati defendendo. vñ de p̄tibus tertio. Eius qd̄ in corpus distribuit to- tū vne cā. Rursus digō & cōis sit p̄ calidū & hūidū. sed vne frigide sūt & sicce: cum sint neruose. Igitur vne digōem nō opabūtur cōem. Propter p̄mā qd̄ sciendū qz quid sit vna: qd̄ue digō & quot dicat modis differentijs oīsum ē. 47. & 50. Est aut digō cōis que ordinatur p̄ncipalr in finē p̄prij digerētis p̄r No in ois ptis alitōem qualis que vētris & epa- tis. he nāqz ptes laborāt p̄ omni corpe lz directiō tm̄ p̄pter scip̄as: vt de motibus apparet liq̄dis: p̄p̄ria qd̄ ē quā vnāqueqz h3 p̄ricula: in quā siqdem ordi- nātur cōes aut imediatius: vt que epatis vel media- te sicut illa que ventris. sole aut he sufficūt in aiali- bus p̄fectioibus ēt trāsmutare alimētū in ptes ne- qz absqz vna earū valet perfici: vt ostendūt passioes hidropicales maxime. vna. n. digōnum aliā corrige- re nō valet. Propter fm qdem sciendū. A. sen- sisse quatuor fore digōnes ēt cōes. ingens prio p̄ria ca. de generatione humorū. Debes scire qz sanguis & qd̄ cū eo labitur tertiā h3 digōnem in venis & cum ī mēbra diuiditur et vnūquodqz recipit suū nutrime- tū h3 quartā. S3 hūc p̄rium sentit tertio collz apte: ita ca. de egritudinibus et accidētibus superueniēti- bus stomacho. Adibi melius vlr vt nō ponatur ter- tia inuenis digō sicut posuit hō que tu scis: eo qz san- guis ī eis non transit ad aliā formā: sicut sit in vētre epate et aliis mēbris: Sa. No scdam digōnem in lo- cis qz multis ascribit epati: verū in q̄hūsdā sonat ve- nis attribuere ipsaz tm̄. Quid aut de his monstrabit p̄sequēter ex dicēdis. Propter tertiū qd̄ oīden- dū pus nulla digō pōt simplr inuenis de se cōis pōt p̄fici. Scdo aut qualr sit audiēdus sermo Sa. ostē- detur. et ex hoc actus venarū appebit in amplius. Propter primū huius sciendū qz digō cōis fa sit ī epate: vt sentit medicorū oēs et nō inuenis directe vñ p̄tū tertio. Epar ē digestionis grā. Qd̄ oīditur qm̄ ad digestiōem et p̄cipue cōem. 5. aut. 6. videt ex- peti. Vñ qd̄ ut adsit organū digestiū p̄cauitatez habēs: ī quo p̄prehēdat et q̄scat degerēdū digō. n. p̄fici q̄te. d̄ia. 61. Cū ēt vlr sit inata q̄litatez utēf Ampli⁹ caliditate et hūiditate. ac obiectū d̄termia- tū in qd̄ opē in qd̄ et eēntialr fm medicū ipsa trāns- format. Et supfluitas d̄termiate imutatōe erret h3

fm plures nutritur immediatus eo q̄ digestū in ipso
 ceu. hec veni h̄. Concauū nāq̄ ē organū i quo quic
 scēs alimentū; vt obiectū deimnatū vtute qdē sibi
 indita r̄ coadiuuātibas nō paucis vt tactū digeritur
 ac cēntualiter trāsmutat. Sentiūt ēt oēs ex puriori p
 te chili digōe ipius facti; tunicā eius intrise cā saltez
 putri. dria. 53. h̄ ēt supfluitatē q̄ p̄ intestinox egre
 dit viā. Que ēt repiunt in digōe mēbroz tertio. sūt
 eni illic ptes p̄cauitates h̄ntes r̄ poros in qbus qe /
 scēs alimentū; iā elaboratā digestionē duplici dnuo
 ipax vtute rubeū p̄xūs in albedinē pertrāsit. trans
 mutatū vt sise corpi reddat; habetq̄ supflua vt cere
 bri mucosa; sp̄mata; sudorē; lordicie; pilū; vngūē; r̄
 occultā a medicis absq̄ noie dictā trāspirationē. Ex
 eo aut qd sic digerit; p̄fuitur oēs corpus immediatus
 nutriti. Que vtiq̄ nō min⁹ ē i epate repire. Sp̄suz
 nāq̄ ē organū p̄cauitates h̄ntes r̄ scissuras i quo chili
 residēs; velut obiectū distinctū mēfaraicis delatum
 vtute ipius s̄ba r̄ colore in sanguinē realit trāsmu /
 tatū p̄uertit. Subā eni epatis ē p̄pinā nāc sanguis;
 de iuuamētis q̄rto; ca. 3. vñ p̄dic tū ē; epar creatū est
 rubeū; vt s̄guis eēt p̄ueniēs gnātionē; velut mā ma
 mille r̄ testes albi p̄ducti sūt vt sp̄ma r̄ lac p̄crearef
 vt talia. h̄ ēt sicut tactū supfluitatē trinā; vt cholera
 r̄ melia; r̄ aquosūz yrine nutritur r̄ sanguine. In h̄
 eni facere d̄ opationē p̄mo p̄ma. in de gnātiōe hūo
 rū de quo tactū dria. 33. In venis aut nulla vt pau
 cissima repiunt istoz. non eni h̄ habeāt p̄cauitatē in
 ea contentū getatur. s̄ pot⁹ i delationē p̄ducit. ita
 eni dicte sunt epati fūre. neq̄ virtus eis iest trāsmu
 tandi; qd subā ipax r̄ p̄plexio denotāt. Naud aliud
 h̄z subiectū q̄ epatis digestio sanguinē v̄z. Neq̄ ip
 sum cēntialr trāsmo; mant imo sub nā p̄tinue magis i
 eis remanet sanguis. vñ alimētōz tertio; Digestio q̄
 in epate r̄ venis significatio. Neq̄ adhuc nutriunt
 eo; vex magis humiditate dealbata; cū sint ptes sp̄
 maticē. Naud ēt aliq̄ venaz digōis supfluitas assi /
 gnatur ipax; ita q̄. A. p̄lites tertiā digestionē cōem
 in venis non eidē supfluitate appropriant. s̄ p̄udit
 cū ea q̄ digestionis tertie vel q̄rte apud ipm ingens;
 Duax digestionū supfluitates remanētū p̄ resolutō
 nē r̄ reliq̄. Ampli⁹ vñq̄q̄z qd gnāt aliqd gnātiōe
 saltē vt hic vnuoca; p̄sile gnāto existit; p̄ncipalia eni
 p̄stant oris r̄ e. Epar at p̄portioat s̄guini; cū
 sit san. coagulatus gnātū ex sanguie mēstruo; theorice
 tertio. ca. 28. dictū aut ē colore ru. h̄re q̄lis q̄ sangui
 nis. Nāntas ēt ipius q̄grādis; r̄ organizatio mira
 bilis id oñat; quoz fere nullū ieristit vene. Nō ita
 q̄ in venis cōis sit digō; s̄ i epate h̄ tm. Propter
 scdm hui⁹ sciendū q̄ vene sunt duplices. qdā enim
 sint cadētes i epatis p̄structionē; alia v̄o extra ipm.
 Que aut prime subtiliores extāt q̄ scde reliq̄; vt ius
 epatis ei qd digerit immediatus posset occurrere. vñ
 iuuamētōz q̄rto ca. 3. Corpus epatis primū instr̄oz
 gnātiū sanguinē; quanto magis cibus fuerit p̄pin
 quus ei; r̄ato veloci⁹ i suā alterabit nām; ac meli⁹ re
 cipe faciet sanguis sp̄m. r̄ iō tele venaz i epate sunt
 tenuiores telis venaz residui co; pis. r̄ qz iste p̄tinēt
 qd digerit immediate in seipsis epatis vigore velut le
 bes pulmētū decoquendū; sed act⁹ decoctōis attri
 buit no igni vere decoquēti s̄ lebeti multotiēs. Gra
 q̄z r̄ digestio p̄lerūq̄z non epati p̄ncipali organo sed
 iniro p̄ctiūo. Ille aut vene q̄ extra epatis existunt

subaz; magis sunt ab h̄ actu remote; te lasq̄ habue
 runt grossiores; q̄ sūt remote a s̄ba gnātie s̄guinē.
 In vtute in epatis sentiūt oibus venis i esse aliquaz
 vtute san. gnātiū vt p̄tactū i esse r̄ maxie istaz me
 faraicis. vñ. 3. 14. cap. 1. Epar est mēbrū qd gnāt s̄a /
 guinē. q̄uis mēfaraice p̄uertant q̄iq̄z chili ad san /
 guinē p̄uertione aliq̄; pp id qd iuris est de vtute epa
 tis. Sic igit mēfaraice vidēt p̄parare digōnē epatis
 ceu masticatio facta i ore habilitat r̄ disponit ad ven
 tris digōnē; de p̄tib⁹ scdo. Diuisio eni alimēti i mo /
 dica facile exhibet calido opatōez; ceu r̄ vasa sp̄ma
 tis fm Ar. dicta inuoluta coopari ad digestionē testi
 um fm alias; dria. 35. Vene itaq̄z delatrices reliq̄;
 sanguinē i ptes magis disponēt ad digōez tertiā; q̄
 aliqd supaddāt scde. r̄ maxie versus cutē ipax extre
 ma. Ad fortasse sensit. A. tertiā digōnē ēt cōez po
 nēs i eis. Qd eni digerit i his p̄tum obtinet formam
 hūoris; r̄ fm aliqd hūiditatis cū sit i via. Qd idi. at
 febris etica r̄ putrida fm tale q̄iq̄z scā dria. 93. Vt
 fortassis. A. mouet id; q̄ cū s̄guie labit p̄ venas vt
 tactū p̄nta p̄hā qd loco sanguis in ipm p̄uersū stare
 ponit; qd qdē vt oportere nō alibi; q̄ in ipis ad euz
 p̄uertit. Sed dicā id vt vtute p̄tingere epatis r̄ non
 venaz. Aut tertiā hāc forte ponit digōnē cōez; mo
 dū obfūans suū vt potē alioz scmp. p̄liare fm ones
 cū coz recitatōe distorta. Sic igit digestio solū sit in
 epate p̄ncipalr; r̄ ipus gra. i venis aut p̄ se efficiēter
 nullaten⁹. Propt̄ q̄rtū v̄o ad p̄mū Da. r̄. A.
 visū qd dicēdū. Ad aliud v̄o dicēdū Da. q̄ illic idē
 ē Theutōem loq̄ vñ vt ipi p̄cludat suscipit nume
 rū digōnū; q̄litercūq̄z fuerit epinatū cū sp̄ in ipsum
 eat. Etenī cū sit debilis cōpaginis ceu san. coagula
 tus sui subā r̄ colore sanguie tingit ēt; ac si aliqd eius
 admiscēt ei ceu sp̄ogia q̄si tictura isicit p̄ ipam liquo
 rē trāseuntē; cū hoc q̄ in epate vtus est immutata r̄
 sanguifica. Qd aut tale nō potuit i se liquore p̄tinere
 subtilē; r̄ iō i ipo fuerūt venule subtilissime p̄les di
 sp̄tue; vt cōtract⁹ iterueniret immediat⁹ fere i q̄b⁹ cō /
 tinctēz chili. Nā eni hic velut i alijs igeminata ex
 cessū coequant. Ad p̄firmatōez dicēdū q̄ illa ē serief
 trāslatōis arabice; q̄ v̄r n̄ raro distorta repitur r̄ mē
 dōsa; qd r̄ sic immediate a greco deduxi; Q̄ndi aut in
 his q̄ de sp̄mate; q̄ i tunicis vazoꝝ a qbus nutriunt
 testes multotiēs appet trāsmutat⁹ iā san. ad sp̄matf
 gnātoez. neq̄z eni ipsas vazoꝝ tunicas ab alio aliquo
 p̄ueniēs est nutriti. Appet itaq̄z ex hac serie q̄ n̄ fiat
 i venis de qbus fmo digestio; vex de tertia q̄ mēbro
 rū vñ testiculū nutriti. Ad aliud dicēdū; q̄ aquosif
 tas v̄nalis ē supfluitas digōnis venaz; p̄ut sunt i
 epate vtuteq̄z ipsi⁹ vt expositū facta q̄ intdūz dige /
 stio venaz d̄r. v̄rina eni cū ceteris hu. i epate gnāt.
 Ad aliud dicēdū; q̄ loc⁹ h̄z vtute saluatiū r̄ eē da
 tiuā; nō sic a se mālū vt ē extrema supfluitas p̄tinētis
 vex formalr mag⁹ qd recipit ab orbe fm talem aspe
 ctū vel p̄portōez; aut altēz; ita r̄ vene h̄z sanguificā
 dū collocēt mālū; formalr tm r̄ vtute re locat ab epa
 te. Ad aliud dicēdū; q̄ illud qd iesse venis v̄r de p
 mutatōe versus sanguinē; nō ē ipsaz p̄p̄iū ēt mēfa
 raicaz; vex eis vt visū ab epate accōmodatū. vbi at
 vnum pp alterum v̄trobiz vnum nā nāq̄z ipsaz est
 deferre p̄p̄ia. sūt eni vt riuuli quidam de partibus
 tertio subintulit etiā aliquid diminutionis videlicet
 notā. Dicendum ēt q̄ licz vene orientur a corde; in

quo principaliter digestio perficitur sanguis et spiritus non tamen in eis digestio efficitur sed potius delatio ut iductus ab Ar. Ad aliud est quod dicendum apparuit si. n. vena transducit phlegma in sanguinem aliqualem: id est virtute contingit epatis et non venarum.

Quonia dictum est antea: quod plurimum iuentum in stomacho: aut generatum ex humoribus in ipso est phlegma quod tandem vltiori digone in sanguinem potest conuerti: hesitatur an digestio subsequens precedere valeat corrigere. Et vnde hinc est. Rursus: sicut huiusmodi membrum ad membrum talis se habet actus ad actum: cuius et eisdem precedat: sed membrum vnum potest aliud corrigere et comparare: ut cerebrum corpositum in eius oppositum: dicitur. 15. Adhuc si epas membrum debile cordis respectu. 7. de iuge. potest contra operari eius caliditate illi remittendo: multo amplius epas forte relatione venteris eius actui pura digoni poterit obstaré: ipsaque perfectius deducere: ut canon firmat dialecticus. Illud autem valde in tegni. Et fulcitur quod epas calidum et humidum nam quo digo perficitur ois: ita ut digestio venteris lapsi nati in frigiditate et siccitate contemetur ac roboretur inde. Galen: quoniam plurima ordinatur in aliquo actu: fortiora potest emendare ac supplere debiliorum defectum. Sic autem potest se habere epas et membrum digonis ad venterem: cum vnum fuerit amplius vterumque lapsus ad frigiditatem et siccitatem: reliquum vero ad caliditatem et humiditatem. Et. agens debile potest super se per manus disposita: quod forte super ea que indisposita: cuius ois generis a materici expectat dispositionem. Sed venter sulcipit quod rude atque indispositum: epas vero membrumque maxime quod dispositum: poterit digo venteris precedere corrigere. Oppositum vero huiusmodi vnde sentire simpliciter Ba. aphoriz. et alimento scdis. 6. n. de accidenti vult: quod operatio tripliciter digonis lesa: in ventre: in epate: ac membrum: tribus sicut ledatur modis: permutatio vnde: debilitate ac corruptione: quod crissu primo est indicat: ac in locis quod multis. vnde de re. san. quarto. Idem quidem deficienter assatum aut carne vel legumem inspecte decoctum: impossibile in ventre digeri benigne. Rone vero eandem habet que in ventre elaborata prae ad scdam que in vena digonem: quod ex principio male constructa cibaria ad ea que in ventre ac in venas non recte digesta eandem habent rationem ad ea que in carne quam habuerunt cibaria quod ad illa que in ventre. Ex ipso autem reddita ad ea que in venis: nec igitur diligenter exteriora venter digerit: aut vena illa que ex ventre: neque carnes que ex venis. quoniam non bene fuerint elaborata. vnde Isaac et vrinis. Vnde cibum in stomacho et epate non fuerit excoctus et digestus: impossibile sit ut digeratur in membrum et eorum assimilatur sube. Sicut si cibus fuerit inspecte digestus in stomacho crudus pueniens ad epas non ide recipit coctioem neque in perfectum mutat sanguinem sed remanet clarus et rosus et crudus ita ut pueniens non poterit in eis digeri nec ipsorum substantie assimilari. Quod et indicat primo tertio. c. de eo quod comeditur et bibit. ita nutrimento multo et superfluo: sed accidat ut digeratur in stomacho. raro tamen digerit in venis imo in ipsa remanet crudus et extendit ipsas et scindat quoniam tertio. i. 4. de debilitate epatis Debilitas capitur epatis: cum stomachus mandat ad ipsa chilum non bone digonis imo digonis debilis aut corruptum. Et ut ad vnum nodum percipi que oppositum huiusmodi sententem Rursus: ois causa primaria potest esse influens super suum catum: quod causa vltima: scilicet de causis. sed digo venteris est prima respectu eius que epatis ac membrum: et illa que epatis habet

nam relatione plura. n. digeruntur stomachi digone quod epatis: et huiusmodi membrum. Itidem in essentiali ordinatis ablato priore auferit posterius et non est: ut eodem appet de causis. sed digones huiusmodi tres videtur essentiali stabilitate: ut vna sit sub alia ordinate contenta. Ordinat namque ois tandem in depditi restauratorem. Adhuc si deficit agens fortius: multo amplius et debilius: sed venteris deficit supponat quod digerit non solum caliditate et humiditate quod eidem inserta sube: vnde ut propter pres illi caliditate cum humiditate persistentes quod plurima ut tactum Sicut epas cum sit membrum principale causa et huiusmodi alijs sere oibus perfectis partibus principabit digone perfectio: non igitur digo venteris antecedente poterit corrigere. Propter primum quod scidum quod est digonis visum est ante oem: et quod nutritiois: dicitur. 30. et 56. Corrigere autem intelligo: non solum cum vna digo alteri suffragat in modicum: vnde cum corpus perfectius altera corrigat vel emendet: velut cum corpus egrotans in pristina reducit namque. Propter scdis vero sciendum quod auctores ut appuit cuius sentiunt: quod digo subsequens puenit non valeat corrigere. si ortas / sis ad corpora sufficienter sana: vel ad plurimum se transferetes contingentia iuxta iductus. Ad raro tamen digerit de quo amplius monstrabit ex dicendis. Propter tertium quod sciendum quod corpus in quo tales attendunt digones: aut erit sufficienter sanum vel lapsus seu discrasiatum. Quod si primum dico nullatenus posteram digonem satis paribus ceteris anteriori corrigere. Si. n. pue deficienter adsit digois actus quod amplius alterabat ad has quod masticatio ad primam nihil poterit digestio sequens in prioris correctorem. quod indicat amplius iducta fo. Sigde lapsu corpus erit: aut vniuniforme seu proportionatus declinat in aliquam octo proportionum distempertam aut differenter et cum inproportione. Quod et si primitus tunc huiusmodi lapsus vel erit paucus ab eius temperamento excedens: aut multus: quod si modicus et maxie usus qualitates que non sunt proprie in digone membrum sufficienter precedit proprie vero digestiue venteris puta si venter digerens quod est calidus in medio primi gradus vel talis: et epas in principio scdis. tunc si venter quod fuerit calidus in principio primi gradus et epas in medio scdis: poterit vterque digo epatis eaque venteris corrigere. tunc quod quantum venter subsistit in caliditate ea tamen epas vigorat: tunc est quoniam cum huiusmodi modico epatis excessu vis digonis saluat sanguifica. tunc quod venter in modicum lapsus digonem non infirmat: ita ut dispositum ei non attribuat aliqualem: quod et rationes persuadent potes. Si autem lapsus fuerit quod plurimus: tunc dico posteram digonem nequaquam precedentem posse corrigere vnde potius precedentem corrumpere venteris: ut iductus p. Ad. puta si venter fuerit calidus in maiore prioris gradus primi et epas calidum in tertio itense. Sui namque caliditate multa cum siccitate: non poterit epas sufficienter vicere virtute sanguifica: cum excedens satis discrasia tandem actum proprie corrumpat virtutis. Adhuc epas calidus adeo modicum caliditate ad se trahit venteris sicut maior flamma minor: ita ut venter quantumcumque subiaceat epati: depaupat calido digerere poterit mime. Sicque praeuisime pparabit epati chilum generans crudum et corruptum: que nepe epas calidius attrahet et ante tempus: ut inde opilatio et debilitas sicut tactum epatis consurgat. vnde plurimos talium est videre hidropem scabiem lepram et huiusmodi defedatones incurrere. Talia. n. sunt discrasiatata: ut oppositio in vna nequeant concidere armoniam. potius enim incitant in furiam quod se corrigant

quod & secunda itidem persuadent inducta. Quod si corpus fuerit difformi sine iproportionabili lapsu seu si vna pars ipsi declinet in aliquam plexione sine nãe similitudine: aut aduersa ultra id quod ipsius est complexio nis & alia huius in oppositu. tunc nãq; duplex est lapsus tunc quoniam declinat ab ipsi opposito: tunc et quod non conformi lizat & decidit cum alia parte in vna quadam cõcedens nam: velut cum cor sit frigidum vel summe calidum & cerebrum calidum; vel frigidissimum ac epas siccius: aut epas frigidum & c. in tegni: & 6. de re. san. tunc huius seu dictum pars erit lapsus modicus: & sic poterit vtiq; corrigi: puta cum epas fuerit calidum & hu. in principio dicat scõdi gradus aut parum amplius: veteres fridus & siccius in opposito. Epas enim tunc potens sui caliditate & humiditate digestiuis intestis: quantum veter caliditate & siccitate submissus correctione inducet: cum in his plexionibus virtus saluet adhuc chylificativa: sanguifica: & proprie cum veter fuerit puus: cui cibi parum debet & sepe in tegni delectusq; ab epate: ac ipsi sufficient magni: Quod & bis iam p̄sum non modicum. Quod si lapsus fuerit gradis: seu si epas ea. & sic. in tertio gradu. veter vero fridus et sic: vel humidus in eodem vel magis opposite hñtibus: digestio sequens precedente non corrigit imo corrumpet. Ecõtra potius se ut pbat scõdo Quod in his sit p̄ponib; aduersus ac excedentib; vires nã alu eni sufficient mēbroz imutative. Quod aut dictum est de digõe veteris & epatis: sicut audiat de ea quod mem broz: ac de medijs p̄ponib; iter hec mēbroz extreme mediocri indicandū. Propri q; nã vobis dicendū quod inducta suis vijs pcedat. logica enim sūt alitise us aliqd vitatis pcludetia. Phla nãq; natū in ventre: aut delatū si nō fuerit corruptū: ē mā in sanguinē apta vteriori pueri digõne. nã digestio nō peccauit ven tris circa ipm oio: & proprie cum peccatū fuerit ut visus ex pte cibi. Ad aliud dicendū: quod mēbz corrigi mēbz & actus actū: quoniam non fuerit excessus in nã vltimatis: adeo ut actus destruat virtutis. Ad aliud sicut appa ret p huius. Ad aliud dicendū quod nō quilibet dispositio sufficit digõni epatis & mēbroz: sed debita & eoz ac tionib; pportioata. quod deficit sicut visū non raro. Ad auctoritates quod alterius partis visū et quod dicendū Ad alia duo dicendū quod digestio pcedens nō deficit oio sed disponē adhuc valet epati ac mēbris. Quod etiã vltis prima: lz amplius isuat vlr ac extensue: nō ta men intensue ac piculari vt secundaria: quod actioni attinet in amplius. Ad aliud dicendū quod venter ope ratur circa materiã rudē & indispositã valde. non au tem sic alia.

Differentia. 30.

Quod solus sanguis nō nutriat vt auctorita te fere oium medicorū. Amplius. 6. de iuua mentis. c. 6. Veneraliē nihil ē in corpore sim plex puz: sed oia mēbra cõcant in materijs: & oēs ma terie inveniunt in oibus mēbris. mā vero sunt hu. nu trient itaq; ex oibus cum nutrimentū fiat a simili. Rur sus de huana nã: & elemētoz scõdo. c. 3. 4. & 5. Alij. hu. tres repiunt in sanguine vt et appet in phlomis hos aut nō est frustra ponē. Adhuc cum alimētū trans mutet tandē alitū: & si solus san. nutriet oia mēbra in suis naturis: formis & virtutibus & alijs disponibus pñtib; foret filia. Sed hoc ē falsū: cum grandis eoz apparet diuersitas. Unde nutritio est assimilatio ei quod nutrit ei quod nutrit primo naliū. ca. 6. Quoniam aut mē broz quedā sunt cholericā: quedā melica & phla

tica: oportuit in eoz nutrimento determinatos fore hu. ea pter sanguinē nutriētes. Galin: scõchi pellicula iterior vt cõter sentiūt: dicit. 53. ex massa nutriti ime diate chilosa: quod nodū in sanguinē trāsiit igit non vt solus sanguis nutrire. & p̄ p̄ns neq; embryonē p̄si tuit. In oppositu Ar. in plerisq; locis dicit sanguinē solū nutrire aut p se aut simplr imediate seu tm. Et auer. cum quibusdam medicis dicit. 33. Amplius de p prietate boni hu. est vt solus vlr cum alio nutriat lz san. optimus est humor: plexionū scõdo. c. 5. Et disun criua ē aris & nō fmonis vj; p̄ncēs copulatiue. vñ Maly. dicit. 33. Sanguis purus ē mā nutrimentū mēbro rū. Et phla nō nutrit: cum sit frigidum & hñdū & semidigestū aliqd nutrimentū. id enim calido fit op̄ p̄fici & hu. quēadmodū & vita. neq; cholera & melica quod vlr nutrit oia in venas trāduci. Sicut cholera nō p̄cunt ad venas in quibus ē san. neq; ipis nutrit corp̄ inua mētoz. 5. c. 3. vñ naliū scõdo. c. i. f̄ allat Erasistrates ponēs cholera in venas cum sanguine p̄trāfire gra vj; nu trimēti aut quod fortasse id ad ei segit p̄cne. sanguis igitur solus nutriat: & aial et cõponet aui. tm dicit solū san. nutrire mēbra sanguinea: nō aut alia. Propri primū quod sciedū quod san. ē hñoz calidus & hñdus sa pore dulcis: odore suavis: mīme coagulabilis solus cuius aliq; est in artarijs: quod tennis ē liquoris in tu. clarū vergēs ad flauū. alter vobis in venis colerut es plm. multiplicitas aut ei dicit videbit p̄nci: ac et. 33. Et aut actus nutritiois seu nutritio fm Ba. assimilatio ei quod nutriti p̄pna gultate & libam ei quod nutritur In quod quod assimilatio oia ap̄posita & vntionē pcedē cum posteriora p̄ozib; nequeat absolui. Et et nutritio ex aliq; filii suba f̄us euacuate restauratio. Quare op positio eiusdē sine dimēsiōe naliū primo. c. 3. & quod ta lis actus siue effectus relatōez ad eius cāz iportat: que quod est virtus ē nutritiva: oia et videre quod sit ipsa. Et aut vis quod nutriēs in nutriti p̄uertit similitudinē: id vt p̄ ipm restauratōez recipiat ei quod dissoluit p̄mo p̄ ma de virtutib; scõdo. & quod huiusmodi virtus depēdēs est & malis in a ipis: nō solū quo ad opatōez sed et quod nã ad suam: id et ipsa sicut cetera taliū mā idiguit cor porū. Equit at mā duplici. vna quod in quod tanq; in p̄po fundata subiecto sustentat. scõda aut ceu ea in quod opa tur. Prima quod mēbz existit rōe quod p̄fic magis: co quod hec vna virtutū extat naliū. Males vero virtutes cum sint males eis quoz sunt vehemēt p̄crete ad oppo sita nō potētes. velut vitales & aiales magis primo p̄ma de virtutibus caplis. 4. & 5. Immo potius vie vni & ordini vni adberētes singulari: pp quod virtutes dicte sunt nature. subiecte naliū egucrāt sibi pro portōabilib; quia sūt mēbra dicta mēbra nãvū & eo rum opposita q̄si membra vj; officialia: vocantur aie infra. & id videmus quod hec virtus plantis existit: pp earū mālitate minime organizatis: in quibus non sunt alie repte due. Adateria deniq; in quā virtus hec ei actū exercet alimentū existit. & quod omne alimentum primo hñm existit alendo: de ge. & cor. primo: scõdo de aia: tertio plexionū. ca. 9. oportuit primito remo uendo ab ipso hñcentes passiones corpori assimila ri. hoc aut fieri non potuit nisi retineretur in corpore determinato tpe. Sic igitur indiguit mēbris pluri mis sibi deseruientibus & virtutibus ac tpe. Adēbit quidē duplicibus. quibusdam quidē propter retinere tādū alimentū: donec p tres digestiones alteratum

tandē in subam filēm conuertat ei: qđ depdituz exti
 fat: & 10 in ore idignit tanto delineri: quo p̄mitti eo
 alimētū alterat rude. deinde eode in vetre tranſmu
 fo: ipse & alijs equit digestis: vt tandē gnāta qđā in
 de suba simili subaliter p̄tisane attrabat p̄ quāsdā ve
 lut epatis manus dicitas mēlaraicas formā venaruz
 būtes p̄ exsuccatōem puri ab ipuro in epatis cocauī
 tate digerēda i quo & substantijs. 5. seu sex gnātis v̄
 tute digestiua d̄ia p̄iori: vna eaz san. v̄vtraqz cho
 lera supflua & aquositate purgatus i venas v̄lteri⁹ i
 pellit digerēdus: & vt tandē p̄ digōem in mēbroruz
 fontibus ex venaz orificijs delapsus: depditi corp⁹
 restauratōem suscipiat. Et qđ a tali alimēto in quali
 bet digōne expellebat supflūū: fuerūt p̄tes ēt neces
 sarie hoc colligētes: ne purū maculef supfluo seculē
 to. duplex hec cā purificatōis p̄tiū existit nālū p̄mo.
 Sunt ēt v̄tutes quedā huic nutritiue velut famule
 subserviētes i attrahēdo ipso alimētū digerēde: & su
 pflūū expurgādo: q̄les sūt v̄tutes q̄tuor prime: at
 tractiua: digestiua: retētiua: & expulsiva: cū discreti
 ua: v̄tutes ministrātes appellat. he nāqz opantur
 circa alimētū: velut plures circa vnū laborātes op⁹
 Indignit ēt tpe. nā i oī actōe q̄tuor oī cōcurrē: agēs
 v̄z potēs in mām sibi dispositā agere fo. iuxta illd se
 cūdi de aia. Actus actiuoz sūt in patiēte & disposito
 Reqr̄itur ēt cōtactus tertio cū oīs actio fiat p̄ cōta
 ctū: p̄mo de ge. Ipse nāqz d̄iis excitat q̄litatebus:
 affecta adinnicē mixta ad agēdū. Reqr̄itur & quar
 to cū his tēpus fo de cā. c. 2. cū sit v̄tus vt dictum
 sub tpe cōstituta in quo agēs tādiu sit attigēs passuz
 vt effectū inde cōueniētē educat. Istis āt v̄tutib⁹ et
 p̄tib⁹ nutritiua fulcita in alimētū tanq̄s ad finē du
 pliciter v̄f opari: sicut ipsa duplex existit vt & virtus
 gnātiva: vna qđem p̄patiua siue imutatiua: scđa que
 calido & cōplexione mēbri opatur velut istris. altera
 v̄o defectiua seu isformatiua: s̄a aut alimētū i mēbra
 L uius qđē tria sūt opa: apponere v̄nire: & tadē assi
 milare: vt per eaz p̄bat defectus nālū v̄tutū p̄mo
 ca. 6. Dupliciter qđē ingo vt & mēbra fm medi
 cos sunt duplicia ex sp̄mate v̄z & sanguie generata.
 In mēbris nāqz sp̄maticis vniformiter & irregressi
 biliter opatur qđ appet eo qđ in pueritia plus restau
 rat qđ depdat: & 10 necessario p̄sequit augmētari. in
 iuuentute v̄o equiter restaurat: p̄pter qđ status. In
 senectute aut & senio minus intelligibili: magis autē
 manifeste valde: v̄n & difformis seq̄ declinatio. Et
 neqz demū ordo irregressibili sit de min⁹ ad pl⁹: seu
 ad mediū. In mēbris aut sanguineis difformit & irro
 gressibiliter opatur: qđ qđē diuersitas ex varietate cō
 plexionū penes tpa & alias res cātur nō nāles: & hoc
 ē qđ videmus quosdā vno tpe carnib⁹ minorari: alio
 v̄o tpe difformiter igrossari. Est aut hui⁹ v̄tutis ob
 iectū nutrimentū triplex extis: tertio cōplexionū ca.
 5. & nālūz p̄mo ca. 6. v̄nū qđē actu nutriēs: qđ ve
 rū dicit nutrimentū: vt qđ apponit v̄nif & assimilaf ali
 ud nutrimentū: ceu qđ nōdum nutriēs apponi incipit
 & v̄niri. tertiu v̄o futurū nutrimentū sicut quod ē ad
 buc i venis vel vetre iā imutatū fm qđ alimentum ēt
 remotius pōt extendendo nutrimentū appellari. iuxta
 illud primi prime. Nutriēs masticatōe. Quoz qđē
 primū sube d̄ponit effluxioni: scđm sanguinis fluxui
 tertiu aut vomitui & lenterie. de re. sani. p̄mo. c. 2.
 & 6. Propter v̄o scđm sciendū qđ tertio elemen

torum. Ba. istā qōnem difficiliorē reputat ea ēt qđ
 elementoz mixtōis mō: & pbabiles v̄trinqz fore cir
 ca ipsaz positiones. Ait. n. nō ē simplici possibile de
 mōstrare v̄z h̄cvt in primis elemētis. V̄terqz. n.
 sermo h̄z qđ p̄p̄riū & pbabile. & subdit post alia. Jō
 qz & quicūqz medicoz & p̄hoz ex sanguie solo nutri
 ri aial nūciauerūt: oī laudare eozū sniam vt cōueniē
 tia cognoscētū. S̄z Hipp. naturalius adhuc & his ex
 q̄tuor hu. gnātōem & augmētatōem adhuc & nutri
 mētū ingt corporibus nostris. visū. n. fuit hippo. nā
 libus fore ex q̄tuor hu. gnārī corpa & nutrirī: cū me
 lius saluē trāsmutatōe & medicinalis appētia. Im
 pugnat ēt unū ponētes elemētū & hu. d̄ia. n. Et iō
 qđam ad id quesitū r̄iderūt p̄ distinctōem Hali. d̄i
 cētis nomē san. fore cōe. si significat. n. aggregationē
 hūoz p̄mixtorū in venis: sicut appz in p̄lebotomia
 Illie. n. nō ē san. purus: sed i eo oēs existūt hu. Et
 aut san. a supabūdanti in mixtura: eo qđ ceteros ex
 cellat sui quātitate: & rubeo p̄fundit colore: & h̄ mas
 sa a medicis v̄r sanguinea. Significat ēt sanguis nō
 mē purū eūdē ab alijs oīo distinctū: & h̄c parū seu ra
 ro inuenit singularis & purificatus ita qđ ei nō ali⁹ af
 societ humor iuxta illud scđi. p̄nosticoz. Hippo. v̄r
 ne aliqz humor sit purus siue syncer⁹: oēs sint per
 mixti. p̄io eoz ēt humiditates sanguinē vocat Ba.
 Dicit ergo h̄z qđ si hec dicitio sol⁹ exclusiue iportat ex
 clusionē sanguinis. i. masse aggregate in venis: in
 tellectus p̄positōis est falsus. tūc. n. pur⁹ scđo mō
 dicitus sanguis nutrirēt: qđ dicit eē falsū. tū qđ nō ē
 hūozē purū dare in corpe. tū qđ cū mēbra sint in natu
 ris suis diuersa oportuit ipsa ex diaerſis nutrirī hu.
 vt a cōsumptōe restauratōe p̄portōali seruētur ille
 sa. tū ēt qđ hu. ali⁹ a sanguie nisi nutrirēt: frustra vi
 derētur i venis existere. Si v̄o solus dicit exclusio
 nē cholere supflue tēdētis ad sacculū fellis: & melan
 cholie ad splenē & aquositate v̄nalis tēdētis p̄ re
 nes ad vesicā: sic dicit v̄z esse sola sanguie nutrire
 qđ idē ē ipm nutrire: put oēs hu. ē defectes. Iqđ de
 hoc appebit in dicēdoz tertio. Circa p̄dicta euēit
 dubitare: eo qđ dictū ē i corpe hūozē pur⁹ vel syncer⁹
 mime repiri cūz dicit p̄io d̄ morbo. c. i. Raro ē in
 v̄ēire humorū singuluz syncer⁹. Qđ āt raro repit iue
 nit interdū. Dicedū qđ p̄mo Ba. ē in apatō p̄ticu
 lariter: & nō i hūozib⁹ corpis vniversaliū. par. n. est
 qđ in apate nō sint hu. plures cōmixti. Prop̄ ter
 tiū qđē sciendū: qđ sol⁹ san. nutrit put ēt hec dicitio
 exclusiue facit san. p̄mo mō dicit. In quo ceti hu.
 sunt aggregati: includēdo fm modū sanguinis v̄z
 puri. tūz qđ sol⁹ san. sic acceptus idē sonat qđ purus
 Jō distinguendum qđ pur⁹ duplici d̄i vt qđ oīo nul
 lā h̄z admixtōem: sicut vinūz oīfarie aq nō mixtum:
 aut qđ modicā admixtōem recipit ceu vinūz tā mo
 dice mixtuz aque: vt statū oīo trāsit⁹ fiat idominans.
 Et isto qđē mō visuz ē hippocrati puruz nutrimentū
 in corpe repiri. Enūcio igit sanguinē nutrire nō so
 lum mēbra sanguinea: qđ ēt aduersario nō d̄z onero
 sum videri: v̄z ēt cetera mēbra: quātūcūqz videat
 diuersaz nāz: cūz tū illa diuersitas nō grādis: i vnā
 stati cōcidat cōplexionis ex coalternatōe insultantis
 vnionē: p̄pter quod & nutrimentuz oportuit eē cōe
 qđ p̄ v̄tutis imissuz v̄lteriorē actōem cōitas illa spe
 cificaret in p̄tiū naturis. Qđ āt hoc veruz: scriebus
 p̄firmat p̄horuz illustriuz et medicoz: vt Ar. d̄ aial

Handwritten marginal notes in the right margin:
 In p̄mo mō nūqz aliqui
 mēbra v̄z p̄p̄riū d̄i
 d̄i h̄cvt qđ b̄t ill⁹
 v̄z plus i h̄c
 p̄ pro pur⁹ p̄p̄riū
 b̄t v̄o aduocāt
 v̄z h̄cvt h̄cvt
 tū d̄i qđ
 v̄z pur⁹ nō
 d̄i v̄o p̄p̄riū
 h̄cvt nō nutrirē
 p̄m p̄p̄riū v̄z

Handwritten note at the bottom left:
 b̄tē causas quoz q̄z i pur⁹ p̄p̄riū
 i cōp̄tū h̄cvt p̄ v̄o

b^o et alijs. Auer. phi. et medici. Et ga. videt tandem
 hec fuisse snia. Ait enim scdo naliu. ca. vltio. Quod
 sufficienti grossu est et terrestre: refugies pfecta tras
 mutatoez q in epate trahit ad splene. Qd aut mode-
 rate grossu cu decocto. i. sanguine ferit. Indiget eni
 i multis aialis pticulis sanguis grossicie aliq: sicut i
 latis inulis ppter retentione: sut eni retentiu. Indi-
 get aut no mume et citrino hu. q nodu igneus vltie fa-
 ctus est sanguis. Et qei vtilitas dicet imo i eodem
 scdo. c. 1. vult cholera no diffundi p venas ad nutri-
 toez sbaudi. In hac quoqz sniaz visus e pcedere: q
 to de iuamētis pticularu simplr choleras supfluita-
 tes appellans. vñ in qnto. c. 2. Cholera citrina non
 bz vilitate: vt vadat i venis ad epar et ad stomachu
 et ad residu corp^o: neqz nutrit aliqd mēbroz s; exit
 ad intestina. Sic ergo vult q mlia et cholera cu san-
 guine transferant vtilitatis ca: no aut necessitatis nisi
 forte mlia in virtute tu san. artarialis splene nutrit iu-
 uamētioz qnto ca. 2. que qde necessitas iuxta elemen-
 toz fm. A. et Daliab. vñ in nutriendo existit. Hoc
 et vident sapē de phlate ipm volēt es sic et sanguine
 puru oia posse mēbra nutrire: cu id i eu pnersu fuerit
 Est eni velut semidigestu aliqd nutrimētū. vñ ipsuz
 sanguine testant diminute decoctuz. Ampli^o Isaac
 i pncipio vrinay: Eoz melioze et laudabilioze atqz
 rparioze sibi pte san. attrahit: ex q se pforat et nutrit
 et residu sbriliat: et d cholis et phlate et alia putredi-
 ne mudificat: et artarias ad mudificadu calore nalez
 madat: et p totu corp^o diuidit: quo et ipm nutrit et vi-
 uificat. Itidē i pncipio dietay vñ iuz et februi. 5. Ma-
 qm odio habuit cholera ru. pp amaritudis sue acu-
 me: i chisti fellis collocavit: neqz aliqd sui sanguini
 admiscuit: nisi quatu necessitas expenit ad virtute i
 toto corpe expulsua excitada. sifr et melancholicu hu.
 splene icarceci aut: ne ei^o sanguini pmisceret: nisi qz
 tu uerat ad virtute pforadu pterina i qlibz corpis p-
 te. Adbu. alexader i pblematib^o iqt colera ru. et am-
 plius migrā i corpe moirsi et no nutrire. cholera eni
 ru. e acuta et adhuc nun^o mlia. qz nae inimica et pu-
 culay corrosiua et pprie adusta. Qd vñ tandē sentiri
 tertio. 15. cu cholere no ponat iuamētū cu alijs i ali-
 mentū subire. Propi qd cu eis audio asserere: solu
 sanguine nutrire adiectoe tu apposita. qd hoc verita-
 te bz in corpe sub sanitatis latitudine collocato: re-
 bus sex no naliu^o debita sibi administratoe applicatis
 E origit naqz egroratiuo aut famelico: na idigentia
 coacta: no solu phlate vñ imediate p nutrimēto. sic
 inuit. A. absqz ei^o trasmutatoe i sanguine. vey for-
 tassis et duab^o cholere: cu tpe famis videam^o imē-
 se supflua et stercozosa exsuccare qz maxie qd famelice-
 tes onduunt imense a sanguine et neissima in sua corpa
 nutrimēti trasducetes ca: dia. 53. E dfirmat tandem
 pdictū oibus ex causis qtuor acceptis. Prima qdez
 ex malu suscipit. eade naqz est mā nutrimēti et gnatio-
 nis. ex qbus eni sumus ex eisdē nutrimur vñ de ge-
 aialiū: et coll; scdis ca. de pinctoe spmatis In gnā-
 toe idē est dato: nutrimēti et māe. sed sumus ex san-
 guine tanqz ex mā fm aril. p totū primū et fm de ge-
 aialiū: et scdo naliū. c. 2. dicentē venā artariā neruuz
 cartilaginē pinguedinē adipē mēbrana et medullā in
 sanguinea fore ex sã. m gnata. Qd pbat qm in vulua
 no est cholera neqz mlia in actu coll; 2. c. i. et naliuz
 totidē. San. est mā vna et vniformis sumissa semini

qd et aphorif. qnto sentire vñ ingens Ba. embryo
 ne ex puriori pte san. me strui mulieris gnari et nutri-
 ri. Amp. si mliaz dicam^o cu sanguine mēbroz aliqd nu-
 trire: velut ossa et hmoi: aut ipsa e pucta cu sanguine
 aut sepata i nutritoe taliū mēbroz. Mo qde sepata:
 qm. A. dicit ea cu san. mitti p venas ad mēbz. Qd
 et ondit q: si mēbz diuisim a sanguine nutret et mlia
 tuc mēbrū no minus forme virtutis et instrū existeret:
 qd no est dare: cu vnaqueqz res p vnā formā vnica
 heat esse. Nec et mlia mixta cu sanguine nutries meli-
 ca virtute obtinet mixtois: cu iproporionabili s; ad-
 uersarios et mēbz quodlibet plus a sanguine qz ab
 alio nutriat hūore. Et io coll; scdo ca. i. Megant co-
 lere gnatois ela cu existat potētia tu i mēstruo. Ale-
 mentū naqz eoz actu pexistē sciunctū et virtute demuz
 cu alijs imixto. E u pp candē formā virtute et instrū
 calidū v; ad vnā actualr ducat nām: potētia tu n est
 secu deserē hu. Qd itidē in cerebro declarat phlati-
 tio: qd in sanguine vñ et no phlate pdicta via nutrirī
 vñ fmo de sono: Sanguis tenuissim^o et purissim^o: q
 i capite densissim^o et turbidissim^o q i inferiorib^o pib^o.
 Quod appet eo q diu fuit pnu^o cu corde per ipsuz
 trasitū facies e cerebz: cu spū vitali q calidissimi erit
 Nec et pot dici q phlatie efficiat oisaria: eo q qd co-
 cti e icrudari mime pot fm Dalp. et auer. Similitē
 et medulla sanguinei vltimi distributi ossa interceptū
 supflū digestū. scdo de pib^o: calida et humida ossa
 mlia nutrit intrifecus: dia. 52. Scda No ex forma-
 li: qm qde de ge. aialiū et de simplicib^o qrtis. c. i. di-
 stinctois. 3. Nihil gnāf neqz nutrit nisi ab eo qd dul-
 ce. vñ i dictis vlib^o. Nihil nisi dulce nutrit eo q nu-
 tritio fit p assimilacē eoz nutrietis ei qd nutrit. tuc at
 solu dulce nutrite nae assilat humare: eo q dulce ca-
 lidū existit et hu. i scdo gradu queadmodū et pplexio
 huana ibidē. sed sol^o san. est dulcis ceu dnt ar. histo-
 riaz etio: et medici vniuersi naeqz familiaris et ppus
 cholera naqz amaritudine mixta picipat et acuitate
 mlia ponticitate et acredie: cu aliq sanguis acētali
 dulcedine. Phla No ispiditate: pp qd soli sanguini
 remanebit nutrire. Neqz potes exponē dulce soluz
 nutrire: h est amicabile cu nullus sapor nisi q dulcis
 actu existit: amicabile iuenat nae pticularit huane.
 Et io ex duab^o cholereb^o nedū fit nutrimētū: s; ne-
 qz aialia vt lumbrici et ascarides ab eis gnant: dia.
 ioi. Qd et declarat ex effe tu nutritois: q: cu alimē-
 tū tadez trasmutet alitū: si mēbz aliqd et colera aut
 mlia nutret actualit: eaz saporis manifestos ed in
 nutritis repire: qd n est: eo q pulmo ex san. nutritur
 cholerecissimo. 6. de iuamentis. 4. c. amar^o tu i eo
 no gustat sapor. Qd absqz istatis pgeret repire in
 corde: cu no vteret euaporatoib^o phlatū. Sumit et
 tertia ex pte efficiētis qm virtus imutativa opans i ci-
 bū p calidū et hu. opat quo et mām pparat: et formā
 ad restauradu iducit. na ex pte calidi facilis fit actio
 i mām: cu calidū marie fit actiuū. Ex pre No humi-
 di facillima fit receptio: cu agens mām regrat dispo-
 sitā vt declaratū. ppter qd cum ipm et patiens vt p-
 batum debeat esse pportionata p similia: patēs ve-
 ro tale est san. cum natura sit calidus humor et hu.
 Adhuc peccatū est fieri per plura qd pot pauciorib^o
 pfici. phy. indicatū primo. sed sanguine solo pnt ce-
 tera mēbra nutrirī: cum insunt ali; hu. in potentia: si-
 cut in cibo quantūcunqz temperato. Rursus et qrtio

ex parte finis: qz ad hoc est gnatio & nutritio etiam or
dinata: vt diuino pfruamur & optimo. fo de anima:
hoc at fiet per id qd optimu puta sanguine. vñ Isaac
pmo febriū: cū nature siliū vocauit & elemētoꝝ ac cō
plexionū secūdis dī marie nāe pprius. ppter qd cū
nutritio ordinē ad vite pseruatōem: que hāc ipedi
unt neqz dicēda sūt nutrire. mīa vñ ipsaz impedit
cū sit frigida & sicca q̄ mortis ē dispō cāriua: de mor
te & vita. & iō dicit. Ad melancholia iter cetās pplexio
nū breuiorē iudicat vite: similis cholera ru. vnde
& q̄rto de p̄tibus. s̄ el nō ē pp nutrire cū nō sit alicu
ius grā: s̄ purificatio quedā. Et iō gratiosissime an
tiq̄ dixerūt cāz eē viuēdi plurimi tpe nō hīe fel: & ma
xime circa epar copulatū sicut ceruis & q̄busdā aiālī
um atqz boium. Et ē cā putrefactōis & se. tū pp de
stutōem ei⁹ a regimie nāe ex odiositate ipsius ad eā
tū ppter similitudinē eius cū se. q̄ est calor is inati in
ignē p̄uersio. Sic igif ex his cōcludit efficacit: solū
sanguinē seu purū singularē nutrire: p̄ter choleram
oīo & p̄blegma plerūqz: eo q̄ ip̄z p̄mi vtilis alimentū
ē supfluitas. Cui⁹ qdē signū ē q̄ mixtū alimēto puro
nutrit: & laboratib⁹ hoc ex ianiciis & exercitatorib⁹ cō
sumitur. p̄rio d̄ ge. aiālī. c. 4. nō fo collz. p̄bleg
ma ē sicut cibus p̄patus mēbris qm̄ cib⁹ tardat eis: &
sic ē mā sanguis. ppinqz: qd̄ in duab⁹ nō cōtingit cho
lerib⁹ neqz. n. ppinqua neqz ē remota sūt mā & nu
trimētū mēbroꝝ: & iō impossibile eas realiter in san
guinē cōuertī. sūt tū in potētia in illo. nā multoties ī
ei⁹ cōuertitōe subtile p̄uertitur in cholera: & grossuz ī
mīaz: nō aut cōuertātur in sanguinē & in corpis nu
trimētū: qz calor ī eis vlteri⁹ agēs cū vna sit vebem
ter calida vñ magis īstāmare ipsaz & corūpe: in hū
res p̄uertēdo ināles qz in vex corpis nutrimentum.
Reliq̄ vñ cū eo q̄ p̄plexione d̄relingit ei⁹ suba oīo
a sanguis recessit nā. p̄p̄ter vñ q̄rtū ad p̄mūz
dicendū: q̄ hec fuit illoꝝ opinio q̄ non seruat in pre
senti. Ad aliud dicēdū: q̄ ē san. non ē simplex cū in
eo vt oīsum ē sint alij tres hu. potētia velut ī alimē
tis. Ad aliud dicēdū: q̄ alij humores a sanguine non
sunt frustra: cū habeāt iuuamētū p̄ter nutriēdi neces
sitatē vt ipsa explicat. A. Ad aliud dicēdū q̄ nō mul
tū valet ap̄d philosophizātē ergite & si fuerit bip. d̄
hūana nā. Ba. fo. alimentozū theorice & primo p̄i
mis. Eo q̄ necessitas alicui⁹ effectus q̄lis ē nutrire:
nō ex necessitate sumēda ē māe: imo magis agentis
& forme seu finis: vt appet p̄v. sc̄do: & de ge. aiālī
p̄mo: r̄phendentē Empedocle: volentē effectuum
necessitatem in māz reducere quācūqz. nō. n. iō mē
bra sunt diuersa eoqz nutrimentuz eoꝝ diuersum exi
stat: cū diuersitas materie seq̄tur ex diuersitate vlt̄
me vel finis & nō ecōtra. vñ cōmētator primo d̄ aīa
Mō differēt mēbra leonis a mēbris cerui nisi qz eozū
d̄nt aīe. Ad sentit Ba. nālīū sc̄do. c. 2. volēs vñ
quodqz ex eadē mā vñ sanguinea gnati: pp diuersi
tate p̄rigentē a v̄tute isformatiua: & non ex materia.
Ad p̄dictā. n. rōem multa sequūtur icōueniētia sub
tili⁹ p̄siderātī: tū qz iā v̄tute frustraret: tū ē qz dī
uersificat ī mēbris vltra diuersitatē materie nutribi
lis nullā deberēt hīc: tū ē qz videret iam q̄ p̄muta
tio & assimilatio nutriētis in nutrītū a materia cōtinge
ret. Sic ē mēbz deberet si ex plurib⁹ nutriret hu. s̄z
eos plura eē: q̄ oīa absurdū in natura. vnde q̄rto de
iuuamētis. c. 4. verior f̄mo duozū est: qz necessari

um fuit vt caro sit f̄m suuz esse. vñ p̄atus sui ep̄i p̄nl
moni & spleni cib⁹ aptus: qz d̄re q̄ suba carnis cuius
libet istoz triū sit filis sube sanguis a quo nutrit: pro
pter qd̄ p̄to Ba in fo elemētoꝝ. c. 1. & 2. seductuz
foze: aliud d̄re bip. amore. Ad aliud dicendū: q̄ nu
tritio sc̄a per sanguinē sit p̄ simile oīquaqz: eo q̄ ī sā
guine repiūtur alij hu. in potētia. Sanguis. n. corrup
tus f̄m ei⁹ subtilitatē mutat in cholera. Et aut qd̄
grossuz cōuertitur in mīaz. Et ipso aut cū ampli⁹ de
coqtur p̄baticus elicit hūoz. Et iō cū ipso alios dese
rat hu. in potētia vltiori digōne decoct⁹: a v̄tute
nutritiua p̄p̄tina s̄bseruicte nutritiue p̄fectiue: iuxta
illud Ar. Immutatōem poterit ī mēbra nō solum
sanguinea: verū etiā p̄batica melancholica & cholera
ca nutrire suo mō. Et merito qm̄ ī hu. ordo qdē irre
gressibilis cōuertitōis vñ in alterū existit: fo re. a. &
p̄mo theorice. p̄blegma nāqz p̄ ei⁹ vltiori deco
ctōem cōuertitur in sanguinē & sanguis in melacholi
am: saltē qd̄ in ei⁹ grossuz rōne sube & ipsius subtili⁹
in cholera: p̄pter qd̄ nō oī dicere cho' erā vtrāqz cū
sanguine trāsire p̄ venas: p̄pter necessitatē nō ē nu
trire: sed magis p̄pter iuuamētū. qd̄. A. cū alijs teti
git sufficēter. Ad si querat qd̄ ex illis cōtingat chole
ribus: dicēdū cholera rubeā p̄ter alias expulsiones
in sudorē expelli cū sudor sit aq̄itas san. cui pus cho
lericū ē admixtū: secūdo canonis: p̄ secessum: vñaz
& sensibilē euacuatiōem re. san. p̄mo. De melanco
lia vñ dicēdū q̄ de ipsa nō multū trāsīt ad vēas cuz
sanguine cū ei⁹ etiā quāritas sit in corpore parua dia.
32. Expellit ē in expulsōe tertie digōis & q̄rte. Vel
fortassis ei⁹ quāritas aliqua ad albedinē aliq̄le p̄mu
rata in materiā bipostaticā ietrāsīt. Ad aliud vñ qd̄
dicēdū videbitur. 53.

Differentia. 31.

Mod sanguis artarialis seu vitalis nō nutri
at ostenditur: qz epar nutritur & viuūt. Vita nā
qz ē cōsistentia p̄ alimētū & tamen ramoz si
bi nullus a magna deserit artaria vnde p̄rio historia
rū. Adheret qdē magne vene epar: artarie aut non
cōicat. & orundē quoqz & p̄tium tertius. In epar et
splenē null'a p̄tenditur aborti hoc ē artaria recta grā
dis san. vñ artarialis p̄ artarias p̄tibus dirigitur.
Adhuc collz fo. c. de iuuamētis humorū Ba. sen
tit q̄ san. nō fuit factus nisi p̄pter vñā duarū rerum.
Aut p̄pter nutrire sicut sanguis q̄ sit in epate & ī ve
nis q̄s opinatur medici nasci ab epate: aut vt sit ve
hiculū spūs cordis: & iste sanguis ē artarialis. Non
igitur. Auer. ponit sanguis vitalis iuuamētū nutri
re: sed spm̄ cordis vehiculare tñ. Idēqz iuuamēto
ruz ac p̄ia primis & theorice sc̄do. c. 12. p̄dali Isaac
diffinitoz. Ex san. p̄p̄ete ab epate p̄ venas ad oīa
mēbra sit nutrimentū v̄tus & cōstitutio. Et sanguine
quoqz currēte p̄ artarias spūs nutrit vital' sicut ignis
oleo nō rememorās nutritōis mēbroꝝ. amp. primo
prima. Sanguis eēntie bone per venā magnā a gib
bositate epatis ad ascendētē vadit: & rēdit p̄ venas
que ab eo vt rami sepatur. deinde in guideguil vena
rū & c. demuz in venas qui sunt sicut rami capillares
postea san. ab eozū orificijs resudādo labit in mēbra
ex pte diuina. sanguis aut trāsiens p̄ venas ē natura
lis soluz. Rursus. ii. tertij. c. i. cor nutrit cū v̄tuti
b⁹ suis naturalib⁹ si ergo faciēs v̄tute ad nutritōez cor
dis ē naturalis: tūc & nutrimentū ei⁹ vt sanguis erit na
turale. itaqz si cordi hoc istit quod ē radix artariarum

et sanguinis vitalis: multo amplius alia membra sanguine solum nutrirentur naturali. Itidem nutritio per calidum fit et humidum: quod ostenditur digestionem per huiusmodi perfecta in ea ordinata. Sanguis autem naturalis calidus est et humidus natura: qui autem artarialis calidus et siccus. Et: dare vitam et nutrimentum sunt diversi actus. cum igitur vita detur ex sanguine artariali. ipse enim appellatur vitalis. nutrimentum itaque ex sanguine erit naturalis: non igitur nutrit vitalis. Huius quoque oppositum scribitur de generatione maxime animalium: et secundo colligitur sub Aristotele sententia cap. de iuvenamento venarum. Adhuc quod potest in plus poterit et in minus. sanguis quoque artarialis potest dare vitam: quod est plus quam nutrimentum exhibere: ergo nutrimentum poterit partibus transferre: et merito cum dare vitam et nutrimentum tandem ad eandem pertineant rationem. Propter primum vero sciendum: quod sanguis ratione continentis duplex est in presentia. unus siquidem artarialis seu vitalis appellatus a corde nascens: et per artarias ab eodem ortas in totum diffunditur corpus. alter vero naturalis dictus siue venalis generatus in epate: a quo per venas in totum corpus dirigitur: quorum qui in venis rubicundior qui autem in artariis paucior quam plurimum Ba. de materia libro. Quid autem sit vena: aut et artaria: dicit ostendit. 47. et 54. Conveniunt quoque vena cum artariis nomine quidem et re. Primum quidem: quia interdum communitate nominis artarie dicitur vena: sed non e contra. Arabes enim magis hoc nomen vena determinant per pulsare quod dicitur in esse artarie: et non pulsare quod est vena simpliciter dicte communitate tamen nomine venarum intelligit illud: quod vna ambigua tunica: motu carens dilationis et contractionis re autem quia ambo sunt corpora longa cavata ligamentalia. distant quippe eos quod vna habet solum tunicam vena: propter dictam venam artariam. que est in pulmone. Artarie autem habent duas tunicas: artaria venali pulmonis excepta: in quibus est motus localis: oriunturque a corde: vena ab epate apud medicos: dicitur. 47. Quid autem sit nutritio et eius modus differentia ostendit premissa. Propter quidem secundum sciendum quod principis Ba. et quorundam philosophorum et platonicoz quos imitatur: plerumque magis sapiunt: quod solus sanguis. nutrit naturalis solidas animalis partes. artarialis autem sit materia spirituum nutrimentum et vehiculum ipsorum sicut iam apparuit utcumque. persuerunt enim animam triplicem fore in corpore: et tria possidere principalia. differentia. 17. quod et videtur primo interiorum indicari cap. ultimo ubi differentia inter animatum et naturale assignatur organum. Naturale namque coinata sibi actus virtutem habet: velut magnes virtutem ferri quae trahit ferrum: et sic animalium singulorum organorum. Itaque si de materia esset permansibilis eius substantia nihil indigeret neque venis neque artariis: unia vero nutriri indiget et commensurationem custodiri innati caloris: propter ea ei opus fuit venis et artariis. Sic igitur venas ordinat solum sanguini: artarias autem coinato calori vna ex sententia ipsius talis videtur ratio posse deduci: Quorum anime seu virtutes et instrumenta sunt diversa: operationes inde procedentes sunt diverse. predictae vero ut apparuit sunt diverse. Sed operatio virtutis vitalis cum eius instrumento est dare vitam: ergo naturalis cum suo erit nutritionem ministrare. Preinducta quoque Ba. primo prima de membris. ca. i. non recipiunt: quoniam si inter eos et epar via clauderetur

et os nutrimentum aptum haberet eius actio in ipso destrueretur. non igitur se habet in relatione magnetis ad ferrum: nullo adhuc auxilio indigente. Nec tamen instantia contra Ba. d. non valet ea neque alie: quod per priuationem deportationis alimentum ab epate in os non tollitur ipsius inanitas: sed tantum eius permanetia et conservatio: huius sermo Ba. probabilitati magis quam veritati attineat. Sed tamen quod sanguis. tantum nutrit naturalis non reputo: aut apparebit sufficienter deum neque hinc ad presens radices recipio. Ba. Omnifarie medicinales tamen sunt et apparentes non enim virtus naturalis et animalis ad vitalem se habent ut desperata dicitur: imo ut inferius ad superius. fundant namque huius due in terna ut vitali que omnium existit radix prima. Possunt namque tales virtutes dupliciter considerari aut quantum ad esse eorum perfectum et formale: puta secundum quod organum determinatis alligantur: cum spiritibus sibi cognatis: ad suas peragendas manifeste operationes: et sic ut cumque rationes servant desperatoz: et hoc quidem putavit Ba. sufficere. vel quantum ad esse imperfectum et materiale: et ita sola formalis et perfecta vna extat virtus puta vitalis in corde: imperfecta vero et materialis duplex in eo: ut animalis et naturalis: et sic habent rationem inferioris ad superius. Est enim vitalis tanquam corporum genus et principium. In corde namque sunt omnes virtutes: cum omnium sit prima radix et minera in animali tanquam primus benedictus in universo. non tamen omnes possunt manifestari in eo per opera: quod hic mediante efficitur instrumentum disposito. In corde autem solum est vitalis instrumentum completum: postea spiritus vitalis tendens ad cerebrum per artarias digerit in rebe mirabili et in cerebro: tanquam sibi deputato organo a natura et reliqua: differentia. 38. Apparet et quod ratio preinducta Ba. sic precedentibus non concludit eo quod anime seu virtutes et organa non sunt omnino diversa imo unum sub continent in alio. unde secundo de animalium generatione In corde est epatis forma. Propter tertium quidem dicendum: quod sanguis. artarialis huius communitate nutrit et non naturalis tantum: quod et auctoritatibus ostenditur et rationibus non philosophorum tamen verum medicorum Ba. namque de marasmo: Eorum forte existit attractio et habent omnes particule animalis proprium alimentum ex corde: hic autem sanguis erit vitalis. Adhuc sexto de iuvenamento. cap. 4. In venis pulsantibus et non pulsantibus: invenitur sanguis. et spiritus. sed illud quod est in venis pulsantibus ex sanguine est pars purum et propinquum nature vaporis. et illud quod est in venis non pulsantibus ex spiritu est purum et nebulosum. Et subdit ut inductum dicitur per rationem: quod medicum corporis communitate omnibus membris et quod omnes medicum inveniunt in quibus membris sed tamen quantitates inequales. he autem non videntur nisi predicti sanguis. et spiritus propter quod uterque sanguis. nutrit et spiritus spumabit. Hoc autem potest ibidem particulariter et ex membris particularibus haberi. Scribit enim ibidem: fuit vena pulsantilis in pulmone huius cooperitium tenue: ad similitudinem creationis vene non pulsantilis in aliis membris: ut de pulmone ex sanguine subtili que est in ea multum. hoc autem non erit nisi propter nutrire eundem. vna secundo theorice. cap. 13. Artaria venalis vnam huius tunicam teoera et fragilis intrat pulmonem: et in eo in multas dividit partes. Accipitque ab eo aerem: et ad ipsum sanguinem defert quo pascatur. In idem quoque cum his consentitur ita primo prima: ca. 2. in doctrina quita

vna artariarum ad pulmonē vadit: et in ipso patit p
 pterea vt aer attrahatur: et san. q. pulmones nutrit a
 corde de erat q. transitus nutrimenti pulmonis est ad
 cor: et a corde ad pulmonē vadit. Appz itaqz ex hoc
 membra vitalē sanguinē nutrire. Sz quis mox isur
 gens dicit nō esse simile de pulmone et alijs mēbris
 ita q. per eū possit de alijs cōcludere. nam dispositio
 pulmonis in venis suis ē contraria dispositioni: alio
 rū membrorum: de iuuamētis. 6. c. 4. Est. n. pulmo
 mēbrum calidū et siccū multi caloris et motus idigeni
 nutrimento calidiori et pluri. plurimo sigdem ppter
 tres cās. Vna quarū multitudo ē caloris ppter quē
 cibus eius factus q̄si ad p̄similitudinē vaporis velo
 citer exterminat. Scda ē pulmonis expansio in hora
 receptōis aeris. hoc. n. adiuuat ipm ad attrahēduz
 cibū ex locis p̄fundis et spissis. Tertia quoqz qz sol
 pulmo inter oia mēbra ex cordis cibā sanguine: quez
 cor digerit et subtiliat valde. nō aut ē de alijs p̄ribus
 ita cū istis nō p̄cipiet natura et dispōne. Dicēduz qz
 lz ex his deducatur q. pulmo p̄ multis partibus ma
 gis debeat nutrirī sanguine et artariāli: nihilominus
 et alia et nutriūtur ex eo. nutrit nāqz splen inde mē
 brum m̄licū: de quo minus v̄: ppter qd et alia ma
 gis sanguini p̄pinqua poterūt inde nutrirī. vñ quar
 to iuuamētōrū. c. 4. p̄dicta vtilitas venarū pulsatili
 um in splene ē: qz cibant et nutriūt ipm: cū eo qd re
 sudat ex eis: s̄lr quoqz tertio. 15. c. 2. In splene qdē
 sunt vene pulsatiles et nō pulsatiles plurime: in qb
 sanguis digerit et assimilaf sube ip̄ius: et iō iuuamē
 toz quarto. c. 4. splen nutritur ex sanguine subtili ni
 gro. Epar v̄o ex sanguine spisso rubeo. Circa qd ac
 cidit hēsitare qm. 15. de nig. ca. 5. Ad d̄stratū est splē
 vt et alia ex sanguine grosso nutrirī: q. q̄si limus ē pu
 rioris. Dicēduz q. splen vt et alia ex sanguine nutrit
 duplici: artariāli. s. et venali: et qd artariālis magis
 in finē ordinat ip̄ius. 15. n. sanguis m̄licus attrahaf
 in splenis nutrimentū: digeritur tñ et subtiliatur ante
 qz nutriat: sicut tactū ex Aui. iducto vnde s̄mo cō
 pletus erit Ba. cū vterqz copulabitur vna. Quare
 iuuamētōz quarto loco p̄dicto: m̄lia digeritur i sple
 ne: ante qz transmutatur in stomachum. Innatqz is
 motu artariarū pluriū in ipso existentiū: deserentiūz
 ei v̄tutē cordis sp̄m et sanguinē: ita vt digōe fiat s̄a.
 ip̄ius subtilis cōsimilis eius nāe. De renum quoqz
 nutrimento iuuamētōrūz qnto. c. 2. et nō idigent re
 nes vena tertia veniēte eis ad cibandum eas: et suf
 ficiūt eis due vene copulate cum vtroqz illorum. s.
 vena pulsatilis que oritur a maiori vena pulsatili. q
 est v̄sus dorsum et vena non pulsatilis: que oritur
 ex vena ampla: que ex gibbo nascitur epatis. Isaac
 quoqz in elemētis de nutritōe mēbrorum et maxie
 cordis: dicimus q. nō intendimus dicēdo q. sanguis
 cordis ē purus mūdus et nudus ab humoribus san
 guinē q. dirigitur et ab epate vt nutriatur corp̄ eius
 imo non intendimus nisi de sanguine p̄cedente i ar
 tarias ad totū corpus q. est vehiculū caloris inati et
 ex quo est materia et ip̄ius nutrimentūz. a sanguine
 v̄o qui ei transmittitur ab epate ad nutriēduz cor
 pus ip̄ius: non sūt hu. sepati. nam si illud eēt p̄ua
 retur opationibus nālibus. Laus aut ppter quam
 sit san. artariarum purus mūdus nudus ab hu. et for
 dibus ē. qz ad cor non vadit ex sanguine nisi quod ē
 melius et laudabilius. deinde discernit ip̄sum et acci

pit ad nutrimenti sui et nutrimentum caloris innati
 quod in ipso est melius: et transmittit quod ex ipso su
 perest post illud ad membra pectoris et pulmones et
 caput: vt eo nutriantur quoniā cibus horum mēbro
 rum est ex superfluitate cibi cordis. Id autem quod
 dicit: q. cor nutriatur a sanguine epatis non separa
 to a ceteris hu. fortassis veritatem non: eo q. cor an
 te qz nutriatur a sanguine naturali: cum alterius di
 gerit et in vitalem conuertit. vnde Isaac israhelita i
 v̄inis. Sanguine de vtrisqz cholericis: p̄legma
 te: ac aqnositate sui mundificato: cor meliores et lau
 dabiliores sibi trahit partem vnde se confortet atqz
 nutriat. Sic igitur san. cor nutriens vitalis erit et co
 leribus mūdificatus actu: in ipso tamen sunt impo
 tentia. Ad Isaac probationem dicendum q. non p̄
 uatur propter hoc cor virtutibus naturalibus: quo
 niam iste sunt in quolibet membro particulate et cō
 tracte. In epate vero sunt in cōi secūdam medicos
 maxime. Iste tamen virtutes naturales in corde red
 duntur alterius nāe qz iste que erant in epate. Sub
 dit autem post antedicta. Caloris residuum subtili
 at et de coloribus et p̄legmate et alia putredie mū
 dificat per artarias ad mundificandum calorem na
 turalem: mandans vt pinguedine sua nutriat: et per
 totum corpus diuidat. cor enim est fundamentū na
 turalis caloris: quod si constat partem qua sibi tra
 hit sue nature nutrimentum et substantie assimilaf.
 partēqz superfluum ad membra capitis et pectoris
 mandat: vñ quodqz inde nutriens: et sue vniūscu
 iusqz nature assimilans. Auer. autem collz secun
 do de iuuamentis venarum. Debes scire Ar. vellē
 q. cibus et nutrimentum omniū mēbrorum sit ex du
 obus sanguinibus simul mixtis: et q. san. qui est in
 epate et venis non pulsatilibus: est sicut materia san
 guinis in artariis cordis: et q. san. artariarum est si
 cut forma sanguinis ei: hoc est q. dat ei complemen
 tum et coctionem: et facit ip̄sum cibum p̄pinquum
 actui. Quod ratione firmatur: quoniam ex quibus
 sumus ex eisdem nutrimur: vt dictus prius. sumus
 autem ex sanguine naturali et vitali. a partibus enī
 vitalibus et naturalibus sperma et sanguis decidūf
 mēstruus: vnde tertio theorice. Cor et san. sit arta
 riarum: epar vero ex menstruo et omnia mēbra car
 nea. Ex vtroqz enim sanguinum vnaqueqz genera
 tur particula et nutritur: sed quedam ex vitali am
 plius. alia vero ex naturali: vitaliqz dēmp̄o magis
 non parum nutritio perficitur ex sanguine naturali.
 Et sulcū p̄assumptum quoniam embryo nutrit p
 vmbilicū s̄m q. ad cotilidones cōsolidat matricis:
 fo de ge. aialium. In quo sunt quatuor vasa: et duo
 interdum: aliqñ vñ tantum et istoz duo sunt vene
 et alterū: et due artarie et reliquū: s̄m q. aialia sunt
 maiora mediavel minora. Tertio quoqz theorice. c.
 34. ponūtur vene due et artarie s̄lr a matrice ad v̄
 bilicū puenire: cū aut vmbilicum tranſierint: tūc vt
 plm cōgregātur due vene in vna. Vene quoqz ad
 hoc fuerūt nate vt sanguine i ip̄is cōtento setū pasce
 rēt mēstruo: artarie v̄o vt sp̄m ferrēt et sanguinem.
 Sic igit san. p artarias attract⁹ i ebryonē hnt nutri
 re nō enim datus est ppter solum spiritus generati
 onē cū sp̄s et attrahatur a matrice: qz san. tante nō
 foret productus quantitatē: cum ex modico ei⁹ plu
 rimū generetur spiritus. neqz sp̄s potest resolui ve

locius vt qs diceret pp continens solidi⁹ i quo habet. Adhuc oē mēbr̄ qd picipat venis: picipat et arta-
rijs. cū igitur nutrimentū fiat nō solū p vasa imo et per
simplicē cōflurū et emanationē: vt i ossib⁹ et cartila-
ginib⁹ pp spiritus quoz ē vitā restaurare: nō erit arta-
rias tātas et tales assignare: s; pp sāguinē vitālē: cu-
ius est et nutrire sit a simili. s; mēbr̄ qd nutrit nō so-
lum est nāe sanguis vt nālis: imo plura sūt nā vite et
marie cū vnūqdq; ex oibus cōmisceat elemētis non
est ptē purā i corpe assignat. vñ Auer. de iuuamēto
venaz: Nutrimentū d; fieri ex aliquo qd pportione
māe qle san. ē nālis q est crudus et alio forme relato
sicut artariālis q est coctus: vt q̄ pueniētiō fiat pro-
portio: o; in nutritiōe crudū cocto admisceri: vt cō-
tēperēt ābo. Idālin oē qd nutrit vt asserit d; mem-
bris aduenire. s; duo sanguies mēbris occurrunt. q̄
his duob⁹ d; nutrire. Et demū subdit apparere ga.
asserere: q̄ mēbra supiora cibēt a sanguie artariāli:
et hoc q̄ pcepit icidi artarias in passione emigranea
et i ephilesie pgenerātia. pcepit et. i; d; genio ca. vl.
pp oculoꝝ passionē artarias tempoꝝ abscidi. Et s; d;
dir: vtinā ego scirē qd p̄hibet eū credere: q̄ iste san-
guis artariāz non nutriat alias ptes corpis: Et isto
tū Ba. smone iterioꝝ tertio. c. s. in quo non potest
Auer. h̄re ppter artariāz icisionē i p̄dictis passio-
bus sāguinē artariālē supiora mēbra nutrire. Dicaz
nāq; hāc fieri: nō ppter euacuationē sāguis artaria-
lis: s; q̄ p eā alterat mala cōplexio calida: aut sum⁹
vt apte Ba. ibidē apparet p eas ad caput delat⁹ do-
lorē p̄stans: diuertit in alia. vñ licet p̄cto sit vera: nō
tū iuste deducit ex pmissis. Itaq; pbabili⁹ pcludēdū
sāguinē artariālē: nutrit s; potissime spūat sit ei⁹ et ve-
getare. Attendendū tū vt et sentitur coll; fo: ca. de
iuuamento venaz q̄ sanguis vitalis et naturalis p̄mi-
xtio pōt fieri dupl̄. vñ qdē vt sāguis nālis p venam
pcedentē a gibbositate epatis trāscendat i cor: alter
vero p attractionē extremitatū artariāz capillarium
ab extremitatibus venaz capillariū et econtra. diuisi-
o eni venaz et concursus pulsatiū cū venis nō pul-
satilibus est ppter duas cās: quaz qdē vna vt sit iu-
uamentū per telas coopientes venas nō pulsatiles
et ligātes ipsas cū mēbris vicinātib; eis: altera vt
trāseat ab vtroq; genere venaz ad alteruz: ex eo qd
p̄tinet i eis: de iuuamētis gnto. c. i. et p̄mo p̄ma In
extremitatibus itaq; venaz et artariāz capillaribus
san. artariālis associabit sanguini nāli ad nutrimen-
tū. S; p̄mo p̄ma: de generatiōe humorū d; q̄ san-
cērie bone vadit per venā magnā a gibbositate epa-
tis ascēdentē. Dicendū q̄ p̄fectius d; aialium. i; ita
San. remāsit i gibbo mūdificat⁹ vadēs ibi i magna
vena q̄ diuidit in duas ptes. q̄rū vna tendit deorsū
reliq; sursum. Mosce quoq; q̄ mēbroꝝ aliqd est qd ma-
xime nutritur ex sanguine nāli vt epar et maxie pars
supior gibbosa q̄ caret artaria. hoc aut euenit q̄ nu-
trimentū sit a fili⁹ et epar sanguini similatur. Est eni
sanguis p̄gelatus seu ispissatus p̄r ossa eisdē affinia
cor aut cum pulmone multū relatōe alioꝝ ex artaria-
li. splen⁹ et renes cōiter ex vtroq; p̄. Propi qdem
q̄rtū: ad primū dicendū de iuuamentis scribi gnto.
ca. i. q̄ in epate est artaria non tū p eius oē s; p̄ ptem
magis disseminat i ferioꝝ p̄cauā: fueruntq; potesta-
te vene pulsatiles in p̄cauo epatis et nō in conuero:
qm̄ p̄uēx epatis quod est p̄tinuū cum pitate est mul-

ti motus: et sufficitei ex sufflatiōe mot⁹ ei⁹: et nō idiget
alia sufflatiōe. Et si crāt vere pulsates in p̄cauo epa-
tis ppter suā necessitatē ad h̄: quomā ipse sunt misse
a corde ad epar ad custodiendū ipantiā caloris. Et
hoc et apparet fm Ba. q̄ epar nō solum ex san. nu-
triatur nāli. Eum aut d; id d; x. velle: dico vt meip-
sum non itelligere: vt; voluerit q̄ ad splenē et epar
nullatenus pueniat artaria adortiq; hoc cōprobatur
falsū: aut si venit nō distribuit p ptes epatis vt iā ap-
paruit p Ba. sic per ptes alioꝝ distribuit mēbroꝝ.
Ipse et d; x. tertio histozaz nullaz venā vult i ma-
trices a p̄caua p̄tēdi sed solū ab artaria: Et ut⁹ opposi-
tū experimentat anothomizās. vel fortassis Ar. p̄ce-
pit artariā ad epar pueniēte per anothomiā: cū ip-
sa sit pua in partes i ferioꝝ eius exterminata ab i se-
rioz parte ab artaria per dorsū tendente; sursum ab
epar p̄nta. Potest eni dici de eo q̄ idē de parme-
nidē p̄fretur q̄ si ipz excusās pbicoꝝ fo p̄mo i diuer-
sitate rōis subiecti et accidētis ita: h̄ aut parmenides
nondū vidit. vñ scdo coll; de iuuamēto instrōꝝ an-
belitus. ipe d; x. aut non cognoscebatur aliqd iuua-
mentū dyaphlatis nisi ppter separtionē mēbroꝝ sp̄i-
tualiū a nutritiuis ad hoc vt non accideret tempore
digestionis eis aliqd ex calore illo: d; ia. 99. Erratur
et coll; fo ca. de iuuamento mēbroꝝ nutrimenti cō-
tinente multas artarias epatis a corde venire. tū quia
vt visum falsū existit: tū q̄ p̄uēx qm̄ id iponit Ba.
cū apertis testatur ipse sensus anothomicus opposi-
tum. h̄ nāq; anothomiā ignorauit vt i hui⁹ indicat
septimo. Ad aliud dicendū auer. aut loq; s; opi. ga.
vel q̄ iuuamentū san. artariālis est vt sit vehiculum
spiritus cordis q̄ ad hoc p̄ncipaliū est natus: non tū
ppter h̄ tollitur qd et vt oñsum nutrire cū sanguine
non hēat naturalē. veruntamen nālis p̄ncipaliū h; nu-
trire. h̄ aut vt dictum est viuificare. Et per hunc
modum dicendū alijs et Isaac et diffinitā. Ad aliud
dicendū q̄ s; superficiētens. A. p̄mo sonet san. na-
turalem solū nutrire: perspicacius tū audiens dicit
noie vene et artariā intelligi. Ad aliud dicendū: q̄
si cor nutritibus nutriat nālib; sunt tū ut apparuit al-
terius ordinis et q̄ si equoce relatione ad vtutes nā-
les epatis. aut s; virtus nālis sit in quolibet mēbro
ipsa tū variatur per complexionē mēbri diuersam.
alia. n. est oōplexio carnis et alia ossis: ppter quā se-
quit⁹ et nutritis diuersitas. Ad aliud dicendū: q̄ s;
san. artariālis sit calidus et siccus per p̄parationē ad
sanguinē naturalē: est tū calidus et hu. ad cutē: p̄plo
nū p̄mo. c. vl. sic. n. ois s; a. ē cali. et hu. s; quidam sit
magis talis: qdam vero minus. magis vo et minus
nō diuersificāt sp̄z cū bal; io. methaphysice. nō. n.
tanta est caliditas sanguinis artariālis et siccitas q̄ p-
pter h̄ ratio ab ipso tollatur nutritiōis. Ad aliud di-
cendū q̄ dare vitam et nutrimentū sicut ostensū non
sunt opposita vt aliqua disparata quozum vnum nō
coadiuuat alterum ad esse: verum tribuere vitam ē
tanq; superius et velut genus ad id quod est nutri-
mentum ministrare: et quod plus potest poterit vti-
q; et quod minus.

Ratia quidem huius quod suppositum vi-
detur san. in venis tantum contineri dubita-
tur: quia cum scūdū Aristotelem vt visum
differentia p̄ioꝝ: solus sanguis nutriat cerebrum:
in quo tertio de hystozis: Non est, venia neque ma-

gna aut pua nō poterit nutriri. Sicut neq; ossa & filia neq; renes. 86. 7. Adhuc pmo pua. san. labit in mebra ex pte diuina. plurima vo vt tactu carēs venis. Rursus cū subtilius soluta p̄tuitate mor effluat sã. si h̄ t̄m egredere ex venis: tūc totū foret corpus venas: qđ ab surdū. Nō igit̄ sanguis ē i venis t̄m. In oppositū ē Ar. de aialib⁹ nō raro cū medicis vniuersis. Vene nãq; duplices pulsates & gete sūt loca sanguinis eo qđ deseruiant cordi & epati. Eti. euacuatis venis necubi ex corpe san. educit̄. In venis igit̄ cōtinet sol. Propter p̄mū qđ sciēdū: qđ qđ fit san. p̄actū: & ondet qđ triplex existit d̄ia. 33. p venā vero hic audio ē artariā sibi vt tactū i eis p̄tineri i sanguinē vitalē: & in venis simplr dicitis n̄lē. Propt̄ fm qđ sciēdū quosdā ob p̄acta sēisse sanguinē nō i v̄is t̄m ē: quoz falsitas ondet p̄festi. Propt̄ tertium vo sciēdū qđ san. solū p̄tinet i v̄is & artarijs & his p̄portōatis: puta corde & lacūa sanguis: duob⁹ p̄mis suscept⁹ mōis. q̄re historiay tertio. S̄ is sã. ē i vase & i vocatis v̄is: i alio nō nullo p̄terq; in corde solū. & tertio de p̄tib⁹. Sine vena nō ē san. cor ē ip̄z p̄tinet in h̄ntib⁹ v̄n p̄ponū. p̄mo. c. vl. Cor ē sāguissimuz viscer. Cōstrui at lacūa sanguis seu torcular s̄z Era/ cleū sup glādulā ex opimēti plicatōe. Ipaq; nō ē vena ve: sed qđ figura ei⁹ rotūda ē p̄caua & ēt curua sāguinisq; i ea iuenit̄ sicut i v̄is. Iōq; vena tertia vocat̄ ab Haly. tertio theorice ca. ii. Quare cū reducā ad venā fm Ar. v̄ificat̄ dicitis i v̄is solis p̄terq; i corde sanguinē cōtineri: ceu ēt ip̄z ad v̄as deducit̄. Est nãq; cor sicut ps ip̄sarū historiay tertio. Est ar̄ is eoz qđ i capite s̄t ordo qđ p̄mū os palati: de inde recte mirabile vel serinum: inde postea glādula sup quā san. p̄acta lacūa: deinde dura m̄: deiceps pia m̄: postea cerebz & v̄tres ei⁹: sup cui⁹ medium sūt due nates laterale: & neru⁹ ē i medio supius d̄ is namētis nono. c. 2. Probat̄ at qđ san. fm duos p̄mos modos t̄m in venis cōtinet̄ ac sibi cōpib⁹. qm̄ vbi aliqd̄ anā ibi solū p̄ficitur & p̄suatur p̄manens tale. quārū. n. nā dat de forma & d̄ loco ac cētis p̄n̄tib⁹: vt appet̄ q̄to ce. & mū. huiusmōi vo ē san. gnā nãq; i epate & corde. Rursus illō solū p̄tinetur i eo quo saluat̄ loco. Virtutē nãq; his h̄ saluat̄: p̄hy. q̄to: s̄z iā solū saluat̄ i venis & sibi cōpib⁹: nā i v̄trē. i. cōcavitatē effusus ex necessitate putrescit aphorismoz. 6. v̄ū Ba. de nigra cholera scribit sanguiez turbari: nō solū excidēs a corpe: v̄z itra vt pulmone p̄ct̄ vesicā & matricē. itaq; san. solū i venis & sibi p̄sinib⁹ p̄tinetur. Sanguis vo tertio dicit̄ mō egres sus ē venas i mēbroz porositatib⁹ locat⁹. qđ ondit̄ qđ ordinatur in iōz nū: itōem tāquā in sinē assimulatur. n. iā eis nō parū suba & q̄litate. marie q̄ cum apli⁹ digeritur & igrossatur: & ab ābitu venarū sepatur exp̄ssio ē mēbroz denotat̄ ip̄m ēt i eoz sp̄ogiofitatib⁹ p̄tineri d̄ia. 33. Propt̄ q̄rtū qđ ad p̄mū qđ dicit̄ d̄ visuz p̄i⁹: s̄l̄r l̄z nō h̄ant huiusmodi: at trabūt t̄m sanguinē ex venis p̄pings p̄tigitate qđaz & alterāt ac trāsmutat̄ in seipsa. sanguis. n. renū p̄ofūdatur cū tota carne eos q̄i vapor: & p̄tinuatur cū ea paulatī efficiturq; eozū cib⁹: de iunamentis q̄to ca. 2. Ad aliud dicit̄ vt appuit̄: qđ sã. cū labit̄ ex tra venas iā fit san. qđ cōcessuz ē nō i eis p̄tineri. Ad aliud dicit̄ nō oportere totū corpe venā ēē: l̄z p̄ totū. p̄ maiorē p̄tē sui diffūdatur. t̄m. n. p̄cū d̄ur vt 95

cultetur & minoretur ampli⁹ alimēto: qđ p̄ eas d̄cur rit: ceu riuuli mimi tādē & i appēte factis qbus orz irrigatur aut foliozū vitis p̄tractōes & vie: tertio de p̄tib⁹ venula manifesta nulla. Deocultatur at vena rū p̄lime i decrepita etate: vt d̄corfū denotat man⁹. Eū igit̄ deseratur diffemiate plm p̄ corpe si p̄ctura subtilior & nulli earū occurrat: p̄p̄itate t̄m & dolore attrabēte loci ad quē ēt nā cū spiritib⁹ cōuadit: mor & h̄uoz sã. relaxata educit̄ vena imio. D̄ia. 32. Hod eadē fit cā efficiēs san. & melancholie hypostasis mōstrat̄: qm̄ illavidēt̄ habere idē efficiēs que ab eodē p̄ducūtur agēte. agēs at ē calor: sed san. & m̄lia: imo & alij humores p̄ducūt̄ a calore epatis. hic at ē vnus cū sit ēt forma ei⁹. Est enī calor orma corporis collz fo. c. de declaratione actōis & passionis i quolibet mēbro. Et vni⁹ rei vna ē forma & ēē: qđ ēt fit vnus calor humorū gnātū inuitur primo prima de gnātōe humorū. Ampli⁹ qđ retinet̄ eodē saporē: & cām vident̄ efficiēte eadēz habere: cū p̄ saporē magis in cognitōem alicui⁹ p̄ueniat̄ d̄ia. 145. sic aut̄ in sanguie euenit et m̄lia: qđ sanguis sapor est dulcis: et m̄lie s̄l̄r iter dulcedinez et ponticitatē existit. Et firmat̄ qđ solus sã. vt p̄bat A. habuit hypostasim p̄ modū residentie: que melā cholie ē n̄alis. Qđ aut̄ tale sanguini extat cōnerum P̄alin: cū triplex appeat calor gnātū humorū aut diminutus supfluus vel t̄pans non ē dare quod m̄lie fit calor diminutus: cū iste fit p̄blatis neq; excedens qđ h̄ cholere. Itaq; erit tēpatus is aut̄ sanguinis. Mon. n. potes dicere qđ fit calor m̄lie huiusmōi itensior calore san. qđ tūc illū caliditate suparet: neq; remissiorē ip̄o: vt q̄l̄ qđ p̄blatis qđ iā m̄lia erit i suffi eiēter decocta ex caloris abbreviatōe: sicq; ex v̄lteri orū decoctione posset in sanguinē cōuertit̄: qđ negatū d̄ia. 29. h̄. igitur ab eodē calore p̄ducūt̄: et magis idem sanguinis et m̄lie n̄alis efficiens. Porū quoq; oppositū sentit̄ fo n̄alium. ca. 5. et crisium. ca. 10. Et i. quozū mā extat diuersa et agens: cum id vt cunq; diuersificetur fm m̄ac dispōnem. alia. n. est materia sanguinis: alia m̄lie cum hec fit meatiocris: illa vero grossa et terrestris. Et roboratur qđ san. ē fili⁹ amicissimus nature: melā cholie vo frigida et sicca vt senū complexio et via ad mortem. Ampli⁹ cā materialis melā cholie ē quod de nutrientib⁹ est vehementer grossuz pauce humiditatis: & eozū caliduz ē fortius i illo p̄io p̄ma. Sic igitur videt̄ cā efficiens melā cholie caliditas eleuata: necdū qđ sanguis caliditati adeq̄ta. Nō itaq; sã. et m̄lie eadē ē cā efficiēs sed diuersa. Propt̄ p̄mū qđ sciēdū qđ melā cholie ē h̄uoz frid⁹ et sic⁹ et duplex existit n̄aliet in̄alif. M̄alif qđ ē s̄z. A. est boni sanguis sex turbulenta et supfluas cui⁹ sapor dulcedinis et p̄ticitatis mediuz obinet. Et hic qđez fm Ba. h̄uoz p̄pe uocat̄ niger. Melā cholie vo in̄alis cholera nigra que est subsidentia p̄ modū adustōis cineritatis: ac ēt humidū exp̄ssionis et cōterminatōis. et ipsa qđ q̄druplex rōe adustōis p̄ducit̄. n. vt ondetur alijs etiā de cāis fm qđ glib⁹ humorū q̄tuoz fm. A. et Haly. pot̄ icinerari. nā qđā ex p̄blegmatis efficiē adustōne qđ melā cholie d̄ p̄blegmatica: duplex exist̄. fa qđ phlegma cui melā cholie cōmiscet̄ n̄alis subtile aut grossuz fuerit rari⁹ t̄m accidens p̄pter iobediētiā ip̄i⁹ adustōi et icieratōi alijs maiorē. ā nulla ex sã. cōbustōe m̄lia d̄cā sāguica et

quedā ex cholē adustōe vt cholericā: et alia mēie adu-
stioe duplex exis s; q; melia q; adurif fuerit subtilior
q; praua ē valde fermetās irā: et ebullēs vt acetū ac/
cerimū. Ba. i. de cholera nigra aphorif. q̄rta. 2. nā/
liū. c. 8. et 9. ito iterioꝝ. c. 7. et 14. et de ingenio. c.
7. In qb^o si qdē locis tāgi vt magis melia nālis et q;
ex hui^o adustioe q; dupl^r gnatur: adustioe: ac putre/
factōe. i. 4. de igc. sugēq; ab hac sēfir muscas et aiali
um cetera: vel grossa q; min^o extat effrenis i isferēdo.
est tū ea difficilioris eradicationis ex pte isira: Adulti
plicatōq; nālis mēia plurib^o de cāis tā calidis q̄ frigi
dis et aliis: et iō nō imerito dictū ē iterioꝝ itio. c. 7.
q; decē mēia sūt ab eo imaginata. et tertio pma de si/
gnis mēie: spēs timoris et p̄suetudinē sunt isfinite. p̄
mo qdē si p̄lo corpis fuerit mēica et p̄pe cordis aut
p̄p caliditatē epatis. ac et s; Diocle itestinoꝝ: quez
mendose auicenna theophilū sicut modus arabū ap/
pellat: vel p̄p splenis debilitatē i mēia; attrahēdo et
sanguinē ab ea mūdificādo: vel p̄p opilationē et apa/
ta eiusdē vel et mēlarica; aut p̄p frigus vehemens
congelās humidū et idurās: vt i specie melancholie
trāsear: sicut phltū accidit vitreo: vel p̄p longā p̄stri/
ctionē humoris alicui^o et affectiois p̄uationē a calore
nāe: aut p̄p egritudines pliras: et precipue loco cali
do ac estate. Ip̄ se nāq; tandē humorē icinerāt. sc̄do
p̄nosticoꝝ: niger humor vel supassatione pessima et
corrosissima efficit cho. ni. aut grosso sanguie similit
exticcato: vel mortis et friditatis ratione: et vlr cāe
ip̄s sūt regimē sex rex nāliū ad frigidū et siccū decli/
nans: et p̄prie aer cibus et potus: et supfluitas tristitie
et timoris. Difuz et qbusdā medicoꝝ mēlia; a demo
nio p̄tigere. qbus qdē dicit. A. se non curare cū phy
sicā doceat an p̄tingat vel nō a demonio: qd̄ euenit
p̄p mira cogitata et dicta ab eisde: vt et nāliū p̄tigere
posse non putēt cū mulier idiota melācholica sc̄a fue
rit audita q; ne latinū p̄ferre: que qdē sanata desti
tit vt illius oblita. P̄p̄o p̄ sc̄dm vero sciēdū p̄mo
scribi p̄ma: eandē fore cāz sanguinis et melācholice ca
lorē puta tēperatū. Māliū aut. c. 8. et crisiū sc̄bis. c.
10. Videf̄ p̄m sic p̄tendi alterato cibo i yenis ina
to calore sanguinē qd̄ fieri a cōmoderatione q; sc̄bz
eum. alij vō hu mores p̄p imoderationes fientes: et
huic f̄moni oia concordat q; vidēf̄. sed melancholia
humor est aliū a sanguie et marie cū sit ei p̄m ope
et nā. Quid at̄ d̄ hac p̄n̄ videbit̄ ex dicēdis. P̄p̄o
pter tertiu qdē vt tantoꝝ viroꝝ non p̄rietatem colli
gentiū cum eis veritas extiterit cognita: vnusq; al
terius iterpres itellectus p̄cipiat: sciēdū q; q̄ncūq;
aliqd̄ medium geometricē vel arithmeticē noscit: i/
ter duo extrema id nō vere vnū existit: cū latitudine
p̄nciper: s; triplex magis: ita vt extrema cū medio re
sultent. c. Qd̄ euenit i p̄posito. nā p̄fessū est cholera
ab excedēte calido gnā: p̄blegma vō a diminuto.
qd̄ at̄ iter mediū hoꝝ cū latitudine tēperatū: aut de/
clinat magis ad latus vni^o extremoz: vt excedentis
calidi: et tūc san. gnābit̄ choleric^o isra cholere calorē
vel ad p̄t̄ alteri^o extremi: puta calidi diminuti: et tal
calor: melācholice p̄creatiua erit: aut rōe mediū obti
nebit̄ et tēperamentū: vō in huiusmōi genere et a ta
li san. generabit̄ calorē. Mō autē itendit dicē. A. q;
oio idēz sit calor: s; r̄uinis et melācholice: ip̄s i adin/
uicē p̄patis. sed respectu phlatis et colere ceu expo
tū eūdē fore calorē pueroꝝ et iuuenū dia. 27. nō. n.

melācholice sic ē diminut^o calor vt phlatif: ne q; adeo
sup acut^o sicut q; cholere: s; medi^o cū latitudine iter
istos. Qd̄ aut̄ ita sit appet: q; demū is diuersificat in
formis ipoz. nā ponit s;guis formā decoctionē tpa/
tā: melācholice vō secē bipostricā. si. n. forme eēt
eedē: iā hmoi eēt eadē cū forme sit dare. esse et vnus
eē. Qd̄ si isnuat: q; mor p^o ista ponēs cās vles hūo
rū vt q̄tuor q̄litates caliditatē eqlē posuit sanguinē et
melancholiā gnāre: vō excedentē. Sic itaq; supsit
A. calorē tpatū a latitudine grādi: q̄n dicit ip̄m fore
cāz s;guinis et melācholice p̄ductiuā. ga. vō cū angu
stia: put tpatū ē vere illud qd̄ oio mediū obtinet ex
tremoꝝ ita vt calor remissus a calore tpatō se teneat
cū calore diminuto. paz vero excedēs cū illo cū sup
excedēte. A. vō. pon^o p̄dicta duo mediū p̄tinentia
cū certo medio locauit. Sā. igit̄ fm Ba. sit a calore
simplici tpatō: reliq; vero a distempato fm magi tū
et min^o: q; a maiori distempantia ip̄s^o cāz phla et cho
lera: s; a minori melācholia. qd̄ et inuit Ba. cū de/
mū subiunxit ibidē cibos calidiores nā cholericiores
fridiores p̄blegmatiores et i etatib^o filr. Deiceps
quoq; sciēdū q; calor: humoz gnātius duplici p̄t
p̄siderari: aut i se et i cōi: et sic extat vnus: aut p̄tula
rit et put referi ad aliū q; triplici euenit: aut ad siaz
seu itentionē nāe: vel ad p̄tes epatis aut materiei. Si
qde; rōne aie: dico ip̄m diuersificari: et per p̄ns hu.
qm̄ ip̄sa p̄ncipalit̄ itendit s;guinē: p̄n̄ vero p̄bleg/
ma et demū alios: et iō calore dr̄iter vt̄ ad ipoz p̄/
ductōes ita vt hic possit i tpe et cāre diuersitatē gnā
tionis ipoz. Diuersificat et fm p̄tes et loca epatis:
qm̄ purior erit iuxta p̄tē supiorē ip̄ius itranē cordi p̄
pinqūā: vbi fortassis magis gnatur sanguis. In pre
vō isferiori extriseca ide plus distāte phla aut melā
cholia: i eminetia vero supiori itrinseca calidiori vt
dicat̄ plus cholera. Variat̄ et ex pte māe in q; sit ac/
tio cū resistētia ip̄ius. Aptitudo. n. diuersificat actio
nē agētis: fo de cā. nā qdā est mā tpatā: alia calida:
n̄ nulla frida et c. Adhuc alia subtilis: alia grossa: q;
dā vō media: dia. 29. Qd̄ et mōstrat̄ rōe qm̄ agens
variātū p̄ applicationē ad aliū: nō remanet idē: et si
cōiter fuerit i se idē p̄sideratū. cū et accidētia i s̄biecto
alterationē iducāt. talis quoq; est calor humoz gnā
tius ex applicatōe: vt oñsuz ad diuersa. Rursus cā
et effect^o si. p̄p̄o: tōales. vñ si effect^o singularis: et cā fin
gularis et si vniocus et vniocā: et et p̄p̄o: fo s;
s; calid^o et humid^o melācholia vō bipostrasia fri. et
sic. Et et san. mediocris s̄be: melācholia vō grosse
terree. Erit itaq; altera: et altera cā ipoz p̄ductiuā.
Sūt et diuersoz effectū oio. Que at̄ huiusmōi a di
uersis saltē imediatis p̄ducūt cāis. Sanguis igit̄ et me
lācholice nō erit cā eade; p̄cise. Scias quoq; q; se hñ
te corpe nāliū plus extat s;guis deinde phlatis p̄n̄:
postea cholere: ac tādēz melācholice min^o: vt sit die
30. 8. 3. 2. vel aliqd̄ ponderis ita p̄portionati. Qd̄ et
accidit p̄p necessitates et iuamenta hoꝝ nāe āplius
vel min^o accōmodas Alex. in p̄bleu. Mosce nanq;
q; s; nutriens corp^o abundat q̄titate: deinde phla:
q̄nq; n. id i fame nutrit. postea miorata est flaua cho
lera vt non nutriens et acuta. Adhuc aut̄ plus mino
ratur nigra cholera tāq; nāe inimica. Audio quoq;
huius p̄portionē q̄titatū visu magis q̄ p̄dere cūz
melancholie terrestris ponderose sit amplius: ita
in corpore cholera ignea leuis ceu indicat agarici et

lapidis lazuli nā. de cholere. Vo amare nā plurima tangunt. 91. Propter qdē quartū ad primū iam oñ / suz qd dicēdū vt pro. hu. sūt ab eodē colore ceu epa / tis in cōi sicut ē calor totius corporis pōt aliquatē / vnus dici: diuersificat tamē valde vt declaratum ex / applicatōe. Ad aliud dicēdū qd hnt eodē saporē cū / latitudine grādī sicut calor idē hoc nō dī ipsoz. nāz / sapor san. est simplr dulcis ml'ie nō solū dulcedinez / obtinēs: vtz ēt cum acredine ponticitatē non. n. ca / lo: perfecte potuit grossitudine subē dñari. Ad aliō / dicēdū qd contingit nō eūdem oio fore calozē sangui / r ml'ie: sed magis qd affiniōes habēt calozes qz pbla / r cholera inadinnicē r fortassis lōgius permanet re / mitra ml'ia san. qz alij hu. vnde cōcessū calozem am / borū fore eūdem vtrūqz. nō aut simplr neqz ml'ia con / uertetur in san. per vltiorē decoctiōem sicut pbla / eo qd calor ml'ie simplr sit remissior illo sanguine: qz / suba grossa terrestriōbediēs humectationi sāgui / ni resistit. q. n. humor non conuertatur naturalis ēt / qz in sanguinē duplr pōt enenire. aut rōne calidita / tis excedētis ut cholera: vel rōe subē ceu ml'ia. pble / gma vero: r qz subam minus hz excedentē tpmen / tū qz cholera r ml'ia: estqz frigidū. tū rōe subē humo / ro sitati apte: tū ēt rōne vltioris calozis pōt tpe ne / cessitatis in sanguinē conuerti. Sed cōtra. Dura / corpa vt ossa cartilagines r talia ml'ia pnt in sāgui / nem conuerti: nō minus itaqz ml'ia. Dicendū qd hec / transeūt p epa: qd ē humorū gnatiū. ml'ia vo recel / fit ab ipso neqz ad id nisi sythomaticē pōt aduenire: / si tū cōcederet aliud foret: neqz ēt sanguis. Ne gnā / tur nisi in epate ac corde maxime a quo remouetur / ml'ia nā. Que aut sunt partis alterius pz ex his qd i / dueta. neqz calidū ml'ie fortius ē in eius materia nisi / qd fundatur in sbo grossiori a quo tamē repatitur nō / potens ipm omnifariā superare. aut est fortius i illo / cum fortiter iprimatur in ipm sicut euenit cum i epa / te ml'ia generatur innaturalis: vt sentit Auic.

Differentia. 55.

Quod humiditates humores dicti secūdi nō / sint ostenditur. qz primo de somno r vigilia / Nutrimētū oibus extremis bis q san. hnt / san. natura. Adhuc de iuuetute r senectute san. ha / bentibus sanguinē ē vltimū alimentū ex quo sunt p / ficule. Rursus fo de pibus: manifestū qd san. vlti / mū alimentū aialibus san. ē hntibus. r vlr h est ser / mo ipfius in locis vniuersis. pbat nāqz qd embryo / nutriatur immediate sang. qz in nouiter natis medul / la sanguinea reperitur ex sang. n. constitute sūt pres / Amp. in tegni tertio libro talē ēt tantū oz san. influe / re ossibus ex quali r quāto fiat porus. Tertio ēt cō / plonum. c. 1. sanguis conuertitur in carnē non p me / diam aliam trāsmutationem. Et primo prima d ge / neratōe humorū. Sanguis ab ozificijs venaz resu / dādo labitur in mēbra ex pte diuina. Adalid idem: / nō indiget sanguis in quozūda; nutrimento multoti / ens cōuerti sicut carnis: imo ilico cū ei nutrimentum / occurrit in ipsa; cōuertitur. En. ibidē. Epar inquā / tū digōnem secūdā adeo pfectā efficit quoad san. ad / ipm nutriendū sit bonus actōem opatuz est. Adhuc / collz. r. c. de iuuamēto venaz: sentitur san. simplici / ter nutrire: r oio plures huiusmōi sermōes reperiū / tur a medicis r phisicis. Ampli? si hūiditates essent / febris aut aqa ex eis manifeste fierēt s; nō febris: qz

ista erit ethica: nō aut hec. qz tertio collz de gnātōne / egritudinū calidarū r sicca: ū: ethica ē calor extrane / us fixus in suba mēbri. qd aut inde fiant apollemata / extant ianditū. Fridē: eadē ē mā nutrimentū r gnātio / nis: dñia. 30. Ergibus cū sūmus: ex eisdē nutrimentū / ibidē. fm Ar. Vo r cōmentatorē sūmus ex sanguie / nutriemur i aqz ex eo. Rursus effectus arguit cām / sed caro vt dictū est sanguis effectus: ipsa vero ē ru. / quod idicat caro epatis cordis r renū maxime vnde / primo nālium. c. 6. In conuersione sanguinis in car / nem non ponitur nisi inspissatio ipsius quedā in sub / stantia: non aut in calore alteratio: vt cū panis pma / taf in sanguinē. humiditates igitur mime sūt. Quo / egdem date ostenditur solū vnā existere: qz quanto / aliqd eius magis appropinquat fini: tāto citi? r pau / cioribus iterpositis gradibus attingit illum. sed san / guis magis appropinqt mēbris cibo exteriori q vno / iterposito medio aut duobus factus ē v; chilus vt / masticatōe cū eo q locus r accitā indicant illuz cō / sequētia. Rursus cū humiditates ex humoribus si / ant: sunt nāqz humores secūdi. pportionabiles igit / erūt humoribus r vnus solus est humor vt san. ce / teri vero sunt superfluitates: dñia. 30. Adalid. qd ē / humor primus non est humiditas secunda existens / cū ex opposito distinguatur. sed humiditas prima nō / mine carēs que potest appellari sanguinea ē humor / qz extat in venis vt in earū tradunt extremis ozifici / is. quod aut in venis locatur est humor. Eti. quod / non facit simplr ad nutritionē aut corporis colliga / tōem nō vt humiditas cū sit vt insinuatū hec ipfius / rō. talis qdem humiditas secūda est dicta ros. quia / fm. A. solum cum corpus alimēto indiget corpi ad / aliqua causarū phibito cōuertitur in alimētū neqz / connectit corpis pres: cū sit humida vt res subtilis / fluida. Adhuc illud quod pfecta trāsmutatōe trā / mutatū est r pars iā mēbri factum nō videt hūidit / tas sed potius mēbz: qm humiditates sunt humores / q a principali dispositione conuersi intm q sunt potē / tes transire in mēbra eis demandati: tū nondum ali / cuius mēbrorū simpliciu cōplete ps sunt effecti: pri / mo prima humiditas de gnātione humorū r aialium / ē. A. huiusmōi vo non ē qtra gluten dca: cū colligz / iā r cōtinuet corpis pres. Ad cui? qdem dissolutōez / dī corpus redigi in cineres. Adalid idē ibidē nō po / nit nisi tres. omittit. n. pma preactā: ex qbus elicif / hūiditates vnā ore aut duas: aut tres tūmō. Ho / rū quoqz duoz oppositū postensorz sentiūt gratiosif / simi medicor. Ba. 30. sapio Adalid. Isaac. r. A. / cū alijs. Ad nāqz oēs ipsas fore asserūt r numero p / manere qterno. Rursus nutritio sit a fili s; mēbra / sūt inspissata plima ēt alba itaqz nutriēt r huiusmōi / hūiditātib;. Itē hūiditates se suspcipit cū mēbra for / titer expmūt tenera mollia: vt nasi lepor: r maxie in / etate isātili qz supfluitates denotāt isēfibilr ēt foras / demādate. Qd r oñdūt aliq subito decollati lac dā / tes ex vēis. Adhuc hūiditates debēt ex clemētis q / psequūt et hūorib; nō ero pportionari. hī at sunt qtu / or: ex qb; cōuincitur ipsas: fore numeroqz pbabilr / qtetno existere. Propter primū vo sciēdū qd hu. / sunt duplices. primū san. fl. cho. r. m. r secūdi dñia / 29. secūdi vero sunt humiditates dicte quaz rō ap / paruit i iā argutis. sūtqz qtuor numero. s. hūiditas / sanguinea que r nomē n hīs dī ros cambiū r gluten

Est aut prima humor adhuc in extremitatibus par-
narū venarū contētus mēbris simplicibus p̄p̄inqua
rū illa ibibentiū ac irrigantiū q̄ cuiq; appropriat suo
mēbro attractōe: que siq̄dē humiditas s; Isaac feb.
tertio: ē t̄i vegetabilib; repiunt. Nec nāq; est velut
humiditas ex̄i i humiditatib; arborū: vt que i ramis
vitis existit. Alia v̄o ē humor in quo nōdū tertia p-
fecta est digestio p̄ oīa trāsīēs mēbra simplicia: sicut
ros que i alimētū d̄verti ē apta cū eo caruerit corp;
et vt mēbra hūectet cū aliq; forti fuerit cā d̄siccata qd̄
est sibi sp̄ et vt cēntiale p̄mū v̄o aduenit nō sepe: sic
aquea humiditas arborū et terre nascētū velut que
in frumēto et vuis nondū maturis. Tertia quoq; pa-
rū ē coagulata et est v̄x mēbroz alimentū cōuersum
siue alteratū fm̄ sp̄em p̄p̄ionis s; nōdū puenit ad cō-
plementū vt p̄fectā obtineat ip̄oz duriciē ac similitudi-
nē: sicut caro tenera que nōdū est mēbris assilata et ē
sicut humiditas frumētū que cepit coagulari et saporē
fieri molli t̄i adhuc p̄manet. vt v̄ue humidi-
tas coagulari et dulcis fieri incipiēs: s; t̄i nōdū ē de-
siccata neq; ad duriciē d̄uersa. Quarta v̄o ē p̄inēs
et colligās p̄tes n̄ri corp̄is. a p̄ncipio nāq; d̄structio-
nis eius in mēbris ē d̄ssemīata simplicib; ip̄a v̄o ve-
lut ligamē i adinūcē coagulās et consuās et cū ip̄is
v̄nū effecta dū ea in puluerē resoluāt. cui; qd̄ p̄nci-
piū fuit ex sp̄mate seu a mā embryonis. hec aut ex hu-
morib;. A. et est veluti humiditas frumētū coagula-
ta et s̄be ipsius assilata id a putrefactōe custodiēs: et
vt humiditas v̄uaz passulaz eas a corruptione d̄sē-
dēs: Prop̄ qd̄ sc̄d; sciendū q; qd̄a scioli negane-
runt humiditates oīo et marie p̄mā et vltimā volētēs
sanguinē imediate d̄verti i mēbra. Quoz motiua s̄
aliq; in argutis p̄tracta. abhorruī. n. cūcta q; ridiculo-
sa: accusātq;. A. et Bo. saporē eo q; has possissent
humiditates soli. Ba. Hali. Isaac et auer. non icre-
pāt: q; tyfli bos forte nō viderūt. Et dicunt Auer.
Hali. Ba. et sc̄do crisiū humiditates non ponere.
neq; Isaac i viatico. qd̄ ridiculū est grāde cū auer.
tāgat ipsas et haliabbas. Ba. vero. 2. de crisi. c. vi.
nihil loq̄t de ip̄is excusans se de signis et h̄ice cū se-
re pp̄ alias seq̄tur febres. Et mirabil; q; Isaac in-
ducit in viatico cū illic de et h̄ice non agat nisi has re-
tigisset. Sunt et alii plures ibidē errores quos vile
sit tāgere cū stultū sit forte stultos smones exgrere
valde: tertio de p̄tib;. V̄n̄ ne illis q; tāte inscitie se-
quāt didascalos cū non dupli t̄i: septio curatiue ar-
tis. c. 2. egeāt t̄pe s; multiplici. Et hoz qd̄ defect;
apparent clarescer dicendoz tertio. Prop̄ tertiu
vero sciendū q; humiditates opus sit ponere et q̄tuor
pp̄ie. qd̄ auctoritatib; monstrat et rōibus. Primo
qdem q; septimo terapentice. c. 4. has q̄tuor tangit
Ba. distinguēs q̄tuor siccitates his oppositas. In-
quit. n. q; certissima siccitas est i eo q; solida s̄ba cor-
porū similiū facta est siccio: hec p̄nare icipit humidi-
tates q̄rtā gluten dictā. Alia qd̄ est siccitas eoz que
p̄sistunt ex s̄ba humida et coagulata q̄le qd̄ est pin-
guedo et liquefactoz caro: et est p̄uatio humiditatis
tertie. Tertia qd̄ est cū p̄d̄i humiditas familiaris ex
q̄ corp; nutrit: que fm̄ oēs ip̄i; p̄ticular; roriformiē
est d̄ssemīata. et hec est humiditas sc̄da ros dicta vt
satis exprimit. Alia qd̄ est siccitas consistens fm̄ p̄-
uas artarias et venas v̄nicūq; p̄ticular; pp̄rias que
ex indigentia cātur sanguis: et hec humiditati oppo-

nitur sicut appet sanguine. Has et humiditates is
tangit. io. curatiue: et p̄mo febriū: non t̄i adeo ex̄p̄sse
et filr i sc̄do de tabe p̄ me trāsīato ita sit graciliū vna
dispositio cū humiditatis depit ex solidis corp̄ibus
quā pp̄riū eoz dixim; esse cibū et molles p̄terit car-
nes. altera vero corp̄oz ip̄oz sequit solida que p̄ma
et p̄silia sunt appellata. In p̄mo et p̄nosticoz idicat
ipsas d̄cēs oīsum fore i his que de sp̄mate qd̄ in va-
soz tunicis a qbus testes nutriunt multoties appet
trāsīmutatus iam san. ad sp̄matis gnātōem: neq; ip-
sas vasoz tunicas ab aliquo alio nisi ex h̄ sanguie est
cōueniēs nutriri: d̄ria et. 3. q; at ipsas asserat Isaac
Hali. Auer. ac et almansor. io. apparet oībus non
desipientibus. nullus nāq; pōt et h̄icas distinguē re-
cte nisi ponēs siccitates minores maiores et medias:
qbus humiditates sunt opposite. Rōne siq̄dē cōfir-
mat duplici: qm̄ digestio sit i addendo et assimilando
nutriēs nutrito: p̄nosticoz. i. filr et nutritio. sed nu-
tritū omne inspissatū est fere et dealbatū ita vt suba et
colore non pax imutatum sit a sanguis s̄ba. Ampli;
de rōne caloris inati mulcebus et suavis ex̄itis est i-
spissare et dealbare vt in lacte appet seminibus ex s̄a
guine p̄ductis circa quē agit expoliando et addēdo.
Quod oīditur. q; p̄aue lactificantes aquosam et ci-
trinū lac h̄nt et multū coeuntes sanguinē emittunt.
Rursus tertiu virtutū nālū cap. vltio. his que simi-
lē h̄nt s̄bam in se inuicē trāsīmutare p̄tingit: his vero
que q̄multū distant imachinabile sibiip̄is assilari
sine trāsīmutatōibus que in medio. nā que adinū-
ces trāsīmutant symbolū o; h̄re: sc̄do de ge. et cor. sed
sanguis et mēbroz plurima multū distant. o; itaq;
aliq; intermediū aduenire. Balun: natura non cō-
munit saltum imo paulatine progredit de extremo p̄
mediū in extremū. 7. historiaz. si aut ex sanguine fiat
in mēbroz transitus imediate inflātaneus saltus et
inordinatio quedā cōcidet in nām. aliquid igit inter
hoc o; mediū itercidere. Amp. q̄nto p̄by. et nono te-
rapentice. c. i. Adotus sit de extremo p̄ medium i ex-
tremū. cū itaq; is sit de sanguine i mēbra: aliquo fiet
medio supoccurrēte non motus t̄i sed rei magis et
forme. Et quid ampli; videm; humiditates ispissa-
tas et dealbatas anothomizando p̄tes solidas et ma-
xime ossa hinc defluere: qd̄ et sp̄ma supfluitas oīdit
nāl̄is. indiuidui t̄i et nō sp̄i. ipsa vero et pp̄ie natu-
ralis cōtestat non pax iuuatiuo. Et qbus conuincit
et fm̄ Ar. medium quoddā humiditātū noie signatū
in ter san. et mēbra existere. ipsas igitur opus sit po-
nere. Est deniq; numerus earū q̄ternus p̄tractus et
si non possit ita necessario precise oīdi vt p̄bat; est
ipsas fore monstret t̄i inquantū sit possibile. Simile
nanq; videtur esse de causis efficientibus et materia-
libus appropriatis vt cūq; cum ab eodem depēdeāt
p̄ncipio vel aia sicut que i eodē organo puta corpe
sed in agētib; conspicio itercidere media inter eo-
rum p̄ncipiū primū vt aiam et mēbz qd̄ agit imedi-
ate: v; virtutem: cōplexionem: spiritū: et calorē. Si-
militer inter p̄ticular; nutritā et animā quatuor iter-
cidēt media humiditates dictas cui; necessitas est.
quia inter multū distantia cū sint valde disparia: o;
non solum mediū v̄x et media itervenire p̄sima vt
etiā appet q; inter craneū durissimū et cerebz mollis-
simū duo itervenunt in medio p̄niculū: dura m̄.
s. et pia. Adhuc conspiciunt quandā humiditatem